

ÁPRILIS 21., KEDD

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

(Az ülést 17.05-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. – Kinyilvánítom a 2009. április 2-án, csütörtökön felfüggesztett ülés folytatását.

2. Az elnökség nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim, az elmúlt évtizedek legsúlyosabb olaszországi földrengésében 295 ember vesztette életét Abruzzo régióban a lehető legszörnyűbb módon. A leginkább sújtott terület L'Aquila városa volt. Mindannyian elborzadtunk e természeti katasztrófa pusztító erejétől és tragikus következményeitől. 40 000 ember vesztette el otthonát a fő rengés és a számos utó rengés következtében. Becslések szerint L'Aquila tartományban, amelyet különösen súlyosan érintett a földrengés, minden harmadik ház elpusztult vagy megsérült. A mai plenáris ülésen szeretném felhasználni az alkalmat arra, hogy az Európai Parlament nevében a kifejezzem legmélyebb együttérzésünket e szörnyű földrengés áldozataival.

Minden jelenlévő nevében szeretném kifejezni legmélyebb együttérzésünket és részvétünket azok családjaival, akik életüket veszítették, valamint szolidaritásunkat Olaszországgal, annak polgáraival és hatóságaival ebben a szomorú időszakban. Gondolataink azokkal vannak, akik életüket veszítették, megsérültek vagy elvesztették otthonaikat, és mindazokkal, akiket érint ez a katasztrófa. Megkérem Önöket, hogy álljanak fel székeikből és tartsunk néma megemlékezést.

(A Ház feláll és egyperces néma megemlékezést tart.)

Köszönöm.

3. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

4. Mandátumvizsgálat: lásd a jegyzőkönyvet

5. A nők elleni erőszak (írásbeli nyilatkozat): lásd a jegyzőkönyvet

6. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

7. Helyesbítések (az eljárási szabályzat 204a. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

8. Az elnök közleménye: lásd a jegyzőkönyvet

9. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

10. Tárgytalan írásbeli nyilatkozatok: lásd a jegyzőkönyvet

11. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

12. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

13. Írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

14. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

15. Ügyrend

Elnök. – Kiosztásra került a napirendtervezet végleges változata, amely az Elnökök Értekezletének április 16-ai, csütörtöki ülésén készült el az eljárási szabályzat 130. és 131. cikke értelmében. A következő módosításokat javasolták:

Kedd:

A Zöldek/Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja azt kérte, hogy Hökmark úr jelentését a nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerről vegyék le a napirendről.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, két okból kellene elhalasztanunk a nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerről szóló Hökmark jelentést: az első ok, hogy a Jogi Bizottság elfogadta azon megállapítást, hogy a Bizottság javaslata egy alapvető eljárási problémát tartalmaz, mivel az Euratom-szabályok meghatározzák, hogy a Bizottságnak a javaslat kidolgozása előtt ki kell kérnie a technikai bizottság véleményét és ezt a Bizottság két alkalommal is elmulasztotta. A Jogi Bizottság úgy véli, hogy ez egy alapvető hiba: más szóval, ez egy olyan hiba, amelynek következtében a javaslatot vissza kell vonni és azt a Bizottságnak újból be kell nyújtania a hatályos szabályokkal összhangban. A második ok, ami nem indokolja a sietséget az, hogy ezek a rendelkezések csak azokra az erőművekre vonatkoznak majd, amelyeket 2015 után építenek meg. Következésképpen semmi nem indokolja a sietséget és nem szükséges elfogadni egy olyan szöveget, amely ilyen súlyos eljárási hibát tartalmaz.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Elnök úr, meggyőződésemm, hogy ezen az ülésen döntést kell hoznunk ebben az ügyben. Ennek számos oka van. Először is, ez egy olyan javaslat, amelyet a Parlament már korábban megvitatott, és amely most ismételtelen felmerült, és a Tanács 2003 óta tárgyalja ezt a javaslatot. Elérkezett az idő, hogy végre döntést hozzunk ebben az ügyben. A jogi helyzetet illetően a szakértők csoportja, amelyre Frassoni asszony utalt, benyújtotta véleményét erről a javaslatról, amelynek eredményeképp kiigazításokat végeztek. Ami megosztja a túlnyomó többséget az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságban és a Zöldek/Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának képviselői között az annak a kérdése, hogy vajon ez egy új javaslat-e vagy az a javaslat, amin már 2003 óta dolgozunk. Úgy gondolom, mindenki egyetért abban, hogy ez egy olyan javaslat, amin már nagyon régóta dolgozunk. Egy ponton azonban döntést kell hoznunk, különös tekintettel arra, hogy valójában számos ország tervezi nukleáris erőművek építését. Éppen ezért úgy gondolom, meglehetősen fontos számunkra, hogy az Európai Unió szilárd és megalapozott szabályozással rendelkezzen, és ezért azt javaslom, hogy a mai napon szavazzunk amellett, hogy ezen a héten szavazásra bocsátjuk a nukleáris biztonságról szóló irányelvet.

(A Parlament elutasítja az indítványt)

Szerda:

Elnök. – A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport az Északi-sarkvidék védelméről szóló nemzetközi szerződés elfogadására tekintettel a nemzetközi tárgyalások megkezdéséről szóló állásfoglalási indítványról való szavazás elhalasztását kérte.

Diana Wallis (ALDE). – Elnök úr, erről a témáról már folytattunk egy rövid vitát, amikor a legutóbbi plenáris ülés során szavaztunk.

A probléma a következő: a Bizottsággal és a Tanáccsal folytatott vita során sokunk számára világossá vált itt a Parlamentben, hogy nem lett volna megfelelő, ha szavazunk az állásfoglalásról, így akkor kértük a szavazás elhalasztását.

Úgy gondolom, hogy jelenlegi véleményünk szerint nincs szükség ilyen állásfoglalásra. A Parlament kifejtette véleményét ezzel a témával kapcsolatban néhány hónappal ezelőtt, ez teljes mértékben elegendő; jelen szakaszban nincs szükség ennek megismétlésére. A többi intézménnyel folytatott vitánk hasznos volt, de nincs szükség állásfoglalásra.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Elnök úr, bevallom egy kissé meg vagyok lepődve, hiszen amikor a vitát folytattuk ezzel kapcsolatban, senki nem gondolta úgy, hogy ez az állásfoglalás céltalan lenne. Senki sem, de legkevésbé Wallis asszony.

Tovább folytatva, igaz, hogy a Bizottság utalt arra a tényre, hogy az Európai Unió szeretett volna csatlakozni az Északi-sarkvidéki Tanácshoz, és így tovább. Ami engem illet, úgy vélem, hogy a Bizottság által kifejtett

akarattal összhangban ez az új állásfoglalás, amely egyértelműen kifejezi a fúrások megszüntetésére, illetve az északi-sarkvidéken kialakítandó demilitarizált zóna létrehozására irányuló kérelmünket, különleges fontossággal bír, főleg egy olyan időszakban, amikor a szomszédos országok az erejüket fitogtatják – beleértve katonai erejüket is – ebben a régióban, annak érdekében, hogy megerősítsék tulajdonaik és fúrási lehetőségeik feletti igényeiket.

Következésképp, politikai szempontból teljes mértékben döntő fontosságú, hogy a szöveg mellett szavazzunk és Wallis asszony – és az ülésterem egy részének – pálfordulása a legkisebb mértékben sem indokolt, tekintettel a már lefolytatott vitákra.

(A Parlament elfogadja az indítványt)

Szerda:

Elnök. – A Nemzetek Európájáért Unió képviselőcsoport azt kérte, hogy az olaszországi Abruzzo térségben bekövetkezett földrengésről szóló bizottsági nyilatkozat kerüljön be a napirendbe.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Elnök úr, hölgyeim és uraim, a politikai csoportokkal és az olasz delegációk vezetőivel folytatott megbeszélést követően a saját képviselőcsoportom nevében arra kérem Önöket, egyezzenek bele, hogy az Abruzzóban bekövetkezett földrengésről szóló vitát felvegyük a holnapi napirendbe. Úgy vélem, hogy az érintett emberek nagyra értékelik az európai intézmények és az Ön által személyesen tanúsított együttérzést, a részvétnyilvánítással, valamint az egyperces néma megemlékezéssel együtt, és méltányolni fogják az újjáépítéshez nyújtott mindennemű pénzügyi és jogalkotási segítséget. Ezen okokból kifolyólag az Európai Bizottság jelenlétében lefolytatott vita hasznos információkkal szolgálhat az országos és helyi intézmények számára arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió milyen mértékben lesz képes segíteni.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném elmondani, hogy az Európai Szocialisták Pártjának képviselőcsoportja egyetért Angelilli asszony javaslatával. Szeretném megköszönni Pöttering úr felszólalását és köszönetemet fejezem ki az egész Parlamentnek a földrengés által érintett emberek iránt tanúsított együttérzésükért. Továbbá úgy vélem, hogy a holnap délutáni vita nem csupán az együttérzés ismértelt kinyilatkoztatását jelenti majd, hanem, és mindenekelőtt, konkrét javaslatokat eredményez, mivel Európa jelentősen hozzájárulhat az újjáépítéshez, valamint az Abruzzo polgárai által elszenvedett krízisállapot megkönnyítéséhez.

(A Parlament elfogadja az indítványt)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Elnök úr, szomorúan és keserűen vettem tudomásul, hogy a rozé borokról és az engedélyezett borászati eljárásokról folytatott és vitára bocsátott szóbeli kérdés, amelyet én és képviselőtársaim számos képviselőcsoportból határidőn belül nyújtottunk be, nem szerepelt az e heti napirenden.

Valamennyi aláíró nevében jogorvoslatot kérek erre a helyzetre vonatkozóan. Valójában beszéltem néhány képviselőcsoport elnökével, és úgy tűnik számomra, hogy vagy tévesen tájékoztatták őket ezzel a kéréssel kapcsolatban vagy figyelmen kívül hagyták azt.

Ezért arra kérném, hogy szíveskedjék az e heti napirendhez hozzátenni ezt a szóbeli kérdést, amelyet határidőn belül nyújtottunk be.

Elnök. – Lulling asszony, most tájékoztattak, hogy a rozé borokról májusban lesz szó. Akkor lesz elegendő idő ezt a témát megvitatni, azonban a mai napon erre nincs lehetőség.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Elnök úr, amennyiben lehetek ilyen merész, szeretném kifejezni elégedetlenségemet és kíváncsiságomat, mivel előterjesztettem egy szóbeli választ igénylő kérdést vitával, amelyet 48 európai parlamenti képviselő támogatott, akiknek a támogatása – tájékoztatásul – gyakorlatilag pillanatok alatt összegyűlt, és további képviselők is biztosítottak támogatásukról, ennek ellenére legnagyobb meglepetésemre senki sem adott választ ezzel az üggyel kapcsolatban, hogy miért, mikor és milyen kritériumok alapján hozták meg a döntést arra vonatkozóan, hogy nem fogadták el a szóbeli választ igénylő kérdést vitával.

Talán hirtelen szembekerültem egy másfajta földrengéssel? Talán ez egy új földrengés, amelynek más oka van? Megismétlem még egyszer, kiindulópontnak tekintve a legutóbbi pusztító földrengést és annak áldozatait, akikre Ön is utalt és – megemlíteném – az abból adódó kulturális kárt és pusztulást, hogy ki kell hangsúlyoznunk ezen jelenség európai vonatkozásait. Tekintve, hogy én voltam az előadója az egyik európai

intézmény által készített egyetlen – földrengésekről szóló – jelentésének, nagyon jól tudom, hogy európai szinten sokat lehet és kell is tenni. Köszönöm és várom válaszukat.

Elnök. – Vakalis úr, az ilyen jellegű kérést az ülés előtt egy órával kell megtenni. Engem úgy tájékoztattak, hogy ez nem történt meg. Ez a 132. cikkkel kapcsolatos. Azt javaslom, hogy ezzel májusban foglalkozzunk, máskülönben nem fogunk tudni az eljárási szabályzatnak megfelelően eljárni.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, azt szeretném kérni, hogy kérdezze meg a Parlamentet, felkerüljön-e ez a napirendre. Ezt nem döntheti el egyszerűen Ön egyedül. Legalább kérdezze meg, hogy a képviselők egyetértene-e ezzel a döntéssel.

Biztosan talál néhány percet ezen fontos téma megvitatására, amely nagymértékben érinti az Unió számos régióját, és ezt késedelem nélkül kell megvitatnunk, mivel elképzelhető, hogy májusban ehhez már túl késő lesz.

Elnök. – Lulling asszony, az elnök nem egyedül hozza meg ezt a döntést, hanem az eljárási szabályzatot követi. A döntő tényező a 132. cikk, amely kötelező ránk nézve. A kérést az ülés előtt egy órával kellett volna előterjeszteni. Javasolni fogom az Elnökök Értekezlete számára, hogy tárgyaljuk meg ezt az ügyet májusban.

A Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport azt kérte, hogy a MON 810 jelzésű, géntechnológiával módosított kukoricáról szóló bizottsági nyilatkozatot vegyék fel a napirendre.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a helyzet meglehetősen szürreális, abban az értelemben, hogy azok közé tartozunk, akikről elfeledkeztek: a legtöbb tagállam nem akarja feladni azon lehetőségét, hogy moratóriumot hirdessen a génmódosított szervezetekre vonatkozóan, és a Bizottságnak egyértelműen figyelembe kell vennie ezt a negatív eredményt, azonban ha úgy kívánja, lépéseket is tehet. Sikertől idáig eljutnunk!

Úgy vélem, hogy egy olyan fontos ügy kapcsán, mint amilyen ez is, jó lenne megérteni, hogy a Bizottság mit akar tenni: folytatni, befejezni, visszavonni vagy előterjeszteni kíván-e egy jogalkotási javaslatot. Az egyetlen dolog, amit mi akarunk az, hogy a Bizottság fejtse ki mit kíván tenni, és ezt nyilvánosan, egy Parlamentben zajló vita keretében tegye meg.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, a MON 810-et 1998-ban ismerték el az Európai Unióban. Ennek elismerése nem kötelező a tagállamok számára és minden egyes tagállam szabadon döntheti el, hogy elfogadja-e ennek elismerését vagy megtiltja az ilyen kukorica termesztését.

Feltételezem, hogy ez az alapja az üggyel kapcsolatos legutóbbi döntéshozatalnak a Németországi Szövetségi Köztársaságban. Ebben a vonatkozásban szeretném megemlíteni, hogy a MON 810 jelzést 2005-ben fogadták el Németországban, majd 2007-ben leállították a magok elvetését és 2007 decemberében Monsanto benyújtott egy tervet a termesztés általános ellenőrzésére vonatkozóan. Ezt utólag ismételten elfogadták 2008-ban, majd néhány nappal ezelőtt betiltották.

Frassoni asszony kijelentette, hogy számos tagország visszautasította az ilyen kukorica termesztését. Pontosan négy ilyen tagállam van – Franciaország, Ausztria, Magyarország és Luxembourg –, és most Németország is csatlakozott ezen országokhoz, tehát a 27-ből összesen öt tagállam. Ez egy tisztán nemzeti, a szubszidiaritás alapján hozott döntés, és éppen ezért nem kellene ezzel a kérdéssel a Parlamentet terhelniünk.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Köszönöm, elnök úr. Mi nem támogatjuk a Frassoni asszony által felvetett irányba történő haladást, de a Goepel úr által említettektől eltérő okok miatt, és ezért hálás vagyok Önnek a lehetőségért, hogy ezt röviden vázolhatom.

Részletes vitára van szükségünk, nem csak ezt a kérdést illetően, hanem arra vonatkozóan is, hogy miként kívánunk eljárni a géntechnológiával módosított élelmiszerekkel kapcsolatban. Mindazonáltal, ezzel nem fogunk végezni a holnaputánig rendelkezésünkre álló rövid idő alatt. Éppen ezért úgy vélem, meg kellene kérnünk a szavazások után megalakuló új Parlamentet, hogy vezessen le egy részletes vitát a géntechnológiával módosított élelmiszerek használatával kapcsolatban. Nagyon szépen köszönöm.

(A Parlament elutasítja az indítványt)

(Az ügyszabályzatot elfogadják)

16. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pont az egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, amint azt Ön is tudja, a nemzetközi kereskedelem aggasztó visszaesését figyelhetjük meg. Következésképpen, ebben a helyzetben egy azonnali irányváltztatás alapvető fontosságú a gazdaságélénkítés szempontjából, amelyet el szeretnénk érni. Becslések szerint a hitelfelvétel megnövekedett költségei és a hiteláramlás csökkenése okolható a kereskedelem megközelítőleg 10-15%-os lassulásáért. A G20-ak által Londonban elfogadott többoldalú kereskedelmi pénzügyi csomag minden kétséget kizáróan egy pozitív előrelépés. Véleményem szerint az Uniót arra szólították fel, hogy folytassa vezető szerepét a londoni csomag gyakorlati alkalmazásában három irányban:

- először, célzott intervenció a többoldalú és regionális pénzügyi intézmények által;
- másodsor, összehangolt állami intervenció nemzeti szinten; és
- harmadszor, a vonatkozó többoldalú szabályok kiigazítása.

Ez az Európai Bizottságnak szánt üzenet, így az megteheti a szükséges kezdeményezéseket.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Elnök úr, Hollandiában egy populista szélső jobboldali vezető beszédeiben az iszlámellenesség jeleit fedezhetjük fel; a Cseh Köztársaságban megnőtt a romák elleni támadások száma, és az iráni elnök minősíthetetlen és elfogadhatatlan megjegyzéseket tesz egy palesztin rasszista kormány megalakítására vonatkozóan, miközben Izrael állam megalakítására hivatkozik egy rasszizmusról szóló ENSZ-konferencián, amelynek fő célja a tolerancia és a sokféleség hirdetése.

A Parlament, azon kívül, hogy felháborodását fejezi ki, miért nem küld egy erőteljes és szimbolikus értelmű üzenetet a sokféleség és a globalizált világban elengedhetetlen tolerancia hirdetésére vonatkozóan, határozottan elítélve az ilyen jellegű megjegyzéseket? Hogyan lehetséges, hogy nem szólítja fel az Európai Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy küldjenek egy komoly figyelmeztetést azon tagállamoknak, akik az ilyen jellegű agresszív logikát támogatják és még inkább azoknak, akik ennek hangot is adnak, hiszen a történelem túl sokszor megtanított már minket arra, hogy a cselekedetek sajnos soha nem váratnak sokat magukra az ilyen jellegű megjegyzéseket követően?

Hogyan fordulhat elő ezen ülés során, elnök úr, hogy a Parlament csendben marad ilyen rasszista és idegengyűlölő magatartások láttán a gazdasági válság idején, amikor a tagállamok magukba fordulása és a protekcionizmus sajnálatos módon olyan gyorsan csírázik, mint a magok tavasszal?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Nagyon aggódom a Moldovai Köztársaságban a közelmúltban történt események miatt. Ezek közül a legsúlyosabbak az emberi jogok megsértése, a letartóztatások, az emberrablások, a kínzások, a megfélemlítés és az újságírók kitiltása. A moldovai polgárok akaratát a hatóságok számos szabálytalanság elkövetésével csorbították, amelyek érvként szolgálhatnak azon feltételezés alátámasztására, hogy a választásokon csalások történtek. Ez magában foglalja a kiegészítő jegyzékeket, a kinyomtatott külön szavazólapokat, az ellenzék zaklatását, a nyilvános televízióállomásokhoz való hozzáférés megtiltását és azt a kampányt, amelyet az állami intézmények folytatnak a Kommunista Párt érdekében. Annak ellenére, hogy az elmúlt hetekben számos tiltakozó vélemény volt hallható európai és globális szinten is, a Moldovai Köztársaságban a helyzet sajnos nem változott. Remélem, hogy az ezen a héten zajló megbeszélések során, valamint az ad hoc bizottság Moldovai Köztársaságba való látogatásakor, de különösképpen az utolsó májusi ülésen reményeink szerint megszületendő határozat révén az Európai Parlament egyértelmű üzenetet küld arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió nem tűri el az emberi jogok megsértését és nyíltan felszólít a Moldovai Köztársaságban lezajlott választások megismétlésére.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Elnök úr, nagypénteken, azaz április 13-án reggel, hajnal előtt óriási tragédia történt a Szczein közelében található, Kamień Pomorski elnevezésű lengyel városban. Több mint 20 ember, köztük gyerekek, égtek el elevenen egy épületben. Ez egész Lengyelország számára hatalmas fájdalmat okozott és okoz a mai napig is.

Ma innen, az ülésteremből, szeretnénk azzal a kéréssel fordulni a tagállamok kormányaihoz és a helyi és regionális hatóságokhoz, hogy tegyenek lépéseket a tűzvédelmi rendelkezések ellenőrzésére vonatkozóan az összes lakóépületben és főként azon épületekben, amelyekben szociális ellátás folyik. Egyaránt gondolok a megfelelő anyagok használatára ezen épületek építése során, valamint a tűzvédelmi rendeletek betartásának szigorú ellenőrzésére. A lengyelországi dráma egy azon számos olyan incidens közül, amelyek sajnálatos

módon bekövetkeztek Európában. Legyen ez a tűz és annak áldozatai komoly figyelmeztető kiáltás a jövőre nézve.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Ez év március 23-i felszólalásomban az Európai Parlament és az Európai Bizottság közbelépését kértem a romániai Verespatak védelmében, melynek kiszolgáltatott lakosságát és épített örökségét, valamint természeti környezetét végveszély fenyegeti egy kanadai–román vegyesvállalat bányanyitási terve következtében.

Akkori félelmeink beigazolódtak, ugyanis kétévi felfüggesztés után az új román kormány végképp szabad utat akar engedni a beruházásnak, mely az európai normákkal ellentétes ciántechnológián alapuló kitermelés alkalmazása által nemcsak a közvetlen környezetet, hanem az egész román–magyar határ menti térséget ökológiai katasztrófával fenyegeti.

Felszólalásommal egy időben több képviselőtársammal együtt megkereséssel fordulunk Stavros Dimas biztos úrhoz a ciántechnológia betiltása céljából. Kérem az Európai Bizottságot, hogy európai környezetvédelmi politikájának szellemében küldjön kivizsgáló bizottságot Romániába, távlatilag pedig gondoskodjék a bányakitermelés uniós szintű megfelelő szabályozásáról.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, arról szeretnék beszélni, hogy mi történt a Fiatnál Brüsszelben. Azon pusztá szándéktól vezérelve, hogy aláassa a szakszervezetet, a Fiat hamisan azzal vádolta meg az alkalmazottait, hogy túsul ejtették a cég igazgatóit – ez azonban a valóságban soha nem történt meg. Nem történt emberrablás sem április 9-én, sem máskor. A hírt szándékosan terjesztette el a Fiat azzal a céllal, hogy rossz hírbe hozza alkalmazottait, akik meg akarják védeni jövőjüket a 24 főt érintő létszámleépítéssel szemben. A Fiat visszautasít bárminemű találkozót, megbeszélést vagy tárgyalást a szakszervezetek képviselőivel. Az egyedüli cél 24 fő elbocsátása, akik közül 12-en szakszervezeti képviselők. Szerintem jó ötlet lenne, ha a Parlament nemcsak ezt a tényt tárgyalná meg, hanem a Fiat és számos olyan jelentős európai multinacionális cég szakszervezet ellenes viselkedését is, amelyek nem tartják tiszteletben az alkalmazottak jogait. Míg ezek a multinacionális cégek hasznot húznak a nemzeti és az európai uniós szabályokból és számos esetben támogatásokból, nem tartják tiszteletben a munkavállalók jogait.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Elnök úr, néhány nappal ezelőtt európai parlamenti képviselők egy nagy csoportja látogatást tett Európa délkeleti határainál.

Az általunk a felkeresett területen látottak és tapasztaltak egyáltalán nem adtak okot a büszkeségre. El kell mondanom Önnek, hogy ezen a területen vannak olyan uniós polgárok, akik olyan kis szigeteken laknak, amelyek lakossága 120 és 130 fő között van, és minden ilyen szigeten naponta 150, 200 vagy 250 illegális bevándorló száll partra, így az infrastruktúra hiánya miatt nyomorúságos körülmények között élnek együtt ezek az emberek.

Folyamatosan hallom, hogy ebben az ülésteremben jogosan Darfúrról, Dél-Szudánról, Mianmarról beszélnek, de akárhogy is, egy ponton figyelniünk kell a fent említett területeken élő uniós polgárookra, akik pont olyan európaiak, mint azok, akik Párizsban, Madridban vagy Berlinben élnek. Kötelességemnek éreztem, hogy ezt megemlítsem Önnek, elnök úr, és bízom abban, hogy Ön cselekedni fog.

Slavi Binev (NI). – (BG) Elnök úr, hölgyeim és uraim, jelen pillanatban veszély leselkedik a bolgár társadalomra. Nevezetesen, a rendőri erők egy olyan szervezetből, amelynek feladata a közérdek védelme, egy olyan ügynökséggé alakul át, amely politikai zsarolásban vesz részt és gengszterek parancsait hajtja végre. A húsvét vasárnapot megelőző estén egy burgaszi önkormányzati tanácsost, a 64 éves Petko Petkovot egy templom előtt két egyenruhás rendőr a földre kényszerítette és számos tanú szeme láttára megverte. A másnap benyújtott hivatalos rendőri jelentésben semmiféle említést nem tettek az esetről. Ez is egy példája a Támadás Párt tagjai ellen elkövetett rendőri erőszaknak, további példa Dimitar Stoyanov, európai parlamenti képviselő és Szófia város önkormányzati tagjának megverése. Egyik ilyen támadással kapcsolatban sem indítottak nyomozást.

A rendőrség szándékos tétlenségének egy másik példája a „parancsra való cselekedés” esetében az a tény, hogy egyetlen elrablásról sem érkezett bejelentés Bulgáriában, annak ellenére, hogy már 15 ilyen eset fordult elő, az utolsó kettő épp ebben a hónapban. Társadalmunkat magával ragadta a félelem és tehetetlenség érzése. Ennek eredményeképp Bulgáriában a rendőrök a „pénzmarkoló” üzletemberek szinonimájává váltak. Amikor a közrend tisztviselői bűnözők, akkor kitől tudnánk megvédeni magunkat és ki fogja megvédeni az embereket? Ez a kérdés megválaszolatlan marad.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – Elnök úr, felhívom az ülésterem figyelmét a La Manche-csatornán keresztüli kikötőket, Calais-t, Boulogne-t és Dunkirk-et érintő, a francia halászati ágazat tagjai által múlt héten végrehajtott jogellenes blokádnak hatásaira. A szervezett fellépés nagyon komoly zavart okozott az ezen az alapvető fontosságú transzeurópai útvonalon keresztül történő áruforgalomban. Ez jelentős többletköltséget és késést jelent az ipar számára és az Anglia dél-keleti részén élő emberek életében komoly zavarokat és kényelmetlenségeket okoz.

Ez egy gyakran felmerülő probléma, így azt kérem a Bizottságtól, hogy hatalmát felhasználva lépjen közbe annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unión belül az áruk és személyek szabad mozgásának megzavarását kordában tartsa. Továbbá azt kérdezem a Bizottságtól: véleménye szerint a francia kormány által a halászok számára odaítélt 4 millió euró állami támogatásnak minősül-e, és ezáltal verseny- és jogellenes-e a közös halászati politika szabályai értelmében?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Elnök úr, a legutóbbi negatív fejlemények Moldovában számos olyan ügyre világítanak rá, amelyeket érdemes megemlíteni. Az első ilyen az általunk tanúsított magatartás, válaszul – a választások eredményei elleni tüntetéseket követően – a moldovai hatóságok által a fiatalok és újságírók elleni retorziókra, amelyek az EU alapvető értékeit sértették. A részünkről tanúsított bármiféle engedékenységet az EU szavahihetőségét árnyékolná be ebben a vonatkozásban.

A második az EU válasza a moldovai hatóságok által a velünk kötött megállapodások végrehajtására vonatkozóan elkövetett eljárási hibákra, és az európai polgárok elleni, nemzeti alapokon történő diszkrimináció ügyében. Ismételten, az EU szavahihetősége és tekintélye forog kockán.

A harmadik az EU szolidaritása az egyik tagállama elleni hamis vádak fényében, amely egy lehetséges kifogás a terület katonai helyzetének megmerevítésére, ezáltal számos fontos kötelezettséget megszegve ezen a téren.

Negyedszer, az EU reakciója ismételten kihangsúlyozza az 1940-ben hasonló sorsot viselő országok státusza közötti különbséget, és előrevetíti az EU és Oroszország közötti kapcsolatot meghatározó irányokat.

Chris Davies (ALDE). – Elnök úr, ha egy választópolgárunk csalárd módon szociális juttatásokat követel, az ellen büntetőeljárást indítunk és börtönbe is kerülhet.

Úgy tűnik, hogy a dolgok itt néha másként történnek. Tavaly novemberben az újságok nyilvánosan írtak arról, hogy egyik képviselőtársunk, Den Dover alkalmazottak foglalkoztatására szánt 750 000 angol font értéknek megfelelő összeget fizetett ki egy olyan cégnek, amelynek tulajdonosa felesége és lánya volt, és ennek a pénznek egy részét drága személyautók vásárlására és egyéb személyes haszonszerzésre fordította.

A legtöbb ember nem tartja többre Dóvert, mint egy tolvajt, egy csalót, akinek börtönben lenne a helye, és arra kérném Önt, elnök úr, mondja el nekünk, hogy ennek a pénznek mekkora hányada került visszafizetésre.

Ennek a Parlamentnek a nyitottság, a becsületesség és az átláthatóság ékes példájának kellene lennie, ehelyett azonban időnként úgy tűnik, hogy létezik egy titoktartási kódex, amely elfedi a néhány képviselőtársunk által elkövetett juttatásokkal való visszaélés valódi mértékét. Annak elutasítása, hogy olyan elveket vezessünk be a pénzügyi átláthatóság érdekében, amelyeket mi is elvárnánk bármelyik másik európai intézménytől, szégyenletes mindannyiunkra nézve.

Elnök. – Davies úr, biztos lehet benne, a jog rendelkezéseinek megfelelően fogunk eljárni ebben az esetben is.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, április újabb lehetőséget ad arra, hogy mérlegeljük mindkét totalitárius rendszer hatásait. Ez az idő visszaidézi a katyini tömegmészárlást, amely során több ezer lengyel tisztet gyilkoltak meg – akiket hadifogolyként tartottak fogva ostaszkoúi, starobielskói és kozielskói táborokban – és akiket 1940 márciusában ítélték halálra Lavrenty Beria parancsára. Szintén felidézi az 1943-as varsói gettózásadás kezdetét, a zsidóknak a megszálló német erők általi koncentrációs táborokba történő tömeges szállítása elleni fellépésként.

A gettóban történt tragédiáról megemlékeznek a mai napon megtartott Élet Menetével, amely biztosítja az ilyen eseményekről való megemlékezést és megelőzi azok megismétlődését. Sajnálatos módon a katyini tömegmészárlás elkövetőit még mindig nem állították bíróság elé és nem ítélték el őket. Az írásos nyilatkozat Parlament általi elismerése, amely augusztus 23-át a sztálinizmus és nácizmus áldozatainak emléknapjává kívánja nyilvánítani, mindazonáltal reményt jelent.

Den Dover (PPE-DE). – Elnök úr, tisztában vagyok vele, hogy Davies úr már tartott beszédet az engem érintő helyzetről és, éppen ezért, szeretném megkapni a lehetőséget arra, hogy válaszoljak ezzel az üggyel kapcsolatban. Csak az utolsó 10 szót hallottam. Davies úr az elmúlt 20 perc során legalább küldött nekem egy e-mailt, hogy beszélni akar erről az üggyről.

Annyit szeretnék csak elmondani, hogy a parlamenti asszisztensi költségtérítésem kapcsán keletkezett nagy hűhó és felhajtás, amelyről a média az elmúlt 9 vagy 12 hónapban tudósított, megrázó élmény volt. Ügymet benyújtottam az Elsőfokú Bírósághoz, és egy meglehetősen szilárd ügyben készülök felvenni a harcot. Tisztában vagyok vele, hogy jól áll az ügyem, emellett átmeneti intézkedéseket is tettem, épp ezért semmilyen pénz kifizetése nem történhet meg addig, amíg a Bíróság nem vizsgálta meg az összes bizonyítékot, és nem hozta meg a megfelelő döntést. Kérem, adjanak haladékat a Parlamentnek és köszönöm ezt a lehetőséget.

Gerard Batten (IND/DEM). – Elnök úr, 36 évi tagság után, mit jelent az Európai Unió az Egyesült Királyság számára? Azt jelenti, hogy többé már nem mi kormányozzuk saját országunkat. Jogszabályaink 75-85%-át az EU hozza meg és nem saját parlamentünk. Az EU legalább 56 milliárd angol fontba kerül az Egyesült Királyságnak évente – azaz 900 angol fontba minden egyes férfi, nő és gyermek számára évente. Már nem ellenőrizzük a határainkat, így korlátlan és ellenőrizetlen bevándorlást kell elviselnünk.

Az EU emberi jogi jogszabályai azt jelentik, hogy többé nem tudjuk hatékonyan megvédeni magunkat a külföldi bűnözőktől, az illegális bevándorlóktól és a hamis menedékkérőktől. Az európai elfogatóparancs és az érintett személy távollétében zajló tárgyalások azt jelentik, hogy elvesztettük a legalapvetőbb védelmünket a jogalap nélküli letartóztatásokkal és szabadságvesztésekkel szemben.

Az EU-tagság katasztrofális az Egyesült Királyság számára. Egy súlyos és szükségtelen, saját magunknak okozott seb. A probléma egyetlen megoldása, ha az Egyesült Királyság feltétel nélkül kilép az Európai Unióból.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, néhány héttel ezelőtt az európai irányultságú cseh szociáldemokratákból, az EU-t ellenző Klaus elnök úrból, valamint a Kommunistákból álló szélsőséges szövetség elősegítette a Topolánek kormány bukását. Megkezdődött a munka az átmeneti kormány megalakítására, amely májustól az októberben tartandó új választásokig látná el a kormányzati teendőket. Remélem, hogy ez az új kormány fogja vezetni az elnökségi időszak végéig a cseh elnökséget, amely mostanáig nagyon jól látta el a feladatát, és segíteni fogja a Lisszaboni Szerződés ratifikálását a Cseh Köztársaságban. Ez egy fontos, pozitív jelzés lenne Európa számára.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Az utóbbi hónapokban újra a félelem az úr az Észak-Szerbiában lévő, több nemzetiség – főleg magyarok – lakta Vajdaságban. Bár parlamentünk 2004-ben és 2005-ben is határozatot fogadott el az itteni nem szerb lakosok elleni fizikai és lelki támadások ügyében, bár parlamentünk példamutató módon tényfeltárási delegációt küldött a térségbe 2005-ben, az erőszak, a megfélemlítés és a megfélemlítés az ottani kisebbségek – elsősorban a magyarok – ellen folytatódik, sőt felerősödni látszik.

Év eleje óta összesen tizenöt morális és öt fizikai támadás történt, kettő súlyos. Sajnos a rendőrség iránti bizalom gyenge. Ezt erősíti az a tény, hogy máig nem került sor olyan büntetésre, amelyben ilyen etnikai támadás esetén végrehajtás is sorra került volna, ami az igazságszolgáltatás elégtelen működését és sajnos, a hosszú évek tapasztalata alapján, elnéző hozzáállását is jelzi. Ezt erősíti az a tény, hogy a mai napig a szerb többség nem tudja tudomásul venni, hogy meg kell emlékezni sok tízezer ítélet és egyéni bűnösség nélkül kivégzettekre is.

Meddig tűrheti az Európai Unió, hogy európai nyelvet beszélő őshonos lakosokat fizikailag és lelkileg terrorizálnak egy potenciális tagállamban a XXI. század elején? Hol van a minimális presztízszünk?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Elnök úr, tegnap kezdődött az Egyesült Nemzetek Szervezetének rasszizmus elleni konferenciája Genfben. Ezen huszont két EU-tagállam vesz részt és öt ország döntött úgy, hogy nem vesz részt a konferencián. Ez rossz fényben tünteti fel az Európai Unió egységességét egy ilyen fontos eseménnyel kapcsolatban.

Mindazonáltal, most azt olvasom, hogy néhány ország még mindig gondolkodik azon, hogy a hét folyamán Genfben utazik és éppen ezért arra szeretném kérni Önt, gyakoroljon hatást a cseh elnökségre, hogy ezáltal mi, mint az EU, egységes álláspontot tudjunk kialakítani ezen a rasszizmus elleni konferencián.

Nem engedhetjük meg, hogy az iráni elnök rettenetes beszéde megossza az EU-t és meggyengítse az ENSZ-t. A beszéd nem járhat ilyen következménnyel, ezért úgy vélem, hogy ismételt arra kell törekednünk – ahogy azt Ban Ki-moon főtitkár is kérte –, hogy biztosítsuk, hogy a 27 EU-tagállam és az EU mint egység ténylegesen

támogatja az ott elkészülő végleges dokumentumot, amely világszerte olyan emberek millióit segíti, akik a rasszizmus és a diszkrimináció elszenvedői. Nagyon szépen köszönöm.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az utolsó ülésen azt kértem Öntől, hogy tartsa tiszteletben a Parlament kötelezettségeit és hozza nyilvánosságra a parlamenti képviselők parlamenti tevékenységeiben való részvételére vonatkozó adatokat. Elnök úr a szavát adta, hogy az elnökség következő ülésén – amely pontosan 40 perc múlva kezdődik – ez a kérdés megtárgyalásra kerül. Azonban most azt látom, hogy ez a napirendi pont nem szerepel az elnökség 6:30-kor kezdődő ülésének napirendjén. Mivel most már csak alig valamivel több, mint egy hónap van hátra a választásokig, és mivel a Parlament kötelezettséget vállalt arra, hogy nyilvánosságra hozza a parlamenti képviselők parlamenti tevékenységeiben való részvételére vonatkozó adatokat, és most már meglehetősen kevés lehetőség lesz erre, nem tudom, hogy van-e mód egy elnökségi ülés megtartására, ahol ezzel az üggyel hivatalosan tudunk foglalkozni. A főtitkár kötelezettséget vállalt arra, hogy jelentést készít, amely alapján az elnökség döntést tud hozni; éppen ezért azt kérdezem Öntől, elnök úr: vajon a polgároknak, az európai választói tábornak rendelkezésére áll-e majd ez az információ, ahogy azt a Parlament kérte, kikötötte és eldöntötte még a júniusi európai választások előtt, vagy meg kell szegnünk saját ígéretünket és szembe kell mennünk saját döntéseinkkel?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Tegnap megalakult az új magyar szocialista kormány. Én most nem a politikai vonatkozásokról szeretnék beszélni, hanem arról a körülményről, hogy ennek az új kormánynak egyetlen női tagja sincs. Mégiscsak furcsa, hogy 2009-ben Európában megalakulhat úgy egy kormány, hogy a kormányt alkotó tizenegy miniszterből egy sem nő. A skandináv országokban a kormánynak több mint a fele nő. Franciaország is közelít ehhez. Németországban több mint az egyharmada. Ez az általános, bevett európai gyakorlat.

Ebben a házban az elmúlt öt évben tizenegy jelentést fogadtunk el, amely a férfiak és a nők esélyegyenlőségéről szól. Európai értékeken alapuló, fontos cél ez, de mit sem ér, ha nem válik gyakorlattá. Megkérem tehát képviselőtársaimat – ez esetben szocialista képviselőtársaimat –, hassanak oda, hogy hazájukban, ahol ez még nem történt meg, alkalmazzák is ezeket a fontos és nemes törekvéseket.

Neena Gill (PSE). – Elnök úr, a minap Birminghamben jártam. Ajtókon kopogtattam – ez egy tipikusan brit módja a kampányolásnak – és nem meglepő módon, azok közül, akiknek a küszöbén álltam senkinek fogalma sem volt arról, hogy kevesebb mint hat hét múlva európai választások lesznek.

Biztos vagyok benne, hogy tudja, az Egyesült Királyságban a statisztikák szerint a nyilvánosság mindössze 16%-a tud a választásokról, de ami miatt Önnek is aggódnia kellene, az az, hogy ezek a statisztikák a többi tagállamban sem jobbak. Valójában, az emberek 30%-a nem tervezi, hogy részt vesz a közeledő választásokon. Az érdeklődés és a tájékoztatás hiánya pont olyan mértékben ennek a Parlamentnek a felelőssége is, mint bárki másnak. A polgárokkal való kommunikációra költött sok millió nem hozta meg a kívánt eredményt.

Ami különösképpen frusztráló számomra, hogy az ígért választási tájékoztató hirdetés látványosan rosszul sült el. A munka és a magánélet egyensúlyáról szóló hirdetés felzaklatta a dolgozó nőket és azon csoportokat, amelyek támogatják a szoptatást. Ez ismét egy öngól volt. Elnök úr, sürgősen foglalkoznia kell ezzel a helyzettel, vissza kell vonnia ezt a bántó hirdetést, és biztosítania, hogy egy egyszerű üzenetet fogalmazzunk meg arról, az embereknek miért kell részt venniük a közeledő választásokon. Ennek az üzenetnek láthatónak és könnyen érthetőnek kell lennie.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, én is ugyanerről a témáról szeretnék beszélni, nevezetesen a közeledő európai választásokon való részvételi arányról, amely nem ígérkezik nagyon magasnak. Ennek okai közé tartozik a Parlament által szervezett választások előtti kampány, amely nem elég látványos és, ami még ennél is fontosabb, az Európai Unió által elért eredmények elleni és a szociális piacgazdaság elleni támadások, azaz azon modell elleni támadások, amelynek kidolgozásáért nagyon keményen harcoltunk és amely gyümölcsöző az Európai Unión belüli munkavállalók számára. A polgárok negatívan tekintenek a fejlesztésekre, amelyek nem tűnnek kedvezőnek és kielégítőnek. Éppen ezért sajnálatos, hogy olyan ügyek állítanak minket szembe egymással, amelyeknek egyésítésie kellene bennünket Európa polgárainak érdekében.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Elnök úr, március 14-én és 15-én a Költségvetési Bizottság tagjaként Botopoulos úrral a Peloponnészosz régióba utaztam, amelyet legsúlyosabban érintett a 2007 nyarán bekövetkezett árvíz. Legnagyobb meglepetésünkre azt találtuk, hogy az odaígért 89,7 millió euró, amelynek az Európai Unió szolidaritási alijából kellett volna érkeznie, még mostanáig sem érkezett meg ezekre a területekre.

Éppen ezért hivatalosan felhívjuk a Bizottság figyelmét erre az ügyre és szeretnénk megtudni, hogy hol akadt el a költségvetési hatóság által hozott döntések végrehajtása. Hogyan fordulhat elő, hogy ez a segély, amelyről hónapokkal ezelőtt szavaztunk, még mindig nem gyakorolt jelentős hatást ezekre a területekre, ahol az európai szolidaritásra való igény napról napra nyilvánvalóbbá válik?

A Bizottság által végzett visszamenő hatályú ellenőrzés mellett szeretnénk valamiféle magyarázatot kapni a görög kormánytól ezen európai segély felhasználására vonatkozóan. Ez egy meglehetősen sürgős ügy – emberi és gazdasági szempontból egyaránt. Két év nagyon hosszú várakozási idő.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Szeretném felhívni a figyelmet arra a tényre, hogy a megnövekedett gyakorisággal előforduló események, amelyek tavaly kezdődtek Örményországban és idén folytatódtak Grúziában és Moldovában, gondolkodóba ejtőek, azért is, mert két dolog is van, ami közös ezekben az eseményekben: mindhárom ország a keleti partnerség tagja és a forgatókönyv is azonos valamennyi esetben. Úgy gondolom, hogy ezt a tényt figyelembe kell vennünk.

Múlt héten Voronyin moldovai elnök még azt is kijelentette, hogy ki akar lépni a keleti partnerségből, ezáltal tovább folytathatja azon nem kívánatos cselekedeteket, amelyeket az emberi jogok ellen tesz Moldovában. Úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak szorosan együtt kellene működnie az Európa Tanáccsal és az EBESZ-szel.

Jim Allister (NI). – Elnök úr, a terrorizmus dicsőítésének több lehetséges formája van, de amikor ennek a Parlamentnek egy képviselője aljas gyilkosokat dicsőít, akiknek gyilkos karrierjük akkor ért véget, amikor megadták magukat a törvényes biztonsági erőknek, akkor ez a parlamenti képviselő elhatárolta magát mindattól, amit ez a Parlament valaha is kinyilvánított a terrorizmus elítéléséről, valamint azokról, akik azt elfogadhatóvá és indokoltá teszik. Mégis, pontosan ezt tette a Sinn Féin egyik tagja, de Brún, húsvét vasárnapján, amikor az IRA terroristáit tisztességesnek, önzetlennek és becsületesnek nevezte. Nincs és nem is volt semmi tisztességes és becsületes a terrorizmusban, sem korábban, sem most. Szégyen minden olyan képviselőre, aki ilyen ocsmány módon hízeleg véreskező embereknek!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Populista és keményvonalas nacionalista retorikájával Ahmadinejad elnök jelentősen csorbítja Irán megítélését és hírnevét. Veszélyeztetni továbbá a mérsékelt iszlámot nyugaton és negatív sztereotípiákat alakít ki róla.

Határozottan kell fellépünk az ilyen provokációval szemben. Roxana Saberi elítélésével az iráni rendszer azt demonstrálta, hogy lényegében gyenge és gyáva. Az Egyesült Államokkal való szóbeli konfrontációja során úgy döntött, hogy túsokat szed, ebben az esetben egy nőt és egy újságíró, annak érdekében, hogy ideológiai szempontból mozgósítsa embereit. Irán minden demokratikus normát kigúnyol.

Az alapvető emberi jogok képezik az Európai Unió alapját, csakúgy, mint ahogy a tájékoztatáshoz való jogért folyó küzdelem is. A negyedik rend, azaz a média és a sajtó fontos eszköz a demokratikus normák helyreállításában. Bármely hatalom, amely fél a sajtótól, először a sajtó ellen fog támadást indítani. A nem demokratikus rendszerek állandó félelemben vannak, ezért üldözik, börtönzik be és kínozzák meg, vagy akár ölik meg az újságírókat.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Május elsején lesz öt éve, hogy számos közép-kelet-európai országgal együtt tagja lettünk az Uniónak. Akkor úgy tűnt, hogy az új tagállamok mindegyikében betartják az Unió alapelveit, a diszkrimináció tilalmát, védik és értéként kezelik a nyelvi sokszínűséget, a nemzeti kisebbségek jogait.

Mégis megtörténhet öt év uniós tagság után is, hogy nyíltan, diszkriminatív módon az őshonos nemzeti kisebbségek nyelvhasználatát ellenében védik a többségi nyelvet, mint ahogy történik most Szlovákiában, ahol egy 1995-ös, már akkor is komoly nemzetközi bírálatokat kiváltott nyelvtörvényt élesztettek most újjá. Ez a nyelvtörvény-tervezet veszélyezteti a kisebbség nyelvhasználatát az élet minden területén, annak a félmillió lélekszámú őshonos magyar kisebbségnek is például Szlovákiában, aki ott él. Nemhogy elősegítené a nyelvi sokszínűséget, a kisebbség identitásának megőrzését, de gyakorlatilag nyelvi felügyelőket, inspektorokat enged rá a kisebbségre, hogy komoly pénzüsszegekkel bírságozzanak, ha nem tartják be a Brüsszelből nézve agyamentnek minősülő rendelkezéseket. Ezért kérem a nyelvi sokszínűségért felelős biztosát az Uniónak, hogy lépjen közbe, érvényesítse gyakorlatban a nyelvi sokszínűséget Szlovákiában is.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) A tíz új tagállam öt éve van az Európai Unióban. Ideje mérleget vonnunk. A mi ciklusunk is a végéhez közeledik. Eleinte a régi tagállamok részéről volt egy bizalmatlanság, de ez fokozatosan oldódott, sőt egy idő után bebizonyosodott, hogy az új tagállamok számos kérdésben – például a szolgáltatási irányelvben, vagy a munkavállalás szabadságában – az Unió reformjának élharcosai voltak.

Ezért azt hiszem, hogy elmondhatjuk, hogy ez az öt év egy nagyon komoly tanulódő volt. Ugyanakkor rá kell mutatnunk arra, hogy vannak még diszkriminatív intézkedések az új tagállamokkal szemben. Elég arra utalnom, hogy az új tagállamok gazdái az idén is csak a 60%-át kapják annak, amit a régi tagállamok gazdái. Ezzel együtt azt kell mondjam, hogy az uniós csatlakozás egy win-win – kölcsönösen előnyös – lépés volt, és ezúton szeretném megköszönni az Európai Parlamentnek, hogy befogadtak bennünket, új tagállamokat. Teljesen egyenrangúnak éreztük itt magunkat az elmúlt öt évben.

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

17. A villamosenergia belső piaca - A nemzeti energiapiaci szabályozó hatóságok együttműködését elősegítő ügynökség - A hálózathoz való hozzáférés feltételei a villamosenergia országhatárokon keresztül történő szállításához - A földgáz belső piaca - A földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételei - A gumiabroncsok címkézése az üzemanyag-hatékonysággal összefüggésben - Az épületek energiateljesítménye (átdolgozás) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következő napirendi pontok együttes megvitatása:

– Morgan asszony második olvasatra vonatkozó ajánlása (A6-0216/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a villamosenergia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadásáról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló közös tanácsi állásfoglalásról (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– Chichester úr második olvasatra vonatkozó ajánlása (A6-0235/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel a Tanács által elfogadott közös álláspontról (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD));

– Vidal-Quadras úr második olvasatra vonatkozó ajánlása (A6-0213/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a villamosenergia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hozzáférési feltételekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásáról és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló közös tanácsi állásfoglalásról (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD));

– Mussa úr második olvasatra vonatkozó ajánlása (A6-0238/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a földgáz belső piacára vonatkozó belső szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadásáról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló közös tanácsi állásfoglalásáról (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD));

– Paparizov úr második olvasatra vonatkozó ajánlása (A6-0237/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásáról és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló közös tanácsi állásfoglalásról (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD));

– Belet úr jelentése (A6-0218/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (COM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD));

– Țicău asszony jelentése (A6-0254/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében az épületek energiahatékonyságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)).

Eluned Morgan, előadó. – Elnök asszony, ez az energiaügyi csomag sok év kemény munkájának csúcspontja, és a Parlament nagyon büszke lehet azokra a változásokra, amelyek most mennek majd végbe. Különösen büszkének kell lennünk arra a tényre, hogy az EU energiafogyasztói most először kerültek az energiáról szóló vita középpontjába és az energiaszegénység ügyét mostanra európai szinten elismerték. Foglalkoztak

azon megörökölt érdekellentéttel, ami akkor merül fel, ha egy cég tulajdonában van mind a villamosenergia szállítása, mind a termelése, továbbá megerősítették az energiapiacokat irányító szabályozási rendszert.

A villamosenergia-irányelv, amelynek én voltam az előadója, egy olyan öt intézkedésből álló csomag része, amely arra vonatkozóan keres lehetőségeket, hogy miként működhetnének jobban a villamosenergia- és gázpiacok a teljes kontinensen keresztül, annak biztosítása érdekében, hogy a piacok koordináltabbá váljanak, valamint igazságosabban és kevésbé hátrányosan megkülönböztető módon működjenek.

Hadd mondjam el, milyen hálás vagyok az ezzel a csomaggal kapcsolatos jelentős együttműködésért a többi előadónak, az árnyékelőadóknak, a Bizottságnak és a cseh elnökségnek, valamint azért, hogy segítettek megegyezésre jutni egy időnként meglehetősen erőpróbát jelentő vitatémában..

A jogalkotás egy új fogyasztóvédelmi intézkedésekből álló tutajt indított útjára, amelynek része annak biztosítása, hogy a fogyasztók három héten belül szolgáltatót válthatnak, egy panaszokkal foglalkozó független és szilárd rendszer minden tagállamban, valamint a kártérítéshez való jog abban az esetben, ha a szolgáltatások színvonala nem kielégítő. A jogszabály azt is biztosítja, hogy az EU-n belül minden egyes háztartásban úgynevezett „okos mérőórákat” szereljenek fel 2022-ig. Ezek az okos mérőórák lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy megfelelőbben szabályozhassák energiafelhasználásukat és növeljék az energiahatékonyságot, ezáltal csökkentve az energiaköltségeket és a szén-dioxid-kibocsátást.

Az Európai Parlament kezdeményezésére az új jogszabály speciális védőintézkedéseket tartalmaz a sebezhető energiafogyasztók számára, és az energiaszegénység ügye most először komoly megfontolás alá esik.

Meg szeretném kérdezni Piebalgs biztos úrtól, hogy kötelezettséget vállal-e most arra, hogy a jövőben az EU energia keretprogramja az ellátás biztonsága, a fenntarthatóság és a versenyképesség mellett egy negyedik pillért – a megfizethetőséget – is tartalmazni fogja valamennyi energiapolitikai javaslatban. Egy EU által támogatott jelentés nemrégiben megállapította, hogy 125 millió polgárt érint az energiaszegénység. A tagállamoknak most meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket, amelyek százak – ha nem ezrek – életét menthetik meg a legszegényebb háztartásokban szerte a kontinensen. Véget fogunk vetni a diszkriminatív árképzésnek is az előzetes kifizetés alapján működő mérőórák esetében.

A csomag leginkább ellentmondásos része a köré csoportosul, hogy vajon szükséges volt-e az energiapiacokon a teljes tulajdonosi leválasztás – más szavakkal, az átviteli rendszerek teljes leválasztása a termeléstől. Néhány tagállamban a piaci struktúra azt jelenti, hogy a monopóliumot az átviteli-rendszerek működtetői irányítják, akik egyúttal birtokolják az villamosenergia fejlesztéséhez szükséges eszközöket, nem ajánlanak fel semmilyen ösztönzést további piaci szereplők belépéséhez, ezáltal aláásva a versenyt. A Parlament most elfogadott egy olyan kompromisszumot, amely azzal a feltétellel teszi lehetővé mind az átvitel, mind a termelés egyidejű tulajdonlását, hogy növeli azon fékek és egyensúlyok rendszerét, amely biztosítja a felmerülő összeférhetlenség megszüntetését. Többen vonakodva fogadtuk el ezt a kompromisszumot, mert úgy gondoljuk, hogy a szél a nagykereskedelmi elkülönítés irányába fúj, és ezek az integrált vállalkozások valószínűleg szét fognak válni, függetlenül ettől az irányelvtől.

A Bizottság néhány cég visszaéléseinek feltárására vonatkozó törekvései kezdenek kifizetődni, az olyan cégek, mint például az E.ON vagy az RWE beleegyeztek abba, hogy a trösztellenes vizsgálatokat követően eladják átviteli hálózataikat. Ezen felül szemtanúi leszünk majd a nemzeti szabályozó hatóságok megerősödésének is.

Mindenkinek szeretném megköszönni az együttműködést, és úgy gondolom büszkéek lehetünk arra, amit az EU fogyasztóiért tettünk.

Giles Chichester, előadó. – Elnök asszony, ez a csomag, reményeim szerint inkább „harmadszorra majd csak sikerül”, mintsem „folyamatban lévő munka”. Az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség jövőbeli szerepét alapvető fontosságúnak látom a régóta áhított földgáz és villamosenergia belső piacának létrejöttében.

A háromoldalú tárgyalások során világossá vált számomra, hogy az általam a Parlament nevében előterjesztett fejlesztések alapvető fontosságúak az igazságos és hatékony energiapiacok létrehozása szempontjából. A célkitűzésem az, hogy egy nagyobb függetlenséggel és kiterjedtebb döntéshozatali jogkörrel rendelkező ügynökség jöjjön létre. Különösképpen, ha az ügynökség egy egységes, versenyképes energiapiac kifejlődését hivatott hatékonyan szolgálni, nagyobb hatalomra lesz szüksége a határokon átvélt ügyek kezeléséhez és az átviteli rendszer-üzemeltetők (TSO-k) valamint a nemzeti szabályozó hatóságok közötti (NRA-k) hatékony együttműködés elősegítéséhez.

Mindazonáltal, a nagyobb hatalomnak jobb elszámoltathatóságot és átláthatóságot kell jelentenie. Arra az általános elvre gondolok, miszerint meg kell erősíteni az ügynökség függetlenségét, hogy ezáltal hatékonyabb és hitelt érdemlőbb legyen, és ezt oly módon kell megtenni, hogy növeljük az ügynökség – különösen a Parlament felé történő – elszámoltathatóságának módozatait. Úgy gondolom, hogy ez megvalósul.

Meg kell említenem, hogy számos feladat, amelyet az ügynökségnek adtunk, sokkal inkább tanácsadó jellegű, semmint konkrét szerep, de próbáltuk megteremteni a lehetőséget az innovatív szabályozásra azáltal, hogy felhívtuk a figyelmet azon területekre, ahol cselekvésre van szükség – az ügynökség azonban nem rendelkezik megfelelő hatalommal ahhoz, hogy cselekedjen.

Először is, hadd hangsúlyozzam az általunk megtárgyalt emelt szintű elszámoltathatóságot. Az igazgató megjelenik majd a Parlament érintett bizottsága előtt, mind kinevezése előtt, mind hivatali ideje alatt, hogy nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a kérdésekre. Hasonlóképp, a szabályozók tanácsának elnöke részt vehet az érintett bizottság ülésein és beszámolhat munkájukról. A Parlament megszerezte a jogot arra, hogy két tagot jelöljön az igazgatótanácsba. Mindezek fórumot biztosítanak az ügynökség számára ahhoz, hogy a saját maguk által választott ügyekben hallassák hangjukat a nyilvánosság előtt.

Az általam említett szerepeket tekintve úgy vélem, hogy a földgáz-és villamosenergia belső piacainak ellenőrzése, az üzemi és kereskedelmi szabályzatok megalkotásában való részvétel, a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások végrehajtásához való hozzájárulás, az új rendszerösszekötői kapacitások létrehozására irányuló projektek végrehajtási fejlődésének felügyelete, az infrastrukturális beruházásokra vonatkozó követelmények alóli mentesség eldöntésére vonatkozó jogkör, a tíz évre szóló hálózati beruházási tervek végrehajtásának felügyelete és a TSO-k számára kiadott vélemények és ajánlások megfogalmazására irányuló jogkör – több más szempont mellett, amelyeket most nincs időm felsorolni – elegendő lehetőséget ad az ügynökség számára ahhoz, hogy változást érjen el.

Végezetül, bevezettük a korszerűsített döntéshozatalra vonatkozó követelményeket. Remélem, hogy az ügynökség meg tud felelni az általunk állított kihívásoknak. Továbbá, megteremtettük a lehetőséget a Bizottság számára, hogy bemutassa az ügynökség munkájáról szóló jelentését és javaslatokat tegyen arra vonatkozóan, hogy a már megszerzett tapasztalatok alapján az ügynökség milyen további feladatokat és szerepeket lásson el a jövőben.

Szeretném megköszönni a többi előadónak, a másik két intézménynek, és különösképpen biztos úrnak a végső kompromisszumcsomag megalkotása érdekében végzett kemény és konstruktív munkát. Remélem, hogy az a tény, hogy második és nem ötödik felszólalóként kaptam meghívást, a javaslat valódi jelentőségének és fontosságának egyértelmű elismerése.

Alejo Vidal-Quadras, előadó. – Elnök asszony, szeretném azzal kezdeni, hogy tisztelettel megköszönöm az előadónak, az árnyékelőadónak, Piebalgs biztos úrnak és Reinišová nagykövetasszonynak a kitűnő együttműködést az év első három hónapjában. Ez az együttműködés szolgált azon sikeres eredmény hajtómotorjaként, amelyről ezen a héten fogunk szavazni. Hosszúak, összetett és időnként kemény tárgyalásokat folytattunk, de úgy gondolom, hogy sikerült olyan megállapodást elérnünk, amely valamennyi fél számára kielégítő.

A teljes intézkedéscsomag és annak tárgyalási módja tekintetében a Parlament büszke lehet a végleges szövegre. Valóban, az igen szilárd első olvasatban kialakított megállapodás a tulajdonosi leválasztásra vonatkozóan jelentős befolyást adott a tárgyalásokat végző csapatnak a megbeszélések folyamán. Ez lehetővé tette számunkra, hogy egy sokkal szigorúbb szabályozási keretet alkossunk, különös tekintettel az olyan országokra, ahol az ITO-modellt alkalmazzák, ahol a nemzeti szabályozók kompetenciáit növelni fogják, és függetlenítik mind a kormányoktól, mind az ipartól. Ez az új szerep csökkenti a versenyellenes magatartás kockázatát, különösen abban a szituációban, amikor a vertikálisan integrált vállalkozások visszaélnek pozíciójukkal azáltal, hogy leállítják az új kapacitásokra irányuló beruházásokat.

Továbbá, megállapodás született a felülvizsgálatra vonatkozó záradékot illetően, amely lehetővé teszi számunkra, hogy néhány éven belül ellenőrizhessük, hogy vajon mindegyik modell kielégíti-e arra irányuló célkitűzéseinket, hogy egy teljesen versenyképes és legalizált piacot alakítsunk ki. Ezenfelül, lényegileg megnöveltük a fogyasztóvédelmi rendelkezéseket, többek között a számlákon feltüntetett információkra és a szolgáltató váltás körülményeinek javítására vonatkozóan.

Végezetül, másik nagy sikerként könyvelhető el azon új rendelkezés bevezetése a harmadik államra vonatkozó klauzulában, melynek révén egy harmadik országbeli átviteli-rendszer üzemeltető (TSO) engedélyezését

most meg lehet tagadni, amennyiben az Unió egésze vagy egy – az engedélyt kérőtől eltérő – tagállam ellátásának biztonsága veszélyeztetve lenne.

A villamosenergiáról szóló rendelettel kapcsolatban szeretném egyértelművé tenni, hogy ez a rendelet döntő fontosságú, mivel a tagállamok rendelkezésére bocsátja azon eszközöket, amelyek lehetővé teszik az unión belüli rendszerösszekötő kapacitások jelentős növelését azon kötelező üzemi és kereskedelmi szabályzatok kifejlesztése és bevezetése révén, amelyet valamennyi átviteli-rendszer üzemeltető a központokkal alkalmazni tudna, ezáltal megszüntetve a belső villamosenergia piac kialakításának befejezését gátló legfőbb akadályt.

Az Európai Parlament első olvasatával összhangban, az elfogadott szöveg erősíti az Európai Szabályozók Együttműködését Elősegítő Ügynökség szerepét a folyamat során. El kell ismernem, hogy a Parlament egy sokkal ambiciózusabb ügynökség létrehozását remélte. Mindazonáltal, tisztában vagyunk azzal, hogy ez csak az első lépés a szabályozási keretek integrálásának hosszú folyamatában.

Sikerült egy új rendelkezést is beépítenünk, amely lehetővé teszi, hogy az ügynökség javaslatokat tegyen azon alapkövetelmények tekintetében, amelyeket figyelembe kell venni az új rendszerösszekötő kapacitásokra vonatkozó mentességek odaítélésekor. Ez kiemelten lényeges, hiszen az új kapacitások területén beruházók ezzel szembesülnek legfőbb akadályként a különböző tagállamok tekintetében. Az, hogy számos különböző szabályozási eljárásoknak kell megfelelni, megtévesztő eredményekhez vezethet és elkedvetlenítheti a befektetőket – vegyék csak például a Nabucco-t.

Ez a rendelet konkrét feladattal hozza létre a Villamosenergia-piaci Átviteli-rendszer üzemeltetők Európai Hálózatát (ENTSO), amelynek feladata az ügynökség számára benyújtandó üzemi és kereskedelmi szabályzatok szövegezése, valamint összehangolt mechanizmusok kifejlesztése olyan vészhelyzetekre, mint amilyen az Európai Unió egész területét érintő áramhiány volt a közelmúltban.

Befejezésképp szeretnék köszönetet mondani a műszaki személyzetnek, akik munkája lehetővé tette számunkra egy olyan megállapodás létrejöttét, amely a tárgyalások legelején időnként reménytelennek tűnt.

Antonio Mussa, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, szeretnék köszönetet mondani a cseh elnökségnek, a Bizottságnak, Niebler asszonynak, mint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság elnökének, az ezen energiacsomaggal kapcsolatban közreműködő előadótársaimnak, az árnyékelőadónak és a bizottság titkárságának, beleértve valamennyi tisztviselőt, együttműködésükért és szakértelmükért, amit az ezzel az üggyel kapcsolatos munkában tanúsítottak.

Mindannyian büszkék lehetünk és büszkének is kell lennünk az elért eredményekre; én mindenképpen az vagyok, arra a munkára gondolva, amit akkor végeztem, amikor megörököltém a földgáz belső piacára vonatkozó irányelvet, olyan problémákkal, amelyekre nem volt könnyű megoldást találni. Boldog vagyok, hogy ez a második hivatali időszakom európai parlamenti képviselőként egybeesik ennek a csomagnak a befejező szakaszával, amely véleményem szerint az egyik legfontosabb ügy, amivel ebben a hivatali időszakban foglalkoztunk, és amely választóink, Európa polgárai számára előnyökkel fog járni.

A földgázirányelv, amely 2011-től lép hatályba, jelentős innovációkat hoz az ágazatban: fontos eredményként azt kell hangsúlyoznunk, hogy a független átviteli-rendszer üzemeltetőikkel kapcsolatos lehetőséget elértük. Ez a jövőben megnyitja a piacokat és biztosítja a valódi fejlődést egy olyan rendszer irányába, amely egyértelműen lehetővé teszi az Európai Unió számára, hogy egységes hangot hallasson az energiaügyekkel kapcsolatban. Az átviteli-rendszer üzemeltetők rendszere az igazi innováció ebben a csomagban, és ez az a terület, ahol az Európai Parlament elmondhatja, hogy a legjobb eredményt érte el.

Az új földgázirányelv nagyobb jelentőséget tulajdonít a földgáz hatóságoknak és az ügynökségnek. Az irányelv jogalapot ad a hatóságoknak szerepük betöltésére vonatkozóan, különösen azokban az országokban, ahol a nulláról kezdik meg tevékenységüket. Éppen ezért alapvető fontosságú, hogy meghatároztuk ezen szervek szerepét és felelősségi körüket, valamint szélesebb jogkörrel ruháztuk fel őket, hiszen a közös energiapiac ellenőrzése nehéz feladatot ró majd a hatóságokra.

A háromoldalú fázisba beemelt további részlet az olyan úgynevezett „zárt” rendszerekre vonatkozó közös szabályok alóli mentesség, mint például a repülőterek, kórházak, állomások, ipartelepek stb., amelyek különleges egyedi jellemzőik miatt egy kedvezőbb rendszerbe tartoznak. Ez példázza azt, hogy az új irányelv figyelembe veszi az európai polgárok szükségleteit.

Véleményem szerint, valójában az európai polgárok azok, akik hasznát fogják látni ennek az új irányelvnek, hiszen az okos mérőórák használatával hozzá fognak férni a számlákkal kapcsolatos összes információhoz, lehetőségük lesz a legjobb piaci ajánlat megállapítására és a legjobb ár alapján ki tudják választani a

szolgáltatójukat, mert ugyan igaz, hogy néhány évbe beletelik, amíg érezhetőek lesznek ennek a liberalizációnak a hatásai, mégsem tagadható, hogy az új üzemeltetők megjelenése a piacon az árak csökkenését, valamint kedvezőbb piaci feltételeket fog eredményezni az uniós polgárok számára.

Egy másik fontos elem az átviteli rendszerek európai hálózatának elismerése, amely biztonságos földgázellátást biztosít az európai polgárok számára. Ez mind az új infrastruktúra, mint az újragázosítási és tárolási létesítmények megszilárdításától és megalkotásától függ, amely a harmadik csomag hajtómotorját jelenti. Ami szükséges, az a versenypiac megnyitása, a hosszú távú beruházások biztosítása és az ágazatbeli cégekkel kötött szerződések, különösen az új tagállamokban, ahol az új infrastruktúra megteremtése lehetővé teszi az energiafüggőséggel kapcsolatos, régóta meglévő problémák megoldását.

A sebezhetőbb fogyasztók védelmét figyelembe vettük azáltal, hogy a nemzeti és regionális hatóságok lehetőséget kaptak a földgázellátás biztosítására a legkritikusabb időszakokban. Ezen földgázirányelv és az energiacsomag egészének sikere ismételten rávilágít Európa és intézményeinek szerepére az európai polgárok érdekében való cselekvésekben.

Atanas Paporizov, előadó. – (BG) Elnök asszony, biztos úr, először is szeretném elmondani, mennyire örülök, hogy megállapodás született az Európai Parlament és a Tanács között a harmadik energiacsomaggal kapcsolatban, beleértve a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférésre vonatkozó feltételekről szóló rendelkezést, amelynek én vagyok az előadója. Szeretném megemlíteni a cseh elnökség és az Európai Bizottság közös megoldások megtalálása érdekében tett aktív támogatását és hozzájárulását.

A földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés tekintetében a harmadik energiacsomag célkitűzéseit elértük. A közös európai energiapiac kialakításához szükséges alapokat lefektettük a kötelező üzemi és kereskedelmi szabályzatokban részletesen megállapított szabályok alapján. Növeltük a regionális együttműködés fejlesztésének lehetőségeit, amely során a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózata és a nemzeti szabályozók mellett az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség is jelentős motiváló szerepet fog játszani.

Ez jelentősen fokozza majd a szállítmányok biztonságát és erősíti az új infrastruktúra kialakítását, ami az európai üzemeltetők hálózatán keresztül valósul meg egy tíz évre szóló hálózati beruházási terv kidolgozásával, amelynek végrehajtását a nemzeti szabályozók ellenőrzik, és az ügynökség kíséri figyelemmel. Egyértelműen meghatározott eljárások alapján minden piaci résztvevő számára lehetővé válik a részvételi lehetőség az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozásában és az azokat érintő változtatásokra vonatkozó javaslatok megtételében, amennyiben a gyakorlati alkalmazás ezt megköveteli. A szállítók közötti versenyt szabályozó feltételek szigorúbbá váltak az információkra és az átviteli üzemeltetők tevékenységeinek átláthatóságára vonatkozó szigorúbb szabályok alkalmazása miatt.

Kiemelten szeretném megköszönni azoknak, akik részt vettek azon javaslatok támogatására irányuló tárgyalásokban, amelyeket felvázoltam a tíz évre szóló beruházási tervvel és a regionális együttműködési kezdeményezések fejlesztésével kapcsolatban. Továbbá, örömmre szolgál, hogy a tárgyalások eredményeképp megfelelőbb egyensúlyt értünk el a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózata, az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség és az Európai Bizottság hatásköre között, annak érdekében, hogy egy gördülékenyen működő, hatékony versenypiacot hozzunk létre.

Különösen szeretném kihangsúlyozni, hogy a harmadik energiacsomag öt jogi aktusának kidolgozása szoros együttműködésben folyt. Létrehoztunk egy olyan általános keretet is, amelyben az egyes elemek kölcsönösen kiegészítik és megerősítik egymást. Szeretném megemlíteni a többi előadótársammal, Morgan asszonnyal, Mussa úrral, Vidal-Quadras úrral és Chichester úrral való aktív együttműködésünk jelentős eredményét. Köszönetemet szeretném kifejezni az árnyékelőadóknak is, akik a tárgyalások minden szakaszában konstruktív és nagyon hasznos javaslatokat nyújtottak. Külön köszönetet szeretnék mondani az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság elnökének és titkárságának.

Elnök asszony, a 2009-es év Bulgária és Szlovénia földgázellátási zavarával, továbbá jelentős mennyiségcsökkenéssel indult más közép- és kelet-európai országok számára is. Úgy gondolom, hogy a harmadik energiacsomag, az Európai Bizottságnak a földgázellátás biztonsági irányelvének új tartalmára vonatkozó váratlan javaslatai, valamint a gazdaságélénkítési terv által támogatott földgázátviteli hálózatok összekapcsolását célzó projektek révén 2009 végére az Európai Unió fel fog készülni minden lehetséges ellátási zavar kezelésére, a nagyobb mennyiségű anyagi forrásnak és a nagyobb összetartásnak köszönhetően. Az elért eredmények alapján indokoltnak érzem, hogy minden képviselőtársamat a Tanáccsal megfogalmazott alapszöveg második olvasatra történő támogatására kérjem, amely bemutatásra került Önök előtt.

Ivo Belet, előadó. – (NL) Habár a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság tekintetében történő címkézése ma furcsa módon a villamosenergia és a földgáz témakörbe lett beütemezve, olyan fontos és meglehetősen kézzel fogható intézkedésekről tárgyalunk, amelyek minden fogyasztóra, minden gépjárművezetőre, lényegében mindannyiunkra itt Európában közvetlen hatással vannak.

Ez egy olyan konkrét intézkedés, amely alacsony, vagy semmilyen költséggel nem fog járni, mégis jelentősen hozzájárul ambiciózus éghajlati céljaink eléréséhez. Egy autó gumiabroncsa – nem vagyok benne biztos, hogy ezzel tisztában vannak – felelős a gépjármű teljes üzemanyag-fogyasztásának 20-30%-áért. Éppen ezért logikus, hogy ez az a terület, ahol jelentős lehetőség van az energiahatékonyságra és energiatakarékosságra.

Melyek azok konkrét lépések, amelyeket meg kívánunk tenni? Minden gépjárművezetőt, ami szinte valamennyi emberre vonatkozik, arra fogunk ösztönözni, hogy mostantól kísérje figyelemmel a gumiabroncsok energiahatékonyságát és zajkibocsátását. Nem fogjuk az embereket erre kötelezni; csak tájékoztatni fogjuk őket, ahogy tesszük azt ma például a hűtőszekrényekkel kapcsolatban, egyértelmű címkék és matricák segítségével. Ki akar B- vagy C-minőségű gumiabroncsokkal felszerelt gépjárművet vezetni, amikor használhatna környezetbarát A-minőségű változatot is? Ezenfelül, egy A-minőségű gumiabroncs hosszútávon sokkal költséghatékonyabb. Ezt nevezzük tiszta haszonnak, amely haszon a fogyasztó, és mindenekelőtt a környezet számára is.

Szeretnék az Önök számára egy adatot idézni: egy hatásvizsgálat rávilágított másfél millió tonna mennyiségű szén-dioxid lehetséges megtakarítására. Ez az európai utakon haladó körülbelül egymillió személygépkocsi szén-dioxid kibocsátásának kiiktatásával egyenlő. Amint ez az intézkedés eléri az utazósebességet, egymillió személygépkocsi szén-dioxid kibocsátását tudjuk kiiktatni, ami meglehetősen elismerésre méltó adat!

Természetesen a gumiabroncsgyártók is hasznot akarnak realizálni. Szükségtelen megemlíteni – és ez teljes mértékben logikus – hogy konzultáltunk az ágazattal, amikor előálltunk ezzel az intézkedéssel. Kétségtelenül, annak nincs értelme, hogy új szabályozást vezessünk be egy olyan autópárizi ágazatban, amelyet különösen súlyosan érint a válság, ha ez további ráfordításokat és bürokráciát jelentene. Ezek elfogadható érvek és nem lehet őket egyszerűen figyelmen kívül hagyni. Ez a címkézésről szóló irányelv a minőségi autóabroncs gyártók számára is előnyös, ez az oka annak, hogy olyan nagy fontosságot tulajdonítunk a végrehajtás nyomon követésének, amely alapvető fontosságú az egységes feltételek kialakításában, úgy, hogy ez magas szinten történik.

Egyértelmű, hogy a környezetbarát jelleg nem mehet a biztonság rovására, és ezért terjesztettünk elő módosításokat. Természetesen továbbra is a biztonság a legfontosabb prioritás az autóabroncsok vonatkozásában.

Szeretnék a zajkibocsátási kritériummal kapcsolatban egy rövid megjegyzést tenni. Azért foglalkoztunk ezzel is, mert mint azt Önök is tudják, a zajszennyezés korunk egyik veszélye. Mint ilyen, ebben a vonatkozásban nagy örömmel fogadom azt a tényt, hogy óvatos és megvalósítható kritériumot állapítottunk meg a zajszennyezés további csökkentése érdekében, de ahogy azt már említettem, sosem az autó és a gumiabroncs biztonságának rovására.

Befejezésképp az időkeretre szeretnék egy szó erejéig kitérni. Véleményem szerint egy ambiciózus, de mégis ésszerű kompromisszumra jutottunk. Ahogy az autók szén-dioxid kibocsátása esetében is, természetesen számítunk a gépjárműabroncs-gyártók együttműködésére abban, hogy olyan termékeket vezetnek be a piacon, amelyek a lehető legkorábban megfelelnek a legkörnyezetbarátabb szabványoknak.

Silvia-Adriana Țicău, előadó. – (RO) Biztos úr, hölgyeim és uraim, az épületek felelősek a primer energia felhasználásának 40%-áért és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 40%-áért. Ez az oka annak, hogy az épületek energiahatékonyságának növelésére vonatkozó intézkedések sürgős végrehajtása a legmegbízhatóbb, leggyorsabb és legkevésbé költséges módja annak, hogy csökkentsük az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. Mindamellelt, az épületek energiahatékonyságának fokozása hatalmas lehetőségeket kínál az EU gazdaságának élénkítésére vonatkozóan is több mint 250 000 új munkahely teremtésével, a megújuló energiaforrások és az energiahatékony épületek támogatásához szükséges beruházásokon keresztül, és végül, de nem utolsósorban az európai polgárok életminőségének javításával a közüzemi számlák költségeinek csökkentése által.

A meglévő irányelv módosítására vonatkozó új bizottsági javaslat ösztönzi az 1 000m²-es határérték megszüntetését, az épületekre vonatkozó minimum energiahatékonysági követelmények megállapítását, a nemzeti szinten megállapított minimum követelmények konvergálására vonatkozó folyamat bevezetését, azon épületek támogatását, amelyek helyi szinten olyan mennyiségű megújuló energiát termelnek, amely

az elfogyasztott primer energia mennyiségének felel meg, és csak az olyan épületek építésének állami pénzeszközökből való finanszírozását, amelyek megfelelnek a minimum energiahatékonysági követelményeknek.

A Parlament a következő fontos módosításokat vezette be: az irányelv hatályának kiterjesztését a központi távfűtő és távhűtő létesítményekre, az épületek energiahatékonysági engedélyének formátumbeli szabványosítását és az engedély szerepének növelését, közös módszertan kidolgozását a minimum energiahatékonysági követelmények meghatározására, közintézmények esetében az energiahatékonysági engedélyben szereplő ajánlások végrehajtását az engedély érvényességének ideje alatt, a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó új rendelkezéseket, képzéseket a könyvvizsgálók és szakértők számára, valamint 2019-től építési engedélyek kiadását olyan épületekre, amelyek helyi szinten megújuló energiát termelnek legalább olyan mennyiségben, amely megfelel a hagyományos energiaforrásokból származó energiamennyiségnek, a távfűtő és távhűtő létesítmények vizsgálatára vonatkozó új rendelkezések bevezetésével egyetemben.

Felkérem képviselőtársaimat az ilyen jellegű épületek – a nulla energiával működő épületek – bemutatását célzó kiállítás megtekintésére, amely az Európai Parlamentben kerül megrendezésre a WWF-fel közös szervezésben.

Habár az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv 2002 óta van hatályban, annak végrehajtása a különböző tagállamokban nem kielégítő. A tagállamok a támogatás hiányát jelölték meg az irányelv megfelelő végrehajtását gátló legfőbb akadályként. Az Európai Parlament ezért javasolta, hogy az épületek energiahatékonyságára vonatkozó intézkedések finanszírozását az Európai Regionális Fejlesztési Alapból támogassák, javasolta továbbá az épületek energiahatékonysági európai alapjának létrehozását és a megújuló energiaforrások támogatását az EBB, az Európai Bizottság és a tagállamok hozzájárulásának segítségével, az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos szolgáltatások és termékek esetében egy alacsony hozzáadottérték-adó alkalmazásának lehetőségét, olyan nemzeti programok fejlesztését, amelyek elősegítik az energiahatékony épületek kialakítását pénzügyi eszközök és bizonyos egyedi költségvetési intézkedések elfogadásával.

És végül, de nem utolsósorban, szeretnék köszönetet mondani az árnyékelőadóknak, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság műszaki személyzetének és a KKBP munkatársainak az utóbbi bizottságból, akikkel különösen jól tudtam együtt dolgozni. Érdeklődve várom képviselőtársaim megjegyzéseit.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, nem könnyű öt percben reagálni a Bizottság hét kitűnő jelentésére, de szeretném megragadni a lehetőséget, hogy köszönetet mondjak valamennyi előadónak – Morgan asszonynak, **Ticău** asszonynak, Chichester úrnak, Vidal-Quadras úrnak, Mussa úrnak, Paparizov úrnak és Belet úrnak –, valamint az árnyékelőadóknak. Továbbá, szeretnék köszönetet mondani Niebler asszonynak, aki igen keményen dolgozott azért, hogy ez a jelentés nagyon rövid idő alatt elkészülhessen.

A belső energiapiaccal fogom kezdeni, mert két évvel ezelőtt egy ambiciózus célkitűzéssel indultunk: egy valóban versenyképes és ténylegesen európai energiapiacot akartunk létrehozni az Európai Unió polgárai számára. Ennek a célnak az elérésére szolgáló eszköz a földgázra és villamosenergiára vonatkozó harmadik belső energiapiaci csomag.

Ma közel járunk ennek a csomagnak az elfogadásához és ezáltal a célkitűzés eléréséhez. Ez a triológus sikeresen elért egy kompromisszumot. A Bizottság teljes mértékben támogatja ezt a kompromisszumot. Amennyiben a plenáris ülés ezt holnap elfogadja, ez olyan egyértelmű szabályozási keretet fog adni az Európai Uniónak, amely szükséges egy megfelelően működő belső piac biztosításához és a nagyon szükséges beruházások elősegítéséhez.

Először is, ez elő fogja segíteni a határokon átvélt energiakereskedelmet egy, a nemzeti energiaszabályozók együttműködését elősegítő ügynökség létrehozásával, amely kötelező érvényű döntéshozatali hatáskörrel bír a nemzeti szabályozók kiegészítésére. Ez biztosítja a határokon átvélt esetek megfelelő kezelését és lehetővé teszi az Európai Unió számára egy igazi európai hálózat kialakítását.

Másodszor, az új szabályozás elő fogja segíti a határokon átvélt és a regionális együttműködést és beruházást az átviteli-rendszer üzemeltetők új európai hálózatával. Az EU hálózati üzemeltetők együttműködnek és kifejlesztik az üzemi és kereskedelmi szabványokat és biztonsági szabványokat, valamint megtervezik és irányítják az EU-szinten szükséges beruházásokat.

Harmadszor, ez hatékonyabb szabályozási ellenőrzést tesz majd lehetővé a nemzeti szabályozók részéről, amely sokkal függetlenebb és rendelkezik az összes szükséges eszközzel.

Negyedszer, biztosítani fogja az energiatermelés- és szállítás hatékony felosztását, kiküszöbölve bármilyen érdekellentétet, elősegíti a hálózati beruházást és megakadályozza a diszkriminatív magatartást.

Ez a jogszabály nagyobb átláthatóságot biztosít, ezáltal lehetővé téve az információhoz való egyenlő hozzáférést, átláthatóvá teszi az árképzést, növeli a piac iránti bizalmat, és segít elkerülni bármiféle lehetséges manipulációt vagy a piac bármilyen jellegű manipulációját.

Nem pusztán egy megfelelően működő belső piacról van szó, de nagyobb általánosságban annak biztosításáról, hogy az EU meg tudjon felelni azon kihívásoknak, amelyekkel az energia területén kell szembenéznünk: éghajlatváltozás, az importtól való megnövekedett függőség, az ellátás biztonsága és a globális versenyképesség.

Legfőképpen, egy működő belső piac kulcseleme az EU azon erőfeszítéseinek, hogy megbirkózzon az éghajlatváltozással. Versenyképes villamosenergia-piac nélkül egy kibocsátási kereskedelmi rendszer nem tud megfelelően működni, és a megújuló energiával kapcsolatos célkitűzéseink sem fognak teljesülni.

Az elért kompromisszum megfelelő egyensúlyt alakít ki a Parlament és a Tanács álláspontja között. Az előadók már bemutatták azon kulcselemeket, amelyek segítségével az elért politikai kompromisszum megerősíti a Tanács által 2009 januárjában elfogadott álláspontot.

Szeretnék kiemelni néhány kulcsfontosságú ügyet.

A Parlamentnek egy határozottabb fogyasztóvédelemre és az energiaszegénység elleni harcra vonatkozó felhívása mára rögzült a jogszabályi szövegben. Az okos mérőórák, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztók pontos tájékoztatást kapjanak fogyasztásukról és elősegítik az energiahatékonyságot, 2020-ra a fogyasztók 80%-át szeretnék megnyerni maguknak. A nemzeti szabályozók jogköre és függetlensége megerősödött, valamint az ügynökség jogköre is, és a hatékony felosztásra vonatkozó szabályok hatékonyabbak lettek.

Ami a legfontosabb, tényleges fejlődést is megfigyelhettünk. Sok cég átszervezte üzletmenetét és azt, ahogyan a hálózatokkal és fogyasztóikkal szemben eljárnak. Ma azt figyeltem meg a Hannoveri Vásáron, hogy az okos mérőórák jelentős fejlődést érnek el és a cégek alkalmazzák ezeket a döntéseket.

Az energiahatékonyság kétségtelenül az európai energiapolitika egyik kulcsfontosságú politikája. Az építési ágazatban még mindig számottevő lehetőség van az energiahatékonyság további fejlesztésére, valamint munkahelyteremtésre és a növekedésösztönzésre.

Nagyon köszönöm a Parlamentnek, hogy támogatta a Bizottságnak az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvének átdolgozására vonatkozó javaslatát. A tárgyalások és a javaslatok azt demonstrálják, hogy a Parlament egyetért a politikai célkitűzésekkel és jelentősen javítani akarja a jelenlegi teljesítményt. Ez nem egy könnyű terület és jelentős a szubszidiaritás, éppen ezért megfelelő egyensúlyt kell elérnünk. Az irányelv keretet ad az EU területén található épületek energiahatékonyságának javításához.

Számos kérdés tisztázásra került és ez megerősíti az irányelv hatását, mint a „költség-optimum” eljárásra vonatkozó elvek, az ellenőrzési mechanizmusokra vonatkozó elvárások és számos meghatározás esetében.

Ott van például a finanszírozási eszközök kérdése is, amely igen fontos szerepet játszik az energiahatékonysági intézkedések ösztönzésében, ezekkel azonban a megfelelő szabályozás és kezdeményezések keretében kell foglalkozni. Következésképp, az épületekről szóló irányelv kötött abból a szempontból, hogy mit tehet pénzügyi és költségvetési ügyek tekintetében.

A nagyon hatékony épületek, nevezzük azokat akár alacsony vagy nulla energiateljesítményű épületeknek vagy újgenerációs épületeknek, a Bizottság által új elemként kerültek bele az irányelvbe.

Lényeges, hogy ez a javaslat ambiciózus, ugyanakkor megvalósítható legyen, valamint rugalmas, tekintve az EU változatos éghajlati és gazdasági körülményeit. Az egységes követelmények, mint a nulla energiateljesítményű épületek, nem felelnek meg teljesen ennek a követelménynek és éppen ezért túlzottak lennének.

A harmonizáció alapvető a belső piac esetében. Teljes mértékben támogatom a Parlament arra irányuló törekvését, hogy a követelmények költség-optimum szintjeinek meghatározására alakuljon ki egy egységes módszertan. Mindazonáltal, az energiahatékonyság kiszámítására vonatkozó közös módszertan előírása önmagában hátrányos hatással járna, több évvel meghosszabbítva az irányelv végrehajtását a tagállamok építési előírásainak összetettsége miatt.

Éppen ezért ez egy igen összetett és nehéz jogszabály, én azonban nagymértékben bízom abban, hogy a Parlament megerősíti ezt a jogi eszközt.

Az előadó beszélt még olyan gumiabroncsokról, amelyek jelentős szerepet játszhatnak a közúti közlekedés energaintenzitásának és a kibocsátás csökkentésében. Ezen javaslat, valamint a gumiabroncsokra vonatkozó típus- jóváhagyási jogszabályok együttes hatása eredményeképp 2020-ig 5%-os üzemanyag-megtakarítást kell elérni az EU teljes járműparkjára vonatkozóan. Ez a javaslat egységesített tájékoztatást nyújt a fogyasztók számára az üzemanyag-hatékonyságra vonatkozóan. Továbbá a nedves tapadásról is tartalmaz információt, amely egy másik alapvető paramétere a gumiabroncsoknak, valamint a külső guruló hangról. Ezáltal a címke a piacot hatékonyabb gumiabroncsok irányába mozdítja el, miközben elkerüli, hogy egy paraméter fejlesztése egy másik rovására történjen.

A jelentés, amelyről a héten szavazunk jelentős változtatásokkal egészíti ki az eredeti javaslatot, ilyen például az irányelv rendelteté történő változtatása, amely csökkenti az átültetési költségeket, továbbá biztosítja, hogy a címkézés alkalmazásának dátuma azonos legyen mindenki számára. A címke alkalmazási körének kiterjesztése a téli gumiabroncsokra egy egyedi osztályozás mihamarabbi elfogadásával azok javát fogja szolgálni, akik jeges vagy téli viszonyok között vezetnek.

Fontos, hogy megtaláljuk a címke elhelyezésének legmegfelelőbb módját. Erről még folynak a megbeszélések. Nagyon szeretnénk, hogy támogassák javaslatunkat, hogy a címkét egyesítsük a matricával, amely jelenleg minden egyes gumiabronccsal együtt kerül szállításra, és feltüntetni annak méretét, terhelési indexét stb.

Úgy gondolom, hogy figyelemre méltó haladást értünk el az energetikai dokumentációval kapcsolatban ezen jogalkotás ideje alatt, és ami a legfontosabb, ez a dokumentáció mind a polgárok, mind az ipar támogatását élvezi. A Hannoveri Vásáron járva azt láttuk, hogy az ipar erőteljesen ösztönzi az energiahatékonyságot, nemcsak azokon a területeken, amelyekkel kapcsolatban jogszabályokat alkottunk, hanem az ipar egyéb ágazataiban is, mint például a végső fogyasztásra használt különböző készülékek, valamint különböző ágazattípusok részére gyártott eszközök esetében.

Energiahatékonyság, energia és Európa: ezek azok a kulcsszavak, amelyekért tettünk ezen jogalkotás ideje alatt. Szeretném mindazoknak megköszönni, akik részt vettek ebben és különösen azon európai parlamenti képviselőknek, akik ezt támogatták.

Végül hadd kérjek bocsánatot, öt perc állna a rendelkezésemre, de ebből csak egy percet fogok felhasználni, amikor második alkalommal felszólalok. Köszönöm, hogy befejezhettem a beszédemet.

Rebecca Harms, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony, köszönöm Piebalgs úrnak az összpontosított beszédet. Véleményem szerint úgy mérhetjük meg legjobban az általunk elért fejlődést, hogy megnézzük, mit tűztünk ki célul a vita elején. Emlékszem azon egyik esetre a vita elején, amikor Kroes asszony bemutatott egy olyan elemzést, amely szerint a számos európai szintű liberalizálási csomag ellenére a piaci erőt egyre kevesebb és kevesebb résztvevő tartja kézben – nagy energiavállalatok – egyre több EU-tagállamban, más szóval, az energiaágazatban növekszik a koncentráció, a villamosenergia és a földgáz vonatkozásában egyaránt. Éppen ezért elégedett voltam a vita elején, hogy a Bizottság és később a Parlament is azt mondta, hogy a koncentráció elleni harc leghatékonyabb eszköze – különösen a villamosenergia-ágazatban – a termelés és a hálózat szétválasztása.

Fogadást kötnék ma itt Önökkel arról, hogy a szétválasztás nélkül – ahogy azt eredetileg hirdették – nem tudunk valódi védelmet nyújtani a fogyasztók számára az önkényesen kialakított árak ellen az energiapiacra. Arról is hajlandó vagyok fogadást kötni, hogy ez a Parlament még egyszer meg fogja tárgyalni ezt az eszközt a közeli jövőben, mert amiről ma döntést hozunk, az nem lesz elegendő arra, hogy megtörje ezt a hatalmat és néhány nagy cég erőfölényes helyzetét. Ez nem lesz elegendő annak megakadályozására, hogy a villamosenergia- és földgáz árak még magasabbra emelkedjenek, az energiaágazaton belüli növekedő nyereségek ellenére. Valójában nem lesz elegendő a sok jó szándékú parlamenti képviselő által itt ígért átláthatóság és fogyasztóvédelem megteremtéséhez.

El kell ismernem, hogy ezek a képviselők ebből a szempontból nagyon keményen harcoltak. Mindazonáltal, azt is meg kell mondanom, hogy itt a nagy vállalatok és néhány tagállam járt sikerrel, és nem az előrelátó európai politikusok. Remélem, hogy elfogadják a fogadásomat és négy év múlva meg fogjuk tárgyalni a következő liberalizálási lépést és valóban a szétválasztásról fogunk beszélni.

Gunnar Hökmark, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, szeretném megköszönni Morgan asszonynak a villamosenergia-piacokról szóló jelentését. Árnyékelőadóként öröm volt vele együtt dolgozni

és úgy gondolom, hogy korrekt, ha azt mondom, sikerült elérnünk az energiapiacok liberalizálását. Legalábbis megtettünk néhány fontos lépést és ezáltal megnyitottuk a piacot. Úgy vélem, tisztességes, ha azt mondom, hogy a villamosenergiáról szóló jelentés vezető szerepet játszott abban a folyamatban, amit most itt tárgyalunk.

Szerintem fontos kijelenteni, hogy ez ellentétben áll a különböző országokban azokkal, akik szeretnék jobban védett határokat az energiapiacok vonatkozásában. Svédországban vita zajlik, amelyben olyanok vesznek részt, akik szeretnék valamiféle protekcionizmust kialakítani a villamosenergia exportjára vonatkozóan. Ez azonban akadályozná és kárt tenne mindabban, amit elérhetünk egy nyílt villamosenergia-piaccal.

A piacok megnyitásával tehetünk valamit az éghajlatváltozásért és ezáltal használhatjuk fel a legjobban a megújuló energiaforrásokat és az atomenergiát. Továbbá biztosíthatjuk, hogy az egész Unió területén, a kapcsolódó országokban és piacokon együttesen megfelelő legyen az energiaellátás. Úgy vélem, hogy azokat a lépéseket, amelyeket ezzel az energiapiaci csomaggal teszünk, fontosnak kell tekintenünk. Habár még további lépésekre van szükség, hozzájárultunk Európa energiabiztonságához és az éghajlatváltozás elleni harchoz.

Edít Herczog, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a harmadik energia csomag a szektor hasznosításáról szól, célja a nagyobb biztonság és átláthatóság biztosítása, valamint a fenntartható és megfizethető energia biztosítása az európai polgárok és vállalkozások részére. Az előttünk álló energetikai kihívásokkal való szembenézésről szól. A tagállamok egyetlen kiszervezési országtól való függésének csökkentéséről szól. Több vásárlóról és nagyobb vásárlói elégedettségéről szól. A piaci torzulások elkerüléséről szól, különösen olyan országok között amelyek olcsón állítanak elő és akik olcsón akarnak vásárolni, amelyek nem feltétlenül ugyanazok. A befektetőknek az energiaágazatba való vonzásáról szól.

Az Európai Ügynökség kulcsszerepet fog játszani, és ahogy kollégám, az előadó, Chichester úr mondta, egy erőteljes és független ügynökséget hoztunk létre és sikerült növelnünk az Európai Parlament szerepét azon célok kielégítésében, amelyeket előbb említettem. Szerintem nagyon jó volt együtt dolgozni. Valahogy kár, hogy befejeződik az ezzel az energiacsomaggal kapcsolatos munka.

Anne Laperrouze, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, 2007 szeptemberében az Európai Bizottság bemutatta a harmadik energiacsomagot a belső piac működésével kapcsolatban. A viták igen gyorsan a fontos, azonban nem kizárólagos ügyre, az energia előállítási és szállítási tevékenységeinek szétválasztására összpontosultak.

A hálózati tulajdon kérdését, amellyel véleményem szerint nem foglalkoztunk eleget első olvasatban, ezúttal komolyabban vettük. A különböző lehetőségek együttlését, beleértve a hírhedt harmadik eljárást, most megerősítettük és tisztáztuk, ami szerintem jó dolog – ami magától értetődő megállapítás, tekintettel arra, hogy én voltam a módosítás egyik társszerzője.

Szerencsére azonban hiba lenne a harmadik csomagot tulajdonosi leválasztásként összegezni. Az elért fejlődés valós: a fogyasztók nagyobb joggal, a szabályozók nagyobb hatáskörrel rendelkeznek, jobb az együttműködés a szabályozók között, 10 évre szóló beruházási tervek vannak, nagyobb az átláthatóság a megújuló erőforrások fejlesztésének megkönnyítésére, jelentősebb a technikai együttműködés a hálózat üzemeltetői között, és jelen vannak a jobb fogyasztást elősegítő eszközök, mint például az okos mérőórák.

Ez egy újabb lépés az európai szolidaritás felé. A „harmadik államra vonatkozó szabály”, annak ellenére, hogy kevésbé tűnik szenzációsnak, mint ahogy azt a Bizottság eredendően tervezte, nyíltan kimondja, hogy egy tagállamnak joga van egy üzemeltető engedélyezését visszautasítani, ha az engedélyezés veszélyeztetné ezen vagy egy másik tagállam energiaellátását.

Talán egy dolgot sajnálok az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel kapcsolatban: egy erős, független ügynökséget szeretnénk volna létrehozni, amely képes döntéseket hozni a mi testületünk támogatása nélkül. Szembekerültünk ezzel a hírhedt Meroni-ítélettel. Ne áltassuk magunkat: egy igazi európai energiapolitika létrehozása több fejlődést igényel, és különösképpen intézményi fejlődést.

Az ellátás biztonsága, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a piacok szabályozása: mindezen célkitűzéseket pragmatikus és nem dogmatikus megközelítéssel kell folytatni.

Amit az európai polgárok elvárnak, az nem a gazdasági elméletek alkalmazása, hanem konkrét bizonyíték, hogy a piacok megnyitása előnyt jelent számukra azáltal, hogy szabadon választhatják meg szolgáltatóikat, és elfogadható, stabil és megközelítő árak lesznek.

Hálás vagyok képviselőtársaimnak, biztosunknak és a Tanácsnak a konstruktív erőfeszítésért.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, biztos úr, a Nemzetek Európájáért Unió képviselőcsoport nevében beszélek ebben a vitában és négy pontra szeretném felhívni a figyelmet.

Először is, pozitívan kell értékelnünk a megoldásokat, amelyek célja a villamosenergia és földgáz előállításának és értékesítésének a szállítástól való szétválasztása. Ez versenyt eredményez az energiaforrások előállítói között és ezáltal csökken a szolgáltatások ára.

Másodszor, fontos, hogy egyes tagállamok, amelyek kötelesek a villamosenergia-előállítást szétválasztani a szállítástól, ehhez három modellből választhatnak: a lehető legnagyobb tulajdonosi leválasztás lehetőségét, azt a lehetőséget, hogy a hálózat irányítását átadják egy független üzemeltetőnek, valamint hogy fenntartják az energia termelésének és szállításának integrálódását, de csak abban az esetben, ha teljesülnek azon feltételek, amelyek biztosítják, hogy az üzlet ezen két része a gyakorlatban egymástól függetlenül fog működni.

Harmadszor, a villamosenergia- és földgázpiacon a fogyasztó helyzetének megerősítésére vonatkozó megoldásokat is hangsúlyozni kell, különösen az energiaszolgáltató megváltoztatásának lehetőségét maximum három héten belül és járulékos költségek nélkül.

Negyedszer és végezetül, azon megoldásokra is érdemes felhívni a figyelmet, amelyeknek szociális dimenziójuk van, és azt kívánják meg a tagállamoktól, hogy nyújtsanak segítséget azon villamosenergia- és földgázfogyasztók számára, akik nem tudják kifizetni számláikat.

Claude Turmes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, először a Țicău jelentésről: a Zöldek meg fogják szavazni – zöld jelzést kap és szeretném megköszönni annak a teljes csapatnak, aki ezt a jelentést megtárgyalta.

Azon néhány másodperc alatt, amely rendelkezésemre áll, a belső piacokról szeretnék beszélni. Egyértelmű vált ma este, hogy szükségünk van egy negyedik liberalizálási csomagra, amely öt pontot tartalmaz: először, a vezetékek és hálózatok tulajdonosi leválasztását, másodszor, a villamosenergia- és földgáz-tároláshoz való hozzáférést, harmadszor, nagyobb hatalmat az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség számára, negyedszer, hogy az energiatőzsde köztulajdonban, legyen, ellenkező esetben soha nem fog működni, és ötödször, egy külön kartelltörvényre van szükség az infrastruktúra-alapú gazdaságok számára.

Habár Eluned Morgan keményen harcolt a fogyasztókért, a fogyasztók csak akkor járnak jól, ha a nagykereskedelmi piac működik. Az Enel átveszi az Endesa-t, az RWE átveszi a Nuon-t és a Vattenfall átveszi az Essent-t. Az lesz a folyamat vége, hogy 10 megaméterű szereplő lesz a piacon, akiknek nem áll érdekükben sem a környezetvédelemmel, sem a fogyasztókkal kapcsolatos napirenddel foglalkozni. Ez egy kartell lesz, és ahhoz, hogy szembenézzünk ezzel a kartellal, szigorúbb törvényekre lesz szükségünk. Ebben az értelemben vereséget szenvedtünk el ma este, amelyet Reul úr, Niebler asszony és néhány hozzájuk hasonló ember vezényelt. Ez egy nagy győzelem az energetikai oligopóliumoknak és vereség a fogyasztók számára Európában.

Vladimír Remek, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (CS) Hölgyeim és uraim, nem lehetséges ilyen rövid idő alatt a teljes energiacsomagról szót ejteni. Ennek ellenére, először szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett az asztalon lévő dokumentumok megalkotásában. Mindazonáltal gondolkodjunk realisan. Az eredmény messze nem tökéletes. Mindamellet, úgy vélem, hogy ezen a ponton lehetetlen lett volna többet elérni. A tény, hogy a jelenlegi Parlament közeledik mandátuma végéhez, kétségkívül szerepet játszott ebben. Személyesen főként arról a dokumentumról szeretnék beszélni, amelyet Chichester úr mutatott be, és amely az Energiaszabályozói Együttműködés Ügynökség létrehozásáról szól. Árnyékelőadóként én javasoltam, több más dologgal együtt, hogy az ügynökségnek hozzá kellene járulnia a regionális piacok felállításához. Ez idő alatt nem volt lehetőség előnyösebb tervek megvalósítására, mint amilyen például a nemzetek felett álló páneurópai szabályozó megalkotása.

Sürgettem továbbá az eredeti bizottsági javaslat megerősítését, miszerint őrizzük meg az „egy tag, egy szavazat” elvét az Európai Energiaipari Szabályozók Tanácsán belüli döntéshozatal során. Ez nagyon fontos a kis EU-tagállamok számára. A nagy tagállamok, mint például Franciaország vagy Németország kísérlete arra vonatkozóan, hogy erőltetik az úgynevezett súlyozott arányú szavazást, előnytelen lenne a kis országok számára. Például az „egy tag, egy szavazat” elve lehetővé teszi a Cseh Köztársaság és más országok számára, hogy erőteljesebben szembeszálljanak néhány nagyobb hálózat azon kísérleteivel, hogy uralják a piacot. Ebben az összefüggésben örülök neki, hogy erőfeszítéseim nem voltak hiábavalóak és úgy vélem, hogy ez siker a cseh elnökség számára.

Nem minden, az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel kapcsolatos kérdésben jutottunk megállapodásra. Például a székhelyek kérdése még mindig nyitott. Én személyesen nagyon örülnék neki, ha az ügynökség Szlovákiában lenne, akit érdekelne ez a dolog. Mindazonáltal, a legkevésbé elfogadható megoldás az úgynevezett ideiglenes megoldás lenne, amely értelmében az ügynökség Brüsszelben maradna, ahol már most is nagyon sok ügynökség van – köztük olyanok is, amelyek eredetileg csak átmenetileg működtek volna ott.

Jim Allister (NI). – Elnök asszony, időről időre hallom, hogy az egységes villamosenergia-piacot az Ír-szigeten példaként hozták fel, mint ilyen jellegű működő koncepciót. Abból ítélve, hogy mi az, ami számít a fogyasztónak – nevezetesen az ár – azt kell mondanom, hogy ez nem számít sikernek. Amikor Dodds miniszter úr ezt bevezette, hatékony megtakarításokat és megnövekedett versenyt ígért a villamosenergia nagykereskedelmi költségek minimalizálásának elérése érdekében, valamint hihetetlenül sok előnyt a fogyasztók számára. Ez azonban most üres ígéretésnek tűnik, főként Észak-Írország fogyasztói számára, akik most a nyilvánosság számára fenntartott galérián ülnek és hallgatják ezt a vitát.

Véleményem szerint, a probléma egy része egy hatástalan szabályozási folyamatból származik, amelyet túlságosan az iparhoz igazítottak és túl megengedő a magas árak fenntartásával szemben, még akkor is, amikor az olaj ára radikálisan csökkent. A piac csúcsán történő előre való vásárlás, amely az égbe nyúló árakat eredményezi, alig rázza meg a szabályozót, és így a keményen sújtott fogyasztó számára nem adja meg azt a könnyebbséget, ami pedig járna nekik.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, megegyeztünk abban, hogy biztosítani akarjuk a polgárok számára az ellátás nagyobb biztonságát az energia vonatkozásában, hogy elegendő energia álljon rendelkezésükre, és hogy elfogadható áron tudjanak energiát vásárolni. Nem egyeztünk meg azokban az eszközökben, amelyekkel ezt a legjobban el tudjuk érni.

Mindazonáltal, mára olyan eredményt értünk el, amelyre büszkék lehetünk, amely konstruktív és megkülönböztető, hiszen az ügy bonyolult és nincs rá egyszerű megoldás. A megoldás az, hogy biztosítanunk kell, hogy több pénzt fektessenek az energiaágazatba, a hálózatokba, a rendszerösszekötőkbe és az új erőművekbe. Ez egy nagyon fontos szempont és a szükséges tőkét rendelkezésre kell állítani ehhez.

Másfelől, biztosítanunk kell, hogy az energiát szolgáltató cégeket ellenőrizzék és meg kell teremteni a valódi versenyt. Úgy gondolom, hogy megfelelő megoldás volt különböző modelleket elfogadni a vállalkozások szervezetei számára, ugyanakkor biztosítva a hatékony ellenőrzést, egy erős ügynökséget és a szilárd együttműködést a szabályozó hatóságok között, gondoskodva arról, hogy a cégek ne tehessék egész egyszerűen azt, amit szeretnének. A tény, hogy teljesen különböző rendelkezéseket lehet hozni – beleértve azokat, amelyek a speciális nemzeti körülményekhez vannak igazítva – egy okos megoldás. Ha helyesen alkalmazzák, ez a megoldás akár kiállhatja az idő próbáját és jelentős előrelépést jelenthetne. Továbbá – és ez igaz – az eljárás és a tagállamokban folytatott megbeszélések alatt már láthattuk, hogy változások mennek végbe. A helyzet már nem ugyanaz, mint ami volt a Bizottság által végzett felmérés idején. Az adatok és a tények már most sokkal változatosabbak és már mostanra jelentős fejlődést értünk el, de amit most készülünk elfogadni, az még egy lépéssel előre fog vinni minket.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, egy kisebb körben már elmondtam, hogy ez az energiacsomagról szóló vita nem szükségszerűen fekete vagy fehér, jobb vagy bal kérdése. Hanem tele van ideológiával. Ezt ma is láthattuk. Szeretnék fogadni képviselőtársammal Németországból, Harms asszonnyal, hogy négy éven belül nem egy negyedik csomagot fogunk előterjeszteni, hanem azokkal az eszközökkel fogunk irányítani, amelyek már a rendelkezésünkre állnak: a piac szabályozása, a hálózatokhoz való jobb hozzáférhetőség – olyan dolgok, amelyek már sikeresek Németországban. Láthatunk pozitív példát is. Én annak a híve vagyok, hogy hagyjuk meg a dolgokat olyanoknak, amilyenek és használjuk azokat az eszközöket, amelyek rendelkezésre állnak, biztosítsuk azok végrehajtását.

Másodszor, amellet érvelek, hogy az újonnan alapított Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség meghatározott jogkört kapjon és használjon, valamint alkalmazza a tagállamok legjobb gyakorlatát. Ha ez megtörténik, akkor nincs kétségem afelől, hogy jó eredményt fogunk elérni.

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök asszony, a belső villamosenergia-és földgázpiacra vonatkozó energiacsomagról szóló vitára nagyon is szükség van. A megfelelő működés érdekében a rendeleteknek számos kérdésre kell választ adniuk, többek között a következőkre is. A jövőben csak egy közös energiapiac lesz az EU-ban vagy össze kell hangolnunk a nemzeti piacokat? Az elkövetkező 30 évben melyik energiaforma biztosít állandó és elegendő energiaellátást viszonylag alacsony áron, hiszen ez fontos az EU gazdasága és

polgárai számára? Milyen energiaforrások fogják a legjobban korlátozni az üvegházhatást és csökkenteni annak ellenőrzési költségeit?

Sajnos az ezen a területen végzett tevékenység nem átlátható és meggyőző, amely kedvezőtlen eredményekkel járhat a polgárok és a gazdaság számára a következő 15 évben.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, a harmadik energiacsomag célja legelőször és főként a kontinens fogyasztóinak kiszolgálása volt és ezt a célt elértük – a vásárló a legfontosabb. Azonban, az energiatermelők alapvető érdekeit is figyelembe kellett vennünk. Két fontos problémával álltunk szembe.

Először is, az ellátás biztonságával – és ezt elértük. Véleményem szerint összehasonlítva az első és a második csomaggal, jelentős fejlődést értünk el. A közös energiapiac létrehozása ténnyé válik, és a szolidaritás elve ma már nyilvánvaló. Továbbá, amikor biztonsági igényeink megkövetelik, az EU határain kívül is beruházhatunk.

Másodszor, a nyílt verseny elvével az európai energiapiacon. Ezt nem értük el teljes mértékben és lehet, hogy szükséges lesz további, egyedi megoldásokat keresni. Mostantól kezdve azonban biztosítanunk kell, hogy az európai piacon a feltételek azonosak és nem jobbak a harmadik országokból érkező befektetők esetében, mint a tagállamok befektetői számára, valamint hogy energiavállalataink kölcsönös alapon versenyezhetnek és fektethetnek be az Európai Unión kívül.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a harmadik csomag egy jelentős politikai, és nemcsak technikai vagy gazdasági esemény, és valóban el kell ismernünk, hogy ez nagy siker az Európai Unió számára.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök asszony, úgy vélem, hogy ebben az esetben – én voltam az árnyékelnök a földgázágazattal foglalkozó csoportban – egyezsége jutottunk, amelyben meg tudunk állapodni a többi ágazatra vonatkozóan is, mert nem ideológiai módon tekintettünk a piacra, hanem gyakorlati szempontból. A közös európai piac mindenekelőtt azt jelenti, hogy több lehetőséget, szélesebb jogkört biztosítunk a nemzeti szabályozók számára és meghatározzuk a közös európai kritériumokat, így egyik szabályozó sem fog a többiektől teljesen különböző döntéseket hozni és nem alakul ki olyan helyzet, hogy míg az egyik függ a kormánytól, addig a többi nem, és van egy olyan európai ügynökség, amely a Bizottsággal együttműködve valóban az európai piac kialakításán tud dolgozni.

A második nagyon fontos szempont az a tény, hogy a fogyasztók szerepe megerősödött, ez elvben számos rendelkezésben kifejeződik, azonban szerettem volna ezt több rendelkezésben is látni. Ez a fogyasztók lehetőségeiről és jogairól szól és arról, hogy ez a jelentős ellátási ágazat átlátható legyen. Mindkét feltétel teljesült és én éppen ezért a csomag mellett szavazok.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Biztos úr, hölgyeim és uraim, a tavalyi tél egyértelműen megmutatta, hogy milyen szinten függünk a földgázbehozattól és hogy ezt a függőséget külpolitikai eszközként használják. Éppen ezért szeretném hangsúlyozni az igényt, hogy minél gyorsabban alakítsunk ki egy egységes, nyílt és hatékony belső földgázpiacot az Európai Unión belül, egy, a hálózatra vonatkozó szabályzati kódex kialakításával, hogy biztosítsuk az ellátási hálózatokhoz való átlátható, határokon átvíelő hozzáférést a hosszú távú tervezés és fejlődés elősegítése érdekében. A hosszú távú tervnek tartalmaznia kell mind a földgázellátási hálózatokat, mind a regionális összeköttetéseket. Fejleszteni kell a rendeleteket az infrastruktúrához való megkülönböztetéstől mentes hozzáférés biztosítása érdekében. Ugyanakkor, külön hangsúlyt szeretnék fektetni az energiaforrások diverzifikálása iránti igényre, a megújuló energiaforrások szélesebb körű bevezetésére irányuló valódi ösztönzők fejlesztése által. Mivel az épületek felelősek az Európai Unió teljes energiafogyasztásának 40%-áért, az épületek esetében a megújuló energiaforrások használatára fektetett hangsúly elsődleges fontosságú az épületek energiahatékonysága, a gazdaságosság és szigetelés miatt. Az európai uniós, a nemzeti és helyi önkormányzati intézkedéseket, csakúgy mint a pénzügyi ösztönzőket egy egységes rendszerben kell összekapcsolni. Köszönöm szépen.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Mielőtt a jelentés egyes vonatkozásaival folytatnám, szeretném megköszönni az előadónak, Ťicáu asszonynak és a többi árnyékelnöknek a jelentés összeállításában nyújtott közreműködésüket.

A saját és a képviselőcsoportom érdeke az volt, hogy a jelentés jó előfeltételeket teremtsen ahhoz, hogy a Bizottság, a Tanács és a Parlament között gyors végleges megállapodás szülessen az épületek energiahatékonyságának fejlesztésre vonatkozó gyakorlati intézkedések tekintetében a különböző tagállamokban.

Ebben a vonatkozásban meg kell mondanom, hogy kritikus voltam néhány javaslattal szemben, amelyek értelmetlen bürokratikus intézkedéseket és túlzottan ambiciózus, kötelezően teljesítendő célokat tartalmaznak a tagországok számára és amelyek a végső elemzés során jelentősen akadályoznák a nagyon szükséges projektek gyakorlati végrehajtását. A jelentés egy lényeges szempontja a legköltséghatékonyabb energiahatékonyság kiszámítására vonatkozó egységes harmonizált módszerről szóló megállapodás, amely alapot szolgáltat a tagállamoknak ahhoz, hogy minimumszabványukat megállapítsák és amely figyelembe veszi az éghajlatkülönbségeket is.

Végezetül, szeretném megemlíteni a pénzügyi támogatás szempontját is, amely alapvető az energiahatékonyság fejlesztésre irányuló intézkedések végrehajtásához a különböző tagállamokban. Egyetérték a javaslattal, hogy létre kell hozni egy európai alapot az Európai Beruházási Bankkal közösen, amely az úgynevezett tőkeáttételi hatás révén pénzügyi forrásokat generálna a nemzeti és regionális alapok létrehozásához. Továbbá, üdvözlöm a strukturális alapok jobb felhasználásának ösztönzésére irányuló javaslatot, amelynek célja az energiahatékonyság fejlesztése a különböző tagállamokban.

Befejezésképpen, szeretnék hangsúlyozni egy nagyon fontos ténytet, amely az energiahatékonyságot javító intézkedések gyors és óvatos vizsgálatával kapcsolatos a különböző tagállamokban. Az építőipar energiahatékonyságának újjáéledését, kivéve a feltűnő csökkenést...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Elnök asszony, különösképpen szeretnék köszönetet mondani a felszólaló előadóknak. Fontos fázishoz érkeztünk most el. Jó úton haladunk, habár, ahogy ezt már hallottuk, ma semmi sem elég. Még sok munka vár ránk.

Az okos mérőórák, egy életképes és nyílt energiarendszer igénye, a valódi verseny igénye: ezek azok a szavak és kifejezések, amelyeket fontosnak gondolunk, csakúgy, mint a fogyasztók jogait. Az energiaszegénység egy komoly üggyé vált. A villamosenergia ára emelkedik; ez egy drága árucikk és éppen ezért kell az emberek jogait biztosítani. Ezen okból kifolyólag a villamosenergiát közszolgáltatássá tesszük ezzel a jogalkotási csomaggal. Ami képviselőcsoportomat, az **Európai Szocialisták Pártjának képviselőcsoportját** illeti, azt láthatjuk, hogy megvédjük a fogyasztók érdekeit és ezért a lehető legátláthatóbbá tesszük a piacot. Tegyük lehetővé, hogy ezen az úton haladjunk tovább. Köszönöm szépen.

(Taps)

Neena Gill (PSE). – Elnök asszony, a Bele jelentésről szóló tárgyalások kezdete óta azt látjuk, hogy az érdekelt felek – az abroncsgyártóktól kezdve a környezetvédelmi lobbistákig – messzemenőkéig egyetértettek abban, hogy ez a jogalkotás szükséges. Szeretnék gratulálni az előadónak ahhoz, ahogy ezzel az adott jelentéssel foglalkozott és ahogy az árnyékelőadókkal együtt dolgozott.

Úgy vélem, hogy most szükség van erre a jogszabályra. Élénkíteni fogja az autóipart egy nagyon nehéz időszakban. Nemrég ellátogattam a stokei Michelin gyárhoz és a választókerületemben lévő Jaguar Land Rover gyárakhoz, ahol láttam, hogy a környezetbarát technológiával kapcsolatos kutatás és fejlesztés már folyamatban van. Minden támogatásnak, amelyet az iparág kap a visszaesés alatt a környezetvédelmi kihívásokhoz való alkalmazkodással kapcsolatos követelményekre kell összpontosulnia.

Egy ilyen jogszabály biztosítani fogja, hogy gyártóink világszintű piacvezetők legyenek abban a technológiában, amelyre sürgős szükségünk van. Ez egy kölcsönösen előnyös javaslat, mert segíteni fogja a fogyasztót is azáltal, hogy biztosítja számára a nagyon szükséges egyértelműséget. A gumibroncs nem olcsó, azonban az egyes vevők egységes vásárlásra vannak kényszerítve. Ez az információ segíteni fogja az olyan áruk felé való elmozdulást, amelyek csökkentik a kibocsátást és a zajszenyezést is. Ennek a javaslatnak a segítségével elősegíthetjük a környezetbarátabb termékek valóban versenyképes piacát.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Biztos úr, az első előny, amelyet a polgárok élvezni fognak az új szabadpiaci rendszerben a demokrácia fogalmának leglényegesebb elemében gyökerezik. A szabadságra gondolok. A hatékonyan működő piacok, amelyek a piacra újonnan érkezőknek lehetőséget kínálnak arra, hogy villamosenergia-szolgáltatásokat nyújtsanak a polgárok számára, egy előnyös alternatíva lesz a fogyasztóknak. Valójában, a szerepük meg fog változni és a szolgáltatásban passzívan részesülő személyekből a piac aktív résztvevői fognak válni. Például, megváltoztathatják a szállítót, ha a szolgáltatások gyenge minőségűek, ha a villamosenergia-ellátásban zavarok keletkeznek vagy ha túl magasak az árak. A választás szabadsága által a fogyasztó aktívan részt vesz az éghajlatváltozás elleni harcban, mivel választhatnak olyan szállítót, amely alacsony szén-dioxid-kibocsátású megújuló energiaforrást ajánl. Az új intézkedési csomag

alacsonyabb árakat, innovatív termékeket és a szolgáltatások minőségének javulását fogja eredményezni. Egy másik mód, amely révén a polgárok előnyre fognak szert tenni az energiaágazat deregulációját követően, az a villamosenergia-ellátás biztonsága. Üdvözlöm a sebezhető fogyasztók védelme érdekében hozott különleges intézkedéseknek az új jogszabályba való foglalását.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Az Európai Parlament jól tette, hogy a fogyasztót helyezte a tárgyalások középpontjába, hiszen a belső piacnak olyan fogyasztóra van szüksége, akinek több joga van és hozzájár az egyértelmű tájékoztatáshoz. Biztosítani kell a fogyasztó számára a lehetőséget, hogy megválassza saját szolgáltatóját, éppen ezért van szüksége az okos mérőóra is.

Örülök neki, hogy megállapodásra jutottunk ezzel a terjedelmes és szakmai szempontból megerősített dokumentációval kapcsolatban. Azonban úgy gondolom, hogy a tulajdonosi leválasztásról szóló kompromisszum még mindig jelentős szervezeti különbségeket tesz lehetővé a villamosenergia- és földgázpiacokon a különböző tagállamokban. Azt is remélem, hogy az ebben a csomagban szereplő mechanizmusokkal és rendelkezésekkel, mint például a nemzeti szabályozók nagyobb függetlensége, képesek leszünk túljutni ezeken a különbségeken és újra tudjuk alakítani a villamosenergia- és földgáz egységes piacát.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, egy olyan vállalkozás sikeréhez, mint az egységesített energiatermelés létrehozása, az energia-infrastruktúrába való közös és összehangolt beruházások alapvető fontosságúak. Egy kulcsfeladat az európai erőművek termelő kapacitásának növelése és a határokon átvitelő hálózatok fejlesztése. Ezzel egyidőben a környezet védelméről és az éghajlat- és energiacsomagra vonatkozó iránymutatásokról sem szabad megfeledkezni. Egy másik felmerülő kihívás az EU energiapiacának harmonizálása kapcsán az EU-n kívülről érkező energiaforrás-ellátás biztonságának biztosítása.

Gazdasági, valamint biztonsági okokból szükséges az ellátások diverzifikálására törekedni és növelni az európai energiarendszer fejlesztésére irányuló törekvéseket. Végezetül, fennáll annak a veszélye, hogy az energiapiac teljes megnyitása a verseny előtt veszélyezteti az EU legszegényebb embereit, akik nem képesek rendszeresen fizetni számláikat. Érdemes elgondolkodni ezen a ponton olyan lehetséges eszközökön, amelyek garantálnák, hogy ezen emberek esetében nem kapcsolnak ki az áramot.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Elnök asszony, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részéről én voltam a földgázpiac árnyékelőadója. Úgy gondolom, mindannyian egyetértenek abban, hogy a harmadik energiacsomag legnagyobb eredménye az európai fogyasztók és polgárok számára nyújtott biztonság. Ez az első alkalom, hogy ilyen szöveg egyértelműen került megfogalmazásra. Szeretnék különleges figyelmet fordítani az energiaszegénység meghatározására, az ellátás kikapcsolásának lehetetlenné tételére, valamint a díjmentes szolgáltató váltásra és a könnyen érthető, átlátható megállapodásokra. Mindazonáltal, ezen jogszabály jövője a fogyasztóknak nyújtott erősebb biztosítékokban, a sebezhető emberekre vonatkozó védőintézkedésekben, továbbá a jobb átláthatóságban és a szerződéses kapcsolatok összehasonlíthatóságában rejlik. A következő alapkérdés, amellyel mi, európai parlamenti képviselők szembe kell hogy nézzünk, az árakról és azok szabályozására vonatkozó intézkedésekről szól, akkor, amikor az árak egyenesen emelkednek. Úgy gondolom, hogy ez a jogalkotás ebbe az irányba fog haladni a jövőben.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr, szeretnék Önöknek gratulálni, különösképpen ennek a csomagnak a kapcsán. Ez jelentős lépés polgáraink számára itt Európában. Mindannyian érezni fogják ennek hatásait a pénztárcájukon és saját számláikon. A kis- és középvállalkozások számára is jelentős lépés, mert versenyképesebbé kell válniuk, főként most a gazdasági és pénzügyi válság idején, és az ilyen típusú energiacsomag a megfelelő megközelítés ezen problémára vonatkozóan.

A tény, hogy lesz egy európai szabályozó, amely segíti a tagállamok vállalkozásait abban, hogy a másik 26 tagállamban egyforma elbírálásban részesüljenek és hogy az villamosenergia-ellátók számára másik 26 piacon új lehetőségek nyílnak, egy fontos szempontja ennek a rendeletnek, amely teljesen új lehetőségek megteremtését jelenti.

A passzív és aktív házakra vonatkozó jogalkotással kapcsolatban azt is el szeretném mondani, hogy az épületek hatékonyságára fordított gondos figyelmünk remélhetőleg új munkahelyek teremtését eredményezi ezen a területen a jövőben.

Elnök. – Stolojan úr, mivel Ön nagymértékben jelen volt ebben a vitában, annak ellenére, hogy azt mondtam Önnek, hogy túlléptük a megengedett számot, azt gondolom, az Ön felelősségteljes megközelítését és jelenlétét jutalmazni kell, és ezért kivételesen egy percre Öné a szó.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Elnök asszony, szeretnék minden előadónak gratulálni a kitűnő munkáért, amit végeztek. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian csodálkozunk azon, miért nincs még mindig egy egységes villamosenergia-piac vagy egy egységes földgázpiac. Ezen a ponton úgy gondolom, hogy minden egyes tagállamnak, amely még nem tett eleget az európai irányelv rendelkezéseinek, most ezt meg kell tennie.

Másodszor, üdvözlöm az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség felállítására vonatkozó döntést, és arról szeretném értesíteni az Európai Parlamentet, hogy Románia jelentkezett rá, hogy helyet biztosítana ezen ügynökség számára.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, megígérem, hogy ezúttal nagyon rövid leszek. Elégedett vagyok a csomaggal, amit most készülünk elfogadni. Nem létezik ideális jogszabály. Ez egy olyan jogszabály, amely vitákon és kompromisszumokon keresztül kerül elfogadásra. Nagyon megosztottak voltunk kezdetben, de végül a Tanács gyakorlatilag egyhangúlag fogadta el a javaslatot.

A Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságában nagy többség volt ezen kompromisszum mellett. Ez azt jelenti, hogy, igazunk volt.

Tudom, hogy most sok munka vár ránk a végrehajtást, a nyomon követést és az ügynökség igényeit illetően, de valóban megalkottuk a polgárok számára az alapeszközöket.

Nagyon szépen köszönöm az elvégzett munkát. Nagyon büszkék lehetünk rá.

Eluned Morgan, előadó. – Elnök asszony, még egyszer szeretném megköszönni a kollégáknak az együttműködést. Szeretnék köszönetet mondani továbbá Bethan Robertsnek és René Tammistnak, akik nagyszerű segítséget nyújtottak a jelentés elkészítésében.

Ez az én hatyúdalom az Európai Parlamentben eltöltött 15 év után, és örülök neki, hogy ilyen jelentős fejlődést értünk el az energiapiacokon az európai nyilvánosság nevében. Ez messze van a tökéletestől, de mindenképpen előrelépést jelent.

Úgy gondolom, hogy az energiaválság élesebb lesz pár éven belül, ezért döntő fontosságú a megfelelő piaci keret létrehozása és a megfelelő típusú ösztönzők megalkotása a megfelelő beruházásokra. Becslések szerint 1 billió euró értékű beruházásra van szükség a piacokon ahhoz, hogy a jövőben ne mehessen el a világítás.

De még nagyon sok mindent kell tenni. Tisztában vannak vele, hogy 12 olyan ország van az Európai Unióban, amelyben egy cég uralja a villamosenergia-piac 70%-át. Ami jelenleg van, az mindkét lehetőség közül a legrosszabb. Azt hisszük, hogy verseny van, de ami igazából történik az az, hogy nagy cégek jelentős erővel uralnak bizonyos piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok részéről és a versenyhatóságok részéről cselekvésre lesz szükség, hogy biztosak legyünk benne, nem ezen az úton haladunk tovább.

A jövőben az igazi kihívást a végrehajtás fogja jelenteni. Ne felejtjük el, hogy számos uniós jogszabály már létezik az energiapiacokon, és éppen amiatt kell ezen jogszabályokat felülvizsgálni, mert ezeket a jogszabályokat nem tartottuk tiszteletben. Az, hogy szükség lesz-e egy negyedik csomagra vagy nem, az attól függ, hogy a Bizottság biztosítja-e a végrehajtást és ezen új jogszabályok rendfenntartó gyakorlását a nemzeti szabályozó hatóságok és a versenyhatóság által. Szóval szeretnék egy kis cselekvést látni a Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok részéről is.

Giles Chichester, előadó. – Elnök asszony, először is szeretném elmondani, ha lehetőség van rá, hogy kollégám, Vidal-Quadras úr bocsánatkérését küldi. Nem tudja kihasználni felszólalási idejét. Fontos dolga van máshol, de azt kérte tőlem, hogy mondjam el én – ami nagyon kedves volt tőle –, hogy mi ketten megegyeztünk abban, hogy én fogok képviselőcsoportunk nevében beszélni.

Egy-két pontot szeretnék kiemelni, amelyek felmerültek a vita során. Az első az a kolléga, aki aggodalmát fejezte ki, hogy nagyon kevés közszolgáltató közötti hatalomkoncentráció fog kialakulni. Ha valóban ez történik, a Bizottság a versenyszabályok értelmében rendelkezik jogkörrel arra vonatkozóan, hogy ezzel foglalkozzon, és a világ többi részén, beleértve az Egyesült Államokat, már van arra precedens, hogy meggyökeresedett monopóliummal vagy domináns piaci erővel foglalkoztak. Tehát ez a végső megoldás arra az esetre, ha a jogszabály megbukik.

Vissza kell jönnünk egy negyedik csomagért? Emlékeztetnem kell biztos urat, hogy óvatosságra intettem a harmadik csomag megkezdésétől: jobb lenne várni és megnézni, hogy mi a második csomag hatása, ha

végrehajtásra került. Úgy gondolom, időt kell adni arra, hogy ezt a csomagot áthelyezzük: végrehajtsuk és megnézzük, hogyan működik, mielőtt döntünk arról, hogy szükség van-e bármire is.

El kell mondanom hogy, amiatti csalódottságomat, hogy nem tudtuk sikeresen megbirkózni a tulajdonosi leválasztással, kárpótolja optimizmusom azzal a lehetőséggel kapcsolatban, hogy az Ügynökség nagy képzelőerővel fogja kihasználni azokat a lehetőségeket, amelyeket mi adtunk számra a helyzet kezeléséhez és szeretnék köszönetet mondani kollégámnak, aki több hatalmat követel az energiaszabályozók számára.

A piaci erők már ebbe az irányba mozognak. Két német szolgáltató vállalat megfosztja saját magát a szállítási rendszerüktől, mert felismerték, hogy ezzel jobban járnak.

Végezetül, átfogalmazhatom a verseny ügyét? Ez a fogyasztók számára értéket és szolgáltatást, valamint a források hatékonyabb felhasználását jelenti. Ezért jó ezt a dolgot véghezvinni.

Antonio Mussa, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, egy erőteljes érzés bontakozott ki ebből az együttes vitából: nagy meglepődés a harmadik csomag megalkotásával kapcsolatban az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részéről, egy olyan csomag megalkotásával kapcsolatban, amely fontos az európai polgárok számára. Természetesen, nem ez lesz az utolsó csomag, mert – ahogy tudják – nagy az ösztönzés az olyan alternatív energiaforrások használatára, mint amilyen például a megújuló energiaforrások vagy az atomenergia. Az elkövetkező 10, 15 vagy 20 évben azonban gondoskodni fog az energiára való igényről és szükségéről és gondoskodni fog a fogyasztókról, valamint megvédi őket, különös tekintettel a leginkább sebezhetőekre.

Úgy gondolom, Morgan asszony, hogy mind én, mind képviselőtársaim jelentős szerepet játszottunk a sebezhető fogyasztók védelmében, számottevő hatalmat adva a nemzeti és regionális hatóságoknak, akik válság idején képesek változtatásokra – nem azt mondom, hogy képesek ingyen adni a villamosenergiát – de minden bizonnyal képesek lesznek változtatásokat kieszközölni és lehetővé tenni a folyamatos energiaellátást.

A másik alapvető pont a következő: Európa lakossága nincs tudatában mindannak, amit a Bizottságnál, a Tanácsnál és a Parlamentben tettünk ezzel a csomaggal kapcsolatban, amely döntő fontosságú az energiafogyasztók számára – látták mi történt tavaly télen. Úgy gondolom nincs rosszabb annál, hogyha azokat, akik előnyre tehetnek szert egy fontos projektből, erről nem értesítjük. Úgy vélem, hogy a feladat, amely a Bizottságra, a Tanácsra és a Parlamentre hárul, még mielőtt elkezdünk ezen csomag alkalmazása miatt aggódni, az az, hogy tájékoztassa a fogyasztókat a csomag létezéséről, arról, hogy mit tettünk értük, a nevükben és még egyszer mondom, értük.

Atanas Paporizov, előadó. – Elnök asszony, kollégáimhoz hasonlóan szeretném elmondani, hogy habár nem tökéletes, a harmadik energiacsomag nagyon jó alapként szolgál a közös piac fejlesztéséhez, különösen a földgáz területén és a földgázellátás biztonságának erősítésében.

Olyan országok számára, mint amilyen az enyém is, amely egy kis ország az Európai Unióban, a tulajdonosi leválasztásra vonatkozó kompromisszum elérése nagyon fontos, mert biztosítékot ad arra vonatkozóan, hogy még mindig biztosítani tudjuk energiaellátásunk biztonságát a megerősített szabályok, az átláthatóság, a harmadik államra vonatkozó szabály teljes csomagjának és minden egyéb elemének összefüggésében, amely megteremti számunkra a lehetőséget, hogy az energiabiztonság kérdését az élvonalba helyezzük.

A csomag továbbá biztosítékot ad a fogyasztók számára, hogy gyakorolhatják jogaikat és ez jobb versenykeretet hoz létre az energiapiacok és azok hatékony működésének fejlesztése érdekében. Ez a csomag a végrehajtástól függ, ahogy azt Eluned Morgan kollégám is mondta, és nem hiszem, hogy a negyedik csomag megoldást jelentene. A megoldás sokkal inkább a pontos végrehajtás és a tagállamok közötti szolidaritás a piac megteremtését illetően, különösen a regionális együttműködést érintő új kezdeményezések fejlesztése által, főként azon országok esetében, amelyek a leginkább sebezhetőek az energiaellátás szempontjából és olyan országok esetében, amelyek, a jelen helyzetben, elszigetelt energetikai rendszerek részét képezik.

Ivo Belet, előadó. – (NL) Az energiahatékony autóabroncsok címkézésére vonatkozóan, amely intézkedés bekerült ebbe a csomagba, szeretnék egy szót szólni a költségekről. Ez egy olyan intézkedés, amely szinte semmilyen költséget nem jelent a gumiabroncsiparnak, és ezért a vásárlónak sem. A gyártót érintő költséget 0,01 euróra becsülték gumiabroncsokként, amely elhanyagolható, amennyiben bárki bármiféle kritika megfogalmazására lenne hajlamos. Az energiahatékony autóabroncsok vásárlásból eredő bármiféle többletköltség a számítások szerint nyolc hónapon belül megtérül. Ekkor fogja mind a gépkocsivezető, mind a környezet megérezni a valódi előnyöket.

Ezek után szeretném kihangsúlyozni azt a tényt, hogy alapvető fontosságú ennek az intézkedésnek az egyforma alkalmazása a tagállamokban és minden egyes gyártó esetében mind az EU-ban, mind azon kívül. Ez az oka annak, hogy jobban örülünk egy rendeletnek, mint egy irányelvnek.

Befejezésékképp, tudatában vagyunk annak, hogy míg a Parlament néhány képviselőcsoportja között továbbra is véleményellentét áll fenn több szempontból is, reméljük, hogy ehhez az intézkedéshez holnap a nagy többség hozzá fog járulni. Utazósebességnél ezzel az egyszerű intézkedéssel meg fogunk tudni takarítani annyi szén-dioxid-kibocsátást, amely egy millió személyautó forgalomból való kivonásával egyenértékű. Egyértelmű éppen ezért, hogy ezt az intézkedést minél előbb be kell vezetnünk.

Befejezésékképp szeretném megköszönni a kitűnő munkakapcsolatot az árnyékelőadóknak, Chambris asszonynak az Európai Bizottságtól és Sousa de Jesus úrnak az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportjától.

Silvia-Adriana Țicău, előadó. – (RO) Hölgyeim és uraim, az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv módosítására vonatkozó javaslat az egyik legfontosabb intézkedés, amelyet a Parlament elfogadott az európai polgárok életminőségének javítása, valamint az EU gazdaságélénkítése érdekében. Az európai polgárok cselekedeteket és konkrét megoldásokat várnak a problémáikra és a meglehetősen egyedi szükségleteikre.

Én személy szerint úgy gondolom, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap rátájának 15%-os megemlése, amelyet a tagállamok a lakóépületek energiahatékonyságának támogatására használhatnak fel, szükséges. Ez nagyobb flexibilitást adna a tagállamok számára, valamint biztosítaná annak lehetőségét, hogy jövőre használják a strukturális alapok felhasználására vonatkozó felidős értékeléseket és ezáltal ennek megfelelően újraértelmezhetik az operatív programokat azzal a céllal, hogy elérjék a strukturális alapok jobb felhasználását.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez az irányelv nagy lehetőséget rejt a munkahelyteremtésre vonatkozóan: nagyjából 500 000 munkahely megteremtésére van lehetőség uniós szinten, amelynek jelentős következményei vannak a regionális és nemzeti munkaerőpiacra.

Biztos úr, remélem, hogy továbbra is támogatni fogja ezt, továbbá az épületek energiahatékonyságára vonatkozó minimum értékek bevezetését az Európai Regionális Fejlesztési Alap részéről, legalább a jövőre nézve. Szeretnék még egyszer köszönetet mondani az árnyékelőadóknak és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság munkatársainak és előadótársaimnak, akik támogattak minket és akikkel kitűnően tudtam együttműködni.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Țicău asszony jelentéséről való szavazásra 2009. április 23-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Adam Gierke (PSE), írásban. – (PL) Nem olyan régen az előre gyártott betonelemekből készült otthonokba való beköltözés sok millió ember számára a társadalmi felemelkedést és az életszínvonal javulását jelentette. Az olcsó energia azt jelentette, hogy senkinek sem kellett aggódnia a fűtési díjak miatt.

Ma közel 100 millió ember lakik előre gyártott épületekben. Arra szeretném kérni az Európai Bizottságot, hogy az európai uniós alapokból adjon nagymértékű segílyt ezeknek az épületek és az összes lakótelep modernizálására, különösképpen Közép- és Kelet-Európában. Az ehhez szükséges pénzt a 2007-2013 közötti pénzügyi terv középtávú felülvizsgálata részeként kell megtalálni. A lakás-beruházási kiadások 3%-os jelenleg érvényben lévő kerete az Európai Regionális Fejlesztési Alap juttatásából határozottan alacsony.

A nagyméretű modernizálás és az előre gyártott épületek és lakótelepek újjáélesztése az EU-ban csökkenteni fogja a fűtési kiadásokat, emelni fogja az életszínvonalat, több tízezer munkahelyet fog teremteni és csökkenteni fogja az energiafogyasztást. Ez közvetlenül tükröződni fog az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkenésében, amely közelebb fog hozni minket a 3x20-as célkitűzés eléréséhez.

A meglévő előre gyártott épületek modernizálásának támogatása egy új feladat kell hogy legyen az Európai Parlament részére az új megbízási idejében. Az ilyen típusú szolgáltatás iránti igény nagy szerepet játszhat a jelenlegi gazdaság válság és a munkanélküliség leküzdésében, csakúgy mint a szegénység elleni harcban.

Louis Grech (PSE), írásban. – Az energiaköltségek riasztó mértékben növekednek, ezáltal hozzájárulva az energiával kapcsolatos szegénység lényeges növekedéséhez az EU egész területén. Mindazonáltal, az energia

piaci ára csak a probléma egyik oldala. Jelentős, további pénzügyi teher nehezedik a fogyasztókra az energiapiaci eredménytelenség és torzulások miatt. Múltán például a fogyasztók és a vállalkozások az energiaszámlák túlzott növekedését figyelték meg, amikor a kőolaj ára a legmagasabb volt, de akkor sem volt csökkenés, amikor a kőolaj ára kevesebb mint a felére csökkent. Amire szükségünk van, az egy, az EU egész területére vonatkozó politika a fogyasztók és a KKV-k védelme érdekében a közművállalatok által elkövetett árképzési visszaélésekkel szemben. Egy megoldás lehet egy nemzeti független szabályozó, amely kialakítja a szükséges fékeket és egyensúlyokat mindennemű, privát kereskedők és/vagy kormány tulajdonában lévő vállalkozások által elkövetett visszaélő vagy nem átlátható magatartással szemben, mindennemű árnnövekedésre vonatkozóan olyan közműdíjak esetében, mint a gáz, villamosenergia, víz, repülőtéri díjak stb.

Ezt a meglévő fogyasztóvédelemmel kapcsolatos EU-jogszabályok és irányelvek fejlesztésén keresztül kell végrehajtani, különösképpen biztosítva:

- Az áremelkedéseket irányító jobb átláthatóságot és ésszerűséget, valamint a fogyasztói jogokra vonatkozó információkhoz való jobb hozzáférhetőséget.

- Kisebb költséget és bürokráciát a fogyasztó számára, akinek valódi érdeke, hogy jogorvoslattal éljen.

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – (HU) Nagy jelentőséget tulajdonítunk annak, hogy az Európai Parlament immár második olvasatban is jóváhagyhatja a harmadik energetikai csomagot. Az új szabályozás élénkebb versenyt eredményezhet az uniós áram- és gázpiacon. A javaslat elfogadása előtt azonban nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a végleges jogszabály sokat veszített ambíciójából a Bizottság eredeti előterjesztéséhez képest.

A csomag tárgyalása során a termelői és rendszerüzemeltetői tevékenységek szétválasztása váltotta ki a leghevesebb vitákat. Ennek végkimenetele alapjaiban befolyásolja az uniós energiapiac szerkezetét. Úgy vélem, hogy a tagállamok által kialakított kompromisszum nem eredményez majd átlátható szabályozást ezen a téren, hiszen a tagállamok három különböző szétválasztási modellt is alkalmazhatnak. Ennek következtében továbbra is jelentős különbségek tagolják majd az uniós energiapiacot.

Üdvözlendő ugyanakkor, hogy a tanácsi kompromisszum tükrözi a Parlament fogyasztóvédelemmel kapcsolatos számos javaslatát. A három héten belüli szolgáltató-váltás lehetősége, a részletesebb számlainformációk, vagy a kártérítési eljárások egységesítése az állampolgárok szélesebb köre számára teszi érzékelhetővé a piacnyitás előnyeit. Fontos fejlemény emellett, hogy az új szabályozás nehezebbé teszi a harmadik országok irányából érkező felvásárlási kísérleteket. Többek közt ennek is köszönhetően, az elfogadásra váró energetikai csomag egy fontos lépés a közös uniós energiapolitika megteremtése felé vezető úton.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), írásban. – (SK) Az energiaellátás költsége és megbízhatósága kulcsfontosságú tényezők, nemcsak az EU versenyképessége, hanem sokkal inkább az uniós polgárok jóléte szempontjából. Ebből az okból helyezte az Európai Parlament a harmadik energiacsomag középpontjába a fogyasztót. Annak érdekében, hogy ez a fontos jogszabály a fogyasztók javát szolgálja, a Parlament módosította és javította az irányelvet az épületek energiahatékonyságáról, amely az EU energiafogyasztásának hozzávetőlegesen 40%-ért felelős.

A tervezők és az építési ellenőrök megfelelő iránymutatást fognak kapni ebben az irányelvben. Nagy jelentőséget tulajdonítok az épület hőszigetelése és szolgáltatásainak szerkezeti összetevői vonatkozásában az optimális költség kiszámításának és a minimum gazdasági hatékonyság követelményeit meghatározó módszereknek, valamint ezen számítások alkalmazásának az új és meglévő épületekre. A zero nettó energiafogyasztású épületekre vonatkozó célok az átdolgozott irányelv jelentős részét alkotják.

Üdvözlöm egy európai alap létrehozását az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások vonatkozásában ezen irányelv támogatása érdekében. Mostanáig a strukturális alapok korlátozott használata az épületek energiahatékonyságára vonatkozóan csak az új EU-12-ben volt engedélyezett. Ezt a lehetőséget most kiterjesztették mindegyik tagállamra. Ugyanakkor az ERFA források maximális összegét ezekben a projektekben 3%-ról 15%-ra növelték.

Ezen irányelv sikeres végrehajtása érdekében elengedhetetlen a tagállamok számára, hogy konzultáljanak a helyi és regionális hatóságok képviselőivel az irányelvből eredő összes szempontról, valamint a fogyasztóvédő csoportokkal is.

Katrin Saks (PSE), írásban. – (ET) Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, akik az energiacsomag tervezetén dolgoztak, különösen Morgan asszonynak, aki nagyon jelentős munkát végzett a fogyasztóvédelem területén. Különösen örülök annak, hogy az új csomag figyelmet szentel az energiaszegénység kérdésének. Azoknak a tagállamoknak, amelyek még nem tették ezt meg, beleértve saját országomat, Észtországot is, egy állami cselekvési tervet kell készíteniük az energiaszegénység elleni küzdelemmel kapcsolatban az energiaszegénységgel sújtott emberek számának csökkentése érdekében. Ez különösen fontos a jelenlegi gazdasági feltételek között. Égető szükség van arra Észtországban, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, mert a fűtési számlák jelentősen növekedtek az elmúlt években. A kevésbé jómódú fogyasztóknak nyújtott közvetlen támogatás, mint amilyen az Egyesült Királyságban is létezik, egy fontos intézkedés, habár az épületek energiahatékonyágát is lehetne fejleszteni és az különösképpen hasznos lenne Észtországban.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Európa számos, a rövid-, közép- és hosszú távú energiaellátással és energiaigénnyel kapcsolatos kihívással néz szembe.

Mi, az Európai Közösség, egy nagyon ambiciózus feladatot állítottunk magunknak. 2020-ig 20%-al csökkentjük az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását és 20%-al csökkentjük az energiafogyasztást.

Ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy külön figyelmet kell fordítanunk az épületek energiahatékonyágának ügyére, mivel az teszi ki teljes energiafogyasztásunk 40%-át.

Ezt kijelentve, szeretném elmondani, hogy támogatom az előadót. Úgy gondolom, egy tájékoztató kampányt kellene szerveznünk azzal a céllal, hogy rádöbentsük a polgárokat arra, az épületek hőszigetelésével pénzt lehet megtakarítani, és a Közösség országainak kormányaihoz kellene fordulnunk, hogy adjanak támogatást ezen kezdeményezéshez. Listát kellene összeállítanunk az egész EU vonatkozásában az épület-hőszigetelés egységesített minimumszabványairól.

Támogatom továbbá a strukturális alapok kibővített használatát, hogy belevegyük az épületek energiahatékonyágát a Közösség összes országában, és azt az összeget, amely az Európai Regionális Fejlesztési Alapból elosztásra kerül az ezzel a területtel kapcsolatos projektekre, 3%-ról 15%-ra növeljük.

18. A 717/2007/EK rendelet (mobiltelefonok) és a 2002/21/EK irányelv (elektronikus hírközlés) módosítása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Vălean asszony jelentése (A6-0138/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról szóló 717/2007/EK rendelet, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)).

Adina-Ioana Vălean, előadó. – (RO) Elnök asszony, Reding biztos asszony, hölgyeim és uraim, ritka, hogy egy liberális képviselő az árak szabályozásán keresztül a piaci beavatkozást segítse elő, még akkor is, ha ez csak egy maximális érték megállapítását jelenti. Ugyanakkor, a mobiltelefonok barangolási tarifájának esetében ez a cselekvés szükséges, és csak együttesen lehet véghezvinni, európai uniós szinten. Szükséges, mert a túlságosan magas tarifák akadályokat állítanak a szabad mozgás és az európai polgárok közötti kommunikáció elé. Ezen akadályok elmozdítása az Európai Unió egyik alapvető célkitűzése és az én egyik személyes célkitűzésem európai parlamenti képviselőként. Ezért vállaltam a felelősséget, hogy ezen rendelet, valamint az európai polgárok szabad mozgását megakadályozó, a tagállamok által emelt adminisztratív és jogi akadályokról szóló, a hónap elején elfogadott európai parlamenti jelentés előadója leszek.

A jelenlegi rendelet szükséges például a kisvállalkozók számára, akiknek üzleti útjuk során egy probléma megoldása kapcsán beszélniük kell egy otthon maradt kollégájukkal. Fontos az újságírók számára, akik közvetlenül az események helyszínéről e-mailen keresztül küldik el hírósszefoglalójukat. Azon fiatalok számára is fontos, akik szöveges üzenetet küldenek barátjuknak vagy barátnőjüknek, végezetül fontos azon külföldön dolgozók számára, akik hallani akarják gyermekük hangját a telefonban. Az összes ilyen európai polgár háromszor vagy négyszer többet fizetett és gyakran még most is többet fizet a mobiltelefon használatáért csupán azért, mert saját országától pár mérfölddel arrébb van, annak ellenére, hogy még mindig a Közösségek határain belül tartózkodik.

A rendeletnek köszönhetően, amelyet most készülünk elfogadni, a túlzott árak ki lesznek küszöbölve. A rendelet által szabott maximális érték még mindig lehetővé teszi a szolgáltatók számára egy nagymértékű

haszonkulcs elérését és a versenyt, miközben alacsonyabb árakat kínálnak. Európában a mobiltelefon-piac töredezettségével és működésével kapcsolatos összetett problémával állunk szembe.

Amikor a fogyasztók mobiltelefon-szolgáltatót választanak, legelőször a nemzeti díjakat vagy egy új mobiltelefon márkához kínált árat nézik meg, azonban kevésbé alaposan vizsgálják meg a barangolási díjakat. Amikor átlépik egy másik EU-tagállam határát, akkor ezeket a barangolási díjakat kötelesek fizetni, még akkor is, amikor hívást fogadnak. Az egyetlen lehetőség a vásárlók számára az a választás, hogy nem kommunikálnak mobiltelefonon keresztül. A szolgáltatók közötti verseny nem működik ebből a szempontból. A származási ország aktuális szolgáltatójának fizetnie kell azon hálózat szolgáltatójának, amelyiket igénybe veszi a jel továbbításához.

Néhány ország, mint például a turista úti célok nagyszámú látogatót fogadnak rövid idő alatt, míg más országoknak több polgára utazik külföldre. Ez azt jelenti, hogy kiegyensúlyozatlanság van a kereslet és kínálat között, ez az oka a magas bruttó tarifáknak még a szolgáltatók között is. Továbbá, néhány országban a mobiltelefon-hálózatok üzembe helyezésének és működtetésének költsége magasabb. Emellett kisebb vagy új szolgáltatók, akik csatlakoztak a piachoz, azt mutatják, hogy gyakran a nagy páneurópai szolgáltatóktól hátrányosan megkülönböztetett árak vonatkoznak rájuk. Végül mindig a fogyasztó az, aki fizet.

A rendelet, amelyet holnap fogunk elfogadni, egy rövid távú megoldás. Nem tudjuk korlátlanul szabályozni az árakat, mivel ez hatással van az innovációra és hatással lehet a versenyképességre is. Ezért köti ki a rendelet, hogy az Európai Bizottságnak meg kell vizsgálnia a piac szabályozásának különböző eszközeit. Néhány ilyen eszközt is javasol a rendelet. Két vagy három éven belül több lehetőségről fogunk tudni vitát folytatni, amikor több információ áll majd a rendelkezésünkre. Remélem, hogy akkor be tudunk vezetni majd egy jogi keretet arra vonatkozóan, hogy hosszú távon versenyképes barangolási tarifák legyenek.

Ezen nézőpont mellett a Parlament véleményem szerint több szempontból is javított a rendeleten. Csökkentettük az adatátviteli maximális bruttó barangolási tarifákat 50 centtel minden megabájt után, annak érdekében, hogy ezen szolgáltatás igénybevételére és a megfelelő versenyre biztassunk ebben az ágazatban. A fogyasztóknak nyújtott, a barangolási mobilinternet-hozzáféréssel kapcsolatos tanácsadásra vonatkozó iránymutatásokat átláthatóbbá tettük. Továbbá, jelentősen rugalmasabbá tettük azon rendelkezéseket, amelyek az adatátviteli barangolás havi számláját 50 euróban kívánták korlátozni mindazok számára, akik igénylik ezt a funkciót. A barangolási tarifa alá eső szöveges üzenetek, amelyek akkor kerülnek elküldésre, amikor a vásárló belép egy külföldi hálózatba, tartalmazni fognak egy az egységes 112-es segélyhívószámra vonatkozó hivatkozást is. Csökkentettük a fogadott és tárcsázott hívások maximális tarifáit, miközben megtartottuk a szolgáltatók haszonkulcsát. Betiltottuk azon szolgáltatókat, akik azt a gyakorlatot folytatják, hogy díjat számítanak fel azon vásárlóknak, akiknek valaki egyszerűen hangüzenetet hagy.

Befejezésképp szeretném megköszönni az összes, ilyen rövid idő alatt tett erőfeszítést képviselőtársaimnak a többi képviselőcsoportból, Reding biztos asszonynak és kabinetjének, Reinišová nagykövetasszonynak, a cseh és francia soros elnökség képviselőinek, a Tanácsnak, és nem szabad elfeledkeznünk saját munkatársainkról itt az Európai Parlamentben sem, akik mind együtt dolgoztak ezen a nyáron, hogy polgárok milliói elfogadható barangolási tarifát élvezhessenek.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a lehető legnagyobb mértékben egyetértek az előadóval, akinek szeretnék gratulálni az elvégzett gyors és hatékony munkához.

A szabad mozgás akadályoztatásával állunk szemben, mert ha telefonszámlájukon keresztül megbüntetjük a polgárokat azért, mert átlépik a határt, az őszintén szólva nem az a belső piac, amelyre törekszünk és amelyet ki szeretnék építeni. Tehát, ha biztosítani akarjuk polgáraink szabad mozgását, meg kell szabadulnunk ezektől az akadályoktól. Ezek az akadályok sok embert érintenek. Hozzávetőlegesen 150 millió polgár van az Európai Unióban, akik évente legalább egyszer használják barangolásra mobiltelefonjukat mialatt külföldön vannak, és ennek megfizetik az árát. A diákok, utazók, nyaralók, valamint a migráns munkavállalók, újságírók és az üzletemberek azok, akik hátrányos helyzetbe kerülnek a kommunikáció nagyon magas díjai miatt.

Ezért köszönöm meg az Európai Parlamentnek, hogy ilyen gyorsan válaszolt a Bizottság javaslatára. Azt hiszem, hogy a lehető legrövidebb idő alatt sikerült egy javaslatot a gyakorlatba áthelyeznünk az Európai Unióban – mindössze kilenc hónap telt el a javaslat megszületése és annak végrehajtása között. Ez az első ilyen jellegű javaslat, és az első, amely az európai fogyasztók érdekeit képviseli.

Csak néhány szót szeretnék szólni arról, hogy mik az első barangolási csomag eredményei. A hangbarangolásra vonatkozóan 60%-kal alacsonyabb árat eredményezett a polgárok és 30%-kal több forgalmat eredményezett az ipar számára. A piac – és ez érdekes – a polgárok által használt mobiltelefonok szolgáltatásainak

elterjedtségét illetően állandó emelkedést tapasztalt. Jelenleg Európában a szolgáltatás elterjedtsége átlagosan 119%-os. Ez egy abszolút világrekord és mivel a barangolási díjak csökkennek, ez szabadságot ad azon polgároknak, akik igénybe veszik mobiltelefonjaikat. Ez jó pénzt jelent az iparágnak is, mert folyamatosan növekszik a forgalmuk. Ugyanakkor, a nemzeti árak csökkennek. A Barroso-Bizottság kézbe vette a dolgokat, a mobiltelefonon történő kommunikáció hazai árai nagyjából 35%-kal csökkentek. Ez válasz azoknak, akik azt állítják, hogy amennyiben csökkentjük a barangolás költségét, a nemzeti árak emelkednek. Nem ez a helyzet. A statisztikák pont ennek az ellenkezőjét mutatják.

Most még egy lépést teszünk előre: először is természetesen a barangolósos beszédhívásokkal kapcsolatban. Véleményem szerint nagyon jó, hogy folyamatosan csökkentjük a maximális árat, így az ajánlatok versenye a maximális ár alatt folytatódik. Nagyon fontos, hogy ehhez hozzáadjuk az SMS-barangolást, mert minden évben az Európai Unióban hozzávetőlegesen 2,5 milliárd szöveges üzenetet küldünk. Az ipar ebből származó bevételeinek értéke körülbelül 800 millió euró. Most tehát, ki küldi ezeket az SMS-eket? Főként fiataljaink: a 24 év alatti fiatalok 77%-a ír szöveges üzeneteket, amikor külföldön van, mert ez könnyebb és olcsóbb számára. Tehát őket büntetjük, amikor rendkívül magas árat kell fizetniük a szolgáltató költségeire tekintettel, amikor barangolnak. Jó, hogy csökkentjük ezeket az árakat, így a szöveges üzenetek küldése egyre inkább elfogadott dologgá válik, akár otthon vagyunk, akár egy szomszédos országban. Ez jelentős előnyökkel fog szolgálni a fogyasztók számára. A csökkentés – amelyről holnap szavaz a Parlament – 60%-ot jelent a szöveges üzenetek esetében. Figyelembe véve a barangolósos hívások másodperc-alapú számlázását: egyszerűen mondva, nem engedi, hogy az emberek olyanért fizessenek, amit nem használtak, csak azért fizetnek, amit valóban használtak is. A rejtett díjat is csökkentjük 24%-kal, tehát csak azért fizetünk, amit valóban felhasználtunk. És az adatbarangolásért, amiről azt gondoljuk, hogy a fejlődést jelenti a jövőben.

Azonban míg a jövőben fejlődést akarunk elérni, hogy attól függetlenül, hogy hol vagyunk, le tudjunk tölteni egy filmet, egy újságcikket vagy egy fényképet, hogy azt elküldhessük a barátainknak, addig ma ezért megdöbbentő számlákat kapunk kézhez. Kézhez kaptam számlák másolatát, amikor emberek három vagy négy napot töltöttek egy másik országban, és több ezer eurót kellett fizetniük csak mert letöltöttek kedvenc televíziós műsorukat vagy újságcikkeket, amelyeket rendszeresen szoktak olvasni. Ez most véget ér, azért is, mert az új rendeletben lesz egy kikapcsolási határérték mechanizmus, amely 2010. július 1-jétől egy alapértelmezett határérték lesz, és a fogyasztók védelme érdekében automatikusan alkalmazásra kerül.

Tehát ez egy remek nap Európa és az európai fogyasztók számára. Köszönet a Parlamentnek, amely nagyon gyorsan cselekedett. Úgy gondolom, hogy az emberek a Parlamenten kívül meg fogják érteni, ez a Parlament a polgárokért dolgozik.

ELNÖKÖL: SIWIEC ÚR

alelnök

Syed Kamall, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. – Elnök úr, kezdhethném azzal, hogy legelőször is köszönetet mondok a Belső Piaci Bizottság árnyékelőadóinak az összes képviselőcsoportból, kabinetüktől és tanácsadóiktól. Úgy gondolom, hogy a Belső Piaci Bizottságban mindannyian büszkék lehetünk arra, hogy elértünk egy konszenzust a megnövekedett átláthatósággal és azon módszerekkel kapcsolatban, hogy végleg felszámoljuk a számlások problémáját. A számlások nem tett jót a mobilszolgáltatók hírnevének, de ami sokkal fontosabb, a számlások nem volt jó a fogyasztóknak sem.

Mindazonáltal, amikor az ár felső határának meghatározására kerül sor, még mindig vannak aggodalmaim. Fel kell tennünk a kérdést, hogy mely fogyasztók élvezik a szovjet gazdaságban elterjedt ármaximálásának a hasznát. Tekintettel arra, hogy a fogyasztók legfeljebb csak 35%-a barangol valójában és a rendszeresen barangolók száma sokkal alacsonyabb, és, ahogy maga a biztos asszony is elismerte, mivel az a jogszabály az olyan kiváltságos fogyasztók keskeny csoportja számára lesz hasznos, mint a bizottsági tisztviselők, az európai parlamenti képviselők, a lobbisták és az üzletemberek, reméljük, hogy nem raboljuk ki a szegényeket azért, hogy a gazdagok olcsóbban telefonálhassanak.

Manolis Mavrommatis, a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék gratulálni mind az előadónak, Vălean asszonynak és a barangolásról szóló első rendelet eladójának, Rübig úrnak a kitűnő együttműködésért a Kulturális és Oktatási Bizottságban, ahol én voltam a vélemény előadója egy olyan témában, amely természetéből adódóan 150 millió fogyasztó és a távközlési ipar érdeke.

Az első rendelet két évvel ezelőtti sikeres alkalmazását követően az Európai Parlamentet arra szólítjuk fel, hogy egy felülvizsgált rendeletet fogadjon el, amely a szöveges üzenetek és adatok árára vonatkozik.

Én személyesen szeretnék szólni az új rendelet előnyeiről, különösképpen az üzletemberekre vonatkozóan. A médiaszakemberek például nagymértékben kihasználják mobiltelefonjuk fájlletöltő funkcióját.

A felülvizsgált rendelet biztonsági szelepként fog működni a túlzott és ellenőrizetlen díjak ellen, amelyeket most a mobiltelefon-cégek vetnek ki, ahogy a biztos úr mondta. Ezért gondolom úgy, a jelentés melletti szavazat még egy győzelmet jelent a Parlament számára a fogyasztók védelméért folytatott harcban és még egy jelentős lépés, amely új életet fog lehelni a belső piacba.

Végezetül, az intézmények közötti egyetértés miatt abban bízom és azt remélem, hogy ez a rendelet nyáron hatályba fog lépni, megvédve így az utazókat bármiféle homályos díjaktól és a telefontársaságok túlzott mértékű díjszabásától.

Paul Rübig, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Köszönöm, elnök úr, szeretnék különösképpen gratulálni az előadónak, Vălean asszonynak, de Reding biztos asszonynak is, aki nagymértékű elkötelezettséget mutatott a második barangolási rendelettel kapcsolatos tárgyalások során. Úgy vélem, hogy ezek a tárgyalások és természetesen azon célkitűzés, hogy a nemzeti árakat és azokat az árakat, amelyeket más európai országokban fizetünk egy szintre hozzuk, jelentős előrelépést jelent.

Az is jó, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok is most már felelősek a barangolásért és éppen ezért át fogják venni az irányító és az ellenőrző szerepet, amely egyszerűen nagyobb átláthatóságot nyújt a számunkra. Az átláthatóság alapvető a piac működéséhez. Egészen mostanáig számos területet az átláthatóság hiánya jellemezett, valamint nyilvánvaló piaci visszaélések is előfordultak.

Nem helyes az árak gyakran ezerszeresét követelni adatbarangolás esetében, ami gyakran előforduló jelenség. A bejövő hívások másodpercalapú számlázása is határozott fejlődést fog eredményezni a kedvező költségekben az európai polgárok számára.

David Hammerstein, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, szükséges közbeavatkozni, amikor a piac nem működik. Ismét megszegtünk egy tabut: a szabad piac nem szent és még kevésbé az válságok idején, amikor az európai fogyasztók zsebei üresebbek, mint valaha.

Ez a megállapodás, amely a hívások és szöveges üzenetek túlzott költségeinek kíván határt szabni barangoláskor, a fogyasztók, az európai országok közötti kommunikáció és egy hasznos és pozitív Európa előnyeit szolgálja.

Európai polgárok millióinak csökkenhet a telefonszámlája, vagy másfelől, éppen ennek ellenkezője történhet: ha egy szöveges üzenet csak 11 centbe kerülne, akkor az emberek egész nap üzeneteket küldenének és így ugyanannyit költenének.

Az átviteli intézkedések, amelyek lehetővé teszik a másodpercenkénti díjazást az első harminc másodperc után, különösen pozitívak. A szöveges üzenetek és az adatküldés maximális költségei lehetnének alacsonyabbak, de megkötöttük ezt a kompromisszumot egy megállapodás elérése érdekében.

Szeretnék köszönetet mondani Reding biztos asszonynak, Vălean asszonynak és a képviselőcsoportok előadóinak, mert a válság idején egy szép példát nyújtottunk az Európai Unió intézkedéseiről.

Elnök. – Tehát sikeresen zárhatjuk le ezt a témát, ami nagyon fontos, különösen a választások előtt. Most a "catch-the-eye" eljárás alapján megkérem Țicău asszonyt, hogy szólaljon fel.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Elnök úr, biztos úr, szeretnék gratulálni képviselőtársaimnak a munkához, amit végeztek és az elkészült jelentéshez. Az Európai Parlament kétségtelenül Európa polgárainak érdekében dolgozik. Azt is felidézem, hogy két évvel ezelőtt az előző vita során, amely a mobiltelefonok barangolási tarifáinak csökkentéséről szólt, egy meglehetősen széleskörű vitát folytattunk. Örülök annak, hogy a mostani alkalommal nem voltak eltérő nézőpontok. Valójában, mindannyian gyorsan elfogadtuk ezt a tarifacsökkentést. Szeretném elmondani, hogy nagyon fontosnak gondolom a meglévő mobiltelefon díjak csökkentésének folytatását és nagyobb összegekkel, mind a kimenő, mind a bejövő hívások esetében. Mindazonáltal, a szöveges üzenetek díjainak csökkentése is különösen fontos.

Valójában ezt nem csak a fiatal generációért tesszük, hanem mindenkiért, aki az Európai Unión belül utazik. Ez az intézkedés valójában egyrészt a fogyasztók védelmének egyik eszköze, de ugyanakkor egy jó példa arra, hogy a piacot hogy lehet oly módon szabályozni, hogy az Európa polgárainak előnyére váljon.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, biztos úr, a mobiltelefon és az internet a mobilitás és innováció szimbóluma lett. A polgároknak éppen ezért széles körű és könnyű hozzáférést kell biztosítani

a távközlési szolgáltatásokhoz. A biztos úr számos fellebbezése ellenére a barangolásos SMS-szolgáltatások ára átlagosan még mindig jelentősen magasabb és jelentősen meghaladja az ugyanezen szolgáltatások hazai árait. Arra kell törekednünk, hogy ez a helyzet megváltozzon. Nagyra értékelem a Bizottság és a biztos úr munkáját.

Az internetre vonatkozó helyzet is hasonló. Miért számít luxusnak, ha a mobiltelefonon keresztül használjuk az internetet? Mindannyian a lehető legszélesebb internet-hozzáférés mellett vagyunk. A barangolásos adatátviteli szolgáltatások árának csökkentése mindenképpen segítené ebben a vonatkozásban. Ez fontos, hiszen ez az ügy nagymértékben érinti társadalmunk legfiatalabb csoportját.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök úr, biztos úr, elégedett vagyok azzal az iránnyal, amely felé haladunk. A barangolásos beszédhívások és az internet-hozzáférés árának radikális csökkentésére gondolok. Ez az első lépés, és úgy gondolom, hogy ezt további lépések követik majd. Vannak olyan tényezők, amelyek felgyorsítják a Lisszaboni Szerződés megvalósulását. Ez fontos az oktatási folyamat miatt és a fiatal generáció számára. Fontos, hogy az internet által nyújtott lehetőségek hozzáférhetőek legyenek olyan emberek számára, akik viszonylag szegények és akiknek alacsony a jövedelmük. A helyes irányba haladunk. Ezt a hírt biztosan örömmel fogadják majd. Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Szeretném őszinte gratulációmat kifejezni az előadónak és a biztos úrnak. Biztos úr, néhány évvel ezelőtt azt mondtam önnek, hogy nem szeretem, amiért megbüntettek, mert külföldön telefonálok. Nem reméltem, hogy mint fogyasztó, ilyen hamar javulni fog a helyzetem és különösképpen ennek az irányelvnek köszönhetően.

Ez az irányelv bizonyíték arra, hogy az Európai Unió képes arra használni közös politikáit, hogy közelebbi kapcsolatot alakítson ki polgáraival azáltal, hogy olyan vonatkozásban juttatja őket előnyökhöz, amely téren ezt a legjobban megérzik – a zsebükön keresztül. Ez az irányelv több Európát, nagyobb versenyképességet és egységes gazdaságot jelent, valamint számomra ez a Bizottság és a Parlament jelenlegi mandátumának egyik fő vívmánya. Az egyetlen dolog, amit most akarok, hogy hasonló szellemben cselekedjünk és ugyanennyi figyelmet fordítsunk a fogyasztóra a következő mandátum alatt is. Szeretnék még egyszer gratulálni és nagyon szépen köszönöm.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Elnök úr, legfőképpen a képviselőknek szeretnék köszönetet mondani, akik fantasztikus munkát végeztek. Elsőként természetesen Válean asszonynak, de a többi bizottság előadójának is, az árnyékelőadójának és a képviselőcsoportok szóvivőinek. Ők tették lehetővé, mindössze hét hónap alatt, hogy a polgárok szabad mozgásáról és a túlzott díjak csökkentéséről szóló nagyon fontos javaslat valósággá váljon. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyszerű pillanat a belső piac számára. Egy nagyszerű pillanat, amely megmutatja a polgároknak, hogy az európai parlamenti képviselők komolyan veszik őket.

Amennyiben megengedi, szeretném mindemellett elmondani – minden tisztelem Kamall úré, például – hogy amikor a piac nem működik, akkor a politikai vezetésnek kell közbeavatkoznia. Szeretném, ha valaki itt a Parlamentben elmagyarázná nekem, hogyan mondhatjuk, hogy működik a piac, amikor a szolgáltatók költsége egy szöveges üzenet átvitelekor egyik országból a másikba 11 cent, míg az átlagos fogyasztónak több mint 28 centet kell fizetnie. Itt valami nincs rendben.

Szóval ha most a maximum árat 11 centben határozzuk meg, akkor szerintem nagy mozgástér van a manőverezésre, nagy mozgástér van a verseny fejlesztésére. Mint ahogy sokan itt Önök közül az ülésteremben, én is azt kívántam volna, hogy működjön a piac, és akkor erre nem lett volna szükség. Reménykedjünk benne, hogy a jövőben nem lesz erre megint szükség és reméljük, hogy ezt a döntést követően a piac valóban az ipar, a polgárok, a szabad mozgás és a belső piac érdekében fog működni, ahol a polgárok anélkül utazhatnak, hogy egy telefonszámlán keresztül megbüntetnénk őket.

Adina-Ioana Vălean, előadó. – (RO) A barangolási díjak csökkentésére abszolút mértékben szükség van. Mindannyian egyetértünk abban, hogy a piac nem működik. Az, hogy hogyan szabályozzuk, egy olyan kérdés, amit meg tudunk vitatni.

A maximális tarifák meghatározására vonatkozó bizottsági javaslatot vitatjuk meg épp most. Ez a legjobb rendelkezésre álló eszköz? Nem tudjuk, de ez az egyetlen lehetőség, amely jelen pillanatban a rendelkezésünkre áll. Remélem, hogy a jövőben alternatív módszereket is fogunk találni.

Szeretnék egy utolsó szót szólni erről az iparról, mint egészről. Nem engedhetjük meg azon felfogás elterjesztését, hogy a mobiltelefon-szektor kíméletlenül kizsákmányolja a fogyasztókat. Ez az elképzelés veszélyes lenne, mert ez az iparág sikeres, amely a munkahelyek teremtésében, a költségvetésekhez és a

technológiai innovációkhoz való jelentős hozzájárulásban tükröződik. Ezért gondolom fontosnak, hogy mi, akik szabályozzuk a piacot, ne érezzük teljesen elégedettnek magukat az általunk elvégzett munkával és célul tűzzük ki további fejlesztések elvégzését egy hosszú távú előnyös hatás elérése érdekében.

Szeretnék mindenkinek köszönetet mondani, aki részt vett a jelentés elkészítésében és remélem, hogy egy másik alkalommal még megvitátjuk ezt a témát.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

19. A költségvetés 2007. évi mentesítése (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a közös vita a következő jelentésekről:

- Audy úr jelentése (A6-0168/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről (SEC(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC)),

- Liberadzki úr jelentése (A6-0159/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **a hetedik, nyolcadik és kilencedik Európai Fejlesztési Alap 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (COM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC)),

- Casaca úr jelentése (A6-0184/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, I. rész: Európai Parlament (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0151/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, IV. rész: Európai Bíróság (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0152/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, V. rész: Számvevőszék (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0155/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, VI. rész: Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0153/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, VII. rész: Régiók Bizottsága (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0156/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, VIII. rész: Európai Ombudsman (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC)),

- Søndergaard úr jelentése (A6-0154/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről**, IX. rész: Európai Adatvédelmi Biztos (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0157/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Képzési Alapítvány 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0158/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0160/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Rendőrakadémia 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0161/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Igazságügyi Együttműködési Egység 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0162/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Gyógyszerügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0163/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0164/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai GNSS Ellenőrzési Hatóság 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0165/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Vasúti Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0166/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0167/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0169/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Újjáépítési Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0170/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0171/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Környezetvédelmi Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0172/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0173/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Alapítvány az Élet-és Munkakörülmények Javításáért 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0174/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0175/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0176/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC)),
- Fjellner úr jelentése (A6-0177/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében **az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0178/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében az **Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC)),

- Fjellner úr jelentése (A6-0179/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében a **Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről** (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)), és

- Fjellner úr jelentése (A6-0148/2009) a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében az **uniós ügynökségek pénzügyi irányításáról és ellenőrzéséről** (2008/2207(INI)).

Jean-Pierre Audy, előadó. – (FR) Elnök úr, Kallas úr, hölgyeim és uraim, elsőként szeretném megköszönni önnek, Kallas úr és kollégáinak a Bizottságnál a figyelmet, amelyet az Európai Unió és a végrehajtó ügynökségek 2007-es költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről szóló parlamenti munka iránt tanúsítottak. Szeretnék továbbá köszönetet mondani az adminisztratív szolgálatoknak is.

Valamint elismeréssel szeretnék adózni a Számvevőszék által tanúsított erőfeszítések iránt, amelyet elnökük, Vítor Caldeira vezetésével végeztek. Limitált források álltak rendelkezésükre, amelyekkel a végrehajtandó feladatok széles skáláját kellett kezelniük.

Szeretnék néhány szót szólni ennek a mentesítésnek a körülményeiről. 2007 volt a 2007-2013-as többéves pénzügyi keret első éve, amikor számos új szabályt vezettek be. Szintén 2007 volt a jelenlegi Bizottság utolsó mentesítési eljárásának éve, amely Bizottság mandátuma kezdetén ígéretet tett arra – vissza fog rá emlékezni, biztos úr, ez az Ön elnöken keresztül történt – hogy pozitív igazoló nyilatkozatot szerez az Európai Számvevőszéktől.

Mindazonáltal, a Bíróság 14 éven át negatív véleményt adott a költségvetési területek jelentős többsége esetében az alapul szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozóan, mert úgy találták, hogy különböző mértékben, de jelentős hibákat tartalmaznak, annak ellenére – és ennek örülünk kell –, hogy az adminisztratív kiadások és a konszolidált éves beszámolók pozitív igazoló nyilatkozatban részesülnek.

És végül, 2007 volt az utolsó mentesítésről szóló szavazás éve az európai parlamenti választások előtt. Ebben a különleges összefüggésben és a számos, a közösségi pénzeszközök kezelésére vonatkozó fenntartások mellett, amelyek az állásfoglalás-tervezetben találhatók, célom a jelentésben az volt, hogy megpróbáljam elemezni a mentesítési eljárást és hogy hozzájáruljak ehhez a nehéz folyamathoz, amelynek el kell vezetnie minket egy pozitív igazoló nyilatkozathoz, miközben teljes mértékben tisztában vagyok a feladat korlátaival. Ezért akarom megtudni a Bizottság, a képviselőcsoportok és képviselőtársaim álláspontját, akik fel fognak szólalni ennek az ügynek a kapcsán.

Az ezzel az üggyel kapcsolatos munka végeztével, vegyesek az érzelmeim: egyrésztől határozottan úgy gondolom, hogy a dolgok javulnak, de nem kellő mértékben és túl lassan, másrésztől, itt van az a tény, hogy ugyanakkor elképzelhetetlen, hogy fennmaradjon az a helyzet, hogy a Számvevőszék 14 éven keresztül nem adott ki pozitív igazoló nyilatkozatot és az Európai Parlament erre való tekintet nélkül szavaz a mentesítésről.

Az európaiak azt fogják gondolni, hogy a Parlament nem látja el megfelelően ellenőrzési szerepét. Ezért javaslom, hogy, tekintettel a helyzet komolyságára, minél előbb szervezzünk egy intézményközi konferenciát. Ez mindenkit érintene, aki részt vesz a közösségi pénzeszközök kezelésében és ellenőrzésében, és arra lehetne használni, hogy megkezdjünk egy átfogó vitát, amely lehetővé tenné számunkra, hogy előirányozzuk azokat a reformokat, amelyek szükségesek egy pozitív igazoló nyilatkozat minél hamarabbi megszerzéséhez. Nagyon szeretném hallani az okokat, amelyek miatt bizonyos képviselőcsoportok egy ilyen vita ellen vannak.

Külön figyelmet kell fordítani a tagállamok szerepére, amelyek az Unió költségvetésének körülbelül 80%-át kezelik. A tény az, hogy a megosztott irányítással összefüggésben adódik a legtöbb problémánk. Míg ezzel a témával foglalkozom, sajnálom, hogy a Tanács padja üres, a Cseh Köztársaság jelenlegi politikai nehézségei nem szolgálnak kellő magyarázattal a Tanács következtelen politikai jelenlétére, ha csak nem úgy értékeljük ezt a hiányzást és ezt a csöndet, mint nemtörődömséget vagy ami még rosszabb, érdektelenséget.

A tagállamok általi megosztott irányításról szóló jelentéssel kapcsolatban kihangsúlyoznám nemcsak a nemzeti kezelési nyilatkozatok, hanem az éves összefoglalók szerepét is, amelyek mind olyan elemek, amelyek lehetővé teszik, hogy egy pozitív megbízhatósági nyilatkozat irányába fejlődjünk.

Továbbá, és a Szerződés 248. cikke értelmében, azt javaslom, hogy a nemzeti ellenőrző szervek és a Számvevőszék közötti együttműködését fel kell gyorsítani a megosztott irányítás-ellenőrzések tekintetében.

Azt javaslom, vizsgáljuk meg annak lehetőségét, hogy a nemzeti ellenőrző szervek, független külső könyvvizsgálói hatáskörükben és a nemzetközi ellenőrzési szabványok figyelembevételével, nemzeti ellenőrzési tanúsítványokat adjanak ki a közösségi pénzeszközök kezelésére vonatkozóan. Ezeket a tanúsítványokat a tagállamok kormányainak kellene benyújtani abból a célból, hogy a mentesítési eljárás során kerüljenek bemutatásra a megfelelő intézményközi eljárásokkal összhangban.

Végül, elnök úr, szeretném kihangsúlyozni megdöbbenésemet, hogy az összevont éves beszámoló a régióban 58 milliárd euró értékű nettó eszközökről került benyújtásra, és azt javaslom, gondoljuk meg egy nyugdíjpénztár létrehozását annak érdekében, hogy a 33,5 milliárd eurót kihelyezzük kötelezettségvállalásként az alkalmazottak részére.

Befejezésképp, úgy érzem, eljött az ideje a rendszer megreformálásának és őszintén úgy gondolom, hogy ennek a reformnak a költségvetéssel foglalkozók közötti alapos és komoly párbeszéd eredményeképp kell létrejönnie.

Bogusław Liberadzki, előadó. – (PL) Elnök úr, biztos úr, az Európai Fejlesztési Alapról beszélünk, amely az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni térség országait érinti. A mi szemszögünkből ezek az országok nem szabványos régiók, nem hagyományos államok és nem tipikus problémákat jelentenek. Az alap végrehajtásának szempontjából 2007-ben a kifizetések és kötelezettségvállalások növekedését figyelhettünk meg, amely egyben a hatékonyság növekedését is jelenti. Ez kétségtelenül egy pozitív pont, és ezzel szeretném kezdeni.

Az alap két részből állt: az Európai Bizottság által kezelt és az Európai Beruházási Bank által ellenőrzött részből. Az Európai Bizottság által irányított rész az, amelyről ez a mentesítésről szóló vita zajlik, míg az EBB által irányított részre most nem vonatkozik a mentesítés és erre a tárgyra később szeretnék visszatérni.

A vitánk a Számvevőszék állásfoglalásán alapszik. A Bíróság egyértelműen azt állította, hogy a 2007-es évre vonatkozó kötelezettségvállalások és bevételek alapjául szolgáló tranzakciók, egészében tekintve, jogszerűek és szabályszerűek, azonban felhívták a figyelmet a magas támogatáskezelési kockázatra a költségvetés támogatásával kapcsolatban, amely az elfogadhatósági kritériumok Bizottság által történő „dinamikus értelmezése” eredményeképp jöttek létre. Az ellenőrzés azonban lényeges hibaszintet állapított meg és úgy találta – és ebben egyetértés van –, hogy a felügyelet és ellenőrzés területén alapvető fontosságú a gyors fejlődés. Léteznek ilyen lehetőségek és ezen a ponton egyetértünk.

Az ellenőrzés alapjául szolgáló minta hat országot és 250 ügyletet tartalmazott. Egy nagyon fontos megállapítást tettek, nevezetesen hogy a Bizottság még mindig nem képes teljes körű számviteli információkat adni. Üdvözljük azt a nyilatkozatot, amely szerint 2009 februárjától egy új rendszer fog működni. Remélem, hogy a biztos úr megerősíti ezt a tényt.

Egy másik nagyon fontos ügy a kimondott szavak és megtett cselekedetek közti különbség a megállapodások elkészítése során. A kidolgozás és az aláírás rengeteg félreérthetőséget okoz. A Bizottságnak ezt tisztáznia kell, különösen mert az AKCS-országok is különböző módon közelítik ezt meg. Az Európai Parlament szempontjából egy nagyon fontos kérdés, hogy a szabályszerűség értékelését nem csak a tényt követően kell elvégezni, hanem felügyeletként és ellenőrzésként is használni kellene a szabálytalanságok megelőzésére. A szabálytalanságok megelőzése segíti azon előnyök értékelését, amelyeket a forráselosztás eredményeképp érünk el. Ez nem csak a kimutatások szabályszerűségével kapcsolatos kérdés, hanem annak megmutatása, hogy a célkitűzést milyen mértékben sikerült elérni, és ebből a szempontból szeretnénk felhívni a figyelmet a nemzeti parlamentek együttműködésének szükségességére, mivel nekik nagymértékben meg kell érteniük ezt az ügyet. Ez a hatóságokkal és kormányokkal, valamint a civil társadalommal való együttműködés kérdése.

Egy másik szempont, amely szintén különleges fontossággal bír, az az EBB által kezelt alapok felügyeletének kérdése. Az EBB, véleményük szerint, továbbra is egy olyan intézmény, amelyet nem lehetséges felügyelni. A jelentésben teljesen egyértelműen megerősítjük, hogy az EBB-nek 2,2 milliárd euró állt a rendelkezésére. Ez közpénz volt – nem a pénzügyi piacoktól érkezett. Az EBB éppen ezért a lehető legantidemokratikusabb intézmény, amelynek közpénzek állnak a rendelkezésére.

Végezetül, szeretném megköszönni biztos úrnak az együttműködést hivatali ideje alatt. Szeretném a Számvevőszék nevében kifejezni köszönetünket Łuckiewicz úrnak. Valamint szeretnék köszönetet mondani kollégáimnak a Fejlesztési Bizottságból, valamint a Költségvetési Ellenőrző Bizottságból, amely Bösch úr hatékony irányítása alatt működött.

Paulo Casaca, előadó. – (PT) Elnök úr, Kallas, úr, Bösch úr, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament eddigi legalaposabb reformját készülünk befejezni. Ez a reform magában foglalja alapokmányok elkészítését mind az európai parlamenti képviselők, mind az asszisztensek számára, véget vet az európai parlamenti képviselők fizetése közötti elfogadhatatlan hátrányos megkülönböztetésnek, véget vet az utazási juttatásaink kifizetésével kapcsolatos átláthatatlan rendszernek, és véget vet a hátrányosan megkülönböztető nyugdíjrendszernek.

Mint a Parlament beszámolóí mentesítésének előadója, mint a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagja több mint tíz éve, valamint az Európai Szocialisták Pártja képviselőcsoportjának szóvivője, nagyon büszke vagyok arra, amit elértünk, és nem hiszem, hogy sokat kérnék azzal, hogy a nyilvánosság vegye figyelembe ezeket a változtatásokat, amelyeket ők követeltek rendíthetetlenül.

Ennek tudatában, a mai napon, mint ahogy mindig is, a teljes átláthatóság mellett vagyok az állami pénzeszközök felhasználása tekintetében. Ebben a vonatkozásban teljes mértékben egyetértek az európai ombudsman véleményével. A mai napon, ahogy mindig is, az ellen vagyok, hogy közpénzeket használjunk az egyéni kockázatt vállalás eredményeinek kezelésére. A mai napon, mint ahogy mindig is, az önkéntes nyugdíjpénztár ellen vagyok, amely figyelmen kívül hagyja a fizetések közötti különbségeket, és így tisztességtelen elbánást eredményez.

Teljesen elfogadhatatlannak tartom, hogy teljesen téves általánosításokat teszünk, mint például annak fenntartását, hogy az európai parlamenti képviselők két nyugdíjra jogosultak.

Mint a jelentés szerzője, szeretném kihangsúlyozni, hogy 10 év európai parlamenti képviselői munkát és azt követően, hogy rövid időszakokat töltöttem a portugál parlamentben és az azori-szigeteki regionális parlamentben, úgy távozom a parlamenti hivatalból, hogy nem vagyok jogosult semmiféle nyugdíjra, se nemzeti, se regionális, se európai szinten.

Erre vonatkozóan, meg kell mondanom, hogy akik úgy gondolják, hogy képviselőik jogainak megtagadása, amelyek azonosak társadalmainkban, segítik Európa fejlődését, azok nagyot tévednek.

Éppen ellenkezőleg, meg vagyok győződve róla, hogy az egyetlen módja annak, hogy leküzdjük bárkinek a képviselőink iránt érzett bizalmatlanságát, az az, hogy minimalizáljuk a parlamenti képviselőkre vonatkozó különleges szabályokat, mivel ők a felelősek ezen szabályok elfogadásáért. Még azt is gondolom, hogy az egyetlen olyan kérdés, amelyről a Parlamentnek döntenie kellett volna, az az európai parlamenti képviselők relatív pozíciója az európai közigazgatási keretben.

Még sajnáljuk az egyértelműség hiányát, amely a múltban a nyugdíjrendszerben a közjogi kötelesség és a magánérdek között létezett, meg kell becsülnöm azt a munkát, amelyet azok végeztek, különösen a Költségvetési Ellenőrző Bizottságban, akik fáradhatatlanul harcoltak a szigorért és átláthatóságért az európai számlákra vonatkozóan.

Itt ebben az ülésteremben szeretném kifejezni mély tiszteletemet mindenki iránt és kifejezni azon reményemet, hogy a bizottságunk által máig elvégzett munka folytatódni fog a következő parlamenti ciklusban, ugyanezzel a lendülettel és elkötelezettséggel, amelyet eddig tanúsítottunk annak érdekében, hogy egy szigorúbb és igazságosabb Európát hozzunk létre, amely nagyobb szolidaritást nyújt.

A Parlament, amelyet júniusban választanak meg, sokkal átláthatóbb és tisztességesebb szabályok szerint fog működni és ez olyasvalami, ami ma itt mindenki számára okot ad az ünneplésre.

Elnök. – A következő felszólaló Fjellner úr lesz. Az előadó, Sndergaard úr később csatlakozik hozzánk reptülőjáratának késése miatt, így őt később fogom felkérni beszéde megtartására.

Christofer Fjellner, előadó. – (SV) Elnök úr, megelégedésemre szolgál, hogy legalább megpróbálta felsorolni az összes decentralizált ügynökséget. Természetesen nagyon sok ilyen ügynökség létezik. Én fenntartanám azon álláspontom, hogy a mentesítés még inkább fontosabbá vált az EU-ügynökségek számára, pontosan azért, mert megnövekedett a számuk. A költségvetés és a munkatársak száma is növekedett.

Az ügynökségek száma 1995-ben 11 volt, ez mára 27-re növekedett. 2007-ben az összes ügynökség költségvetése 1 243 500 000 euró volt. 1995-ben egy ügynökség átlagos költségvetése 7 millió euró volt, míg ez ma több mint 22 millió euró. A munkatársak száma is körülbelül ilyen drasztikusan emelkedett. 1995-ben minden egyes ügynökségben körülbelül 38 ember dolgozott. Ma ez a szám 155. Véleményem szerint ez a növekedés önmagában is figyelemre méltó és mindenképpen reagálni kell rá, nevezetesen arra a kérdésre, hogy vajon ez egy megfelelő eszköz és vajon egy ilyen mértékű növekedés elfogadható. Ez

magasabb követelményeket is ró ránk, amikor a mentesítésről vitázunk, több időt és több energiát kell erre fordítanunk.

Éppen ezért ezek közül kiválasztottunk 21 ügynökséget, amelyekért külön jelentésekben vagyunk felelősek, valamint feladatunk egy horizontális jelentés elkészítése, amely olyan problémákkal foglalkozik, amelyek a legtöbb ügynökséget érintik.

Örülök, hogy elmondhatom, hogy az ügynökségek többsége egyértelmű megbízhatósági nyilatkozatot kapott a Számvevőszéktől. Ez azt jelenti, hogy megfelelően kezelték őket. Ugyanakkor sok közülük – valójában majdnem az összes –, jelentős többletproblémával rendelkezik, továbbá olyan problémákkal, amelyek a költségvetési rendeletnek és a személyzeti szabályzatnak való megfeleléssel kapcsolatosak minden évben. El kell gondolkodnunk ezzel kapcsolatban, nevezetesen azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy néhány pontot illetően ugyanazt a kritikát ismétljük meg minden évben és mégsem változik semmi. Ez azt jelenti, hogy többet kell arról gondolkodnunk, hogyan kényszerítsük ki ezen ügynökségek felelősségvállalását és valójában hogyan irányítjuk azokat. Éppen ezért azt javaslom a horizontális jelentésben, több egyéb dolog mellett, hogy meghatározott csökkentéseket alkalmazzunk, amennyiben az ügynökségek nem használják fel költségvetésük elegendő részét, vagy ha nem képesek az összes pozíciót betölteni. Az is bekerült a javaslatba, hogy létre kellene hozni egy közös támogatási szolgálatot, amely segítené a kis ügynökségeket a megterhelő adminisztrációs feladatok ellátásában. Véleményem szerint ez nagyon fontos.

Ebben az évben amellett döntöttünk, hogy négy olyan ügynökséget vizsgálunk meg, amelyek rossz megbízhatósági nyilatkozatokat kaptak a Számvevőszéktől és amelyek különösen fontos ügyekkel foglalkoznak. Ezek az Európai Rendőrakadémia, az Európai GNSS Ellenőrzési Hatóság – a GNSS az, amelyre általában úgy utalunk, mint Galileo –, az Európai Vasúti Ügynökség és a Frontex. Örömmel jelenthetem ki, hogy lehetőség nyílt a mentesítés megadására ezek közül háromnak, a Galileo-nak, az Európai Vasúti Ügynökségnek és a Frontex-nek, miután megvizsgáltuk az összes átnyújtott információt.

Sajnálatos módon a Cepol, az Európai Rendőrakadémia számos információt benyújtott, de messze nem az összest. Éppen ezért nekik nem tudjuk megadni a mentesítést. A fennmaradó probléma az EU-adófizetők pénzének magáncélokra való felhasználása, például olyan személyes használatra, mint bútorok, magán mobiltelefon-számlák és magánutazások kifizetésére. Kértünk erre vonatkozó információt, de nem kaptuk kézhez az összest. Éppen ezért a bizottság és én is azt javaslom, hogy halasszuk el a mentesítés megadását addig, amíg a Cepol nem nyújtotta be erre vonatkozó teljes nyilatkozatát. Természetesen az Olaf-nál folyamatban van egy csalással szembeni nyomozás ezzel az ügynökséggel kapcsolatban. Ez egy komoly dolog és meg kell mutatnunk, hogy komolyan vesszük és a végére kell járnunk. Ezért halasztjuk el a mentesítés megadását. Ezt nem örömmel teszem, de fenntartom, hogy ez az egyetlen felelősségteljes dolog, amit tehetek. Szükségünk van arra, hogy minden információ előttünk legyen, mielőtt megadhatjuk a mentességet.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, ez az ötödik alkalom, hogy Ön előtt állok, amikor bizottsági mentesítési állásfoglalásról készülünk szavazni. És az ötödik alkalommal kell elismernem, hogy – a költségvetés végrehajtásának megkérdőjelezhetetlen fejlődése ellenére – még mindig nem kaptunk pozitív megbízhatósági nyilatkozatot.

Az Ön előtt lévő állásfoglalás-tervezetben (58. bekezdés), az előadó...

, a Bizottság alelnöke. – (FR) „arra szólítja fel a Bizottságot, hogy haladéktalanul [*sans délai*] nyújtsa be javaslatait a pozitív megbízhatósági nyilatkozat célkitűzésének elérésére”.

, a Bizottság alelnöke. – Tehát ezt fogom most tenni, '*sans délai*'.

Elmondom a három fő okot, amiért véleményem szerint nem kaptunk pozitív megbízhatósági nyilatkozat, habár ez volt a célkitűzésünk a jelenlegi Bizottság mandátumának kezdetekor.

Kezdetben valószínűleg túlzott mértékben hagyatkoztunk arra, hogy a tagállamok osztják azon aggodalmunkat, hogy a negatív megbízhatósági nyilatkozatnak negatív hatása lehet a közvéleményre és a politikára, amikor valójában felhívásunk csak akkor lett igazán hatékony, amikor azt támogatta a „figyelmeztess, oldd meg vagy függeszt fel a kifizetéseket” politikája. Kezdetben túl sok volt a jutalmazás és túl kevés a büntetés.

Sokkal inkább a fejlődés és nem a fordulat irányába haladtunk. Félretettük a radikálisabb megoldásokat, például az egyszerűsítéssel kapcsolatban, a megbízhatóság nyilatkozat megszerzésére irányuló úttörő kísérletünk során.

Nyilvánvalóan, öt év nem volt elegendő a cselekvési tervünkre. A cselekvési tervünk néhány eredménye csak most kezdi kifejteni hatását. A következő Bizottság fogja élvezni az előnyöket, amelyek nélkül a cselekvési tervet nem lehet elképzelni.

De Önök azt kérdezik, „hogyan és mikor tudunk pozitív megbízhatósági nyilatkozatot garantálni?”. Először is, emlékeztetnem kell a tisztelt képviselőket arra, hogy mi is az úgynevezett „negatív megbízhatósági nyilatkozat”.

A Szerződés 248. cikke azt a feladatot adja a Számvevőszéknek, hogy adjon ki megbízhatósági nyilatkozatot „az elszámolások megbízhatóságára és az alapul szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályszerűségére” vonatkozóan. Ezt az utolsó pillanatban foglalták bele a Maastrichti Szerződésbe, anélkül, hogy valódi vitát folytattak volna annak következményeiről. Ez azóta is meglehetősen problematikus.

Az úgynevezett negatív megbízhatósági nyilatkozat a Számvevőszék véleményének részét képezi. Azt jelenti, hogy néhány kiadási területen még előfordulnak alapvető hibák, habár ezek mértéke eltérő. A Számvevőszék azt is kijelenti, hogy az éves beszámolóink megbízhatóak és számos pozitív és megfelelő megjegyzést tartalmaz a pénzügyi kezelésünkre vonatkozóan. Mint ilyen, a megbízhatósági nyilatkozat nem hangzik különlegesnek, összehasonlítva azzal, hogy az éves ellenőrzési vélemények többnyire hogyan vannak megfogalmazva.

Azonban gyakran halljuk ennek a mondatnak politikával jócskán átitatott és gyakran szándékos félremagyarázást. Tehát be kell vallanom, meglepett, hogy milyen nehéz meggyőzni a megválasztott politikusokat és a közvéleményt arról, hogy az Európai Unión belül a költségvetés-szervezés sokkal jobb, mint ami ebből a mondatból kitűnik. Tehát tennünk kell valamit annak érdekében, hogy véget vessünk az európai pénzeszközök felhasználására vonatkozó káros politikai értékelésnek.

Sürgős, és jobban garantált eredmények eléréséhez három lehetőséget lehet elképzelni:

Első lehetőség: a Szerződés megváltoztatása. Az, ahogy a jelenlegi Szerződés meg van fogalmazva, aláássa a közvélemény gondos pénzgazdálkodásra vonatkozó ésszerű elvárásait – automatikusan és szinte szükségszerűen – minden évben, mióta a Maastrichti Szerződés hatályba lépett.

A Lisszaboni Szerződésről szóló kormányközi konferencia alatt megnéztem, hogy ki lehetne-e javítani a Szerződés 248. cikkét. A Számvevőszékkel együtt megnéztük, hogy mi lehetne megvalósíthatóbb feladat a Számvevőszék számára, esetleg a költségvetés vizsgálata egy hároméves ciklusban, és nem évente, és arra kérni a Számvevőszéket, vegye figyelembe, hogy a legtöbb bizottsági ellenőrzési rendszer több éves, és biztosítsa, hogy a hibák idővel javításra kerüljenek. Kapcsolatba léptünk számos nemzeti delegációval: mindannyian egyetértettek; egyikük sem cselekedett.

Második lehetőség: elérkeztem a második lehetőséghez és a legradikálisabb útlegrövidítéshez, ami a pozitív megbízhatósági nyilatkozathoz vezet. A jelenlegi Szerződés értelmében abba kellene hagynunk a forráselosztást olyan bonyolult irányítási rendszerek részére, amelyek esetében nem tudjuk teljesíteni a jelenlegi alacsony hibaküszöböt.

Amennyiben nem tudjuk kollektíven kezelni a jelenlegi bonyolultságot, akkor egyszerűsíteniünk kell rajta. Az „egyszerűsítés” egy szép kifejezés, amelyet mindenki szeret. Több millió ügyletet kell ellenőrizni. Hogyan lenne meg az alapja 480 könyvvizsgálónak, aki Luxembourgban dolgozik, akármilyen hozzáértőek és egy olyan nagyon összetett jogi környezetben dolgoznak, ahol 27 tagállamban 23 hivatalos nyelv létezik, arra, hogy minden évben kibocsásson egy nyilatkozatot az összes költségvetési terület jogszerűségéről és szabályszerűségéről minden egyes költségvetési területen?

Ha azt akarjuk, hogy az egyszerűsítésnek gyors és eredményes hatása legyen a hibaszintre vonatkozóan, akkor véleményem szerint ez a megosztott irányítás felhagyását jelenti néhány területen. Azt jelenti, hogy a néhány millió ügyletet néhány ezerre kell csökkenteni.

A strukturális alapokat véve példaként, ez azon felelőségek egyértelmű meghatározását jelentené, amelyek jelenleg megosztottak. Ennek elérése érdekében, a strukturális alapokat költségvetési támogatással lehetne alakítani a szegényebb régiók számára. Egy támogatható régióban vagy tagállamban az uniós pénzeszközöket belevezetnék az állami költségvetésbe, hogy nemzeti rendszereken keresztül használják fel azokat a pénzügyminiszter kizárólagos elszámoltathatósága és a tagállamok legfelsőbb ellenőrzési intézményeinek ellenőrzése mellett.

Egy tagállam egy éves részletet kapna az EU költségvetéséből és elszámoltatható lenne saját polgárai és a többi tagállam felé az eredmények alapján. A jogosultsági szabályok, közbeszerzési eljárások és az abszorpciósról többé nem lennének európai problémák.

Ezen radikális forгатatókönyv esetén elhagynánk a több millió olyan projektet, amelyek túlságosan kicsik és túlságosan bonyolultak ahhoz, hogy Brüsszel közvetlen megfigyelése alatt legyenek. Nem lesz több olyan kicsi, kreatív projekt, amelyet nevésségessé tesz az euroszeptikus sajtó!

Harmadik lehetőség: ha nem lehet megváltoztatni a Szerződést vagy annak értelmezését, akkor esetleg megvitathatnánk, hogy egyes típusú ügyletek esetében mint jelent a megfelelés. Megvalósítható és költségkímélő küszöbököt állapíthatnánk meg arra vonatkozóan, hogy mi „jogszerű” és mi „szabályos”.

Ez a vita a kockázati tőréshatárról szól. Jelenleg, a Számvevőszék egy egységes 2%-os lényegességi küszöböt alkalmaz. Maga a Számvevőszék kért jobb kockázatelemzést és politikai megállapodást a kockázati tőréshatárral kapcsolatban különböző költségvetési területeken.

A vita előmozdítása érdekében, most előterjesztettek egy bizottsági közleményt. Előadójuk azt javasolja, hogy fogadják el ezt a közleményt, mint egy „szilárd módszertani alapot” és további elemzésre, adatgyűjtésre, párbeszédre és konkrét javaslatok megalkotására szólít fel. Hálás lennék a támogatásért és azt javaslom, hogy olyan gyorsan haladjunk előre, amennyire csak lehet. Úgy tűnik, hogy most a Tanács is kész a kötelezettségvállalásra.

Az átfogó politikai támogatásuk alapján a Bizottság szeretne olyan javaslatokkal előállni, amelyek egyedi kockázati tőréshatárt állapítanak meg, költségvetési fejezetről költségvetési fejezetre. Minden egyes jövőbeli költségre vonatkozó javaslattal kapcsolatban arra kérjük majd Önöket, hogy „tolerálják” a gondosan kiszámított kockázati szintet, hogy a Számvevőszék – remélhetőleg – ennek alapján határozza meg a lényegességi küszöböt.

Most kell elkezdenünk. Ha egy felülvizsgált költségvetési rendeletre, vagy valóban a következő pénzügyi tervre várunk 2013 utánig, akkor ennek nem lesz hatása a mentesítési eljárásban a következő öt évben.

Hölgyeim és uraim, ma arra készülnek, hogy a 2007-es évre vonatkozó mentesítés megadásáról szavazzanak, egy olyan évre vonatkozóan, amelyről a könyvvizsgálók azt mondják, hogy minden költségvetési területre vonatkozóan, kivéve a strukturális alapok esetében, a kifizetések 95%-a vagy annál több mentes a komoly pénzügyi hibáktól.

Ez az eddigi legjobb megbízhatósági nyilatkozat, amely fejlődésen ment keresztül a tavalyi év során, egy éven keresztül magasabb kifizetési szintekkel, megnövekedett számú tagállamban, az EU-27-ben. A pénzügyi kezelésünk egyenletesen fejlődik és kétségkívül elég jó ahhoz, hogy mentesítésben részesüljön. Azonban nem tudja kiállni a tökéletesség próbáját.

Az EU-t azért hozták létre, hogy békét és jólétet teremtsen. Ezt eddig elérte. Nyilvánvalóan, az EU intézményi felépítését tekintve lehetséges, hogy létrehozásakor nem volt jelen egy könyvvizsgáló sem, és éppen ezért ez nem tökéletes. De a tökéletes könyvvizsgálati eredmény ritka jelenség az egész világban.

Köszönöm a figyelmüket és kérem, szavazzanak a mentesítés mellett. Nem fognak önelégültséget látni a Bizottság részéről.

Luca Romagnoli, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményének szerzője. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság üdvözli a tényt, hogy a TEN-T projektre vonatkozó kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok felhasználási aránya továbbra is magas, eléri közel a 100%-ot, és arra hívja fel a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő forrást a nemzeti költségvetésekből, hogy megfeleljenek ennek az uniós kötelezettségnek.

Aggódik a kötelezettségvállalási előirányzatok alacsony felhasználási aránya miatt a közlekedés biztonsága és a Galileo Felügyeleti Hatóság tekintetében, és a kifizetési előirányzatok alacsony felhasználási aránya miatt a belső piacon és a közlekedési rendszerek optimalizálása és az utasok jogai tekintetében.

Elégedettséggel jegyzi meg, hogy a határokon átnyúló projektekre vonatkozó pénzügyi támogatásának maximális aránya 30%-ra, míg a minimális finanszírozási küszöb 1,5 milliárd euróra nőtt. Arra is szeretném emlékeztetni Önöket, hogy a projektek kiválasztásának értékelési eljárása is fejlődött a vonatkozó ellenőrzéssel együtt, de ugyanakkor a bizottság sajnálatosnak tartja azt a tényt, hogy a beruházások leírásának szerkezetét nem harmonizálták és a műszaki és pénzügyi ellenőrzést nem szabványosították.

Jan Andersson, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (SV) Elnök úr, a foglalkoztatáspolitikát a kohéziós politikába tartozik. Ezen a területen számos gyenge pont és hiányosság tapasztalható még mindig, továbbá számos olyan dolog, amelyekkel kapcsolatban fenntartásaink vannak. A kohéziós politika hozzávetőlegesen 27%-a tartozik a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság hatáskörébe. A kifizetések vonatkozásán, a legtöbb a 2000 és 2006 közötti időszakból származik. Jóleső érzés látni, hogy a kifizetési előirányzatok 100%-át felhasználták ezen időszak alatt.

Ami némileg problematikus, az a vonatkozó bizonyíték hiánya a közvetett és a személyes költségekre vonatkozóan, valamint az ilyen jellegű költségek túlbecslése. Ezért kifejeztük támogatásunkat egy ennek jelzésére szolgáló szabványosítottabb módszerre vonatkozóan, tagállami szinten való jobb ellenőrzésekkel együtt, amelyek a következő periódusban lépnek életbe, és lehet, hogy a jövőben ezen a területen haladást fognak eredményezni.

Péter Olajos, A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (HU) A 2006-os évet követően engem ért a megtiszteltetés, hogy elkészítsem a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság véleményét az európai és a hozzánk tartozó öt ügynökség 2007-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetésének végrehajtásával kapcsolatban.

Összességében kielégítőnek tartom ezen a területen a költségvetési tételek végrehajtásának általános mértékét, ami 94,6% volt. Kiemelkedő a LIFE+ program kötelezettségvállalási előirányzatainak végrehajtási aránya, ami 98,87%-os volt. Az ügynökségek közül kiemelkedett az Európai Környezetvédelmi Ügynökség, amely mind a kötelezettségvállalások, mind a kifizetések tekintetében elérte a 100%-ot, és a Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ is. Van azonban még mit javulni a költségvetés területén az Európai Gyógyszerügynökségnek, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak és az Európai Vegyipari Ügynökségnek – ez utóbbinak ugye a 2007-es volt működésének első éve. Mint az ENVI véleményadója, javaslom, hogy a Bizottság ügynökségei 2007-ben mentesítést kapjanak a környezetvédelmi politika, a közegészségügyi és az élelmiszerbiztonság területén a költségvetés végrehajtása tekintetében.

Jan Olbrycht, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (PL) Elnök úr, biztos úr, a Regionális Fejlesztési Bizottság alaposan elemezte a Számvevőszék munkájának eredményeit és aktívan részt vett a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által irányított rendkívül nehéz munkában. Ezen eredmények összehasonlítása azokkal, amelyek az előző mentesítés alatt születtek, egy alapvető előrelépésre világít rá a Bizottság munkájában az ellenőrzés szintjével kapcsolatban. Mindazonáltal, tudatában vagyunk, hogy a cselekvési terv bevezetésének első látható hatásai csak a következő néhány évben lesznek érzékelhetőek.

A bizottságunk számára fontos, hogy az eredmények, amelyek megjelennek a Számvevőszék jelentésében ne zavarják a kohéziós politikának a közösségi politikákban betöltött szerepe fontosságának megértését és ne ássák alá ezen politika célkitűzéseit. Arra a tényre is szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy a jelentésben kiemelt hibákat nem szabad tévesen úgy értelmezni mint szabálytalanságokat vagy akár visszaéléseket. Általánosságban úgy gondoljuk, hogy látható fejlődést értünk el, és támogatni fogjuk, hogy a Bizottság mentesítést kapjon.

Marusya Ivanova Lyubcheva, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (BG) A 2007-es évre vonatkozó európai bizottsági mentesítésről szóló jelentés mutat némi fejlődést, annak ellenére, hogy még mindig szükség van arra, hogy megfelelően harmonizáljuk a cselekvéseket és az ellenőrzési mechanizmusokat a források hatékonyabb felhasználása érdekében, hogy csökkentsük a jogsértések számát és súlyosságát és nagyobb átláthatóságot és elszámoltagságot biztosítsunk, különösen a nemekkel kapcsolatos költségvetésre vonatkozóan.

A Bizottság azon kötelezettségét, hogy együtt kell működnie a tagállamokkal és az intézményekkel, nem szabad figyelmen hagyni. Az együttműködés és a kommunikációs fontos eszközök és gyakran tanúi vagyunk annak, hogy milyen eredménnyel jár, ha ezeket figyelmen kívül hagyjuk. Anélkül, hogy könnyen túltennénk magunkat azokon a jogsértéseken, amelyeket a legújabb tagállamokban, Bulgáriában és Romániában követnek el, véleményem szerint szükséges, hogy biztosítsuk az egyenlő bánásmódot minden tagállam részére.

Egy egyedi együttműködési mechanizmust alkalmazunk ezen két ország esetében, amely nem lehet bonyolult. A jelentésben néhány szöveg elfogadhatatlan, különösen azon javaslatok, amelyek negyedéves jelentések elkészítésének rendszerét tartalmazzák Bulgáriára és Romániára vonatkozóan, valamint a strukturális alapok használatára vonatkozó egyedi jelentések. Sürgetem ezen szövegek elhagyását. Ez esélyt fog adni ezen országoknak, hogy a felmerült problémák megoldására összpontosítsanak.

Elnök. – El szeretném mondani, hogy nem hallottuk a Fejlesztési Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság vagy a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményét, mert az előadók nem érkeztek meg időben a vitára és ezért felcserélődött a felszólalók sorrendje. Folytatni fogjuk a vitát. Ferber úr fog most beszélni az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportja nevében – másfél percben.

Markus Ferber, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, úgy gondolom, hogy ezen parlamenti ciklus ideje alatt fejlődést értünk el az európai intézmények mentesítési eljárásával kapcsolatban. Ugyanakkor sajnálom, hogy ez ilyen sok időt vett igénybe, mert lényegében csak most fejeztük be azt, amit a Bizottság 1999-es leköszönésekor vázoltunk fel – azaz 10 évvel ezelőtt. Ez azt mutatja, hogy meglehetősen határozott haladást kell elérnünk az eljárásainkkal és a munkamódszerekkel kapcsolatban, és biztosítanunk kell, hogy hamarabb átlátható legyen a polgárok számára, hogy mire használjuk az általuk befizetett adót.

Külön köszönetet szeretnék mondani Casaca úrnak, akivel megtiszteltetés volt együtt dolgozni a Parlament mentesítésével kapcsolatban az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportjára vonatkozóan. Nagyon sajnálom, hogy egy képviselőtársam, aki a sajtóban számos megjegyzést tett különböző, az Európai Parlamenttel kapcsolatos ügyekkel összefüggésben, nem vesz részt sem ezekben a vitákban vagy a bizottsági szavazásokon, sem itt a plenáris ülésen tartott vitában. Nagyon egyértelműen szeretném ezt most kijelenteni ezen a ponton azért, hogy emlékezzünk rá és megőrizzük az utókor számára!

Nagyon jól tudjuk, hogy itt számos probléma volt és van jelenleg is, és a most itt jelenlevő európai parlamenti képviselők azok, akik az elmúlt öt évben biztosították, hogy a szükséges reformok számos helyen az európai parlamenti képviselők érdekében szülessenek meg. Ezért hálás köszönetet szeretnék mondani mindenkinek. Megtettük, amit meg kellett tennünk és nem tettük széles körben közzé az összes információt a médián keresztül, hogy azt követően ne vegyünk részt a vitákon. Köszönöm a pozitív együttműködésüket.

Costas Botopoulos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, azzal kezdeném, amivel mindig is szoktam, amikor költségvetési témákról és költségvetési ellenőrzésről vitázunk, nevezetesen hogy itt nem technikai, hanem mélyreható politikai eljárással foglalkozunk.

Parlamentünk és általában az Európai Unió által az állampolgárok felé közvetített kép rendkívül fontos. Más szóval az, hogy az európai adófizetők pénzéből mennyit és hogyan használunk, továbbá, hogy mit közvetítünk az európai állampolgárok felé ennek a kezelésnek az átláthatóságáról. Ezért ez egy politikai folyamat, és nagyon fontos, hogy azt az átfogó képet, azt a benyomást is megvizsgáljuk, amit mi, mint az Európai Unió nyújtunk, ne csupán az egyes országokkal kapcsolatos bizonyos részleteket, ami nem jelenti azt, hogy nem kell minden egyes országról beszélnünk.

Ez a megfigyelés arra késztet, hogy kijelentsem, jelentéseink rendkívül fontosak. Egy felmerült példa azt a fejlődést mutatja, amelyet végül sokévnnyi erőfeszítést követően sikerült elérnünk a parlamenti képviselők és parlamenti asszisztensek státuszának területén, és ezen a ponton én is szeretném megragadni az alkalmat, hogy gratuláljak kollégámnak, Casaca úrnak erőfeszítéseire. Nagyon jó eredményünk van ma, és ez azt mutatja, hogy jelentéseink fontosak és eredményeik vannak, és ezekre oda kell figyelnünk.

Néhány szót szeretnék szólni az ez évben tett erőfeszítéseink eredményeiről. Ugyanazt mondanám el, mint az előadó, Audy úr, hogy természetesen értünk el fejlődést, de ez még nem elég. A fő kérdés a kohézió hatályának problémája, de itt szeretném megkegyezni, hogy mi, szocialisták, fejlődésre, hitelességre, hatékonyságra és egyszerűsítésre szólítunk fel, ahogy azt biztos úr is megjegyezte. Úgy gondolom, biztos úr, hogy az egyszerűsítés területén a fejlődésről a gyökeres átalakításra kell áttérnünk; ez mind nem azt jelenti, hogy eltörölhetjük a kohéziót, amely az Európai Unió egyik alappolitikája, hanem hogy fejlesztenünk kell és hatékonyabbá kell tennünk azt.

Végezetül, egy fontos téma, amely szintén felmerült a jelentésben, az Európai Unió válságkezelési képességének kérdése. A kríziseket saját magunknak kell kezelnünk, és nem szabad ezt a képességet más szervekre átruháznunk.

Jan Mulder, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Először is, szeretnék köszönetet mondani az előadónak és Audy úrnak is, aki, véleményem szerint, kiváló beszédet mondott. Hálás vagyok továbbá a biztos úrnak és a Bizottság szolgálatainak. Mindig elérhetőek voltak a Parlament számára, amit én rendkívül nagyra becsülök. Volt néha egy kis viszálykodás, de hol nem történik ilyesmi?

Véleményem szerint a Bizottságot annak függvényében kellene értékelni, hogy mit mondott a ciklus elején és milyen eredményeket ért el mostanra. Nos, ahogy a biztos úr már elmondta, a Bizottság – messze – nem érte el azt a célt, amelyet kitűzött maga elé, vagyis egy pozitív megbízhatósági nyilatkozatot (DAS). Még a remélt eredmények közelébe sem jutott, ami probléma, bár a biztos úr számos rendkívül érdekes javaslatot tett. Kár, hogy ezek a ciklus végére kerültek. Ezt a célt talán el lehetett volna érni – nem tudom –, ha ezeket hivatali idejének három éve alatt meg tudjuk beszélni, mert sok érdekes javaslat hangzott el.

Ahogy én látom – és a biztos úr is tett utalás erre –, ami még mindig lényeges, az a közös kezelés. Hagyhatjuk-e ezt tagállami hatáskörben vagy nem, illetve hogyan tudjuk jobban figyelemmel kísérni a tagállamokat? Az intézményközi megállapodásban kijelentettük, hogy egy bizonyos politikai szinten akarunk nyilatkozatokat, amelyet belefoglaltak a pénzügyi szabályokba és rendeletekbe. A nagy kérdés számomra mindig is az volt, hogy ez elégséges vagy nem. Jelenleg nincs elég rálátásom erre. Szeretném megköszönni a biztos úrnak az alapos jelentést amit küldött, bár, véleményem szerint, néhol nem eléggé világos. Hol van a jutalom a jól teljesítő tagállamok számára és a büntetés a rosszul teljesítőeknek? Ez nem teljesen világos számomra, és ezt el kellene magyarázni a politikában.

Úgy gondolom, hogy a pozitív DAS-ról szóló megbeszélést késedelem nélkül folytatni kell. Nagyon káros a közvélemény számára, ha a negatív DAS évről évre fennmarad.

Mogens Camre, az UEN képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, a 2007. évi beszámolókat áttekintése azt mutatja, hogy idén, újra, egész egyszerűen nem vagyunk képesek megfelelően kezelni a tagállamok által az Uniónak nyújtott hatalmas forrásokat. A bizottság kitűnő jelentései világosan felfedik a meglévő komoly hiányosságokat. Engedjék meg, hogy idézzek az egyik jelentésből. A kohézió tekintetében a bizottság kijelenti, hogy nagy aggodalommal veszi tudomásul a Számvevőszék becslését, mely szerint a strukturális politika projektjeivel kapcsolatban a teljes visszatérített összeg legkevesebb 11%-át nem kellett volna visszatéríteni.

Elismerem, hogy az Unió összes törvényhozói és adminisztratív testületeinek hatalmas hálózata, a gyenge adminisztrációval és a néhány tagállamban tapasztalható arcátlan korrupcióval egyetemben nehezíti teszi a felelős pénzügyi kezelést, de ez jelenleg és a továbbiakban is elfogadhatatlan. Csak egy megoldás létezik, és ez az, hogy meg kell szüntetni a nagy összegű pénzek befizetését az Unióba, ezáltal véget vetve az egész uniós újraelosztási cirkusznak.

Az én kis országom, Dánia, majdnem 20 milliárd dán koronát fizet az Uniónak idén. Soha nem terveztük arra fordítani ezt az összeget, amelyre az Unió fogja. Még az is, hogy a tagállamok pénzét Brüsszelen keresztül küldjük újraelosztásra, csökkenést eredményez a pénz nettó értékében és hozzájárul az állampolgárok pénze jogellenes felhasználásának növekedéséhez. Az Unió tagállamainak saját magukat kell finanszírozniuk, nem pedig szomszédainak adózniuk.

Végezetül, szeretném megköszönni a Költségvetési Ellenőrző Bizottság elnökének, Bösch úrnak, a bizottság munkájának kiváló vezetését, és szeretnék köszönetet mondani az előadónak, képviselőtársaimnak, a bizottság titkárságának és minden résztvevőnek rendkívüli elkötelezettségükért és nagyon konstruktív együttműködésükért.

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Ez alkalommal a Parlament költségvetésére szorítkozom, és szeretném örömet kifejezni Casaca úr jelentésével, különösen az önkéntes nyugdíjpénztárról szóló fejezettel kapcsolatban, amelyben nagyjából 10 bekezdést fogadtunk el. Ezek egy része eredetileg olyan módosítás volt, amelyeket én terjesztettem elő, és amelyek, úgy hiszem, szükségesek voltak ezen a ponton.

Ami most történik az önkéntes nyugdíjpénztárral, azt elutasították az euroszeptikusok. Jogosan, mert ez szegény! Ami most történik, az etikátlan, és fel kell lépünk ellene. Nem fogadhatjuk el azt, hogy ilyen időkben a parlamenti képviselők előbb vegyék figyelembe saját jövedelmüket, mint az állampolgárokét. Ferber úrral együtt azt szeretném mondani az ott ülő euroszeptikusoknak, hogy semmilyen módon nem tettek még kísérletet sem arra, hogy konstruktívan hozzájáruljanak a hiányosságok kiküszöböléséhez ezen az ülésen.

Arra szeretném különösen megkérni képviselőtársaimat, hogy hagyják jóvá a 105. bekezdést, amely az önkéntes nyugdíjpénztárral kapcsolatos. Ez segíteni fog megakadályozni a Parlament Elnökségét abban, hogy az adófizetők pénzét használják az óriási hiányosságok pótlására, mert ez nem elfogadható. Ezért arra szólítom fel összes képviselőtársamat, hogy nagymértékben támogassák és fogadják el a Casaca jelentést. Név szerinti szavazást kérttem, mivel mindenkinek le kell szögeznie álláspontját ezzel kapcsolatban!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, a gazdasági visszaesés alatt az Európai Unió számára fontos volt, hogy továbbra is szolidaritását fejezze ki a fejlődő országok irányában. Emlékezzünk, hogy 2007-ben az Európai Közösség és a tagállamok együtt a fejlesztési segélyek 60%-át adták, és ezáltal az Európai Unió vált a világ vezető donorjává.

Az Európai Fejlesztési Alap lehetővé teszi, hogy küzdjünk a szegénység ellen, miközben előmozdítjuk a gazdasági fejlődést és a demokráciát. Ezért örülök, hogy 23 milliárd eurós költségvetést utaltunk ki az AKCS-országoknak a 2008 és 2013 közötti időszakra a 10. EFA keretében. Ez az összeg majdnem kétszerese annak, amit a 9. EFA keretében adtunk.

A Számvevőszék jelentésében azt a következtetést vont le, hogy a 7., 8. és 9. EFA beszámolóit általában megbízhatóak, jogszerűek és szabályszerűek. Csak örülhetünk az alapok szerződés-kötési és kifizetési végrehajtása rekordszintjeinek.

Mindazonáltal azt is megjegyzem, hogy még fejlődni kell a megfigyelési és az ellenőrzési rendszer megerősítése tekintetében, mivel még mindig jelentős a hibaszint, amely befolyásol bizonyos tranzakciókat.

Hasonlóképpen, túl gyakran tapasztalható magas kockázat a költségvetési támogatás területén, és úgy gondolom, hogy jobbnak kellene lennie a kockázateértékelésnek. Ebben az összefüggésben osztom azt a nézetet, hogy költségvetési támogatást csak akkor kellene adni, ha a kedvezményezett ország képes átláthatóan, felelősen és hatékonyan kezelni azt.

Azon prioritások közül, amelyeken dolgoznunk kell majd a jövőben, az EFA-nak a Közösség általános költségvetésébe való integrálását említeném, mivel ez növelné a fejlesztési segély hatékonyságát és átláthatóságát.

Végezetül, elnök úr, szeretnék köszönetet mondani az előadónak a kiváló jelentésért, a Számvevőszék képviselőinek és az egész Bizottságnak, akik valamennyien nagyszerű munkát végeztek. Szükségtelen megjegyezni, hogy sajnálom, hogy a Tanács, és különösen a cseh elnökség nincs jelen.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Az Európai Parlament ebben a ciklusban egyre több és több ügynökség gazdálkodása felett gyakorolt ellenőrzést – ahogy ezt Fjellner képviselőtársam is elmondta. A Parlament, az ügynökségek, valamint az Európai Számvevőszék között az ellenőrzés során kialakult konstruktív párbeszéd növekvő transzparenciát és javuló gazdálkodási fegyelmet eredményezett. A jelen nehéz gazdasági és pénzügyi helyzetben az ellenőrzési munka jelentősége minden korábbinál fontosabbá vált.

Visszatekintve az eltelt időszakra, megelégedéssel tölt el, hogy a költségvetési ellenőrzési munka során nem csak a szabályosságot, vagy annak hiányát állapítottuk meg, hanem előremutató javaslatokat is tudtunk adni az ellenőrzött intézményeknek, akik ezeket igyekeztek eredményesen megvalósítani. Fontosnak tartom, és támogatom, hogy az ügynökségek ne csak abszolút mértékben kerüljenek megméréstetésre, hanem saját magukhoz képest való fejlődésüket is vizsgáljuk. Különösen támogatom, hogy ügynökségek új tagországokban is létesüljenek, hogy az Európai Unió munkája közelebb kerüljön az ott élő emberekhez. Fjellner úrral majdnem mindenben egyetértünk, holnap kiderül a végső álláspont.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, az Audy jelentés – őszinte köszönetem az előadónak – tényleg előrébb visz minket egy lépéssel, mert olyan innovatív elemeket tartalmaz, mint például a megnevezés és megbélyegzés – ez mérőföldkő a költségvetési ellenőrzés tekintetében. Ez célzott kritikát jelent az általános panaszokkal szemben. A tény, hogy a Szocialista Csoport most visszakozik és inkább a szőnyeg alá söpörné az igazságot, botrányos, és rossz szolgálatot tesz ellenőrzési tevékenységeinknek. A Parlament szavahihetősége éppen hogy csak elfogadható, és kérem képviselőtársaimat, ne engedjék, hogy teljesen elveszítse azt.

Egy dolgot szeretnék mondani legnagyobb gondjainkkal, Romániával és Bulgáriával kapcsolatban. A Bizottságnak az ezen országok csatlakozására való felkészítésével kapcsolatos kudarca nyilvánvaló. Rengeteg pénzt veszítettünk el. A Bizottság hátradólt, és sokáig csak tétlenkedett, és nem fagyasztotta be a támogatásokat 2008-ig. Eközben azonban több mint 1 milliárd euró veszett el Bulgáriával kapcsolatban, és körülbelül 142 millió euró Romániával kapcsolatban. A támogatások befagyasztása azonban nem megoldás a problémákra. Az együttműködési és ellenőrzési mechanizmus, amelyért maga a Bizottság elnöke felelős, egy papírtigris, és az elért eredményekről szóló jelentések nem érdemesek nevükre. Az Audy jelentés javaslatokat tesz arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet ezt fejleszteni. Az Európai Bizottság becsapta a Parlamentet azzal kapcsolatban, hogy ezek az országok készek a csatlakozásra, és a bővítésért felelős biztosnak tanulnia kellene

ebből a leckéből. Kíváncsiak vagyunk azonban a jövőbeli csatlakozások kezelésére, és ezért ez a téma napirenden marad.

Csoportunk mentesítést fog adni a Bizottságnak, de én személy szerint nem adok mentesítést. Sajnálatos módon a Bizottság reformok iránti lelkesedése, az a kis szikra, amelyet újra felfedezhettünk az elmúlt év folyamán, újra kialudt. Holpontra jutott a csalás elleni küzdelem, semmi nem történik a megelőzéssel kapcsolatban és nincs igény az etikusabb viselkedésre sem, többek között. Egy dolog, amivel a Bizottságnak és különösen Kallas biztos úrnak tisztában kell lennie, hogy bárki is szeretne bekerülni az új Bizottságba, függeni fog a Parlament támogatásától.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, köszönöm a tisztelt képviselőknek észrevételeiket. Csak azt tudom mondani, hogy örültem neki, és köszönöm az öt mentesítési eljárás alatt tapasztalt együttműködést. Az eljárás mindig komplikált, de mindig konstruktív és nagyon szakszerű. Tehát köszönöm mindenkinek hozzájárulását a komplikált mentesítési gépezethez.

Két megjegyzést tennék csupán. Liberadzki úr számára azt mondanám, hogy az EFA beszámolókat sikeresen átvittük az ABAC rendszerbe 2009 februárjában. Felvetettük a témát, de ezek most összeolvadtak.

Nagyon találó Jan Mulder arra vonatkozó kérdése, hogy miért ilyen későn érkeztek ezek a radikális javaslatok. Négy év a javaslatok ilyen érésére nem túl hosszú idő. Európában időbe telnek a dolgok, és megpróbálunk minden lehetőséget kihasználni a cselekvési tervünk keretében, mivel látjuk, hogy valami igazán komoly dolgot kell tennünk a probléma megszüntetésére.

Tehát én nem gondolom, hogy túl késő, de természetesen sajnálom, hogy ennyi időbe tellett.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Elnök úr, biztos úr, beszédem rövid lesz. Az Európai Bizottság mentesítésével kapcsolatos fő megállapítások között Audy úr jelentésének 4. bekezdése kijelenti, hogy ő azon az állásponton van, hogy Románia és Bulgária csatlakozását a Bizottság nem a szükséges komolysággal kezelte, hogy a két tagjelölt ország csatlakozása idején a jelentések mindkét tagjelölt ország esetében félrevezetőek voltak, továbbá hogy sajnálatos, hogy ez a téves információ ahhoz a jelenlegi helyzethez vezetett, hogy a kohéziós alapokat nem működő adminisztratív és jogi rendszerekkel rendelkező tagállamok rendelkezésére bocsátották, és hogy ez az intézkedés félrevezette a közvéleményt és a Parlamentet az Unió hírnevének rovására.

Őszintén szeretném, hogy képviselőtársaim, Jørgensen úr és Casaca úr, akik ezt a módosítást előterjesztették, és a többi képviselő, akik ezt jóváhagyták a Költségvetési Bizottságban, megmagyarázzák ezeket az állításokat, mert én úgy vélem, hogy mind Romániának, mind Bulgáriának működőképes adminisztratív és jogi rendszere van, talán nem az elvárt paraméterekkel rendelkeznek, mindazonáltal működnek. Nem hiszem továbbá, hogy bárki bátorkodott volna félrevezetni a közvéleményt, különösen nem a Parlamentet és a Bizottságot.

Jean-Pierre Audy, előadó. – (FR) Elnök úr, úgy gondolom, hogy Románia és Bulgária esete érdemes a vitára, de mi tényleg különösen súlyos helyzetben vagyunk.

A következtetéseket illetően szeretnék köszönetet mondani a képviselőcsoportok előadóinak és minden felszólalónak, különösen a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak. Több témához szeretnék hozzászólni.

Először is, a költségvetést illetően nincs szó csalásról. Másodszor, sok hibát követtünk el, és ennek két oka van. Az első, hogy rendeleteink túl bonyolultak, és így a végső kedvezményezetteknek nehéz ezeket alkalmazni és követnek el hibákat, amelyek nem igazán súlyosak. A második ok, hogy az Európai Számvevőszék túl alacsony lényegességi küszöböt alkalmaz: 2%-ot minden ágazatban; ahogy az auditálási módszerek működnek, ezeket felül kell vizsgálni.

Ezért, kimondhatjuk, hogy a dolgok rosszul mennek, de azért, mert mindannyian felelősek vagyunk. A Bizottság felelős, mert nem tartotta be ígéretét, és köszönöm, biztos úr, a következő mandátumra vonatkozó javaslatok megvizsgálását. A Tanács felelős, mert elveszítette érdeklődését: nincs itt. A tagállamok felelősek, mert nem megfelelő szigorral alkalmazzák a szabályokat. A Számvevőszék felelős, mert reflektálnia kell az auditálási módszereire, és különösen a lényegességi küszöbökre; a lényegességi küszöbök megállapítása a Számvevőszék felelőssége, nem a Bizottságé vagy a Parlamenté. A Parlament felelős, mert világosnak kell lennie a jelenlegi hiányosságokkal kapcsolatban és el kell fogadnia a reformokat.

Röviden, úgy gondolom, hogy számos közös felelősségünk van. Az összegzést a mandátum végén végeztük el. Nos, reménykedünk és imádkozunk azért, hogy ez a reform végbemenjen, hogy végül legyen egy pozitív megbízhatósági nyilatkozatunk az elkövetkezendő pénzügyi tervben. Reméljük továbbá, hogy amennyiben

egy negatív megbízhatósági nyilatkozatot kapunk, akkor negatív szavazatot kapunk a Parlamenttől is, mert így lesz politikai következetesség azok a szervek között, amelyeknek a költségvetési ellenőrzési döntéseket meg kell hozniuk.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

Herbert Bösch, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én kaptam azt a megtisztelő feladatot, hogy köszönetemet fejezzem ki először is az előadóknak, akik nagyszerű munkát végeztek és konstruktív jelentéseket terjesztettek elő, amelyek egyikét még holnap kell megvitatnunk. Másodszor, szeretnék köszönetet mondani a kitűnő titkárságnak, akik támogattak minket ezekben az években. Csak remélni tudom, hogy a minket követőknek is ilyen kitűnő munkatársaik lesznek.

Mindazonáltal van valami, elnök úr, amit nem értek. A sajtóanyagokat nézve – az április 21-24 közötti plenáris ülés anyagát – olvashatok a parlamenti képviselők védettségéről szóló fontos jelentésekről, de semmi sincs a 2007-es pénzügyi év mentesítéseiről. Ha mi nem ismerjük el a Parlament jogait, akkor ki fog minket elismerni a közvéleményből, ki fog minket komolyan venni és elmenni szavazni június 7-én, ha ezt csináljuk a Parlament legfontosabb jogával? Ez a jog arra vonatkozik, hogy ellenőrizzük, hogyan költöttünk el több mint 100 milliárd eurót 2007-ben.

Ha nem beszéljük meg a tényeket, akkor pletykákat kell megbeszelnünk. Ferber úr már említette ezt. Ezt az Európát tényekre kell építenünk. Szükségünk van arra az együttműködésre és azokra a konstruktív elképzelésekre, amelyeket az elmúlt évek során fejlesztettünk ki. Nem meglepő, hogy a ciklus végére a legnagyobb produktív erőt és a legnagyobb áttekinthetőséget teremtettük meg ebben a ciklusban. Ez részben a résztvevő embereknek köszönhető, akiknek szeretnék ezért gratulálni, de annak a ténynek is köszönhető, hogy mi magunk tisztába jöttünk különböző dolgokkal, amelyek egyike, hogy mit jelent az ellenőrzés végső soron az európai adófizetők számára.

Tudnunk kell, hogy túllépünk a 2007-es éven. Természetesen tudjuk, hogy rontottunk el dolgokat, de ezeket bizonyos mértékig helyrehoztuk. Nagyon hálás vagyok Costas úrnak az általa mondottakért. A ciklus alatt létrehoztuk az asszisztensi szabályzatot. Ezért kritizáltak minket néhány évvel ezelőtt. Létrehoztunk egy asszisztensi szabályzatot, és még kritizáltak is minket érte. Lehet, hogy néhány ember nincsen száz százalékgig meggyőzve róla, de ne felejtjük el, a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság tagjaiként, hogy a dolgokat nem lehet mindig a német, portugál, osztrák vagy spanyol modell szerint csinálni. Ez néha meglehetősen bonyolult és, különösen a választási időszakban, nehéz ezt előadni. Nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki ellenállt az elkövetkezendő választási kampány kísértéseinek és azt mondta: ragaszkodni fogunk a tényekhez, és készek vagyunk elmagyarázni ezeket a tényeket képviselőtársainknak és a választóknak is.

Kallas úr, egy dolgot szeretnék még hozzáfűzni, mivel erről az Audy mentesítés kapcsán is beszélni fogunk, amit igazán üdvözlendőnek tartok. Ez egy állítólagos banki díjjal kapcsolatos. Éveken keresztül a Bizottság késett az Európai Unió bruttó hazai termékének kalkulációjával, hogy megkapja a GNI-t, amelyet valójában megfelelő alapra helyeztek. Ez több millió euróba kerül számos tagállamnak, amelyről már beszéltünk. Remélem, hogy ön vagy utódja ezért ezt tisztázni fogja.

Elnök úr, nagyon köszönöm ezt a bizottságom által végzett kitűnő munkát, és, ahogy tudják, holnap a mentesítés ellen fogunk szavazni. Nagyon örülök, hogy ennek a bizottságnak az elnöke lehetek. Nagyon köszönöm.

Christofer Fjellner, előadó. – (SV) Elnök úr, rengeteg „köszönöm” hangzott már el, mindazonáltal én is szeretném megragadni a lehetőséget, hogy köszönetet mondjak kiváló elnökünknek, Bösch úrnak. Úgy gondolom, ragyogó munkát végzett a bizottság elnökeként az elmúlt két és fél év folyamán.

Bár kevés vita folyt az ügynökségek mentesítéséről szóló jelentéseim kapcsán, remélem, hogy minden képviselőtársam támogatni fogja azokat, függetlenül attól, hogy hogyan szavaztak a bizottságban, vagy hogy előzőleg mit jeleztek. Fontos, hogy a Parlament egységet képviseljen ezen témák kapcsán.

Mivel ez egy közös vita az összes jelentésről, egy olyan jelentésről szeretnék szólni, amelyet nem én készítettem. Nagyon fontos nekem Casaca úr jelentése, amely, véleményem szerint, egy rendkívül jó jelentés, különösen annak 105. bekezdése, amelyben arról a tényről van szó, hogy a Parlament nem fog külön pénzt áldozni a költségvetésből arra, hogy az önkéntes nyugdíjpénztár hiányát fedezze számunkra, mint parlamenti képviselők számára. Tudom, hogy sokan Önök közül úgy gondolják, hogy ezek a pontok nagyon vitatottak, de véleményem szerint legalább ott vannak. Sok ember évek óta kritizálja ezt a nyugdíjpénztárt. Véleményem

szerint ez a nyugdíjpénztár maga botrányos. Jelenleg mindannyiunkat érint a globális pénzügyi válság. Akkor, amikor az egyszerű emberek nyugdíja csökken, a politikusoknak nem szabad a saját bőrüket védeni oly módon, hogy több pénzt vesznek el az adófizetőkől saját nyugdíjukra.

Remélem, hogy ez egy olyan üzenet, amelyet a Parlament irányítói megfogadnak, és tartózkodni fognak attól, hogy az adófizetőknek még több pénzt használják a pénztár kiegészítésére. Ellenkezőleg, meg kell állítanunk ezt, méghozzá amilyen hamar csak lehet.

Elnök. – A közös vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 23-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), írásban. – (ES) Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság azt kérte, hogy kapjon mentesítést a Bizottság, csakúgy, mint a hatáskörébe tartozó öt közösségi ügynökség.

Ennek ellenére bizottságunkat aggasztja a kifizetési előirányzatok alacsony végrehajtási rátája a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségben a 2006-os adatokkal összehasonlítva (60,41% 2007-ben és 86,26% 2006-ban).

Mindazonáltal tisztában vagyunk azzal, hogy a felelősség nem annyira a Bizottságot, mint a tagállamokat terheli, és hogy az alacsony végrehajtás különösen a 2007 májusában és júniusában a szolidaritási keretben és a migrációs áramlások kezelésében szereplő alapok elfogadásának és más egyedi programok (mint például a polgári jogi érvényesüléssel és információval, valamint a drogprevencióval kapcsolatos programok) késedelmes végrehajtásának következménye.

Ahogy mondtam, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság azt javasolja, hogy mentesítést kapjanak az alábbi ügynökségek:

- az Alapjogi Ügynökség,
- a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja Lisszabonban,
- a Frontex,
- az Eurojust és
- a CEPOL.

A következő megjegyzéseket szeretném tenni a két utolsó ügynökséggel kapcsolatban:

- reméljük, hogy az Eurojust csökkenteni fogja a rendkívül magas átviteleket, továbbá hogy egységesíteni fogja a szerződéses odaítélésének módját, ahogy az ügynökség megállapította;
- figyelemben tartva bizottságunk kritikáját a CEPOL irányában, az az álláspontunk, hogy az ügynökség mentesítését nem szabad elhalasztani. Úgy tudjuk, hogy a CEPOL igazgatója szorosan együttműködött a Költségvetési Ellenőrző Bizottsággal, és meg fogja tenni a szükséges lépéseket az észlelt kezelési hibák kijavítására.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), írásban. – (DE) Az uniós alapok nagyjából 80%-át még mindig a tagállamok kezelik és költik el, és még mindig vannak nyitott kérdések és szabálytalanságok az Európai Unió pénzének kezelésével kapcsolatban. Éves ellenőrzési jelentéseiben a Számvevőszék most 14-szer egymás után nem erősítette meg az Unió pénzügyi tranzakcióinak jogszerűségét és szabályszerűségét. Az Unió kiadásainak teljes feltárása és ellenőrzése létfontosságú. Fontos, hogy a tagállamok pénzügyminiszterei beadjanak egy nemzeti megbízhatósági nyilatkozatot az összes felhasznált uniós pénzeszközre vonatkozóan.

20. Közösségi nukleáris biztonsági keret (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Hökmark úr jelentése (A6-0236/2009), az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében, a nukleáris biztonsági közösségi keretrendszer létrehozásáról szóló tanácsi irányelvre (Euratom) vonatkozó javaslatról (COM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231 (CNS)).

Gunnar Hökmark, *előadó*. – Elnök úr, úgy gondolom, jogos azt mondani, hogy az energiapolitika új korszakába léptünk, ahol szükség van arra, hogy az energiapolitika konzisztens legyen az éghajlatváltozás megállítására irányuló politikával, és ugyanakkor összekapcsolódjon az energiabiztonság politikájával is. Ennek a három résznek – energiapolitika, éghajlat-politika és energiabiztonság – együtt kell működnie.

Az én szemszögemből ez kiemeli az atomenergia fontosságát. Fontos, hogy a meglévő atomerőműveket a lehető legbiztonságosabban és legvédelebberen kezeljük, de az is fontos, hogy világos szabályaink legyenek annak biztosítására vonatkozóan, hogy az Európai Unió jövőbeli erőművei is a lehető legbiztonságosabbak és legvédelebber legyenek.

Ez nem csak a több atomenergia felhasználása számára szükséges alap megteremtésének kérdése. Úgy vélem, hogy elég nagy támogatása van egy ilyen politikának az Európai Unióban, és hogy ez folyamatosan növekszik, és nekünk fel kell nőnünk az ez által ránk rótt felelőségekhez. Tiszteletben tartom azokat, akik hezitálnak, vagy ellenzik az atomenergia felhasználását, de bármit is gondolunk és bármi is a véleményünk az atomenergiával kapcsolatban, nem lehet nézeteltérés abban, hogy szabályokra van szükség annak érdekében, hogy a meglévő atomenergia a lehető legbiztonságosabb és legvédelebber legyen.

Ebből a szempontból szeretném bemutatni ezt a nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerrel szóló jelentést. Ennek jogi alapja van, és vita is volt a bizottságban arról, hogy vajon minden szükséges eljárást teljesítettek-e. Egy levél érkezett a Jogi Bizottságtól az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsághoz, amelyben az állt, hogy amennyiben ez egy új javaslat, akkor egy új véleményre is szükség van a szakértők csoportjától. Az a nézetem, ahogy a bizottság többségének is, hogy ez egy felülvizsgált javaslat, amelyen közel hét éve dolgozunk az Európai Unióban. Ez a szakértők csoportjának egy véleménye és a Parlament által adott vélemény miatt változott meg, és azt kell mondanom, hogy itt az ideje, hogy döntésre jussunk. Remélem, hogy a Tanács képes lesz meghozni ezt a döntést idén tavasszal.

Amennyiben nem, és elhalasztjuk ezt a folyamatot, azt fogjuk tapasztalni, hogy új atomerőműveket fognak tervezni és építeni ez a közösségi keret nélkül. Tehát itt az ideje a cselekvésnek. Azok, akik megpróbálják megakadályozni ezt az atomenergiához való hozzáállásuk miatt, a valóságban azt akadályozzák meg, hogy az Európai Uniónak egy olyan közösségi keretrendszere legyen, amely a lehető legbiztonságosabb és legvédelebber szabályokat hozza létre.

Háromféleképpen próbáltam pozícionálni jelentésemet. Először is, megadtam a tagállamok és kormányok, az engedélyesek és a nemzeti szabályozó hatóságok felelőségeinek világos szerkezetét. Másodszor, nagyon világosan szóltam a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségéről, és megerősítettem a nemzeti szabályozó hatóságokra vonatkozó követelményeket, amely azt jelenti, hogy képesnek kell lenniük a cselekvésre, amikor annak veszélyét látják, hogy egy atomerőmű nem felel meg a biztonsági előírásoknak.

Harmadszor, egy függelékebe beillesztettük a NAÜ szabályait, mint kötelező érvényű szabályokat, ezáltal világossá, szigorúvá és szilárdá téve ezt a közösségi keretrendszert, és ezzel szeretném zárni felszólalásomat.

Andris Piebalgs, *a Bizottság tagja*. – Elnök úr, a nukleáris biztonság abszolút prioritás az Európai Unió számára, ahogy az előadó is mondta, és szeretnék köszönetet mondani neki a nagyon erős, világos és átfogó jelentéséért.

Mivel az atomenergia felhasználása az Európai Unióban valóság, és a jövőben is az lesz, és mivel a nukleáris biztonságot nem korlátozzák a nemzeti határok, szükségünk van egy, az egész Közösségre kiterjedő keretrendszerre, amelynek célja a nukleáris biztonság elérése, fenntartása és folyamatos fejlesztése az Európai Unióban.

Ez a célja a nukleáris biztonsági közösségi keretrendszer felállításáról szóló irányelvre irányuló átdolgozott javaslatnak. Az alapvető célja a javaslatnak a kötelező szabályozás kialakítása, amely az egyetlen olyan megoldás, amely garantálja, hogy a nukleáris biztonság folyamatos fejlesztésére vonatkozó politikai és ipari kötelezettségvállalásokat konkrét intézkedések fogják követni. A Nemzeti Atomenergia-ügynökség (NAÜ) biztonsági alapelvei és a nukleáris biztonságról szóló egyezményben foglalt kötelezettségek képezik az irányelv magját. Ezek kötelező érvényű közösségi szabályokká való transzponálása de facto jogbiztonságot eredményezne.

A javaslat célja továbbá annak biztosítása, hogy a nukleáris biztonságért felelős nemzeti szabályozó hatóságok függetlenek legyenek minden kormányzati döntéshozó testülettől és más szervezetektől, amelyek érdekeltek a nukleáris ügyekben. Így képesek lesznek kizárólag a berendezések biztonságosságával foglalkozni.

A javaslat szeretné azáltal is növelni a szabályozó hatóságok szerepét, hogy biztosítja, hogy a tagállamok megfelelő hatalmat, hatáskört és emberi és pénzügyi erőforrásokat adnak számukra köteleességük teljesítéséhez.

Az átdolgozott javaslat figyelembe veszi a 2004-ben kezdődött, a nukleáris biztonsággal foglalkozó tanácsi munkacsoporttal folytatott konzultációs folyamat végeredményét. Ezt elfogadása előtt megvitatták a Nukleáris Biztonsággal Foglalkozó Európai Szabályozó Hatóságok Csoportjával és más fórumokkal is. Tükrözi továbbá a tudományos szakértői csoportnak az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett véleményének lényegét, és a jelenlegi nukleáris biztonsági javaslat a második felülvizsgálata a regionális javaslatnak a nukleáris biztonság területén. Az Euratom-Szerződés 31. cikke értelmében nem szükséges az átdolgozott javaslatot újra benyújtani a tudományos szakértői csoportnak. Ezen felül a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel folytatott szoros együttműködés biztosította a nemzetközi gyakorlatokkal való összhangot.

A Bizottság egyetért a legtöbb javasolt módosítással, amely megerősíti a felvett álláspontot. A jelentés világosan elismeri a tagállamoknak azon kötelezettségét, hogy betartsák a NAÜ által lefektetett biztonsági alapelveket, és a nukleáris biztonságról szóló egyezmény rendelkezéseit, valamint hogy megerősítsék a nukleáris szabályozó hatóságok szerepét és biztosítsák független döntéshozói szerepüket.

Ezért biztos vagyok benne, hogy a Tanács figyelembe fogja venni a Parlament álláspontját ha hozzájárul az irányelv célkitűzéseinek fejlesztéséhez és tisztázásához.

Rebecca Harms, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Parlamentnek nincs igazából mondanivalója ezzel az üggyel kapcsolatban. Tárgyaltak vele és használták egy olyan irányelv előkészítéséhez, amely inkább a bizonytalanság fenntartását fogja szolgálni, nem pedig a biztonságot fogja növelni a nukleáris ágazatban. Az irányelv irreleváns az Európai Unióban létező atomerőművekre nézve. Nem érinti továbbá az olyan magas kockázatú projekteket sem, mint például a jelenleg Bulgáriában, Szlovákiában és Romániában tervezett projektek. Abszolút semmi mondanivalója nincs ebben a tekintetben.

Mi több, amennyiben életben marad, különösen a jövőbeli tervezés tekintetében, amely még el sem kezdődött, nem a jelenleg hozzáférhető legmagasabb tudományos és technológiai szabályokat fogja meghatározni, hanem az alapelvek betartását fogja javasolni.

Azt kérdezem magamtól, hogy mi, mint a Parlament, miért hagyjuk ily módon kihasználni magunkat ezzel a szimbolikus gesztussal, ami nem az állampolgárok biztonságának biztosítását fogja szolgálni.

Herbert Reul, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, jó döntést hoztunk, és okosan mutattuk be azt. Szintén jó döntés a Parlament részéről, hogy hozzájárul a harmonizációhoz Európában és további biztonsági szabályok kialakításához. Kötelességünk ezt megtenni.

Harms asszony, úgy gondolom, hogy nincs igaza, hogy egyrészt egyre több biztonságot követel a nukleáris ágazatban és arról panaszkodik, hogy a nukleáris technológiáknak nincsenek megfelelő biztonsági garanciái, miközben ugyanakkor minden lehetőséget megragad, hogy megakadályozza az ezzel kapcsolatos döntéseket itt, a Parlamentben. Nem panaszkodhat arról, hogy az Európai Parlament törődik ezzel a kérdéssel és elégedetlenkedhet utána hogy a nukleáris technológia nem eléggé biztonságos.

Teljesítettük kötelességünket ma. Megpróbálunk hozzájárulni ahhoz, hogy a minimális biztonságot biztosítsuk a nukleáris technológia területén egész Európában, miközben, természetesen – ahogy azt más döntések kapcsán nagy többséggel közösen megalapoztuk itt a Parlamentben – stabilizáljuk és támogatjuk is a nukleáris technológiát mint az energiaszerkezet számos lehetőségeinek egyikét. Ebben az összefüggésben is fontos megkérdezni, hogy hogyan állnak a dolgok a biztonság tekintetében. Választ is kell adnunk erre, nem kérdezhetjük csak mindig.

Ezt a javaslatot ma előterjesztették, és remélem, hogy a többség meg fogja szavazni holnap.

Edit Herczog, a PSE képviselőcsoport nevében. – (HU) Egy nagyon fontos vitát zárunk le holnap ennek a javaslatnak a megszavazásával, amely egyértelműen az európai polgárok biztonságát és biztonságérzetét növeli. Nem az a cél, hogy megoldást találjunk, hanem az a cél, hogy előrelépjünk a mostani helyzethez képest, és mindenképpen úgy érzem, hogy a nemzeti szabályozásnál a közösségi szabályozás megteremtése egy komoly előrelépést jelent. Ezért teljesen egyértelműen támogatjuk a Bizottság által benyújtott irányelvet és Hökmark úr jelentését. Módosító indítványainkkal ezen próbáltunk tovább javítani. Úgy gondolom, az európai polgárok megérdemlik, hogy az egyébként villamosenergia-ellátásukban 32%-ot kitevő atomenergia területén egy lépést megtegyünk előre. Tegyük meg közösen!

Anne Laperrouze, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, csoportom teljes mértékben támogatja az irányelv azon célkitűzését, hogy létrehozzunk egy közösségi keretrendszert az Európai Unión belüli nukleáris berendezések biztonságosságának folyamatos fejlesztése biztosítása és fenntartása érdekében.

Parlamentünk mindig is hangsúlyozta sürgető szükségességét annak, hogy világos és szigorú szabályozást vezessünk be és gyakorlati intézkedéseket fogadjunk el közösségi szinten a nukleáris biztonsággal, a radioaktív hulladékok kezelésével és a nukleáris létesítmények leszerelésével kapcsolatos területeken.

Vitáink során, többek között, felmerült a képzés és a tudás kérdése. Létfontosságú a nukleáris szakértelemmel rendelkező Európa számára, hogy megőrizze ezt a tudást, nem utolsósorban azért, hogy biztosítsa, hogy a nukleáris létesítményekben dolgozó biztonsági ellenőrök megfelelően képzettek és képesítettek legyenek.

Végezetül, elégedett vagyok, hogy az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság elfogadta a jogalkotási állásfoglalás egy módosítását, amely arra szólítja fel az Európai Bizottságot, hogy a szakértők munkacsoportjával tanácskozzon a Szerződés 31. cikkének értelmében.

Ismétlem: átláthatóságot követelünk, és világos és szigorú szabályozást akarunk. Hálás vagyok előadónknak, Hökmark úrnak.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a most előterjesztett javaslat üdvözlendő. Szeretnék köszönetet mondani Piebalgs biztos úrnak és az Ön elődjének, Palacio biztos úrnak, aki már korábban felismerte, hogy fontos a biztonság kérdése. Úgy gondolom továbbá, hogy fontos a nemzeti szabályozó testületek függetlenségének fejlesztése.

Ha a szabályozó testületek minden más országban olyan függetlenek lennének, mint a francia szabályozó testület, már jelentős fejlődést értünk volna el. Természetesen még ennél is jobb volna, ha egy uniós szabályozó testület lenne, amely képes lenne eltávolítani a veszélyes atomerőműveket a hálózatból a kölcsönös értékelési eljárás során. Fontos továbbá, hogy szigorú kötelező biztonsági szabványok legyenek, és annak biztosítása, hogy az európai szabályozó testületen keresztül a bezárásokat véghez is vigyék.

A biztonság és a védelem rendkívül fontos a közegészség szempontjából, és teljes támogatásunkat élvezi. Többet kell tenni ezzel összefüggésben a jövőben.

Atanas Papanicou (PSE). – (BG) Én is szeretném megragadni a lehetőséget, hogy megjegyezzem, mennyire fontos a Bizottságnak a nukleáris biztonsági keretirányelvre vonatkozó javaslata. Véleményem szerint ez a dokumentum jó alapot szolgáltat a kötelező érvényű szabályozások megalkotásához az Európai Unióban ezen a területen és minden ország megnyugtatásához, beleértve azokat is, amelyek nem használnak atomenergiát, hogy az Európai Unióban termelt atomenergia biztonságos.

Szeretném hangsúlyozni, hogy örülök a módosításoknak, amelyeket elfogadtak, és amelyeket én terjesztettem elő kifejezetten az irányelv hatáskörének meghatározása tekintetében, biztosítva a legjobb gyakorlatok rendszeres cseréjét a tagállamok között és világosabban szétosztva a felelősséget az országok, az engedélyesek és a szabályozó testületek között.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez az irányelv újra kiemeli az országok azon jogát, hogy szabadon dönthessenek energiaszerkezetükről, még akkor is, ha abba bele kívánják vonni az atomenergiát, amely nem használ széndioxidot és hasznos a környezetre nézve.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr, ahogy helyesen mondták, ennek a javaslatnak a célja egy egész közösségre kiterjedő keretrendszer megalkotása. Nem volt könnyű elérni ezt. Munkánkat a Nyugat-európai Nukleáris Hatóságok Szövetségére (WENRA) és a nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó európai magas szintű csoport tapasztalatára alapoztuk. Együttműködtünk továbbá a Tanáccsal, amely többé-kevésbé ugyan ezeket a javaslatokat tárgyalta 2003-ban.

Úgy gondolom, hogy sikerült ezen a szinten a megfelelő egyensúlyt elérni, úgy gondolom, hogy világosan az európai állampolgárok tudtára adja, hogy létezik egy, az egész Közösségre kiterjedő keretrendszer. Biztos vagyok benne, hogy ez a keretrendszer idővel ki fog bontakozni, de nagyon üdvözlendőnek tartom Hökmark úr jelentését, mivel ez megerősíti a javaslatot, miközben megtartja a szükséges egyensúlyt is. A nemzeti szabályozó hatóságok azok, akik felelősek az országukban működő létesítmények biztonságosságáért. Ezek a kérdések annyira kényesek, hogy nem tudjuk, és nem is szabad kikerülnünk őket, hanem folyamatosan fejlesztenünk kell a nukleáris biztonsági szabványokat. Úgy vélem, hogy ez az irányelv megadja nekünk ennek lehetőségét.

Gunnar Hökmark, előadó. – Elnök úr, először is, úgy vélem, fontos kimondani, hogy senkinek sem lenne szabad a növekvő biztonság és a biztonsági szabályok megerősítése ellen szólnia. Nem szabad, hogy tendencia legyen a szükséges szabályok fontosságának háttérbe szorítása csupán azért, mert valaki idegenkedik az atomenergiától és annak felhasználása ellen érvel.

Ebben az értelemben úgy gondolom, egy előremutató lépést jelent egy közös közösségi keretrendszer megléte, mivel következetességet, átláthatóságot jelent, és lehetőséget szolgáltat a magasabb színvonal közös kifejlesztésének biztosítására. Ez az irányelv igenis vonatkozik a meglévő erőművekre, mert növeli a nemzeti szabályozó hatóságok fontosságát és függetlenségét – amely létfontosságú –, továbbá megnyitja az utat afelé, hogy egyre magasabb követelményeket támasszunk annak érdekében, hogy a biztonság tekintetében „a csúcsra törjünk”.

Engedjék meg, hogy nagyon őszinte legyek ezzel kapcsolatban. Használni fogunk atomenergiát a jövőben, akármiről is egyezünk meg ma itt ebben a témában. Véleményem szerint fontos, hogy lefektethetjük az alapjait annak, hogy több atomerőművünk legyen. Ezeknek hitelt érdemlőeknek kell lenniük, és a közvélemény számára is hihetőnek kell lenniük, de – még fontosabb –, hogy alapvető, tényleges biztonságra van szükség az atomenergia kezelésében, ahogy mindenben, amit csinálunk.

A meglévő szabályok jók és erősek, de még következetesebbé tesszük őket, és ez egy előremutató lépés. Szeretném megköszönni együttműködésüket és ezt a megbeszélést. Úgy gondolom, hogy jobb eredményt értünk el, és remélem, hogy a Tanács hallgatni fog erre a véleményre.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Szeretném felhívni a figyelmet a Marsaxlokk-öböl környezetvédelmi helyzetére. Málta legfestőbb öblét lerombolták egy erőmű építésekor. Ez egészségügyi következményekkel járt a területe közelében élő lakosokra, különösen Marsaxlokk lakosaira nézve. Most egy hulladékégető művet terveznek építeni az öbölbe, és a régió lakosait újra kiteszik egy környezetvédelmi rémálomnak. Emellett ez egészségügyi kockázattal is jár, amelyet nem tudnak felbecsülni.

Amikor ügyvédként vettem részt egy ügyben, megpróbálva megakadályozni egy erőmű felépítését az öbölben, sikerült bebizonyítani, hogy a kibocsátott anyagot nem tudja teljesen elnyelni az atmoszféra. Néhány anyag túl nehéznek bizonyult ahhoz, hogy elpárologjon, és az erőmű közelében hullott le. A szabadtéri helyeken található cserepeket láthatóan elszínezte egy rozsdaszínű anyag. Kiderült, hogy ezekért az elszíneződésekért a kibocsátott anyagok felelősek. Milyen lesz a helyzet vajon, ha a hulladékégető mű megépítése következtében még több kibocsátott anyagot engednek az atmoszférába?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), írásban. – (BG) Majdnem hat év késlekedést követően az EU ma közel áll ahhoz, hogy elfogadjon egy nukleáris biztonsági irányelvet, egy fontos politikai dokumentumot az atomenergiával kapcsolatban Európában, amely az Unió elektromosságának majdnem egyharmadát termeli.

A tagállamoknak kizárólagos joguk eldönteni, hogy alkalmaznak-e atomenergiát. Az energia e formáját elfogadó és elutasító országoknak egyaránt ugyan olyan fontos, hogy a legmagasabb biztonsági szabályokat alkalmazzuk az atomenergia kapcsán.

Üdvözlöm a NAÜ biztonsági alapelveinek az irányelv mellékletébe való beillesztését. Ez biztosítani fogja, hogy a nukleáris biztonsági előírások leghatékonyabb fejlesztése az európai jogszabályok integrált részévé váljon, amelyeknek ennek megfelelően a tagállamoknak meg kell felelniük.

Az, hogy nem léteztek általánosan elfogadott nukleáris biztonsági előírások az Unióban, lehetővé tette, hogy nem is olyan régen néhány, az Unióhoz csatlakozó ország atomenergiájára olyan politikai megoldásokat kényszerítsenek, amelyek mostanában nincsenek összhangban az Uniónak az éghajlatváltozás korlátozásával és az energiaellátás biztonságosságával kapcsolatos célkitűzéseivel.

Akkor, amikor számos új atomerőművet építenek az Unióban, a nukleáris biztonsági irányelv időbeni elfogadása nem csak indokolt, hanem kötelező is azon garanciák miatt, amelyeket a népesség biztonsága és a lelki nyugalma érdekében nyújt.

21. Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben - A fát és fatermékeket forgalmazó piaci szereplők kötelezettségei (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következők együttes tárgyalása:

- a Bizottság nyilatkozata – Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben, és

- Lucas asszony jelentése (A6-0115/2009), a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében, a fát és faterméket forgalmazó piaci szereplők kötelezettségeiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)).

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök úr, az erdőirtás felelős globális szinten az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának körülbelül 20%-áért. Következésképpen, az éghajlatváltozás szempontjából az erdőirtás okozta kihívások kezelése fontos prioritás. Ugyanakkor az erdőirtás okozta kihívások kezelése más fontos célkitűzések elérését is segíti, mint például a szegénység eltörlését és a biodiverzitás csökkenésének visszafordítását, amely egy másik jelentős környezeti veszélyt jelent bolygónknak.

Az erdőirtás fontos témájává vált az éghajlatváltozásról és a biodiverzitásról szóló nemzetközi tárgyalásoknak. Annak érdekében, hogy elősegítse egy ezzel a témával foglalkozó politika létrehozását, az Európai Bizottság 2008 októberében kiadott egy közleményt, amelyet a Tanács múlt decemberben teljes mértékben elfogadott. Ez a közlemény a fejlődő országokban tapasztalható erdőirtás és erdőpusztulás kérdésével foglalkozik, és többek között egy finanszírozási mechanizmus létrehozását javasolja a meglévő erdők megtartására vonatkozó ösztönzők kifejlesztése érdekében.

Ezt a javaslatot már megtárgyalták és feldolgozták a jelenleg tapasztalható klímaváltozásról szóló nemzetközi tárgyalásokon. Közleményében a Bizottság is elismeri, hogy a különböző európai politikáknak, mind belső, mind nemzetközi szinten, közvetett hatása lehet a globális erdészeti erőforrásokra. A Bizottság ezért bizonyos kötelezettségvállalásokat tett az európai politikák kohéziójának megerősítése érdekében.

A javasolt intézkedések között a következők szerepelnek:

- egy hatásvizsgálat elkészítése az Európai Unióba behozott olyan áruk fogyasztásáról, amelyek hozzájárulhatnak az erdőirtáshoz;

- fejlesztési politikánk kohéziója felülvizsgálati eljárásának folytatása, amelyre szükség van ahhoz, hogy a fejlődő országokat támogassuk a millenniumi fejlesztési célok elérésére tett erőfeszítéseiben.

Ezeket a vállalásokat az Európai Bizottságnak a fenntartható fogyasztásról és termelésről szóló politikája keretében is végre fogják hajtani. Ennek a politikának a növekedés és a fenntartható áruk és szolgáltatások iránti kereslet ösztönzése a célja, beleértve a fát és a fatermékeket is, amelyek azokból az erdőkből származnak, amelyekre a fenntartható kezelési módszereket alkalmazzák.

Engedjék meg most, hogy az erdőirtás egyik fő tényezőjéről, az illegális fakitermelésről szóljak. Az illegális fakitermelés nagyon gyakran az első lépés a természetes erdők általános kizsákmányolása felé. Következésképpen alapvetően fontos az illegális fakitermelés okozta kihívások kezelése és általában az erdőgazdálkodás fejlesztése, amennyiben azt szeretnénk, hogy az erdőirtás és erdőpusztulás korlátozására tett erőfeszítéseink sikeresek legyenek. Összhangban az Európai Unió 2003. évi, az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtására, a kormányzásra és kereskedelemre irányuló cselekvési tervével a Bizottság számos intézkedést javasolt az illegális fakitermelés és az ezzel kapcsolatos kereskedelem okozta kihívásokkal való megküzdés érdekében.

A fenti cselekvési terv központi eleme a harmadik országbeli fakitermelőkkel való önkéntes partnerségi megállapodások megkötése. Úgy véljük, hogy a kérdéses megállapodások segíthetnek az illegális fakitermelés alapvető okainak kezelésében. Ugyanakkor azonban a Bizottság elismerte, hogy ezek a megállapodások önmagukban nem elegendők a probléma kezelésére és ezért más lehetőségeket is meg kell vizsgálni.

A hatásvizsgálat eredményeire alapozva a Bizottság tavaly benyújtott egy politikára vonatkozó javaslatot a „kellő körütekintés” elvére alapozva. A javasolt rendelet alapján a gazdasági szereplőknek minimalizálniuk kell az illegálisan kivágott fák és az ezzel kapcsolatos termékek forgalomba hozásának kockázatát, kellő

körültekintést mutatva az ilyen típusú termékeknek az európai uniós piacon való forgalomba hozásakor azáltal, hogy információt szereznek a kérdéses termékek eredetéről és jogszerűségéről.

Szeretném külön megköszönni az előadónak, Lucas asszonynak, az árnyékelőadónak és a vélemény előadójának, Ford úrnak kivételesen szorgalmas munkáját. A Bizottság megvizsgálta a rendelettervezetével kapcsolatban az Európai Parlament által javasolt módosításokat, és ezekre szeretnék röviden reagálni.

Az illegálisan kivágott fa és a kapcsolódó termékek kereskedelmének betiltásáról szóló módosítás rendkívül fontos. Ez a tilalom szerepelt a Bizottság által megvizsgált lehetőségek között a javaslat szövegezésakor. Mindazonáltal, míg ez a megközelítés meglehetősen vonzónak tűnhet első látásra, fontos gyakorlati és politikai nehézségeket vet fel. Pontosan ezért fogadtunk el egy, a kellő körültekintés elvén alapuló javaslatot. Ez a javaslat a lehető legjobb egyensúlyt fogja elérni a jogellenes gyakorlattal kapcsolatos hatékony megközelítés, az intézkedések alkalmazásának megkönnyítése – a szereplők szükségtelen megterhelése nélkül – és, végezetül, a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival való kompatibilitás között.

Azok a módosítások, amelyek megkövetelik, hogy minden szereplő az ellátási lánc minden szintjén kellő körültekintést alkalmazzon, nem követik az arányosság elvét. Amennyiben a fa eredetét ellenőrizték, amikor az először forgalomba került, nem tűnik szükségesnek az ellenőrzések folytatása az ellátási lánc következő szintjeinél is.

Szeretnék megjegyzéseket fűzni a Parlament azon módosításához is, amely a „legális fa” átfogóbb definíciójának megalkotását javasolja. Ez a definíció a javaslat epicentruma és kétségkívül tárgyalásra kerül majd a Tanáccsal. A Bizottság gondosan meg fogja vizsgálni egy ilyen szélesebb meghatározás elfogadásának következményeit.

A megfigyelő és ellenőrző hatóságok elismerésével kapcsolatos módosítások tekintetében úgy hisszük, hogy azáltal, hogy a tagállamokat tesszük felelőssé ezen hatóságok elismeréséért, az eredeti javaslat jobban összhangban van a szubszidiaritás elvével.

Az, hogy miért javasolták egy tanácsadói csoport felállítását, teljesen érthető. A Bizottság mindig is kész volt az érdekeltekkel való tanácskozásra, ahogy megjegyezte még az indoklásban is. Mindazonáltal, bár a Bizottságnak kezdeményezési joga van egy ilyen tanácsadói csoport felállítására, nem szükséges ilyen rendelkezést belefoglalni a rendeletbe.

Végezetül, azt is megértjük, hogy miért javasolták a törvény alkalmazásának egységesítését a tagállamokban. Részünkről azonban úgy gondoljuk, hogy a kérdéses módosításoknak, elvileg, összhangban kell lenniük a szubszidiaritás elvével.

Ezzel szeretném zárni nyilatkozatomat, és érdeklődve várom a vitát.

Caroline Lucas, előadó. – Elnök úr, azzal szeretném kezdeni, hogy mennyire megkönnyebbültem, hogy végre itt van előttünk egy jogszabályjavaslat, amely az illegális fakitermelés problémájának kezelésével foglalkozik. A Parlament nagyon hosszú ideje várt erre, és szívből köszönöm kollégáimnak kitartó erőfeszítéseiket, hogy ezt véghezvigyék. Szeretném megköszönni kollégáimnak abbéli kiváló együttműködésüket is, hogy eljuthattunk a holnapi szavazáshoz; az árnyékelőadók és a munkatársak tényleg minden akadályt leküzdöttek annak érdekében, hogy a Parlament első olvasatát a lehető legrövidebb idő alatt teljesítsük, hogy ezáltal olyan pozícióba kerüljünk, hogy az első olvasat során elérhetünk egy megállapodást, elkerülve a további késlekedést.

Sajnálatos módon azonban a Tanács igen lassú előrehaladása ellehetetlenítette ezt az elképzelést. Ezek alapján úgy tűnik, hogy meg kell elégednünk azzal, hogy ősszel zárjuk le ezt a munkát a Tanács júniusi politikai megállapodását követően, és ez nagyon elkeserítő mind számomra, mind sok kollégám számára, akik igen keményen dolgoztak. Ha a Tanács itt lenne, szívesen megkértem volna őket, hogy garantálják ma, hogy minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy egy közös álláspontot érjenek el még a nyár előtt, mivel a helyzet rendkívül sürgető.

Az illegális fakitermelés egy rendkívül súlyos probléma, amely ellen az Unió éveken keresztül prédikált, míg mindeközben a világ legnagyobb piacát szolgáltatta az illegálisan kitermelt fának és fatermékeknek. Becslések szerint a globális ipari fatermelés 20-40%-a származik illegális forrásokból, és ennek majdnem 20%-a jut el az Unióba. Ez lenyomja a faanyagok árát, megkopasztja a természeti erőforrásokat és az adóbevételeket, továbbá növeli az erdőktől függő emberek szegénységét. A hosszú távú hatásai még komolyabbak, ahogy Dimas biztos úr jelezte, mivel az erdőirtás, amelynek a legnagyobb hajtóereje az illegális fakitermelés, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának globálisan majdnem egy ötödéért felelős.

A közelgő Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencia miatt egy hiteles uniós fellépés az illegális fakitermeléssel kapcsolatban most még fontosabb. A hiteles fellépés azonban hatékony és kötelező érvényű szabályozást kíván meg. Míg a 2003. évi FLEGT cselekvési tervben megfogalmazott önkéntes partnerségi megállapodások potenciálisan elősegíthetik a pozitív változást, mostanáig mindössze egyet írtak alá, és, amíg lefedettségük nem általános, a pénzmosás és megkerülés kockázata túl magas.

A jó hír az, hogy végre van uniós szabályozás, a rossz, hogy a bizottsági javaslat aggasztóan gyenge és átfogó fejlesztésre szorul annak érdekében, hogy értelmes és hatékony legyen.

Dimas biztos úrnak az illegális fakitermelés kezelésének fontosságáról szóló helytálló beszéde ellenére a bizottsági javaslat jelenlegi formájában egyszerűen nem teljesíti feladatát. A javaslat bevezetője kijelenti, hogy „az illegálisan kivágott fával való kereskedelmet megelőző szabályozás gyengesége” a gyökere az illegális fakitermelés elterjedésének, de attól félek, hogy amivel a Bizottság előállt, semmit sem fog tenni ennek megváltoztatására. Egész egyszerűen, a bizottsági javaslat jelen formájában nem fogja elérni célkitűzésünket, hogy biztosítsuk, az Unió többé nem biztosít piacot az illegálisan kitermelt fának.

A legszembetűnőbb, leglátványosabb rés a jelentésben az, hogy valójában nem tiltja meg az illegálisan kitermelt fa importját és eladását – ami eléggé visszásan hangzik. Csak azt írja elő, hogy a gazdasági szereplők az ellátási lánc egy bizonyos pontján alkalmazzák a kellő körültekintés elvét, míg mindenki más mentes marad bármilyen ellenőrzési kötelezettségtől az általuk forgalmazott fa és a fatermékek jogszerűségével kapcsolatban.

Nos, ez határozott ellentétben áll a 2008 májusában jóváhagyott átdolgozott egyesült államokbeli ún. Lacey Törvénnyel, amely nyíltan tiltja az illegálisan kivágott fa behozatalát és kereskedelmét, és abszolút semmi oka nincs annak, hogy az Unió ezt nem tudja felülmúlni. Tehát míg a jelentésem fenntartja a Bizottság azon javaslatát, hogy csak azok a gazdasági szereplők alkalmazzák a kellő körültekintés elvét, akik a fát és a faterméket először hozzák be az uniós piacra – mivel egyértelműen ők a legnagyobb befolyással rendelkező szereplők –, nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy a piacon minden gazdasági szereplő felelős azért, hogy csak legális forrásból származó fával kereskedjen, és amennyiben nem így tesz, az bűncselekménynek bizonyul.

Azt szeretném mondani Dimas biztos úrnak, hogy ténylegesen úgy hiszem, hogy javaslataink kiegészítik a kellő körültekintést: hatékonyabbá teszik, működőképesebbé teszik, és semmi probléma nincs a WTO-szabályokkal sem. Ha az Egyesült Államok meg tudja csinálni, nekünk is meg kell tudnunk csinálni, és ezért szeretné a Parlament módosítani ezt a javaslatot.

Péter Olajos, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Mint az EPP vezérszónoka, az előttünk lévő két anyagot: a bizottsági állásfoglalást, illetve Caroline Lucas jelentését egyformán fontosnak tartom. Az erdőirtás, az erdőpusztulás és a biodiverzitás csökkenésének megállításához – véleményünk szerint – mindkettőre nagy szükségünk van. Jelenleg évente közel 13 millió hektár – egy Görögországnyi – erdő tűnik el, ráadásul az erdőirtás a világ széndioxid-kibocsátásának majd 20%-áért felelős, ami több mint az Európai Unió teljes üvegházhatású gázkibocsátása. Az erdőirtás felelős a biodiverzitás jelentős csökkenéséért, és bizonyos fajok kihalásáért, valamint a Földön működő ökológiai szolgáltatás hanyatlásáért. Nem vitás tehát, cselekedni kell, a globális politikai válasz kialakításában pedig az Európai Uniónak vezető szerepet kell vállalnia.

A trópusi erdők mellett különösen fontosnak tartom a Közép-Kelet-Európában zajló erdőirtás megállítását, valamint a faanyagok, illetve a fából készült termékek esetében a szigorú fenntarthatósági kritériumrendszer felállítását. Zöld közbeszerzésekre és fenntarthatósági kritériumokra van szükség a megújulóenergia-termeléshez felhasznált fa és egyéb biomassza tekintetében. A széndioxid-kibocsátás csökkenéséből származó aukciós bevételek egy részét az erdőirtás megállítására kell fordítani, üdvözlöm Lucas képviselő jelentésében az ellenőrzés szigorítására és a hatékony büntetőrendszer kialakítására irányuló törekvést. Végül különösen fontosnak tartom az ellenőrző szervek felállítását, és olyan pénzbüntetés alkalmazását, amely valóban tükrözi a környezeti kár megtérítését.

Riitta Myller, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, az illegális fakitermelés tilalmáról szóló jelentés, amelyet nagy többséggel fogadtunk el a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban, egy kiegyensúlyozott jelentés. Míg egyrészt eléggé ambiciózus az illegális fakitermelés és az ebből származó termékek importja és kereskedelme tiltásával kapcsolatban, nem ró további bürokratikus terheket azokra a piaci szereplőkre, akik mostanra feddhetetlenül viselkednek.

Rendkívül fontos az illegális fakitermelés megfékezése, amely a globális erdőirtás egyik legfőbb oka, amely – ahogy valaki már említette –, önmagában a globális üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 20%-át okozza, és amely a biodiverzitás csökkenésének is egyik legfőbb oka. A környezetvédelmi problémák mellett

az illegális fakitermelés gyengíti a legális gazdasági szereplők versenyképességét az erdészeti ágazatban és hatalmas bevételbeli kiesést jelent néhány ország számára.

Szeretném őszinte köszönetemet kifejezni az előadónak, Lucas asszonynak munkájáért, amelynek eredményeképpen holnap egy jó alapjavaslatról szavazhatunk.

Magor Imre Csibi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, azt figyelembe véve, hogy mennyi időt szántak erre a vitára, azt gondolhatnák, hogy a Parlament nem tulajdonít nagy jelentőséget az erdők megvédésének. Ez eltörpíti a fölött érzett csalódásomat, hogy a Bizottság milyen bátortalan megközelítést alkalmaz az illegális fakitermeléssel kapcsolatban, de ami a legnagyobb csalódást okozta számomra, az annak az érvelésnek az ismételtetése, hogy nem szabad megbüntetnünk a jóhiszemű uniós piaci szereplőket egy külső probléma megoldása érdekében.

A probléma megoldásának egy részét a problémára való figyelem felhívása jelenti, és ideje elismernünk azt a tényt, hogy néhány európai régióknak is – mint például a sajátomnak – szembe kell néznie a féktelen erdőirtással. Az illegális fakitermeléssel kapcsolatos rendelet nem megbüntetni vagy megakadályozni akarja a kereskedelmet, sokkal inkább jobban ellenőrizni. Igaz, hogy a bizottsági javaslatok nem foglalmaztak világosan azzal kapcsolatban, hogy hogyan kellene működnie a rendszernek a gyakorlatban.

Örülök, hogy a Parlamentnek sikerült megerősítenie és világosabbá tennie a javaslatot azáltal, hogy azt minden fatermékre kiterjesztette, továbbá hogy minden piaci szereplőtől elvárja, hogy egyfajta kellő körültekintést alkalmazzon azáltal, hogy új alapot vezet be a pénzbüntetések kiszabására és világos kritériumokat szolgáltató egy hiteles és független ellenőrzési rendszer működtetéséhez. Most azzal a kihívással állunk szemben, hogy ezt a rendszert minél hamarabb elfogadtassuk és végrehajtsuk. Meg kell adnunk azt a biztosítékot a fogyasztóknak, hogy nem járulnak hozzá a környezet pusztulásához azáltal, hogy esetleg illegálisan kivágott fából készült termékeket vásárolnak.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a ma esti vita minden felszólalójának konstruktív hozzájárulásukért. Fontos hangsúlyozni, hogy a globális erdőirtás és erdőpusztulás kezelése egy összetett téma. Megoldásához tényleges politikai akaratra és cselekvésre van szükség a keresleti oldalon.

Észben kell tartanunk, hogy a trópusi erdőfakitermelés számos különböző tényező kölcsönhatásának eredménye, amelyek fontossága eltér a különböző területeken. Az erdővel borított területekre nem csak az erdészeti politika van hatással, hanem más politikák is, mint például az adópolitika, a földhasználat és hozzáférési jogok.

Az Európai Unióban tisztában vagyunk azzal, hogy politikáink koherenciájára való törekvéseinknek kéz a kézben kell járnia az országok azon erőfeszítéseinek támogatásával, hogy megerősítsék nemzeti és helyi intézményeiket, továbbá hogy fejlődést érjenek el a hatékony kormányzás és az erdészeti erőforrások kihasználása terén. Szeretnék ismételtet köszönetet mondani Lucas asszonynak, Ford úrnak és az árnyékelőadónak kitűnő munkájukért. Felbátorít, hogy a Parlament, miközben jóváhagyja a Bizottság megközelítését, még inkább meg akarja erősíteni azt, és módosításokat javasolt e célból.

Engedjék meg, hogy biztosítsam Önöket arról, teljes mértékben osztom a Parlament azon célkitűzését, hogy egy nagyratörő rendeletet hozzunk létre az illegális fakitermelés és az azzal összefüggő kereskedelem okozta kihívások kezelésére. Arról is szeretném biztosítani Önöket, hogy a Bizottság gondosan mérlegelni fogja a javasolt rendelet módosításait.

Végezetül kettő, ma este tárgyalt témához szeretnék megjegyzéseket fűzni. Először is, szeretnék utalni a kellő körültekintés elvére, amely átfogóbb annál, hogy csupán egy jogszerűségi igazolás legyen. A kellő körültekintés elve egy proaktív viselkedésre vonatkozó jogi kötelezettséget jelent, és átfogó intézkedések alapján kell bebizonyítani ennek alkalmazását, amely alapján megfelelően lehet bizonyítani a jogszerűséget.

Néhány esetben a jogszerűségi igazolás csak kiindulópont, az első intézkedés a kellő körültekintést megvalósító eljárásban. Amennyiben a kockázatértékelés azt mutatta, hogy a származási országban nagyobb a kockázata az adminisztratív korrupciónak, vagy az olyan országokban, ahol a nemzeti jog végrehajtása gyenge, további garanciákra van szükség az igazolt jogszerűség alátámasztásához.

A másik téma, amelyhez szeretnék hozzászólni, az elv hatáskörének javasolt kiterjesztése az ellátási lánc későbbi szereplőire. A jobb szabályozás és az adminisztrációs terhek csökkentésének alapelvei szerint annak elvárása, hogy a forgalmazók és a kiskereskedők a kellő körültekintés elvének alkalmazására vonatkozó bizonyítékokat követeljenek a további piaci szereplőktől, túlzottnak tűnik. Amennyiben a fát alávetették a

kellő körültekintés eljárásának amikor első alkalommal a piacra került, miért terheljük ezzel fölöslegesen az ellátási lánc későbbi szereplőit?

Összefoglalásképpen, a 75 javasolt módosításból a Bizottság 37-et tud teljes mértékben, részben, vagy elvben támogatni. A Parlament titkárságának át fogok adni egy listát, amely részletezi a Bizottság állásfoglalását a módosításokról.

Caroline Lucas, előadó. – Elnök úr, köszönetet szeretnék mondani kollégáimnak és Dimas biztos úrnak hozzászólásaikért.

Egy fontos dolog, amit el szeretnék mondani, hogy módosításaink kapcsán nagy figyelmet fordítottunk arra, hogy ne próbáljuk meg újra feltalálni a spanyolviaszt. Az ipar számos képviselőjével és más érdekeltekkel folytatott megbeszélések során megtanultam, hogy sok országnak, és sok vállalatnak is, már vannak olyan kitűnő rendszereik, amelyek a kellő körültekintés eljárásnak a legtöbb, ha nem az összes, elvárását teljesítik.

Annak van értelme tehát, hogy ne hagyjuk veszni azt a rengeteg munkát, amelyet ezeknek a rendszereknek a létrehozására fordítottak, továbbá hogy ne teremtünk további szükségtelen adminisztratív terheket, ami távol áll szándékainktól.

Ennek megfelelően nagyon óvatosan jártunk el és megfogadtuk azt a jó tanácsot, hogy olyan szövegeket illesszünk be, amelyek lehetővé teszik, hogy a meglévő jó rendszereket alkalmazni lehessen a rendeletben anélkül, hogy teljes új rendszereket hoznánk létre.

Tehát nagyon komolyan vettük azt az üzenetet, hogy ne legyünk aránytalanok, hogy ne rójunk túl nagy terheket a kereskedelmi rendszer egyes résztvevőire, és pontosan ez az, amit jelentésünk tenni szándékozik: biztosítani, hogy a kereskedelmi rendszer minden résztvevőjének legyen felelőssége, hogy ne mindent azokra hárítsunk, akik először viszik be az árut a piacra. Ez az, ami aránytalannak tűnik. Úgy gondolom, hogy sokkal ésszerűbb, ha mindenkinek megvan a maga szerepe.

Az is szeretném hozzátenni, hogy javaslataink számos elemét támogatta az iparág. Meglehetősen ironikus, hogy sok szempontból az iparág sokkal ambiciózusabbnak tűnik ezen a területen, mint akár maga a Bizottság.

Közvetlenül az iparágtól hallottam, hogy mennyire értékeli nem csak azt a tényt, hogy a Környezetvédelmi Bizottság jelentése sokkal világosabban leírja, hogy mit fognak elvárni tőlük, hanem pontosan ezt az igazságosabb és hatékonyabb felelősség-megosztást is a beszállítói lánc különböző részei között, amelyet fent kifejtettem.

Ami az európai piaci szereplőket érinti, egyértelműen szeretném kijelenteni, hogy a rendelet, ahogy azt módosítottuk, a felelős európai szereplők hasznára fog válni, mivel jelentős többségük már most megteszi azt, amire a rendeletben kéri őket, és a rendelet megléte meg fogja akadályozni, hogy áraiknak aláigérjenek más, kevésbé lelkiismeretes szereplők.

Ezért tisztán kell látnunk, hogy semmi olyan nincs ebben a jelentésben, amely megnehezítené az európai szereplők életét. Tartalmaz továbbá néhány különleges intézkedést a kisebb piaci szereplők számára, tehát nagyon komolyan vettük az aránytalanság kockázatának elkerülését, és úgy gondolom, hogy ezzel nagyon észrevehetően foglalkoztunk az előterjesztett jelentésben.

Újra hallva megjegyzéseit, biztos úr, a Környezetvédelmi Bizottság jelentéséről, félek, hogy fenn kell tartanom azon nézetemet, miszerint a Bizottság javaslata jelenlegi formájában csalódást okoz, gyenge, és egyszerűen nem alkalmas arra, amire szánták. Nem látom, hogy hogyan létezhet egy jogszabály, amelynek célja, hogy megakadályozza az illegálisan kivágott fa értékesítését anélkül, hogy ezt büntetendő cselekménnyé nyilvánítaná. Az egész bizottsági javaslat megfogalmazása igen hiányos és bátortalan.

Úgy vélem, hogy az európai fogyasztókat őszintén megdöbbené, ha rájönnének, hogy az Uniónak nincs az illegális fakitermelés ellen érvényben lévő jogszabálya, és gyanítom, hogy mindannyian, akik a Bizottság saját egyeztetésére válaszként arra a következtetésre jutottak, hogy a jogalkotás az egyetlen módja a problémával való szembenézésnek, nem tekintik a Bizottság egyes javaslatait, és a kellő körültekintés rendszerét önmagában, elégségesnek annak a problémának a kezelésére, amellyel szembe kell néznünk.

Azzal zárnám ma esti megjegyzéseimet, hogy – esetleg az Ön támogatásával, biztos úr – nyomást szeretnék gyakorolni a Tanácsra, hogy gyorsítsa fel munkáját, mert tényleg biztosak akarunk lenni abban, hogy egy közös álláspontot kapunk a Tanácstól még a nyár előtt, hogy gyorsan folytathassuk munkánkat idén ősszel.

Ahogy már korábban említettem, komolyan bíztunk egy első olvasatra történő megállapodásban. A Parlament minden tőle telhetőt megtett, hogy elősegítse ennek megtörténését. Őszintén szólva, nagyon kiábrándító, hogy a Tanács nem cselekedett hasonló komolysággal és gyorsasággal, de remélem, hogy újra megkérhetem Önt arra, biztos úr, hogy minden Öntől telhetőt tegyen meg annak biztosítása érdekében, hogy a Tanács gyorsan elvégezze ezzel kapcsolatos feladatát.

Elnök. – A közös vitát lezárom.

Az Eljárási Szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján egy állásfoglalási indítványt kaptam a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságtól⁽¹⁾.

Az állásfoglalási indítványról való szavazásra 2009. április 23-án, csütörtökön kerül sor.

A Lucas asszony jelentéséről való szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) Az illegálisan kitermelt fával való kereskedelem elleni harcnak nyilvánvalóan prioritásnak kell lennie az ökoszisztémákra gyakorolt hatása és azon tisztességtelen verseny miatt, amelynek a „legális” piaci szereplőket teszi ki az erdő-fa-papír ágazatokban.

Mindazonáltal amennyiben aránytalan megszorításokat alkalmazunk – különösen a nyomon követhetőséggel kapcsolatban – azokra a piaci szereplőkre, akik a fát piaci forgalomba hozzák, ez azt fogja eredményezni, hogy vállalkozásaink kevésbé lesznek versenyképesek, anélkül, hogy csökkentenék az illegális fakitermelést, amelyet új piacokra fognak átirányítani. Valójában nem reális azt gondolnunk, hogy a kötelező érvényű európai jogszabályok egyedül meg tudják oldani a korrupcióval vagy az államadósságokkal kapcsolatos problémákat, amelyek gyakran jelentkeznek az ilyen illegális tevékenységet végző országokban.

Hasonlóan, úgy gondolom, hogy a jelentés túl messzire megy a Bizottság eredeti javaslatának megkérdőjelezésében, amely elfogadható a piaci szereplők számára. Ezért nem gondolom, hogy helyénvaló megkérdőjelezni a szakemberek által bevezetett minősítési rendszereket, kirekeszteni az ágazat szereplői által támogatott szakmai szervezeteket és ellenőrző szervezeteket, vagy megszüntetni az ellenőrző szervezetek kijelöléséért felelős nemzeti hatóságot. Úgy vélem, hogy az ágazat szakembereinek a rendszer középpontjában kell maradniuk, és nem szabad túl terhes adminisztratív intézkedéseket róni rájuk.

22. A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Romeva i Rueda úr jelentése (A6-0253/2009), a Halászati Bizottság nevében, a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról (COM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)).

Raül Romeva i Rueda, előadó. – (ES) Elnök úr, azzal szeretném kezdeni, hogy mindannyiunkat emlékeztetem, hogy néhány héttel ezelőtt a Greenpeace feljelentett egy galíciai társaságot, az *Armadores Vidalt* a spanyol ügyészségnél, mert 3,6 millió euró értékben kapott támogatást a spanyol kormánytól 2003 és 2005 között annak ellenére, hogy 1999 óta a társaság számos bírságot halmozott fel több országban szerte a világon illegális halászat miatt.

A Bizottság tulajdonképpen nemrégiben elítélte ezt a helyzetet.

Múlt héten megkezdődött a kékuszójú tonhal halászati idenye. Tudósok állítása szerint már most meghaladtuk ennek a kihalás által fenyegetett fajnak a fenntartható halászatára vonatkozó elfogadható határokat.

A spanyol védelmi miniszter jelenleg Szomáliában vezeti az Indiai-óceánon felvonultatott tonhalhalászhajóknak a kalóztámadások ellen való megvédésével foglalkozó műveletet.

Ha az európai tonhalhalászhajóknak ilyen messze kell elmenniük otthonról ahhoz, hogy dolgozni tudjanak, akkor ez elsősorban azért van, mert a legközelebbi állományok az összeomlás határán vannak, másodsorban

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

pedig azért, mert túltámogatott és túlméretezett flottáink vannak, amelyek jövedelmezőségre törekednek akár a tevékenységük fenntartásához szükséges legalapvetőbb dolog, a hal kihasználásának kárára is.

Ismételten, a közös tényező ezekben az esetekben – és sok más esetben is – a túlhalászás, a túlzottan nagy európai flotta és, legfőképpen, az ellenőrzés és szankciókiszabás képességének hiánya.

Ezért tartja fenn jelentésünk, hogy a szabályoknak a megkülönböztetéstől mentes és hatékony módon való alkalmazásának kellene a közös halászati politika egyik fő pillérének lennie.

Ezért azt kérjük például, hogy határozottan tilos legyen állami támogatást adni bárkinek, aki illegálisan cselekszik, mint például az *Armadores Vidal*.

A szabályok betartása és egy koherens megközelítés elfogadása a legjobb módja annak, hogy hosszú távon megvédjük a halászati ágazat érdekeit.

Egy ilyen politika kudarcra van ítélve, amennyiben a halászati ágazatban dolgozó emberek, a halászkótlól kezdve a halat a fogyasztóknak eladó kereskedőig, nem tartják be a szabályokat. Ez esetben a halállományok el fognak tűnni, azokkal egyetemben, akik rájuk vannak szorulva a túléléshez.

A Bizottság és az Európai Parlament számos esetben panaszkodott amiatt, hogy kevésbé tartják be a szabályokat, és többek között azt kértük, hogy a tagállamok fokozzák az ellenőrzéseket, hangolják össze a felügyeleti kritériumokat és a büntetéseket, továbbá hogy a vizsgálatok eredményei átláthatóbbak legyenek. Azt kértük továbbá, hogy erősítsék meg a közösségi ellenőrző rendszereket.

A javasolt rendelet, amely előidézte ezt a jelentést, foglalkozik a meglévő ellenőrzési rendszer alapvetően fontos reformjával és előterjeszt számos ajánlást, amelyeket a meglévőkhöz kellene illeszteni a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halásatról – „jojó” halászat – szóló rendelet, vagy a halászati tevékenység engedélyezésével foglalkozó rendelet elfogadása után.

A legfontosabb tényezője egy olyan ellenőrző rendszernek, amely mind a 27 tagállamra vonatkozik valószínűleg az, hogy minden érdekelt egyenlő bánásmódban részesüljön, és hogy a termelési lánc minden résztvevője – a halászok, a közvetítők, a vásárlók, a hobbihorgászattal kapcsolatban álló emberek és mások is – úgy érezhessék, hogy nem diszkriminálják őket, de nekik is megvan a saját felelősségük az ügyben.

Biztosítanunk kell ezért, hogy egyenlők legyenek a feltételek az egész Közösségben és az egész felügyeleti lánc mentén.

Bár többnyire támogatjuk a Bizottság eredeti javaslatát, az általunk előterjesztett javaslatban számos olyan szempont szerepel, amely lehetővé teszi, hogy jelentős fejlődést értsünk el ebben az irányban.

Egy szempontot szeretnék kiemelni, megemlítve annak fontosságát, hogy a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal különösen fontos szerepet töltsön be közösségi jellege és pártatlansága miatt.

Remélem tehát, hogy azokat a módosításokat, amelyeket az utolsó pillanatban terjesztettünk elő a jelentés véglegesítése érdekében, el fogják fogadni képviselőtársaim, ahogy már elfogadták azokat bizottsági vitánk során, és tényleg remélem, hogy hasznos eszköznek fognak bizonyulni azok megvédésére, akik védelemre szorulnak: nem csak az állományok megvédésére, hanem azoknak a közösségeknek a megvédésére is, akik ezekből élnek.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is engedje meg, hogy köszönetet mondjak az előadónak, Romeva i Rueda úrnak, aki rengeteget dolgozott ezen a jelentésen. Még inkább figyelemre méltó az a tény, hogy az előadó számos nemzetközi és közösségi érdekelttel találkozott számos fővárosban. Ez az akta rendkívül összetett és kényes. A Bizottság szeretné megköszönni Romeva i Rueda úrnak a jelentéssel kapcsolatos munkáját.

Ahogy tudják, a halászat ellenőrzésével kapcsolatos jelenlegi szabályozás 1993-ból ered. Azóta vagy tucatnyi alkalommal módosították, különösen 1998-ban, amikor beillesztették a halászati erőfelfejtés ellenőrzését, és 2002-ben a közös halászati politika utolsó reformjának alkalmából. Mindazonáltal az így keletkezett rendszernek komoly hiányosságai vannak, amelyek megakadályozzák abban, hogy kellően hatékonyan működjön. Ahogy mind az Európai Bizottság, mind a Számvevőszék rávilágított, a jelenlegi rendszer hatástalan, drága, bonyolult és nem hozza meg az elvárt eredményeket. Ez pedig aláássa a védelmet és az erőfelfejtés-szabályozási kezdeményezéseket. Az ellenőrzés hibái ezért hozzájárulnak a közös halászati politika negatív teljesítményéhez.

Az ellenőrzés átalakításának legfőbb célja, hogy biztosítsa a közös halászati politika szabályainak tiszteletben tartását egy új szabványos keretrendszer felépítésével, amely lehetővé teszi a tagállamok és a Bizottság számára, hogy teljes mértékben vállalják kötelezettségeiket. Az ellenőrzésnek egy globális és összehangolt megközelítést hozza létre a közös halászati politika minden szempontját figyelembe véve és az elfogás, a kirakodás, a szállítás, a feldolgozás és az értékesítés egész láncolatát lefedve – „a fogástól a fogyasztóig”. Annak érdekében, hogy ezt elérje, a reform három tengelyre épül.

1. tengely: a követelmények betartása és a felelősség kultúrájának kialakítása az ágazatban. Ennek a célkitűzésnek a lényege, hogy befolyásolja a halászati tevékenységek széles skáláján az érdekeltek viselkedését annak érdekében, hogy ne csupán a nyomon követési és ellenőrző tevékenységek hatására érék el a szabályok betartását, hanem egy általános kultúra kialakulásának eredményeképp, ahol az ágazat minden résztvevője megérti és elfogadja, hogy a szabályok betartása a saját hosszú távú érdekük.

2. tengely: egy globális és összehangolt megközelítés intézményesítése az ellenőrzés és a vizsgálat tekintetében. A javaslat az ellenőrzésre vonatkozó politika egységességét biztosítja, miközben tiszteletben tartja a különböző flották sokféleségét és különböző jellemzőit. Ez azonos feltételeket biztosít az iparág számára annak minden részét lefedve az elfogástól az értékesítésig.

3. tengely: a közös halászati politika szabályainak hatékony alkalmazása. A reform azt is célul tűzte ki, hogy világosan definiálja a tagállamok, a Bizottság és a Közöségi Halászati Ellenőrző Hivatal szerepét és felelősségét. A közös halászati politika értelmében az ellenőrzés és a végrehajtás kizárólag a tagállamok illetékessége. A Bizottság szerepe annak ellenőrzése és igazolása, hogy a tagállamok helyesen és hatékonyan hajtják végre a közös halászati politika szabályait. A jelenlegi javaslat *nem* próbálja megváltoztatni a felelőségek ilyen elosztását. Mindazonáltal fontos az eljárások ésszerűsítése, továbbá hogy a Bizottságnak megfelelő eszközei legyenek ahhoz, hogy biztosítsa, a tagállamok mind egyformán hajtják végre a közös halászati politika szabályait.

Szeretném hangsúlyozni azt a tényt is, hogy a javaslat csökkenteni fogja az adminisztratív terheket és kevésbé bürokratikusabb fogja tenni a rendszert. A Bizottság hatásvizsgálata azt találta, hogy amennyiben a reformot elfogadják, a szereplőkre háruló teljes adminisztratív költségeket 51%-kal lehetne csökkenteni – 78 millió euróról 38 millióra –, nagymértékben az olyan modernebb technológiák alkalmazásának köszönhetően, mint például az ERS, a VMS és az AIS rendszerek használatának kiterjesztése.

A meglévő papíralapú eszközöket a halászati lánc minden szintjén ki fogják cserélni – például a hajónaplót, a kirakodási nyilatkozatokat és az értékesítési bizonylatokat –, kivéve a kevesebb, mint 10 méter teljes hosszúságú hajók esetében. A halászok számára az elektronikus rendszer meg fogja könnyíteni az adatok nyilvántartását és kommunikációját. Amint a rendszert bevezetik, számos jelentési kötelezettséget el fognak törölni.

A rendszer gyorsabb, pontosabb, olcsóbb lesz, valamint lehetővé fogja tenni az adatok automatizált feldolgozását. Meg fogja könnyíteni továbbá az adatok és az információk keresztellenőrzését és a kockázatok azonosítását. Az eredmény a tengeri és szárazföldi tevékenységek ellenőrzésének egy ésszerűbb és kockázatalapú megközelítése, amelyek közül az utóbbi természeténél fogva költséghatékonyabb.

A javaslat el fogja törölni a tagállamoknak azon jelenlegi kötelezettségét is, hogy a halászati engedélyek listáit elküldjék a Bizottságnak, amelyeket e helyett elektronikus úton tesznek majd hozzáférhetővé a nemzeti ellenőrző szolgálatok, más tagállamok nemzeti ellenőrző szolgálatai és a Bizottság számára.

A jelentésre koncentrálva most szeretnék a javasolt módosításokról szólni.

A Bizottság örömmel fogadja a tényt, hogy az Európai Parlament elvben támogatja a jogszabályt és úgy ítéli meg, hogy szükség van egy új ellenőrzési rendeletre. Míg a Bizottság egyet tud érteni bizonyos módosításokkal, amelyek összhangban vannak a tanácsi munkacsoport megbeszéléseivel, alapvetően fontosnak gondolja a javaslat bizonyos kulcsfontosságú részeinek megtartását.

A Bizottság számos módosítással egyetért, különösen a 3., 6., 9., 10., 11., 13-18., 26-28., 30., 31., 36., 44., 45., 51-55., 57., 58., 62., 63., 66-69., 82., 84., 85. és 92-98. módosításokkal.

A Bizottság azonban nem tudja elfogadni a következő módosításokat, amelyeket a következőképpen lehet összefoglalni:

A halászati tevékenységek ellenőrzésével kapcsolatban: a 23. módosítás a hajónapló halászati bejegyzéseire vonatkozó tűréshatárt a jelentésbeli 5%-ról 10%-ra módosítja. Ez jelentősen befolyásolni fogja a hajónapló

adatainak pontosságát, amely azonban létfontosságú, amikor ezeket az adatokat keresztellenőrzésekre használják. Mivel ezeket a keresztellenőrzéseket az adatok következtetlenségeinek beazonosítására fogják használni, amely azt az illegális viselkedést mutatja, amelyre a tagállamoknak szűkösen ellenőrzési erőforrásait koncentrálniuk kell, ez a módosítás negatívan befolyásolná a javaslat 102. cikkének (1) bekezdésében leírt számítógépes ellenőrző rendszer működését, amely az új ellenőrző rendszer gerincét adja. A legfontosabb érv ez ellen azonban az, hogy a halászok valójában meg tudják becsülni a fogást 3%-os pontossággal. Végül is a halat dobozokban tárolják és szállítják, és tudják, hogy milyen súlyt bír el egy ilyen doboz.

Az előzetes értesítésekről szóló 29. módosítást illetően a Bizottság úgy gondolja, hogy a kivételek megítélési jogának a Tanács számára való fenntartása rendkívüli módon bonyolítaná az eljárást, és nem tenné lehetővé a végbemenő változásokra való időben történő reagálást.

A Bizottság úgy találja továbbá, hogy a felhasználatlan kvóták újraelosztása egy irányítási kérdés, amellyel a közös halászati politika reformjának kontextusában kell foglalkozni. Ennek értelmében a korrekciós intézkedésekről szóló 41. módosítás nem fogadható el.

A többéves terveknek alávetett készletek átrakodásáról szóló 42. módosítás kitorlí a teljes 33. cikket. Ez nem elfogadható, mivel, ahogy tudják, az átrakodás régebben az illegális fogások elrejtését szolgálta. Ezért létfontosságú a 33. cikk fenntartása, továbbá az, hogy az átrakodott mennyiségeket egy független testület mérje meg mielőtt a szállítóhajókra kerülnek.

A 47. módosítás eltörli az azonnali hatályú halászati tilalmakról szóló teljes részt. Amennyiben ezt elfogadja, a Bizottság egy nagyon fontos eszközt veszít el a halállományok megvédésére. Az azonnali hatályú tilalmak közvetlenül kapcsolódnak az ellenőrzési kérdésekhez. Ez a módosítás ezért nem fogadható el.

A 102. módosítás nem fogadható el, mert eltörli a Bizottság azon lehetőségéről szóló cikket, hogy betiltsa a halászatot, amennyiben a Bizottság ezt látja szükségesnek. Egy hasonló rendelkezés már most létezik a jelenlegi ellenőrzési rendeletben, és ez egy szükséges eszköz annak biztosítására, hogy amennyiben a tagállamok nem tiltják meg a halászatot, akkor a Bizottság fel legyen hatalmazva erre a kvóták betartásának biztosítása érdekében – és ezt meg is tettük tavaly a kékúszójú tonhal esetében és az azt megelőző évben a tőkehal esetében a Balti-tengeren.

Hasonlóan, a Bizottság nem tudja elfogadni a 103. módosítást, amely eltörli a korrekciós intézkedésekről szóló rendelkezéseket. Ez gyengítené a Bizottság, mint az uniós jog őrének szerepét, amely biztosítja, hogy minden tagállam teljesen kihasználja a halászati lehetőségei okozta előnyöket. Mi több, ez a rendelkezés már szerepel a jelenlegi jogszabályban.

Az új technológiákat illetően: a műholdas hajó-megfigyelési rendszert (VMS) és a műholdas hajóészlelő rendszert (VDS) illetően a 19. módosítás ezeknek az elektronikus eszközöknek a hatálybalépését a 10 és 15 méter közötti hosszúságú hajók esetében 2013. július 1-jére teszi a javaslatban szereplő időpont, 2012. január 1-jé helyett. A 20. módosítás értelmében a VMS eszközök és az elektronikus hajónaplók beüzemeltetése finanszírozásra jogosult, amelynek 80%-át az Unió költségvetéséből társfinanszírozzák.

A 19. módosítást illetően a javaslat már most gondoskodik egy átmeneti időszakról, mivel ez a kötelezettség csak 2012. január 1-jétől lépne életbe, míg a rendelet hatályba lépésének időpontját 2010. január 1-jére tűzték ki. Mivel az új ellenőrzési rendszer a modern technológiákat a lehető legjobban szeretné kihasználni a keresztellenőrzések hatékony, automatizált és szisztematikus rendszerének kifejlesztése érdekében, fontos, hogy ezeket a rendelkezéseket a javaslatban előírt időpontban alkalmazzák, hogy ne készen tovább az ellenőrzés új megközelítésének végrehajtása.

Ezeknek az új technológiáknak a bevezetésével kapcsolatos költségek miatti aggodalmakat illetően, a Bizottság társfinanszírozása már elérhető a 861/2006/EK tanácsi rendelet alapján, amely megállapítja a társfinanszírozási rátákat, és ennek a rendeletnek a keretében a Bizottság fontolóra veszi a ráták emelését. Az azonban ellentétes lenne a költségvetési szabályokkal, ha egy másik jogalkotási aktusban fektetnénk le a társfinanszírozással kapcsolatos rátákat.

A hobbihorgászatot illetően: ezzel a vitatott témával kapcsolatban jelezni szeretném, hogy azzal a hírrel ellentétben, amely széles körben elterjedt, a rendelettervezet nem szándékozik aránytalan terheket róni az egyes horgászokra illetve a szabadidős halászati ágazatra. Azt javasoljuk, hogy a hobbihorgászatnak azt a részét, amely bizonyos speciális állományokra, nevezetesen a helyreállítás alatt álló állományokra irányul, engedélyekkel és kifogási jelentésekkel kapcsolatos alapfeltételeknek rendeljük alá. Ezek az elvárások segíteni fognak az információszerzésben, amely lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy értékeljék az ilyen tevékenységek biológiai hatásait és, ahol szükséges, megfelelő intézkedéseket hozzanak.

Az európai parlamenti jelentéssel kapcsolatban a Bizottság örül annak a ténynek, hogy a 11. módosításban egy definíciót alkottak a „hobbihorgászatra”, és hogy a Parlament elismeri, hogy ahol úgy találják, hogy a hobbihorgászatnak jelentős hatása van, a fogásokat bele kell számolni a kvótákba. Örül továbbá annak is, hogy a Parlament egyetért azzal, hogy a hobbihorgászatból származó áru forgalomba hozását meg kell tiltani, kivéve, ha ez emberbaráti célból történik. Mindazonáltal szeretném hangsúlyozni, hogy fontos a tagállamok azon kötelezettségének fenntartása, hogy a 93. módosításban foglaltak szerint értékeljék a hobbihorgászat hatását, és ez ne csupán lehetőség legyen számukra, ahogy azt a 48., 49. és 50. módosításban tervezték.

A Bizottság természetesen szeretné biztosítani, hogy a Tanács által elfogadott végleges rendelet megfelelő egyensúlyt ér el egyrészt a helyreállítás alatt álló állományokkal kapcsolatos hobbihorgászat hatásáról – eseti alapon készített elemzés alapján – való pontos információ szerzése és, másrészt, annak biztosítása között, hogy azokat a hobbihorgászokat, akik tevékenységének nyilvánvalóan elhanyagolható biológiai hatása van, ne terheljék aránytalan elvárásokkal.

A bírságokat és a végrehajtást illetően: a 64. módosítás betold egy új 84. cikk (2a) bekezdést, amely alapján amennyiben egy halászati engedély tulajdonosának „büntetőpontokat” adnak, a tulajdonost ki kell zárni az uniós támogatásokból és a nemzeti köztámogatásból erre az időre. A Bizottság nem tudja elfogadni ezt a módosítást. Hasonlóan, a 61. módosítás sem elfogadható.

Valójában a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet 45. cikkének 7. pontja már lehetőséget ad arra, hogy a vétséget elkövetőknek a köztámogatásokhoz vagy az uniós támogatásokhoz való hozzáférését ideiglenesen vagy állandóan megtagadják. Egy további ilyen szabály bevezetése a büntetőpontrendszerbe aránytalan lenne.

A 107. módosítás eltörli a Bizottság által javasolt minimum és maximum bírságokat. Ez nem elfogadható, mert az összehasonlítható bírságok minden tagállamban fontos részét képezik annak, hogy az elrettentés hasonló szintjét éri el az összes közösségi vizeken és így egyenlő feltételeket hozzanak létre egy közösségi szintű közös keret létrehozása által. A rendelkezés nem érinti a tagállamoknak azon mérlegelési jogát, hogy eldöntsék, milyen szabálysértés minősül komolynak.

A Bizottság jogkörét érintően: a 71. módosítás megköveteli egy tagállami hivatalnok jelenlétét a Bizottság által végzett ellenőrzés során, és hasonlóan, a 108. módosítás az olyan esetekre korlátozza a bizottsági vizsgálatok és ellenőrzések elvégzését, amikor erről a tagállamot előzetesen tájékoztatták. A Bizottság azon hatáskörét, hogy önállóan hajtson végre ellenőrzéseket, komolyan befolyásolná, ha az érintett tagállam hivatalnokainak mindig jelen kellene lenniük az ellenőrzések során. A tagállam, azáltal, hogy nem küld hivatalnokot, még az önálló vizsgálat elvégzését is meg tudná akadályozni.

A 104., 108., 109. és 110. módosítások szintén problémásak, mivel korlátozza a közösségi felügyelők hatáskörét, és korlátozza azon jogait, hogy önálló hitelesítéseket és önálló ellenőrzéseket hajtsanak végre. A közösségi felügyelők ezen hatásköre nélkül a Bizottság nem tudja biztosítani a közös halászati politika azonos alkalmazási szintjét az összes tagállamban.

A 72. módosítás elveszi a jogalapot arra, hogy a közösségi pénzügyi támogatást fel lehessen függeszteni vagy meg lehessen szüntetni az olyan esetekben, amikor bizonyíték van arra vonatkozóan, hogy nem tartották be a rendelet rendelkezéseit. A Bizottság nem tudja elfogadni ezt a módosítást. Ezzel a módosítással a Bizottságnak az az egyszerű következtetése, hogy az érintett tagállam nem tette meg a megfelelő intézkedéseket, elégséges lenne ahhoz, hogy intézkedéseket tegyenek az adott tagállam ellen.

Másrészt, a 111. és 112. módosítások korlátozzák a Bizottság azon hatáskörét, hogy felfüggeszse a közösségi pénzügyi támogatást. Ez komolyan aláásná a Bizottság azon lehetőségét, hogy alkalmazza ezt az intézkedést. Mi több, a módosítás nem tisztázza, hogy a Bizottság helyett kinek kellene egy ilyen döntést meghoznia.

A halászati tilalom tekintetében: a 73. módosítás jelentősen korlátozza azokat az eseteket, amikor a Bizottság halászati tilalmat vezethet be azért, mert nem tartják be a közös halászati politika célkitűzéseit. Sokkal nehezebb lesz azt mondani, hogy „bizonyíték” van a nem teljesítésre, mint azt, hogy „okkal hisszük”, hogy nem teljesítették. Annak érdekében, hogy biztosítsuk, hogy a közös halászati politika szabályait egyenlően alkalmazzák minden tagországban, továbbá hogy elkerüljük a veszélyeztetett állományok fenyegetettségét, fontos, hogy a Bizottságnak lehetősége legyen halászati tilalmat elrendelni, amikor a kérdéses tagállamok ezt nem teszik meg maguk. Hasonló módon a Bizottság nem tudja elfogadni a 113. módosítást sem, amely ennek a cikknek az eltörlését javasolja.

A 74. és 78. módosítások jelentősen csökkentik a nemzeti kvóták betartása érdekében a tagállamokra gyakorolt nyomást. Ezeknek a módosításoknak az elfogadása egyszerűen a status quo fenntartását jelentené. A módosítások jelentősen csökkentenék a Bizottság arra vonatkozó lehetőségeit, hogy intézkedéseket tegyen annak biztosítására, hogy a tagállamok ne fogjanak ki halakat az olyan szabályozott állományokból, amelyekre vonatkozóan a tagállamnak nincs, vagy csak alacsony kvótája van. Ez különösen káros lenne az olyan esetekben, amikor az ilyen halászat más tagállamokat akadályoz meg abban, hogy a kvótájuknak megfelelő mennyiségű halat fogjanak ki.

A 79. és a 80. módosítás eltörli a 98. és a 100. cikket, amelyek a kvóták levonásának és a közös halászati politika célkitűzéseinek való nem megfelelés miatt a kvótacsere visszautasításának lehetőségét nyújtják a Bizottságnak. A Bizottság fenn kívánja tartani ezt a rendelkezést, amely egy fontos eszköz a közös halászati politika szabályainak a tagállamokkal való betartatásának biztosítására. Ez megfelel a Számvevőszék ajánlásának, miszerint meg kell erősíteni a Bizottság azon képességét, hogy nyomást gyakoroljon a tagállamokra. Segíteni fog továbbá demonstrálni a nemzeti halászati ágazatok számára, hogy az, hogy nemzeti közigazgatásuk betartsa a közös halászati politika szabályait, saját érdekük is, és ezért várhatóan pozitív nyomást fognak gyakorolni nemzeti közigazgatásukra e célból.

A 114. módosítás a sürgősségi intézkedésekről szóló 101. cikk eltörlését javasolja. A Bizottság nem tudja elfogadni ezt a módosítást, mivel a rendelkezés egy fontos eszköz annak biztosítására, hogy a tagállamok betartsák a közös halászati politika szabályait.

Szeretném újra megköszönni Romeva i Rueda úrnak a jelentést és a bizottságnak azt a figyelmet, amit erre a rendkívül fontos kérdésre fordított. A jelentés egy rendkívül fontos hozzájárulás egy ténylegesen hatékony ellenőrző rendszer kialakításához. Szeretnék elnézést kérni, hogy ilyen sok idejüket elrabortam.

Carmen Fraga Estévez, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, biztos úr, egy fő ellenvetésem van ezzel a javaslatlall kapcsolatban: mégpedig az, hogy egyáltalán nem kér tanácsot az érintett ágazattól.

Elfogadhatatlan, hogy a Bizottság továbbra is azt hangoztatja, hogy az egész halászati politikát az érdekeltekkel való tárgyalások eredményeire kell alapozni, azzal pontosan egyidőben, hogy egy olyan rendeletet készít, amelynek rendkívül komoly, azonnali hatása lesz a flottára és az iparágot meg valójában megfosztják a párbeszéd vagy az előzetes egyeztetés lehetőségétől.

Ez egy rossz kezdet ahhoz, hogy megpróbálják megalapozni a szabálykövetés kultúráját, amelyre a Bizottság olyan gyakran utal. Az időzítés is erősen megkérdőjelezhető.

Bár igaz, hogy az ellenőrzési politika a közös halászati politika egyik legnagyobb kudarca, az is igaz, hogy a Bizottság ezt 1993 óta fenntartotta és csak akkor döntött ennek módosításáról, amikor most bemutatott egy jelentéstervezetet a közös halászati politika reformjáról, kijelentve a megőrzésre és az irányításra vonatkozó rendszer teljes felülvizsgálatát.

Lévé, hogy az ellenőrzés minden irányítási rendszer állandó jellemzője, sokkal ésszerűbb lett volna mindkét reformot úgy koordinálni, hogy ne kockáztassák meg, hogy az 2012. évre tervezett reform ezt a javaslatot idejémműlttá teszi, amelynek néhány intézkedése lehet hogy még 2012-ben sem fog hatályba lépni.

Ez a két fő hiba csökkenti az értékét azoknak a javaslatoknak, amelyek igazán sikeresek lehetnek volna, mint például a jogsértéseknek és a szankcióknak a harmonizációja, és az a célkitűzés, hogy a tagállamok határozottan felelősek legyenek az ellenőrző intézkedések alkalmazásával kapcsolatos politikai akarat nyilvánvaló hiányáért.

Elnök úr, már csak az maradt hátra, hogy megköszönjem az előadónak munkáját, és hogy sajnálatomat fejezzem ki, hogy ilyen kevés időnk van egy ilyen fontos kérdés megtárgyalására.

Emanuel Jardim Fernandes, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, Romeva i Rueda úr jelentésének, akinek gratulálok nyíltságáért, az a fő célkitűzése, hogy biztosítsa a közös halászati politika szabályainak betartását.

A szabályok tiszteletben tartása és egy, a halászatra vonatkozó európai megközelítés kialakítása a legjobb módjai a halászati ágazat érdekei megvédésének. Amennyiben az ágazat résztvevői – a legénységtől kezdve a halat áruló kereskedőig – nem tartják tiszteletben a szabályokat, kudarcra lesznek ítélve. Az a kísérlet, hogy európai szabályokat alkalmazzunk az európai flották sokféleségének figyelembe vétele nélkül, szintén hozzá fog járulni ehhez a kudarchoz.

Ezért javasoltam, hogy a Bizottság javaslatát hozzák jobban összhangba azzal a realitással, amivel a kisüzemi halászflokkok szembesülnek – bár messzebbre akartam menni –, amelyek alapvetően az egész Európai Unióban léteznek, különösen a legkülső régiókban, anélkül, hogy valaha is elfelejtenénk, hogy a közös halászati politikának megfelelő ellenőrző intézkedésekre van szüksége.

A halászati költségvetés előadójaként számos alkalommal sajnálatomat fejeztem ki az európai szabályok nem megfelelő betartása miatt. Különösen a tagállamok általi jobb ellenőrzést, a vizsgálatok eredményeinek átláthatóságát és a közösségi vizsgálati politika megerősítését követeltem, feltéve, hogy ezeket az ágazat számára nyújtott pénzügyi támogatási intézkedések kísérik.

Természetesen örültünk volna, ha ennél messzebbre jutunk, mindazonáltal gratulálok az előadónak a bemutatott javaslathoz és intézkedésekhez, és remélem, hogy a biztos úr megfelelő választ fog adni erre a kérdésre.

Elspeeth Attwooll, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, azon túl, hogy gratulálok Romeva i Rueda úrnak a jelentéshez, annak tartalmáról szeretnék szólni a közös halászati politika tágabb összefüggésében.

Az elmúlt 10 évben sok kritikát hallottam róla, beleértve az egyenlő feltételek hiányát, az érdekeltek nem megfelelő bevonását, a gazdasági, társadalmi és környezeti szükségszerűségek nem megfelelő kiegyensúlyozását és a mikroszintű irányítási rendszert.

Mostanában azonban sikerült megnyugtatom az embereket a felől, hogy a politika jelentős változáson megy keresztül. Természetesen még sok tennivaló van – például a visszadobás gyakorlatának megszüntetése –, és vannak idők, amikor a Bizottság még mindig irányt változtat a mikroszintű irányítástechnika felé. Itt megemlítem az ellenőrzési rendelet 47. cikkét, legalábbis annak eredeti verzióját. Gyakran mondtam, hogy a közös halászati politika egy kicsit olyan, mint egy olajszállító tartályhajó: sok idő kell ahhoz, hogy irányt változtasson, és úgy hiszem, hogy az ellenőrzési rendeletnek még sokat kell fejlődnie, hogy elérje a szükséges egyenlő feltételeket a végrehajtás és a szankciók tekintetében, ahogy a regionális tanácsadó testületeknek is sokat kell tenniük annak érdekében, hogy fejlődést érjenek el más tekintetben.

Egy személyes megjegyzéssel szeretném zárni felszólalásomat, kifejezve nagyrabecsülésem azért az értékes munkáért, amelyet a Halászati Bizottság tagjai végeztek és köszönetet mondva Borg biztos úrnak és csapatának mindazért, amit elértek öt éves irányításuk alatt.

Pedro Guerreiro, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, Portugália magában foglalja a történelmileg meghatározott területet az európai kontinensen és az Azori-szigetek és Madeira alkotta szigetvilágot. A törvény meghatározza tengeri fennhatóságának kiterjedését és határát, kizárólagos gazdasági övezetét és Portugália jogait a mellette lévő tengerfenékkal kapcsolatban. Az állam nem fogja átengedni a portugál terület semelyik részét vagy a fölötte gyakorolt felségjogát.

A Portugál Köztársaság alkotmányának 5. cikke nem is fogalmazhatna világosabban. Ennek eredményeképp, a Portugália alkotmányában őrzött rendelkezésekkel összhangban és az ezen rendelkezések betartásának biztosítására irányuló törekvéseink kapcsán benyújtottunk egy módosítást, amely kijelenti, hogy ennek a rendeletre vonatkozó javaslatnak nem veszélyeztetnie kellene, hanem tiszteletben kellene tartania a tagállamoknak a közös halászati politika szabályainak való megfelelés vizsgálatára vonatkozó hatáskörét és felelősségét.

Mindazonáltal a Halászati Bizottság által tett módosítások, bár néhány tekintetben minimalizálják az Európai Bizottság elfogadhatatlan javaslatának egyes negatív vonatkozásait, nem védik meg azokat az alapelveket, amelyeket központinak tartunk.

Más aggasztó és nem megfelelő szempontok mellett különösen az elfogadhatatlan, hogy a Bizottságnak hatásköre legyen arra, hogy önállóan végezzen vizsgálatokat előzetes figyelmeztetés nélkül a tagállamok kizárólagos gazdasági övezeteiben és területein, továbbá hogy saját mérlegelése alapján betilthassa a halászati tevékenységeket és felfüggeszthesse vagy megszüntethesse a közösségi pénzügyi támogatások kifizetését a tagállamok számára. Elfogadhatatlan továbbá, hogy egy tagállam megvizsgálhatja halászhajóit egy másik tagállam kizárólagos gazdasági övezetében az utóbbi felhatalmazása nélkül.

Azzal zárnám, hogy emlékeztetem Önöket arra, amit ez a Parlament maga is jóváhagyott: ez pedig az ellenőrzés fontossága a halászat kezelésében, ami a tagállamok hatásköre. Reméljük, hogy a Parlament nem fogja visszavonni szavát, amely sajnos szokásává vált.

Nigel Farage, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, be kell vallanom, hogy érdekelt vagyok ebben a témában. Egész életemben lelkes tengeri horgász voltam, ahogy családom jó része is. Élvezem ezt, mert ez az egyik utolsó alapvető szabadságunk. Kimehetünk a tengerpartra vagy beszállhatunk csónakjainkba, foghatunk néhány halat és hazavihetjük őket megenni.

Nos, a tengeri hobbihorgászok pár éve lobbiznak azért, hogy ezt a sportot bevegék a közös halászati politikába. Évek óta mondogatom, hogy „vigyázz, hogy mit kívánsz”. Most ez megtörtént, és ezt 47. cikknek hívják, és ennek a máltai biztosnak, Joe Borgnak hívják. Több mint egy millióan vagyunk Nagy-Britanniában: konzervatív szemléletűek és értelmesek vagyunk. Nincs szükségünk szabályozásra az olyanok részéről, mint Ön, Borg úr. Ezért kell azonnal visszautasítanunk a 47. cikket, mert semmi más nem lesz elég. Ha megkapja ezt a hatalmat, évről évre visszajöhet. Most esetleg azt mondhatjuk, hogy a part menti horgászatot békén hagyták, de ha egyszer ez olyan emberek ellenőrzése alá kerül, mint ön, Borg úr, akkor jövőre vagy azután visszajöhet, és elkezdheti szabályozni ezt is.

Ami a csónakból való horgászatot illeti, az ajtó nyitva áll, hogy mindenkitől elvárják, hogy engedélye legyen és hogy jelentse tevékenységét. Az összes kicsi győzelem, amelyet magunkénak tudhattunk a bizottsági szakaszban azáltal, hogy a „tagállamoknak el kell” szöveget arra cseréltük, hogy a „tagállamoknak el lehet” kezdeniük ezen adatok gyűjtését, elveszett: tartok tőle, hogy azzal, hogy Defra úr elment, minden lehetőséget meg fognak ragadni, hogy az uniós szabályokat arra használják, hogy az összes lehetséges módon ellenőrizzenek minket.

A tengeri horgászatot támogatni kell. Part menti zátonyokat kellene építenünk. Fel kellene ismernünk – ahogy az amerikaiak tették –, hogy milyen hatalmas gazdasági hatása lehet ennek. E helyett azonban egy olyan közös halászati politikánk van, amely már most egy környezeti katasztrófa. Hátrányosan különbözteti meg a brit flottát, és most tönkre fogja tenni a tengeri horgászatot is Nagy-Britanniában, ha ennek az embernek és hasonlórú embereinek hatalmat adunk. Tehát, Borg biztos úr, azt tanácsolom, hogy „dobja el a horgát”!

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Elnök úr, köszönet mondok Önnek Seté miatt. Valóban vannak halászati erőforrások, van egy új megfigyelő rendszer, amelyet ma este vitatunk meg, de mindenekelőtt halászok vannak, a munkájuk és a megélhetésük, és halásznak lenni a világ legnehezebb munkája. Nem olyan, mint hivatalnoknak vagy választott képviselőnek lenni, hanem formálja a szabad, de most elkeseredett férfiakat, ezért lázadnak fel a tonhalhalászok a Földközi-tengeren, Setében, Le Grau-du-Roi-ban és a franciaországi Boulogne-ban.

1983 óta, vagyis 26 éve szabályozzuk halászati tevékenységüket. Mindamellet a Római Szerződés hatálybalépése óta a KAP 32-39. cikkei is rájuk vonatkoznak, és a legelső halászatról szóló közösségi rendelet 1970-ben lépett érvénybe. 39 éve alkotunk jogszabályokat: 1986-ban a Spanyolország, 1993-ban a Dánia érkezése okozta sokk miatt az eresztőhálókról, a fenéken rögzített hálókról, a halászat szereplőiről, a teljes kifogható mennyiségekről, a kvótákról, segélyekről, flottaát szervezésről és modernizációról.

Jogszabályokat hozunk a büntetésekről, a biológiai pihenőidőről, az állományokról, a hulladékokról, az ellenőrzési rendszerekről, emberekről, fajokról, tőkehalakról, szürke tőkehalakról, kékuszójú tonhalakról, még a nemzetközi megállapodásokról is, és most a hobbihorgászatról! Ráadásul még mindig nem működik. A kék Európa egyre szürkébb és szürkébb lesz.

Miért? Mivel a halászat része a 21. századi globális élelmezési kihívásnak, globális szinten kell kezelni azt. Hasonlóan a pénzügyi válságokhoz, a járványokhoz, az éghajlatváltozáshoz, a bevándorláshoz és a súlyos bűnözéshez, a halak is alterglobalisták.

Nem tisztelik sem a határokat, sem a közösségi jogszabályokat. Európa túl kicsi ahhoz, hogy szabályozza a halászati erőforrásokat, és Perutól Japánig, Moszkvától Dakarig, Írorszáig és Valenciáig rendeletekre lesz szükség a halászati erőforrások globálisan megosztott tulajdonosi jogáról. Ezt az utat kell követnie Brüsszelnek is, elnök úr.

Elnök. – Nos, eme szóáradat után Stevenson úré a szó.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Elnök úr, Ön bizonyára tudja, hogy két halászt, egy apát és fiát Észak-Írországból, akik Peterheadben halásznak, börtönbe zártak Liverpoolban, miután 1 millió angol fontra megbüntették őket és a Vagyon-visszaszerzési Ügynökséget használták fel arra, amelyek rendszerint drogkereskedők és gengszterek elleni intézkedések kapcsán lépnek fel, hogy tönkretegyék ezt a két dolgozó halászt, akik ugyan bevallottan részt vettek illegális halászatban, amit senki nem nézne el – de az, hogy ezt a két dolgozó halászt, még akkor is, ha bűnösök ebben a vétségben, úgy kezelik, mint a bűnözőket, a

gengsztereket, ahogy a drogkereskedőket kezelnék, megdöbbsentő. Ez igazolja, hogy miért van mindenáron szükségünk intézkedésekre az egyenlő feltételek bevezetéséhez, amelyet Romeva i Rueda jelentése is tartalmaz, mivel hasonló vétségekért az Unió más részein valószínűleg csupán 2000 vagy 3000 euró büntetést szabnának ki.

A fennmaradó időt azonban arra szeretném használni, hogy a 47. cikkről beszéljek, nem meglepő módon azért, mert úgy hiszem, hogy különbséget kell tenni a „kell” szó és a „lehet” szó között, amely a 93., 48., 49. és 50. módosításokban szerepel. A bizottságban nagyarányú támogatásra talált módosításom, amelyben a „lehet” szó szerepelt, de ön, biztos úr, arról tájékoztatott minket, hogy ezt vissza fogja utasítani, így úgy tűnik, csak az időnket pazaroltuk.

Remélem, hogy ezt újra át fogja gondolni. Ha egy tagállam nem tartja szükségesnek, hogy ezt a tevékenységet elvégezze, remélem, tiszteletben fogja tartani a szubszidiaritás elvét.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Elnök úr, euroszeptikusként gyakran bizonyos kárörömet érzek, amikor különböző uniós intézmények olyan ésszerűtlen és nevetséges javaslatokkal állnak elő, mint a 47. cikk. Az ilyen javaslatok segítenek aláásni azt a megalapozatlan tiszteletet, amelyet a tagállamok sok állampolgára érez az Unió erőfeszítése miatt – az arra irányuló erőfeszítések miatt, hogy a demokratikus tagállamok hatásköreit átruházzák a bürokratikus Brüsszelre. Az ilyen javaslatok ezért megkönnyítik a centralizáció és a bürokrácia elleni küzdelmet, ugyanakkor azonban komolyan veszem az Európai Parlamentben betöltött szerepemet. Véget kell vetnünk ennek az irányzatnak, és remélem, hogy a parlamenti képviselők többsége is így gondolja. Amennyiben nem, remélem, hogy a többség legalább a szavazók július eleji ítéletétől fél, és ezért felismeri, hogy saját érdekükben – amivel legalább teljesen tisztában vannak – vissza kell utasítaniuk ezt a javaslatot. Ha a szubszidiaritás elve még arra sem képes, hogy távol tartsa az Unió kezét a stockholmi szigetvilág hobbihorgászatától, akkor sivár jövője lesz az európai projektnek.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, szeretném elmondani a biztos úrnak, hogy én is a „lehet” szót részesítem előnyben a „kell” szóval szemben. Én is társaláíró vagyok.

A közös halászati politika betartásának kultúráját nem lehet megalapozni addig, amíg nem a méltányosság és az igazságosság áll az ellenőrzési politika és a halászok elleni elkövetkezendő eljárások középpontjában. Tényleg szükségünk van, ahogy a rendelet javasolja – és ahogy az előadó is mondja – közösségi szintű ellenőrzésre és megfelelésre, amely ennek a helyzetnek a szükségleteit tükrözi, míg a végső felelősséget a tagállamokra kell hagyni.

Megdöbbsentő, hogy jelenleg a bírságok 600 és 6000 euró között mozognak hasonló vétségek esetében a különböző tagállamokban. Egyáltalán nem tartják tiszteletben a közös halászati politikát, amelyről egyöntetűen azt gondolják, hogy egy hiányos eszköz. Nincs szükségünk arra, hogy ez álljon a központjában.

A 47. cikkel, a hobbihorgászattal kapcsolatban, örülök a meghatározásnak, amely hiányzott a javaslattervezetből. Józan reakcióra van szükségünk. Igen, a tagállamok értékelhetik ezt, ha komoly hatással van a veszélyeztetett állományok kvótájára, de nem szabad hagynunk, hogy ökölszabály legyen. Kívételnek kell lennie, nem szabálynak. Térjünk át a visszaengedések kérdésére – erkölcstelen és teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy büntetőjogilag üldözzük halászaikat. Nem szabad bátorítanunk a járulékos halfogásokat, de nem szabad a halászokat büntetőjogilag üldözni sem ezek kirakodásáért. Kérem, hogy találjuk meg a helyes egyensúlyt, Borg biztos úr.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, biztos úr, a jelentése abszolút alapvető fontosságú. Senkinek, aki olvasta a Számvevőszék jelentését a közös halászati politika ellenőrzésének állapotáról, nem lehet kétsége afelől, hogy az Európai Bizottságnak ez a kezdeményezése teljesen életbevágó.

Mindamellet az is igaz, hogy előadónk teljesen kivételes munkát végzett ebben az esetben, és sikerült figyelembe vennie, különösen a kisüzemi halászat esetében, számos egyedi jellegzetességet, továbbá felhasználta néhány javaslatunkat is. Tiszta szívből szeretnék gratulálni neki ezért a példaértékű munkáért.

Mindazonáltal azt is meg szeretném említeni, hogy én a szubszidiaritás mellett vagyok. Viszont nem alkalmazható a szubszidiaritás az ellenőrzésben, ha nincs szubszidiaritás a közös halászati politika logikájában.

Ez az a kihívás, amellyel a biztos úrnak szembe kell néznie a közös halászati politika reformjában. Remélem, hogy elkötelezett és sikeres lesz ennek a kihívásnak a leküzdésében, ami létfontosságú a halászat számára egész Európában.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani ezért az érdekes vitáért. Egyértelműen mindannyian határozottan tisztában vagyunk az ellenőrzési rendszereink jelentős reformjának szükségességével.

Engedjék meg, hogy megpróbáljak kitérni néhány felmerült kérdésre, először is a hobbihalászat kérdését illetően. Ahogy mondtam, ez egy nagyon vitatott téma, valószínűleg a legvitatottabb azok közül az ellenőrzési intézkedések közül, amelyek szerepelnek a javaslatban.

Mindazonáltal számos félreértés merült fel azzal kapcsolatban, hogy mi a rendelkezés igazi célja és szándéka. Elmondtam, hogy készek vagyunk elfogadni azt a meghatározást, amelyet az egyik módosításban javasoltak.

Világosan ki fogom fejteni álláspontunkat a hobbihorgászat meghatározásáról és az azzal kapcsolatos rendelettervezetről az elkövetkezendő napokban, oly módon is, hogy írni fogok közvetlenül a horgászok képviselőinek, hogy elmagyarázzam a hobbihorgászattal kapcsolatos célkitűzéseket, paramétereket és részleteket.

Ezt követően, remélem, visszajelzést kapunk tőlük, és amennyiben szükséges, megvizsgáljuk a rendelkezéseket annak érdekében, hogy pontosan szolgálja az egyetlen elérendő célt.

Egy fontos problémánk van a helyreállítás alatt álló állományokkal kapcsolatban. Vannak bizonyos szabadidős tevékenységek, amelyek nagy nyomást gyakorolnak az ilyen állományokra, és ezt a problémát kezelünk kell.

A hivatásos halászokkal szemben is igazságos, hogy kezeljük ezt a problémát. Máskülönben soha nem remélhetjük, hogy visszájára fordíthatjuk a helyzetet, ha jelentős halászati erőfelfejtés történik, még akkor sem, ha hobbiszinten, és nem keresnek pénzt vele. Az állomány nem fog helyreállni, ha jelentős halászati erőfelfejtés tapasztalható, ahogy azt tudományos jelentések is kimutatták.

(Indulatnyilvánítás a teremből: „Erre vonatkozóan egyáltalán nincs tudomány!”)

Az ágazattal való egyeztetés teljes hiányára vonatkozóan úgy gondolom, hogy egyeztettünk az iparággal. Én magam is részt vettem nemrég egy ilyen konferencián Skóciában. Az összes illetékes regionális tanácsadó testület benyújtotta véleményét és, mint minden más jogalkotás során, egy nyilvános internetes konzultációt is szerveztünk. Az ágazattal különösen a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság keretében egyeztettünk 2008 folyamán.

A kis hajókra vonatkozó kérdést illetően, a Bizottság úgy gondolja, hogy a kis flottáknak jelentős hatásuk lehet az erőforrásokra. Ezért nincs rájuk vonatkozó általános mentesség a jelentésben.

Mindazonáltal a jelentés speciális mentességeket biztosít bizonyos kategóriájú hajók számára, általában a 10 méternél rövidebbek számára, különösen a VMS, a halászati napló, az előzetes értesítés és a kirakodási nyilatkozatok tekintetében. Ebben a tekintetben a javaslat figyelembe veszi az arányosság elvét.

Pénzügyi szempontokat is figyelembe vettünk az uniós társfinanszírozás szintjén, amely az elektronikus berendezések költségeinek maximum 95%-át fedezi annak érdekében, hogy segítse az érdekelteket az új technológiák bevezetésében. A mentességeket tovább fogjuk vizsgálni a végleges elnökségi kompromisszumon belül.

Guerreiro úr megjegyzéseivel kapcsolatban azt is szeretném elmondani, hogy az általa említett pontok közül számos már létezik a meglévő ellenőrző intézkedésekben. Ezért, ha elfogadnánk az általa javasolt módosításokat, akkor inkább visszalépnenk az ellenőrzés és a végrehajtás tekintetében, mintsem megerősítenénk azokat az intézkedéseket, amelyeket meg kell erősíteni.

Egyenlő feltételekre törekszünk a javasolt rendeletben a bírságokkal kapcsolatos intézkedésekben. Természetesen készek vagyunk alaposabban megvizsgálni ezeket, hogy megnézzük, szükség van-e további finomításokra, de a javasolt rendeletben a bírságokkal kapcsolatos intézkedések fő célkitűzése annak biztosítása, hogy ne legyen jelentős eltérés, ahogy az jelenleg tapasztalható, az egyes tagállamok által kirótt büntetések között, és az egyes tagállamok bírói hatóságai és más államok bírói hatóságai által kirótt büntetések között.

Végezetül, szeretném megköszönni Farage úrnak, hogy úgy gondolja, egy második ciklusban is itt a helyem!

Raül Romeva i Rueda, előadó. – (ES) Elnök úr, arra szeretném felhasználni ezt az utolsó két percet, hogy köszönetet mondjak.

Először is a Bizottságnak, nem csak az általuk végzett munkáért és a felkínált lehetőségért: valójában úgy gondolom, hogy soha nem könnyű egy ilyen kérdést felvetni és ilyen mélyrehatóan tárgyalni, de úgy érzem, szükség volt arra, hogy legalább elkezdjük a vitát. Ez nagy merészség volt; természetesen mindig lesznek, akik úgy gondolják, hogy az idő soha nem megfelelő hozzá, de úgy gondolom, hogy a vita legalább segített és továbbra is segíteni fog bizonyos nehézségek tisztázásában, amire az ágazat nagyobb mértékű és jobb szabályozása elérésének érdekében szükségünk van.

Másodszor, szeretnék köszönetet mondani a többi előadónak és árnyékelőadónak, mivel, ahogy láhattuk a vita során, nagyon eltérő nézeteink vannak, és jelentős erőfeszítést tettünk annak érdekében, hogy egységes álláspontot találjunk.

Szeretném elismerni továbbá mindenki erőfeszítését a témával kapcsolatban. A következtetés, amelyre jutottunk, talán nem az, amit mindannyian reméltünk. A tűréshatárt véve példának, én egyetérték a Bizottsággal, miszerint az 5% megfelelő volt. A 10% a kompromisszum része, mert voltak képviselők, akik még ennél is sokkal messzebbre akartak menni.

Hasonló a helyzet az elektronikus rendszerek bevezetési ideje kiterjesztésének vagy elhalasztásának a lehetősége tekintetében.

Szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy ez nem foglal magában további kiadásokat, amely részletről hajlamosak vagyunk elfeledkezni. Mindenesetre a Bizottság egyedi forrásokat biztosít ezzel kapcsolatban.

Végezetül pedig a hobbihorgászat kérdésével kapcsolatban, amely a legvitatottabb, de nem szükségszerűen a legfontosabb része ennek az indítványnak, egy szempontra szeretnék összpontosítani: ez a megkülönböztetés tilalma. Ha nem ismerjük fel, hogy mindannyiunknak szerepe van a felelősség megosztásában, nem valószínű, hogy el fogjuk érni a kívánt eredményt.

A kompromisszum elérése az egyeztetések során természetesen nem volt könnyű, de úgy gondolom, hogy egészen elfogadható. Mindazonáltal megállapodásunk nem szól arról, hogy vajon a hobbihorgászat esetleges hatásának tanulmányozását kötelezően vagy önkéntes alapon kell elvégezniük a tagállamoknak.

Mivel néhány kivételt javasoltak a szabadidős ágazattal kapcsolatban, úgy érzem, legalább jó lenne látni, hogy a tagállamok elkötelezik magukat a szükséges információ megszerzése mellett, mintsem hogy kényszerítsük őket erre, mert, ismétlem, vagy megosztjuk a felelősséget, vagy végül mindannyian – a szabadidős ágazattal együtt – szabályozás nélkül maradunk.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

23. A halászati erőforrások technikai intézkedések révén történő megóvása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Visser úr jelentése (A6-0206/2009), a Halászati Bizottság nevében, a halászati erőforrások technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)).

Carmen Fraga Estévez, az előadót helyettesítve. – (ES) Szeretném megköszönni az előadónak, hogy hangsúlyozott néhány fő aggodalmat, ami felmerült a Bizottság jelentésében.

Ezek egyike az az új tendencia, hogy szabályozzuk azoknak a témáknak az egyes területeit, amelyek a közös politika pilléreit képezik. Míg ez a megközelítés elméletileg érthető a technikai intézkedések esetében, nagyon vigyáznunk kell arra, hogy a későbbi regionális rendeletek kizárólag a technikai részletek alkalmazásával és szabályozásával kapcsolatos aspektusokra korlátozódjanak.

Azért említem ezt, mert a minimumintézkedéseket tartalmazó keretrendeletek megfogalmazása, amelyeket aztán gyakran az egyes területekre vonatkozó különböző jogszabályok követnek, együtt a komitológiához való fordulás egyre növekvő tendenciájával, egyike azoknak a lehetőségeknek, amelyet a Bizottság kész kihasználni, amennyiben a halászattal kapcsolatban egy együttdöntési eljárás lehetőségével kell szembenéznie, ahogy azt a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság nyíltan bevallja a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvben.

Azt is észben kell tartanunk, hogy nem egy közönséges politikáról van szó, hanem egy közös politikáról, amelyben nagyon világosan kell fogalmazni azzal kapcsolatban, hogy mi tartozik bele az ellenőrzésnek a

tagállamokra való többé-kevésbé burkolt átruházásába vagy a túlzott decentralizálásába annak, aminek közös szabályoknak kellene lenniük, hogy ne akadályozzák a versenyt és elkerüljék a flották közötti diszkriminációt.

Ezért míg elfogadható lehet, hogy a ténylegesen helyi fajok esetében a minimum méretet a regionális szabályozó hatóságok szabályozzák, ez csak az esetek elenyésző számában érvényes; a minimum méreteknek általában, csakúgy, mint a hálók mérésének és azon kritériumok megalkotásának, amelyek alapján a fogásokat kirakodják és eladják, univerzálisnak kell lenniük, és azokat a Tanácsnak és a Parlamentnek kell elfogadniuk.

A Halászati Bizottság által bevezetett fő változtatások némelyike is ebbe az irányba halad, megpróbálva a komitológiai eljárás bármilyen alkalmazását a részletekre korlátozni és kitartva amellett, hogy a Tanácsnak rendelkeznie kell hatáskörrel annak érdekében, hogy bevezethessen tilalmi időszakokat, hálóméreteket és intézkedéseket a visszaengedés betiltására vagy csökkentésére, mert tudjuk, hogy a közösségi halászatra olyan szabályoknak is vonatkozniuk kell, amelyek azonosak mindenki számára.

Meg kell jegyezni, hogy az egyetlen ténylegesen közösségiesített vonatkozása ennek a politikának, amit „közösnek” hívunk, a piacokhoz való hozzáférés, míg az állományvédelmi politika és a kezelési politika – ne hívjuk ezt többé ellenőrzési politikának – helyet enged bizonyos manőverezéseknek, amit a tagállamok általában lelkiismeret-furdalás nélkül kihasználnak saját flottáik előnyére és a többi flotta rovására.

Éppen most lehetünk tanúi a Bizottság erős elkötelezettségének az ellenőrzés közösségiesítése és szabványosítása iránt, és nehéz lenne megérteni, hogy a fennmaradó intézkedések miért szolgálják, épp ellenkezőleg, ennek az ellenőrzésnek a szétdarabolását és szétördelését, vagy azt aényt, hogy különböző szabályokat hoznak létre ugyanarra a tevékenységre, attól függően, hogy hol végzik azt.

Ez veszélyezteti a Közös Halászati Politika hitelességét és saját jövőjét, amit nem szabad biztosra venni a 2012-es reform előtt.

Végezetül, a vitatott „egy háló” szabállyal kapcsolatban úgy gondolom, hogy a Parlament egy jó alternatív megközelítést ajánlott a Bizottságnak, jelezve, hogy ez mely esetekben lenne életképtelen; ezért elfogadhatónak kellene lennie, hogy több mint egy halászhalót vigyenek fel a fedélzetre.

Remélem, hogy a továbbiakban a Bizottság fogékony lesz a halászati ágazatot és a Halászati Bizottságunkat érintő igazán fontos problémák iránt.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, engedje meg, hogy köszönetemet fejezzem ki az előadónak, Visser úrnak, Fraga asszonynak és a Halászati Bizottságnak a Bizottságnak az Atlanti-óceánra és az Északi-tengerre vonatkozó technikai intézkedésekkel kapcsolatos javaslatáról szóló jelentéstervezetért.

Ez egy nagyon technikai dokumentum, és, ahogy tudják, a technikai intézkedések az Atlanti-óceánon és az Északi-tengeren nagyrészt a meglévő szabályokból származnak. A közösségi jogszabályokban az intézkedések különböző rendeletekben terjednek szét: az 1998. évi, az Atlanti-óceánra és az Északi-tengerre vonatkozó általános technikai intézkedéseket tartalmazó rendeletben; a tőkehal- és a szürke tőkehal állományok helyreállítására vonatkozó kiegészítő technikai intézkedéseket tartalmazó rendeletben; és az éves teljes kifogható mennyiségre és kvótára vonatkozó rendeletben, amely szintén számos technikai védelmi intézkedést tartalmaz. Ettől a jogi összetettségtől eltekintve, a jelenlegi szabályok néhány esetben nagyon bonyolultak, és nehéz végrehajtani és ellenőrizni őket.

Múlt év június 4-én a Bizottság elfogadott egy, az Atlanti-óceánra vonatkozó technikai védelmi intézkedésekről szóló új rendeletjavaslatot. A javaslatot az érdekeltekkel és a tagállamokkal 2006-ban és 2007-ben folytatott széleskörű egyeztetések után készítették el. A jelentés az összes fontos szabályt egy jogalkotási aktusba foglalja össze, amely ezáltal fejleszteni fogja a jogi következetességet. A javaslat továbbá kísérletet tesz a különböző szabályok egyszerűsítésére, tisztázására és korszerűsítésére. Külön figyelmet fordítottak a fedélzeti ellenőrzések egyszerűsítésére és a halászok költségeinek csökkentésére. Tartalmaz további szabályokat a visszaengedés csökkentésére is, mint például a valós idejű bezárásokra vonatkozó jogi keret létrehozása, amelyet az Északi-tengeren már alkalmaznak.

Egy új döntéshozatali szerkezetet is javasoltunk, tanácsi szintű döntést használva az általános és létfontosságú intézkedések esetében, és komitológiát használva a részletesebb és régióspecifikus technikai intézkedések esetében, ezáltal elkerülve a mikroszintű irányítástechnikát politikai szinten. Ezt a megközelítést nem támogatja a jelentésük, ahol az 1., 6., 7., 25. és 26. módosítások tanácsi rendeleteket kívánnak mind az általános, mind a részletes technikai szabályok esetében. A Bizottság, különösen a közös halászati politika reformja keretében, nem akarja továbbra is a mikroszintű irányítástechnikát alkalmazni politikai szinten.

Mindazonáltal figyelembe véve a jelentésben a komitológiával kapcsolatban tett megjegyzést, a Bizottság kész tanulmányozni bármilyen eljárást, amely, miközben a komitológiát fenntartja a regionális technikai szabályok esetében, képes tanácsi szintre emelni bármilyen kérdést, amely létfontosságúnak vagy politikainak bizonyul.

A Bizottság részben tudja elfogadni a 2. és 3. módosításokat, amelyek szükség esetén a halászeszközök további illusztrációjával és bizonyos, a piacra vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatosak, különösen a fajok minimum méretével, az intézkedések harmonizációja céljából.

A visszadobás gyakorlatával kapcsolatos politikával összhangban a Bizottság új szabályokat javasol a valós idejű bezárásokkal és a továbbhaladásokkal kapcsolatos intézkedések tekintetében a specifikusabb állományok esetében a visszadobás gyakorlatának csökkentése érdekében. Mindkét intézkedés hasznos eszköz, és a visszadobások csökkentése érdekében fontosak, mert lehetővé teszik a kirakodással foglalkozó szabályokról a tényleges fogásokkal foglalkozó intézkedésekre való áttérést. A Bizottság ezért nem tudja elfogadni a 4., 5., 21., 23. és 24. módosításokat. Mindazonáltal a 20. módosítás, amennyiben a „mennyiséget” a „súlyra” cseréli ki a mellékfogás szintjének definiálására, elfogadható. Emellett pozitívnak tartjuk a távolsággal kapcsolatos derogációkról szóló módosítás második részét. Egy ilyen derogációnak a paramétereit azonban részletesebben kellene tanulmányozni, és a végrehajtási rendeletben lesz megállapítva.

A Bizottság, főleg ellenőrzés céljából, be akarja vezetni az egy háló rendelkezést, amely a legtöbb európai állományra alkalmazható. A Bizottság kész megvizsgálni az esetleges derogációkat a specifikus állományok esetében, amennyiben ez igazolt és jól indokolt, és amennyiben figyelembe veszik a 11. módosításban foglalt kritériumokat. Az ilyen derogációk a regionális rendeletek részét kell, hogy képezzék.

A Bizottság javaslatának más aspektusai nagyon technikaiak, és sok részlet a halászati eszközök szerkesztésével és használatával kapcsolatos az Atlanti-óceánon. Észrevettem, hogy az előadó és a Halászati Bizottság a javaslat nagyon technikai részeit is vizsgálta és számos módosítást javasolt a javaslat fejlesztése céljából. Mindazonáltal fenntartásomat kell kifejeznem a 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16. és 22. módosításokkal kapcsolatban. A tudományos szakvélemények alapján javasolt technikai szabályokat egyszerűsítették a jelenlegi jogszabályokhoz képest, és meg fogják könnyíteni a fedélzeti ellenőrzéseket és csökkenteni fogják a halászok kiadásait. A Bizottság nem tudja elfogadni, a 18. és a 19. módosítást, mivel a javasolt intézkedések már hatályosak, egy tudományos szakvéleményen alapult bizottsági javaslattal kapcsolatban a Tanácson belül elért politikai megállapodást követően, és nincs birtokunkban új információ, amely indokolna bármilyen módosítást.

Támogatható a 27. módosításban foglalt elképzelés, és ezért, új technikai intézkedések bevezetésekor, a Bizottság egyetért érvénybe lépésük elhalasztásával, hogy a halászoknak elég idejük legyen a szükséges átálláshoz.

Engedjék meg, hogy újra kifejezzem hálámat az előadónak és a Bizottságnak a jelentéssel kapcsolatos munkájukért.

Paulo Casaca, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, én is gratulálnék a Bizottságnak a jogalkotási kezdeményezéséhez, és az előadónknak is, akit itt ma képviselőtársunk, Fraga asszony képvisel.

Úgy vélem, valóban életbevágóan sürgős volt, hogy ebben a tekintetben egyszerűsítsük a jogalkotási keretet. Azt is gondolom azonban, hogy ennél sokkal tovább kell mennünk, különösen két alapvető területen, melyek közül az első a visszadobás kérdése.

Véleményem szerint a tervezett reformnak alapvető szinten egészen egyszerűen meg kell tiltania a visszadobást. A visszadobást teljes mértékben be kell tiltani. Másodszor úgy gondolom, fel kell állítanunk azt az elvet, hogy minden hajó tartsa tiszteletben az európai szabályoknál szigorúbb szabályozást az olyan régiókban, ahol a regionális vagy nemzeti hatóságok ilyennek tekintik a szabályozást.

Ez két olyan alapelv, melyek itt hiányoznak, és remélem, hogy figyelembe veszik majd őket a közös halászati politika reformjánál.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, üdvözlöm ezeket a szelektív halászati gyakorlatokat támogató intézkedéseket, melyek minimalizálják az erőforrásokat magukba foglaló komplex ökoszisztémák károsodását, miközben lehetővé teszik a felelősségteljes halászat folytatását és maximalizálják a hozamot, valamint minimálisra csökkentik a járulékos halfogást és az azt követő visszadobást. A lehető leghamarabb el kell jutnunk odáig, hogy betiltjuk a visszadobást, biztos úr.

Egyik erősségünk az EU-ban található halászterületek változatossága, ami ugyanakkor meg is nehezíti, hogy megfelelő, felelős és koherens szabályozást alkossunk. Európában minden tengernek megvan a maga jellegzetessége, és fontos, hogy felismerjük azt a tudást és szakértelmet, amit az érintett érdekelt felek képviselhetnek, és hogy ellenálljunk az EU-szinten történő részletes irányítás kísértésének.

Mivel e politikai mandátum során ez az utolsó vitánk a halászatról, szeretnék köszönetet mondani önnek, Biztos úr, és minden munkatársának a magas szintű elkötelezettségükért és a rövid ismertetőben tükröződő alapos tudásért, valamint a Halászati Bizottságnak szentelt időért és figyelemért. Mindig a rendelkezésünkre álltak. Ezt nagyra értékeljük, és más Biztosok elérhetőségével összehasonlítva figyelemre méltó a különbség.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretném megköszönni Davis asszonynak az iménti kedves szavait. Szeretném elmondani, hogy – ahogyan a bevezetőmben is említettem – e rendelettel kapcsolatban a komitológiai kérdések célja az, hogy egyszerűsödjön a nagyon technikai kérdésekkel kapcsolatos jelenleg túl bonyolult döntéshozatali rendszer.

Egyetértek azonban azzal, hogy szükség van egy olyan eljárásra, amely lehetővé teszi, hogy ha valamely ügy jelentősnek vagy politikai természetűnek tűnik, fel lehessen vetni a Tanács szintjén.

Ami a visszadobás kérdését illeti, máris kezdtünk lépéseket tenni a visszadobás mértékének csökkentése érdekében, különösen az Északi-tenger térségében és a tőkehalra vonatkozó helyreállítási terv keretében. Ezt folytatni fogjuk és további javaslatokkal állunk majd elő, például az leföldrés általános betiltása terén, amit 2010-re javasolunk majd, és reméljük, hogy a közös halászati politika reformjával kapcsolatos megbeszéléseken átfogóan foglalkozunk majd a kérdéssel, reményeim szerint szem előtt tartva, hogy a végeredmény a visszadobás teljes megszüntetése legyen.

Szeretném megköszönni a parlamenti képviselőknek, különösen a Halászati Bizottság tagjainak, hogy végig támogatták a Bizottságot, amikor az a halászat néha bonyolult és politikai értelemben érzékeny kérdésével foglalkozott.

Carmen Fraga Estévez, az előadót helyettesítve. – (ES) Elnök úr, különösen egy megjegyzésért vagyok hálás a biztos úrnak, azért, hogy készen áll átgondolni a Bizottság komitológiával kapcsolatos álláspontját. Azért fogadom örömmel a hírt, mert a Parlament a Halászati Bizottságban folyó vita során egyértelművé tette, hogy nem ért egyet azzal, hogy a Bizottság – és ez a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyv tervezetében is érezhető – túl sokat és különös érdeklődéssel foglalkozik a komitológia kérdésével.

Ezenkívül a Bizottság indokolja is ezt a zöld könyvben, azt állítva, hogy az eljárások késedelmet szenvedhetnek, tekintve, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése után a Parlament most először együttdöntési eljárást fog alkalmazni a halászattal kapcsolatban.

Én nem hiszem, hogy ez igaz; úgy vélem, hogy a jogalkotási folyamatokban gyakori a késedelem, de nem a Parlament vagy az együttdöntési eljárás miatt, hanem inkább azért, mert a Bizottság is későn nyújtja be a javaslatait. Véleményem szerint ez érdekes kérdés, olyan, amit meg kellene vitatnunk.

Értem, mire gondol a biztos úr, mikor azt mondja, hogy egy ennyire technikai jellegű rendeletnél néhány kérdésben a komitológiának kell döntenie és nem foglalkozhat mindennel a Tanács.

Úgy vélem azonban, biztos úr, hogy némileg különbözik az, hogy ön mit tekint „technikainak”, és hogy mi itt a Parlamentben mit tekintünk annak. Mi általában szűkebben értelmezzük, mint ön.

Legvégül – nem szeretnék túl hosszan beszélni egy olyan ügyről, amelyben nem én vagyok az előadó – szeretném megemlíteni az „egy háló” szabályt. Biztos úr, a Halászati Bizottságban lefolyt vita során nyilvánvalóvá vált, hogy a Bizottság főként ellenőrzési okokból védelmezi ezt az elvet.

Mindannyian értjük, hogy az „egy háló” szabállyal sokkal egyszerűbb az ellenőrzés kérdése, de ez a kérdéskör komoly problémát is jelent bizonyos halászatok számára, ahogyan azt ön is tudja.

Ezért ne használjuk az ellenőrzés kérdését folyton arra, hogy néha túl korlátozóak legyünk, mert mindig vannak döntések, melyeket nem kell meghozni.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

24. Közös bevándorláspolitikai Európa számára: elvek, fellépések és eszközök (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Mr Busuttil, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság tagja jelentésének (A6-0251/2009) rövid ismertetése, melynek címe: Közös bevándorlás-politika Európa számára: elvek, fellépések és eszközök (2008/2331)(INI).

Simon Busuttil, előadó. – (MT) Ha két sorban kellene összefoglalnom a jelentésemet, először is azt mondanám, hogy az Európai Parlament határozottan egy közös bevándorlási politika oldalán áll, másodszor azt, hogy a Parlament nem akar többé széttagolt bevándorlási politikát. Ehelyett koherens politikát szeretne, mert csak a koherens politika lehet hatékony.

Most még erősebb meggyőződéssel mondom ezt, a néhány nappal ezelőtti eset fényében, amikor a *Pinar* nevű hajó 154 bevándorlót mentett ki nemzetközi vizekről. Ez az eset kiemeli a közös politika szükségességét. Aláhúzza, mekkora árat vagyunk kénytelenek fizetni a működőképes közös politika hiánya miatt. Hogy mi az ár? Az az ár, hogy miközben mindenki elhárítja és más vállára helyezi a felelősséget, és miközben egymásra mutogatunk, naponta emberek fulladnak meg és halnak meg a szemünk előtt.

Gyalázat, hogy egy 60 milliós népességű ország a törvényeit használja arra, hogy megpróbálja egy olyan országra hárítani a felelősséget, amelynek a népessége kevesebb, mint félmillió. Sejttem, hogy elszigetelt esetről van szó, és hogy a *Lega Nord* olasz minisztere a közönsége kegyeit kereste, néhány héttel az európai parlamenti választások előtt. Könnyű átlátni ezeken a politikai cseleken, de ettől még nem lesznek elfogadhatóak. Meg szeretném dicsérni a konstruktív hozzáállást, amelyet a máltai és az olasz miniszterelnök tanúsított, amikor beavatkoztak, hogy megoldják a *Pinar* ügyét. Közbelépésüknek köszönhetően az értelem győzedelmeskedett a színpadi bohóckodás felett. A józan ész fölébe kerekedett a kompromisszumképtelenségnek és a törvény tisztelete erősebbnek bizonyult a dzsungel törvényénél.

Remélem, hogy a *Pinar*-incidens nyomán mindannyian megértjük, hogy könnyű ugyan másokra hárítani a felelősséget és másokat vádolni azzal, hogy hibáztak, de ez a könnyű út nem vezet megoldáshoz. A valóban európai politika útja vezet megoldáshoz, még akkor is, ha ez a nehezebb.

Jelentésemnek hat fő pontja van. Először is, hogy egyszer és mindenkorra véget kell vetnünk az emberi tragédiák sorának, melyeket az illegális bevándorlás okoz; másodszor, hogy a terhek megosztásának rendszerét, amit a bevándorlási paktum tartalmaz, késlekedés nélkül meg kell valósítani és kötelező érvényű jogi eszközzé kell tenni; harmadszor, nagyobb hangsúlyt kell helyezni azoknak a bevándorlóknak a visszatelepítésére, akiknek nincs joguk európai területen maradni; negyedszer, hogy az Európai Unió és egy harmadik ország között születő minden megállapodásnak a bevándorlás kérdésével is foglalkoznia kell; ötödször, hogy meg kell erősíteni a FRONTEX ügynökséget, nemcsak pénzügyileg, hanem – ami még fontosabb – erőforrások tekintetében; és végül, hogy keményebben kell fellépünk a szervezett bűnözés elleni küzdelemben.

Összefoglalva, számos kérdésben sikerült kompromisszumra jutnunk a jelentésben. Sajnos van azonban egy függőben maradt pont, amely a szocialista képviselőcsoportban a bevándorlók szavazati joga ügyében kialakult többségnek köszönhetően került be. Ezt én nem tudtam elfogadni. Ezért a jelentés mellett alternatív állásfoglalást is előterjesztettem, amely a szavazati jogra tett utalás helyett egy újrafogalmazást jelentő kompromisszumot javasol.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – (MT) Az Európai Bizottság nevében szeretnék gratulálni Busuttil úrnak az általa készített fontos jelentéshez. A jelentés egy központi jelentőségű kérdéssel foglalkozik, amely szorosan kapcsolódik az Európai Unió folyamatos fejlődéséhez; vagyis a közös bevándorlási politikával. Mint a jelentés is jelzi, az Európai Tanács által tavaly elfogadott Bevándorlási Paktum kiindulópontként szolgált a közös menekültügyi és bevándorlási politika felé vezető úton.

Most arról kell gondoskodnunk, hogy az e paktumban vállalt kötelezettségeket teljesítsék is. A jövő hónapban a Bizottság javaslatot tesz majd olyan eszközökre, melyekkel ellenőrizni lehet a paktum teljesítését. Ez egy éves jelentés formájában fog megvalósulni, melyet a Bizottság tesz közzé. Ezek a jelentések fogják az alapját képezni az Európai Tanács éves vitáinak a bevándorlási és menekültügyi politikáról, melyekre 2010-től fog sor kerülni.

Az e paktumban kialakított közös politika általános céljainak meghatározása a többéves programban, azaz a stockholmi programban is szerepelni fog, amelynek elfogadására a tervek szerint még idén, a svéd elnökség alatt kerül majd sor. A Busuttil-jelentés rendkívül hasznos információkkal látja el a Bizottságot, így segítségére

lesz, hogy egy idén nyárig elfogadandó közlemény formájában megtegye a maga tervezett hozzájárulását. Szeretném kiemelni, hogy gondolataink általánosságban véve egybevágnak.

A Busuttal-jelentés több ponton cselekvésre sűrgeti a Bizottságot. Erre itt azt szeretném válaszolni, hogy a Bizottság már aktívan elkötelezte magát. Példa erre az ideiglenes és a körkörös bevándorláshoz kapcsolódó létesítmények fejlesztése, az adatgyűjtés és -elemzés területén tett előrelépések, a jobb információterjesztés mind a bevándorlók valós lehetőségeiről, mind az illegális bevándorlás veszélyeiről, és találhatunk példákat a harmadik országokkal való együttműködés terén is.

Szeretnék kitérni arra a területre, ahol Busuttal úr aggodalmát fejezte ki, nevezetesen a tagállamok közötti szolidaritásra a bevándorlási kérdésekben. Mint az előadó is kiemelte beszédében, a Földközi-tengeren nemrégiben történtek ismét ráirányították a figyelmet a problémákra és a súlyos nyomásra, amelynek egyes tagállamok ki vannak téve. Szeretném biztosítani önt, Busuttal úr, hogy a Bizottság teljes mértékben elkötelezett arra, hogy megtalálja a módját, hogy segítséget nyújtson a különösen erős bevándorlási nyomás alatt álló tagállamoknak.

Itt szeretnék három példát említeni azon intézkedésekre, melyeket már megtettünk vagy meg fogunk tenni ebben a vonatkozásban. A dublini rendeletet úgy kell módosítani, hogy megengedje a különösen nagy nyomás alatt álló tagállamokba irányuló áthelyezések felfüggesztését. Felállítjuk majd az Európai Menekültügyi Támogató Hivatalt, melynek feladata az lesz, hogy támogassa e tagállamokat, és pénzügyi eszközöket bocsátunk majd a tagállamok rendelkezésére, melyek a bevándorlók belső és önkéntes újraelosztását célozzák.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) Az Európai Bizottság becslése szerint 2050-re az EU-nak 60 millió harmadik országbeli dolgozóra lesz szüksége, miközben gyorsuló ütemben fogy majd a munkaképes lakosság. Ebből következően hosszú távon a lisszaboni stratégia ambiciózus célkitűzéseinek teljesülése az EU-n kívülről érkező munkaerőtől függ.

Ugyanakkor jelenleg, a gazdasági válság idején a munkanélküliségi ráta jelentősen nő, és az új tagállamok sok külföldön dolgozó munkása is az állásukat elveszítőkhöz tartozik. Így rendkívül fontos, hogy összekössük a bevándorlási és a foglalkoztatási politikát, hogy igazságos és praktikus helyzetet teremtsünk, miközben a közösségi preferencia elvét is szem előtt tartjuk. Úgy gondolom, nem helyes, hogy a bevándorlóknak biztosítjuk a szabad mozgás jogát az EU-n belül, míg a románok és bolgárok nem élveznek teljes mozgásszabadságot az európai munkaerőpiacon.

Erkölcstelen és veszélyes, ha támogatjuk a fejlődő országokból történő agyelszívást, anélkül, hogy figyelembe vennénk a bumerángthatás kockázatát és anélkül, hogy törődnénk a diszkriminációval, melynek nyomán a bevándorlók többsége képzettsége alatti munkát kap, különösen a nők, aminek következtében mindnyájan a származási országban és az EU tagállamaiban uralkodó negatív sztereotípiák és szokások áldozatai lesznek.

Jamila Madeira (PSE), írásban. – (PT) Az Eurostat szerint az EU népességének elöregedése középtávon valósággá válik. A bevándorlás fontos élénkítőként működhetne az EU jó gazdasági teljesítményének biztosításában. Mindezek fényében fel kell ismernünk az EU-ba való bevándorlás létfontosságú szerepét.

Az illegális foglalkoztatás ellen küzdeni kell, mivel alapvetően sérti a migráns dolgozók jogait. Olyan európai politikát kell szorgalmaznunk, amely arra bátorítja az illegálisan itt tartózkodó migráns dolgozókat, hogy jelentkezzenek be a hatóságoknál, miközben biztosítja, hogy ez nem vezet jogaikat megsértő gyorsított kiutasítási eljárásokhoz. Ezek a dolgozók már akkor alsóbbrendű helyzetben vannak, amikor Európába érkeznek, és nyilvánvaló, hogy a migrációs áramlatok megfelelő kezelése az EU-nak és a harmadik országoknak egyaránt hasznára válhat.

Küzdenünk kell a képességek elpazarlása ellen, amit a migráns dolgozók között újra és újra tapasztalunk. Ezek a dolgozók, különösen a nők, gyakran kötnek ki olyan munkakörben, amelyre túlképzettek.

Úgy érzem, a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania szakképesítések elismerésének kérdésére és az élethosszig tartó tanulás ösztönzésére, miközben azt is biztosítani kell, hogy a bevándorlóknak lehetőségük legyen megtanulni a fogadó ország nyelvét, hogy biztosítva legyen az Európai Unióba való társadalmi, szakmai és kulturális integrációjuk.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) Az Európába irányuló bevándorlás olyan jelenség, mely régóta folyamatosan zajlik, és olyan tényezők ösztönzik, mint az Európa és a világ más régiói között az életszínvonalban megfigyelhető jelentős anyagi különbségek.

Egyértelmű, hogy Európának közös megközelítésre van szüksége az EU-ba irányuló bevándorlással kapcsolatban. Egy tagállam cselekvésképtelensége közvetlen hatással lehet más tagállamokra. A migráció rossz kezelésének súlyos következményei lehetnek a származási országokra és magukra a bevándorlókra is.

Tudatában kell lennünk, hogy a legális bevándorlás hasznos jelenség, amely sok különböző csoportnak jelent lehetőségeket. Az utóbbi évtizedekben a bevándorlók nagyon jelentős szerepet játszottak az Európai Unió fejlődésében, és az EU-nak továbbra is szüksége van a munkájukra. Ezzel kapcsolatban közös politikai vízióra van szükség, amely a múltbeli eredményekre alapul és a jövőre is vonatkozik. E cél eléréséhez hatékonyabb együttműködés szükséges. Sok ember az életét vagy az egészségét kockáztatja, hogy átlépje különösen az EU új déli és keleti határát. Ezrek fulladnak a tengerbe, miközben jobb életet keresnek.

A bevándorlás az egyik legsúlyosabb kihívás, ami jelenleg Európa előtt áll, és rajtunk múlik, hogy hogyan nézünk szembe vele. Lehetőséget is kovácsolhatunk belőle, vagy sok embernek árthatunk, ha rosszul kezeljük.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) Annak alapján, hogy Európa a bevándorlók fő célpontja, a bevándorlásra vonatkozó szabályozási keret harmonizációja az EU egyik prioritása kell hogy legyen.

Ha mi, európaiak most nem teszünk lépéseket egy közös bevándorlási politika támogatása érdekében, később viselnünk kell a következményeit annak, hogy nem cselekedtünk időben.

El tudom képzelni azt a forgatókönyvet, hogy illegális bevándorlók ezrei veszítik életüket a tengeren. Úgy vélem, kötelességünk megelőzni, hogy emberi életek vesszenek oda. Ebben a vonatkozásban teljes mértékben el kell köteleznünk magunkat az együttműködés mellett azokkal az országokkal, ahonnan az illegális bevándorlók érkeznek.

Véleményem szerint egy közös európai bevándorlási politikának olyannak kell lennie, amely támogatja a szolidaritást az EU határain elhelyezkedő tagállamok iránt, melyek a bevándorlók nagymértékű beáramlásától szenvednek.

Támogatom azt a nézetet, hogy az illegális bevándorlás ellen csak az ellenőrzött legális bevándorlás támogatásával lehet küzdeni. Minden egyes tagállamnak szilárdan el kell köteleznie magát amellel, hogy kedvező feltételeket teremtesen a legális bevándorlás számára.

Üdvözlöm a jelentést, amely meglehetősen ambiciózusnak bizonyult, és remélem, hogy nagy többséggel szavazzák meg a plenáris ülésen.

25. Az előcsatlakozási eszköz költségvetési végrehajtásának ellenőrzése (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Kratsa-Tsagaropoulou asszony, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagja jelentésének (A6-0181/2009) rövid ismertetése, melynek címe: Az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) 2007. évi költségvetési végrehajtásának ellenőrzése (2008/2206(INI))

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, előadó. – (EL) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy először is felidézzem, hogy az előcsatlakozási támogatási eszköz az Unió új pénzügyi eszköze, amellyel a 2007-2013-as időszakra nyújt előcsatlakozási támogatást, és amely a tagjelölt és lehetséges tagjelölt országoknak szóló korábbi programok, nevezetesen a PHARE, CARDS, ISPA és más programok helyébe lép.

Az új eszköz öt komponensből áll, amelyek lefedik a kedvezményezett országok szükségleteinek megfelelően meghatározott prioritásokat; e komponensek az átmenethez nyújtott támogatás és intézményfejlesztés, a határokon átnyúló együttműködés, a regionális fejlesztés, az emberierőforrás-fejlesztés és a vidékfejlesztés.

Ez a parlamenti jelentés az új eszköz alkalmazásának első vizsgálata, és kettős célja van:

- először is, hogy a finanszírozott projektet közelebb hozzuk az előcsatlakozási prioritásokhoz, különösen a környezeti, nemi egyenlőségi, nukleáris biztonsági és foglalkoztatás-növelési szempontokhoz.

- másodsor, hogy elkerüljük az olyan múltban elkövetett hibákat, mint amilyenek a PHARE, SAPARD és az ISPA programok bulgáriai és romániai alkalmazásában talált, késve azonosított hibák voltak.

Hiszünk benne, hogy ezeket a célokat könnyebb elérni, ha a Parlament a kezdetektől szorosan figyelemmel kíséri az új eszköz alkalmazását; ezért szeretnénk volna, hogy megszülessen ez a saját kezdeményezési jelentés.

A Parlament ebben az állásfoglalási indítványban elégedettségének ad hangot az IPA-kötelezettségek 2007. évi magas végrehajtási aránya felett, és sajnálkozásának a jelentős késedelmek felett, amelyek a vonatkozó szabályozások jóváhagyása és a 2008-ban indult programok végrehajtása terén következtek be. Arra is szeretnénk rámutatni, hogy az előcsatlakozási támogatás parlamenti kontrolljának a célja nemcsak az, hogy megvizsgáljuk, hogy a rendelkezésre bocsátott pénzeszközöket törvényesen használták-e fel, de az is, hogy felmérjük, hogy valóban csatlakozási prioritásokra költötték-e őket, és hogy elérték-e a kívánt eredményeket.

Jelentésünkben jobb egyensúlyra hívunk fel a politikai kritériumok teljesítésére valamint az országnak a közösségi vívmányokhoz való közelítésére előirányzott projektek között, továbbá a horizontális és regionális programok erősítését támogatjuk. Arra is felhívjuk a figyelmet, hogy különösen nagy hangsúlyt kell fektetni a korrupció, a szervezett bűnözés és a munkanélküliség, különösen a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemre. Több forrást igénylünk a nők jogainak erősítésére és általában véve az esélyegyenlőség támogatására. Támogatjuk a határokon átnyúló együttműködés erősítését is, hogy előrehaladást érjünk el a kedvezményezett országok összebékítése és jószomszédi viszony kialakítása terén mind ezen országok között, mind köztük és az Európai Unió tagállamai között.

Zárásként azt mondhatom, hogy úgy véljük, az előcsatlakozási támogatási eszköz ésszerű és rugalmas mechanizmus a tagjelölt és lehetséges tagjelölt országok pénzügyi támogatásának optimalizálására. Ugyanakkor ahhoz, hogy maximális haszonnal alkalmazzuk, szorosan igazodnia kell a csatlakozási prioritásokhoz és az adott ország speciális társadalmi és politikai viszonyaihoz. Ezért a Parlament alapvető szerepet remél játszani ezen eszköz alkalmazásában és adaptációjában.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság nevében szeretném megköszönni a Parlamentnek, hogy lehetőséget ad, hogy véleményezzük az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) 2007-es költségvetési végrehajtásának ellenőrzéséről szóló jelentést, és szeretnénk köszönetet mondani Kratsa-Tsagaropoulou asszonynak az általa kezdeményezett és készített rendkívül értékes jelentésért.

Általánosságban egyetértünk a jelentés megállapításaival és ajánlásaival, amelyek teljesen egybehangzanak a Bizottság nézeteivel a Nyugat-Balkán és Törökország számára nyújtott pénzügyi támogatás legjobb felhasználási módját illetően.

A Bizottság elismeri, hogy az IPA 2007-es programjai az IPA jogi keretrendszerének kései elfogadása miatt megkésve indultak el. Ugyanakkor biztosíthatom Önöket, hogy a Bizottság mindent megtett annak érdekében, hogy csökkentse a helyszíni végrehajtás késését, és az irányítási struktúrák és a részletes projekt-tervezés előkészítése az egész 2008. évben erőltetett ütemben folyt.

Ilyen keretek között a Bizottság gondoskodni fog róla, hogy az IPA hatásai megmutatkozzanak a kedvezményezett országokban.

Engedjék meg, hogy részletesebben kitérjek a jelentésben felvetett néhány témakörre. Ami a politikai kritériumok és a közösségi vívmányok átültetését illeti, a Bizottság az IPA 2008-ban máris minden országban megnövelte a politikai kritériumok területén megvalósítandó projektek támogatását, és fokozatosan tovább fogja növelni azt.

Ugyanakkor, tekintettel a jelenlegi pénzügyi válságra, a 2009. és 2010. évi programokban megfelelő egyensúlyt kell tartanunk a politikai reformok folyamatos támogatása és a pénzügyi segítség között, melyet ezen országoknak a gazdasági visszaesés hatásainak mérséklésére nyújtunk.

Ebben a tekintetben a jelentés helyesen ismeri fel a pénzügyi válság miatt felmerülő kihívásokat, és azt, hogy az Európai Bizottságnak reagálnia kell a helyzetre. Ebből a célból a Bizottság 2008 végén mintegy 250 millió euró értékű IPA-válságcsomagot állított össze, abból a célból, hogy körülbelül 600 millió euró értékű kölcsönt eszközöljön ki nemzetközi pénzügyi intézményektől.

Az intézkedések középpontjában a magánszektor kis- és középvállalkozásainak, az energiahatékonysági beruházásoknak és a nemzeti IPA-programok által a beruházások és az infrastruktúra támogatása áll, szoros együttműködésben a nemzetközi pénzügyi intézményekkel.

A Bizottság azzal is teljes mértékben egyetért, hogy ki kell alakítani a decentralizált vezetési rendszert a tagjelölt és lehetséges tagjelölt országokban a tulajdonosi szemlélet és a felelős gazdálkodás előmozdítása érdekében. Útmutatást és segítséget nyújtunk nekik a szükséges közigazgatási struktúrák és közpénzügyi ellenőrzési rendszerek kiépítéséhez.

Az IPA alapelveinek megfelelően a környezetvédelem, a felelősségteljes kormányzás, a civil társadalom fejlesztése, a nemek közötti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma mindenütt jelenlévő szempontok és a projektervezés integráns részei.

A civil társadalmi szervezeteket mostanra jobban bevonjuk a projektek kezdeményezésébe és fejlesztésébe. 2008-ban a Bizottság életre hívta a civil társadalmi alapot, mint a civil társadalom támogatásának és a regionális együttműködés fejlesztésének eszközét, melynek számára 1 30 millió eurós költségvetést irányoztak elő a 2008-2010-es időszakra.

A Bizottság ugyancsak osztja az előadó véleményét az oktatás, a regionális és határokon átnyúló együttműködés és a nemek közötti egyenlőség fontossága tekintetében, hogy csak néhány témakört említsek.

A Bizottság szolgálatai teljes mértékben a magukévé tették a Parlament ajánlásait, és alig várjuk, hogy együtt tekintsük át a fejleményeket rendszeres találkozóink során, melyek alkalmával lehetőségünk van megvitatni a pénzügyi támogatási stratégiákat és azok végrehajtását.

Ez lehetővé teszi majd az intézményeink között zajló folyamatos párbeszéd további erősítését.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

26. A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága (rövid ismertetés)

Elnök. - A következő napirendi pont Gill asszony, a Jogi Bizottság tagja jelentésének (A6-0252/2009) rövid ismertetése, a jelentés címe: A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága (2008/2233)(INI)).

Neena Gill, előadó. – Elnök úr, az adósok vagyonáról szóló bizottsági vitairat mögött az az aggodalom húzódik meg, hogy az adósságok késedelmes megfizetése vagy meg nem fizetése veszélyezteti az üzleti és fogyasztói érdekeket. Különösen abban az esetben van ez így, ha a hitelezőknek és a végrehajtó hatóságoknak nincs információjuk az adós hollétéről vagy vagyonáról. A probléma megoldható abban az esetben, ha az adós rendelkezik vagyonnal az EU-ban, azt lehetséges kideríteni és jogi eljárást indítani.

A Bizottság a jelentésében nemzeti végrehajtási jogszabályokra és gyakorlatokra vonatkozó kézikönyv kidolgozását javasolta, és kiemelte a népszerűségi nyilvántartásokhoz való szélesebb körű hozzáférés lehetőségét. Felvetette azt a kérdést is, nem kellene-e a végrehajtó hatóságok számára nagyobb hozzáférést biztosítani a társadalombiztosítási és adónyilvántartásokhoz. A javaslat rámutatott a közigazgatási szervek közötti együttműködés javításának lehetőségére is, végül felvetette egy európai vagyonnyilatkozat ötletét, amely arra kötelezné az adósokat, hogy adjanak számot minden, az európai jogi térségben meglévő vagyonukról, akár szankciók terhe mellett.

A bizottság által megszavazott jelentésem felvetette, hogy a hitelezők számára hasznos lenne egy egyszerűbb, rugalmasabb, EU-szerte érvényes eljárás bevezetése arra, hogy határozat szülessék az olyan vagyont illető információk felfedéséről, amely később ítélezés tárgya lehet. Ez az intézkedés ölthetné egy ideiglenes fizetési meghagyás formáját, amivel a hitelező azonnali kifizetéshez juthatna, míg a vitás ügy el nem rendeződik. A jelentés javasol egy tanulmányt is arról, hogy hogyan működnek jelenleg a nemzeti rendszerek, összehasonlítva a common-law országait, pl. Nagy-Britanniát más európai jogrendszerekkel, és megvizsgálva, hogyan lenne javítható a jelenlegi berendezkedés. Kiemeli továbbá, hogy megfontolandó, mely területeken járna pozitív hatással a tagállamokkal való együttműködés, és hogy a javasolt intézkedések összhangban vannak-e az érvényes adatvédelmi és emberi jogi szabályozással.

Arra törekedtünk, hogy ezen irányvonalak mentén fogalmazzuk meg a jelentést, és a bizottság által elért kompromisszumok máris elsimították a tagállami jogrendszerek közötti eltérések egy részét. Az általunk tett kiegészítések közül több arra irányul, hogy a javaslat átláthatóbb és a hitelező számára könnyebben használható legyen.

Ezért nagyon fontos biztosítani, hogy a nemzeti végrehajtási jogszabályokra és gyakorlatokra vonatkozó javasolt kézikönyv folyamatosan frissüljön, és hogy az információ könnyen használható formában álljon rendelkezésre, és érthető nyelven legyen megfogalmazva. Szintén döntő fontosságú, hogy a kezdeményezés a nemzeti bíróságokkal karöltve – és ne helyükbe lépve – működjön. Ennek érdekében a szabályozást a határokon átnyúló esetekre kell korlátozni. E kikötést észben tartva a szabályozás végrehajtásának hatékonyan és proaktívan kell működnie.

Általánosságban elmondható, hogy a jelentés nagy segítséget fog jelenteni a kisvállalkozásoknak és az egyéni vállalkozóknak a siker útján előttük álló egyik jelentős akadály leküzdésében, mivel nekik – a nagy cégektől eltérően – nincsenek meg az erőforrásaik arra, hogy az adókat felkutassák és bírósági eljárást indítsanak ellenük. A kisvállalkozásokat aránytalanul nagy mértékben érinti a nem fizető személyek problémája. Ha ez elriasztja a cégeket attól, hogy külföldön kereskedjenek, az valós veszélyt jelent magának a közös piacnak a működésére nézve. Létfontosságú, hogy ezekben a nehéz időkben védjük a kisvállalkozások érdekeit, mert a kkv-k jelentős hányadát teszik ki a gazdaságunknak.

Szeretnék köszönetet mondani a Jogi Bizottság titkárságának, és kiemelni, milyen kitűnő támogatást nyújtottak a jelentés elkészítéséhez. Köszönöm más képviselőcsoportokban helyet foglaló kollégáimnak is a nagyon konstruktív javaslataikat.

Azt hiszem, kulcsfontosságú, hogy ez a szabályozás minél előbb megszülessen. Kérem a Bizottságot, hogy sürgősen intézkedjék a Parlament ajánlásainak megfelelően. A tagállamok által a piaci válság kezelésében végzett remek munkának nagyrészt a nagyméretű vállalkozásokra kell irányulnia.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, örülök a lehetőségnek, hogy megvitathatjuk a Parlament aggodalmait a határokon átnyúló adósságbehajtás ügyével kapcsolatban. Szeretném továbbá megköszönni Gill asszonynak a jelentést.

Mi a tét? A Parlament és a Bizottság egyetért abban, hogy a határokon átnyúló adósságbehajtás problémái komoly akadályt jelenthetnek a fizetési megbízások Európai Unión belüli szabad áramlásában, és korlátozhatják az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesülését. Továbbá a jelenlegi gazdasági helyzetben mindez kulcsfontosságú a kisvállalkozások túlélése szempontjából.

Mindezt figyelembe véve, és a szubszidiaritás és arányosság alapelveivel összhangban mik legyenek a közösségi célok? Az Európai Uniónak hatásos jogi eszközei vannak a határokon átnyúló ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítésére, és a polgári és kereskedelmi döntések Európai Unión belüli szabad áramlásának megkönnyítésére.

Ugyanakkor nem kétséges – mint azt a kölcsönös elismerésről szóló, az Európai Tanács által elfogadott hágai program kimondja –, hogy sokkal könnyebb lenne az ítéleteket végrehajtani az Európai Unióban, ha lehetőség lenne pontos információhoz jutni az adósok pénzügyi helyzetéről.

A Bizottság 2008 márciusában zöld könyvet tett közzé az adósok vagyonának átláthatóságáról, és az erre érkezett minden válasz – és egy összefoglaló is – elérhető a nyilvános honlapon.

A válaszadók többsége egyetértett azzal, hogy szükség van közösségi szintű intézkedésekre annak érdekében, hogy növekedjen az adósok vagyonának átláthatósága, ám azt illetően, hogy mit is lehet tenni a gyakorlatban, eltérnek a vélemények.

Hálás vagyok a Parlamentnek, hogy ilyen részletes választ adott a zöld könyvre. A jelentés meglehetősen szkeptikus a zöld könyvben foglalt javaslatokat illetően, mivel úgy véli, a fő problémát az együttműködni nem hajlandó, gátlástalan adósok jelentik.

A jelentés szintén aggodalmának ad hangot az emberek pénzügyi helyzetéről való információszerzéssel kapcsolatban felmerülő adatvédelmi, személyiségi jogi kérdéseket illetően. A Bizottság is elkötelezett a személyiségi jogok és az állampolgárok személyi adatainak védelme mellett.

A jelentés a zöld könyvben javasoltak helyett a hitelezők segítésére külföldi, más tagállamokban dolgozó ügyvédek nemzeti jegyzékeinek felállítását szorgalmazza, és ideiglenes közösségi intézkedést javasol.

Szeretném tájékoztatni a Parlamentet, hogy az ítéletek gyakorlati végrehajtásának javítása a Bizottság részéről kiemelt szerepet fog élvezni az igazságszolgáltatásról, szabadságról és biztonságról szóló, 2010 és 2014 közti időszakra vonatkozó stockholmi programban, amit a Bizottság 2009-ben fog előterjeszteni.

A Bizottság ugyanakkor eddig még nem vett napirendre semmilyen konkrét jogi intézkedést, ami a zöld könyvből következne.

Végül elmondhatom, hogy a konzultáció első eredményeinek fényében a Bizottság azon a véleményen van, hogy ez a javaslat – vagyis a nemzeti végrehajtási jogszabályokra vonatkozó kézikönyv kidolgozása, a kereskedelmi és publikus nyilvántartásokhoz történő hozzáférés növelése, a végrehajtó hatóságok közti együttműködés javítása és az adós kötelező vagyonynyilatkozatának bevezetése – céljaink elérésének irányába mutat.

Ebben a vonatkozásban a Bizottság természetesen alaposan megfontolja majd a Parlament állásfoglalását a jelentésben szereplő különböző kérdések tekintetében.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

27. 2008. évi jelentés a Petíciós Bizottság tevékenységéről (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont McGuinness asszony, a Petíciós Bizottság tagja jelentésének (A6-0232/2009) rövid ismertetése, mely a Petíciós Bizottság 2008. évi tevékenységéről szól (2008/2301(INI)).

Mairead McGuinness, előadó. – Elnök úr, ez a jelentés jellegénél fogva sok statisztikát tartalmaz. Ezeket meg lehet nézni, el lehet olvasni és lehet elemezni, de nyilvánvaló, hogy a bizottság elmúlt 12 havi munkája tükröződik bennük.

A bizottság, amelynek tagja vagyok, a Parlament egy sajátos bizottsága. Nagyon közvetlenül kapcsolódik az állampolgárokhoz, és magánszemélyek és csoportok által felvetett problémákkal foglalkozik. Való igaz, hogy az emberek olyan problémákkal fordulnak ehhez a bizottsághoz, melyeket nagyon gyakran nem tudunk megoldani, de legalább van egy fórum, ahova fordulhatnak, és ha általunk befogadhatatlan ügyről van szó, megpróbáljuk átirányítani őket máshová.

Nagyon sok problémával foglalkozunk, melyek sok tagállamból érkeznek hozzánk, de, mint a statisztika mutatja, egyes országok nagyobb mértékben veszik igénybe a bizottság szolgáltatásait, mint mások; ennek talán az az oka, hogy vannak a bizottságnak tagjai ezen országokból, és ők vonzzák a saját választópolgáraik problémáit. Mindig elcsodálkozom azon a helyzeten, főleg ír összefüggésben, hogy néha arról panaszkodnak az emberek, hogy Európa túl erős, ám, amikor problémájuk van és Európához fordulnak segítségért, gyakran az a bajuk, hogy mégsem elég erős. Azt hiszem, ez elég lényeges.

A Petíciós Bizottság meglátásom szerint a "puha hatalom" elve alapján dolgozik, és azt hiszem, az elmúlt 12 hónap munkája arról szólt, hogy megpróbáltuk azokat a tagállamokat, amelyek nem úgy alkalmazzák a jogszabályokat, ahogyan kellene, rábírni, hogy változtassanak ezen. De csak a problémáikkal hozzánk forduló emberek által dolgozhatunk, tevékenységünk csak rájuk és egyedi szükségleteikre irányulhat.

Szeretnék szólni néhány témáról, amivel foglalkoztunk, nem részletekbe bocsátkozva, csak hogy betekintést adjak. Nyilvánvaló, hogy a környezetvédelem az a legfőbb terület, ahonnan panaszok érkeznek hozzánk az Európai Unió polgáraitól. A legfontosabbak közül jó néhány a vízminőséggel kapcsolatos. A Balti-tenger ügye igen sok gondot okozott, ezen bizottságunk a Parlament más bizottságaival együttműködve dolgozott. Az ingatlantulajdonhoz fűződő jogok kérdése rendkívüli módon aggasztja a polgárokat, és attól tartok, a helyzet egyre rosszabb lesz, ha a saját képviselői irodámba érkező panaszok számából ítélek, melyeket olyan polgárok küldenek, akik ingatlant vásároltak az Európai Unió valamely tagállamában. Ebben a vonatkozásban korlátozott a hatáskörünk, de ez nem jelenti azt, hogy nem szólhatunk ezekről az ügyekről és nem próbálhatunk meg javítani a helyzeten.

Ami a szakmai címjegyzékek ügyét illeti – amikor cégek, magánszemélyek, iskolák estek bele a csapdába, hogy pénzt kell fizetniük a nevüket közlétevé és aztán pénzt kérő cégeknek, amikor az emberek először nem tudták, hogy fizetni kell, vagy éppen kötelező, vagy, ami még rosszabb, amikor egyáltalán nem is igényelték a szolgáltatást – még mindig elárasztanak bennünket a csapdába került magánszemélyek, akik úgy érzik, nincs erejük ellenállni a gátlástalan címjegyzék-összeállító vállalatok nyomásának. Felkértük a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket ebben az ügyben.

Azt is kiemeljük a jelentésben, hogy aggodalommal tölt el bennünket, hogy nem történt előrelépés az Equitable Life biztosítótársaság válságával kapcsolatban, mely ügyön a Petíciós Bizottság is dolgozott

2007-ben, és amely ügyben én vezettem a vizsgálóbizottságot. Arra sürgetjük a brit hatóságokat, hogy fogadják el minden ajánlásunkat: kérjenek elnézést, igen, de kárpótolják is azokat, akiket súlyos kár ért.

Az utolsó néhány másodpercben hadd szóljak magáról a bizottságról és az eljárásrendről, amely szerint dolgozunk. Szeretnénk, ha csak befogadható petíciókkal keresnének meg minket, és nagyon keményen kell dolgozunk azért, hogy a polgárok tudják, mi az, amivel tudunk, és mi az, amivel nem tudunk foglalkozni. Szeretném, ha idővel javulást mutatna a panaszokra fordított időkeret. A mostani parlamenti ciklusban a bizottságban dolgozó képviselőként hiszem, hogy mivel közvetlenül a polgárokkal foglalkozik, a bizottságnak nagy szerepe van abban, hogy csökkentse azt, amiről tegnap egy írországi iskolában beszéltem, az úgynevezett demokratikus deficitet. Az emberek legalább idejönnek a Parlamentbe és meghallgatják őket. Azt hiszem, ez rendkívül fontos.

A következő évbe lépve hadd köszönjem meg a bizottság titkárságának, a képviselőcsoportot segítő munkatársaknak és saját munkatársaimnak a jelentés elkészítésében nyújtott segítségüket.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretném kifejezni nagyrabecsülésemet McGuinness asszony munkája iránt, amit a jelentésbe fektetett; tudom, hogy nehéz körülmények között dolgozott. Sikertelen bemutatnia, milyen változatos munkát végez a Petíciós Bizottság, és szeretném ismét megerősíteni, ahogyan azt McGuinness asszony kétségkívül el is várja, hogy az Európai Bizottság kész minden lehetséges módon együttműködni a bizottság munkájában.

A jelentés ismertetésének mindössze két pontjához szeretnék megjegyzést fűzni. McGuinness asszony, Ön először is kiemeli, milyen fontos a közvetlen kapcsolat a Parlament és a petíciókkal Önökhöz forduló polgárok mindennapi, nagyon is valós gondjai között. Egyetértek, és tudom, miről beszélek. 2004 óta Önök közel száz, Máltáról érkezett beadvánnyal foglalkoztak, ami a népességhez arányítva meglehetősen magas szám.

E beadványok némelyike más tagállamokkal is közös problémákkal kapcsolatos, de sok tipikusan Máltára jellemző volt köztük. Ez jól mutatja, milyen hasznos a bizottság által biztosított közvetlen kapcsolat a polgárokkal. Ezenkívül az is elmondható, hogy a nemzeti hatóságokkal való jó együttműködés és a tényfeltáró módszerek rendszere kétségkívül hasznos összetevője az Önök munkájának.

Amellett, hogy egyetértek azzal, milyen fontos, hogy közvetlenül a polgárokkal dolgoznak, a második dolog, amihez szeretnék hozzászólni, az alapjogok általános kérdése. Sok helyen kerülnek elő a jelentésében, legyen szó állampolgárságról és ahhoz kapcsolódó jogokról, egyéni és családi jogokról vagy a tulajdonhoz fűződő jogokról, és mint tudják, nagyon gyakori, hogy az alapjogaik ügyében a Parlamenthez folyamodó embereknek végül csalódniuk kell. Ennek az az oka, hogy ezek a jogok az esetek többségében a közösségi jog alkalmazási terén kívül esnek, ahogyan arra találónan rámutatott.

Az Ön szavaival élve sok még a tennivaló, hogy elváljon a búza az ocsútól, azok az ügyek, melyekkel tudunk foglalkozni, azoktól, amelyekkel nem. Azt kívánom, nagyon őszintén azt kívánom, hogy a jelentése segítsen abban, hogy az emberek ezt tisztán és reálisan lássák.

Ezzel a két megjegyzéssel, melyeket meggyőződése, hogy abban a szellemben fogad, amelyben született, szeretnék sok sikert kívánni az előadónak, és ismét megköszönni a jelentést.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

28. A férfiak és a nők közötti egyenlőség integrált megközelítése a bizottságok és küldöttségek munkája keretében (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Záborská asszony, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság tagja jelentésének (A6-0198/2009) rövid ismertetése, a jelentés címe: A nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítése a bizottságok és küldöttségek munkája keretében (2008/2245(INI)).

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Anna Záborská, előadó. – (SK) Az utóbbi években a nők méltóságának és hivatásának kérdése új dimenziót öltött. Ez különösen szembeötlő a lisszaboni stratégiában meghatározott közösségi horizontális politikák, a demográfiai kihívások és a munka és a magánélet közötti egyensúly érdekében tett erőfeszítések, valamint a nők elleni erőszak és az emberkereskedelem visszaszorítására tett lépések keretében.

A bizottságok és küldöttségek munkája keretében a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről szóló jelentés a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság rendes jelentéseinek egyike, melyet a törvényhozási időszak során már két alkalommal volt szerencsém ismertetni a Parlament előtt. Bár néhányan üdvözlik a nők növekvő jelenlétét az Európai Parlamentben, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság helyteleníti, hogy a nők még mindig nem elég nagy arányban vannak jelen a Parlament felsőbb testületeiben. Főigazgatósági szinten még mindig elégtelen a nők képviselete. Támogatjuk az e téren speciálisan képzett tisztviselők hálózatainak létrehozását a titkárságokon, bizottságokban és küldöttségekben, azzal a céllal, hogy rendszeresen megosszák a kipróbált és tesztelt eljárásokat.

A jelentés felszólítja a főtitkárságot, hogy tegyen további lépéseket egy integrált stratégia megvalósítására a munka és a magánélet egyensúlyáról, és könnyítse meg a női tisztviselők előmenetelét. A jelentés hangsúlyozza, hogy a nemek egyenlőségének érvényesítése pozitív fejlemény mind a nők, mind a férfiak számára, és hogy a nemek egyenlőségének követelménye gyakorlati megközelítésben kell hogy éreztesse a hatását, ami nem állítja szembe egymással a férfiakat és a nőket.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság hangsúlyozza, hogy szükséges, hogy a bizottságoknak és küldöttségeknek megfelelő eszközök álljanak rendelkezésükre annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegyék. Nemek szerint csoportosított mutatószámokra, adatokra és statisztikákra, továbbá a nemek egyenlőségének szempontja szerint elosztott költségvetési forrásokra van szükség.

Felszólítjuk a képviselőcsoportokat, hogy a vezető pozíciókra való jelölés során vegyék figyelembe a nemek egyensúlyát. A nemek közötti egyenlőségről szóló jelentés a parlamenti bizottságok és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság együttműködésének eredménye.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság elnökeként és előadóként őszintén köszönöm a munkájukat. Különösen szeretném megköszönni a különböző bizottságokban dolgozó, e feladatért felelős képviselőtársaim munkáját. A bizottság egyhangúlag fogadta el a dokumentumot, és ezt nagyra értékelem. A bizottság új módszertani modellt dolgozott ki, amely lehetővé teszi minden parlamenti bizottság munkájának értékelését. A modellt az indokolás részletesen ismerteti. Az értékelésnek kétségtávol nagyobb bizonyító ereje lenne, ha az Európai Parlament minden bizottságától és küldöttségétől választ kaptunk volna.

A megbeszélések során számos módosító javaslatot is elfogadtunk, ez növeli a jelentés fontosságát. Nagyra értékelem azt a tényt, hogy a jelentés többoldalú parlamenti megbeszélések során készült, és hogy nyomatékosította e témakör fontosságát. Az európai választások kapcsán szeretném kiemelni, milyen fontos, hogy mindkét nemhez tartozó választók törekedjenek arra, hogy a nők a lehető legnagyobb számban legyenek képviselve az Európai Parlamentben.

Elnök. – A nők vannak többségben ma este itt a Parlamentben, az ülésteremben. Csak szerettem volna megjegyezni ezt.

A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Gabriela Crețu (PSE), írásban. – (RO) Üdvözljük a tényt, hogy bizottsági titkársági szinten az adminisztratív és asszisztensi helyeken történt némi előrelépés a nemek kiegyensúlyozott képviselete terén. Reméljük, hogy hasonló intézkedéseket hoznak majd a képviselőcsoportok magasabb pozíciói és főleg a politikai funkciók szintjén is a Parlamentben. Ugyanakkor nem tudjuk nem szövé tenni, hogy ezek a változások csak apróbb vonatkozásai a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének.

A nemek közötti egyenlőség szempontjának alkalmazása azt jelentené, hogy minden szabályozási aktust előzetes nemi egyenlőségi szempontú hatástanulmány kísér. Ehhez hasonlóan minden bizottságban is figyelmet kellene fordítani a nemek egyenlőségére és szükséges lenne a szakértelem egy minimális szintje. A valóságban azt látjuk, hogy a 2004–2009-es parlamenti ciklus során egyetlen bizottság egyetlen jogalkotási javaslatát sem utasították el azért, mert nem csatoltak hozzá ilyen hatástanulmányt, annak ellenére, hogy annak csatolása az Amszterdami Szerződés óta kötelező lenne. Sajnos tudomásul kell vennünk, hogy születnek kisebb pozitív eredmények, de a nemek egyenlősége, mint cél még mindig messze van.

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – (HU) Szeretnék gratulálni Anna Záborská képviselőtársamnak jelentéséhez, amely rámutat arra, hogy bár az Európai Parlament néhány szakbizottságában van elfogadott stratégia a

nemek közötti esélyegyenlőség előmozdítására, továbbra is hiányosságok mutatkoznak az elv következetes érvényesítése terén. A jelentés több előremutató javaslatot is megfogalmaz: ilyen például az a kezdeményezés, melynek értelmében az Európai Parlamentben dolgozó tisztviselők esélyegyenlőségi képzésben vennének részt, hiszen a megfelelő ismeretek nélkülözhetetlenek az elv gyakorlati alkalmazása során.

A férfiak és nők közötti egyenlőség a közösségi jog egyik alapelve, az Európai Parlament pedig csak akkor őrizheti meg hitelességét állampolgárai irányában, ha az intézmény falain belül is megköveteli a nemek közötti esélyegyenlőség előmozdítását célzó intézkedések meghozatalát, illetve maradéktalan végrehajtását, különösen a szaktbizottságok és küldöttségek tekintetében.

Ennek érdekében olyan stratégiát kell felmutatnunk, amely konkrét célkitűzéseket fogalmaz meg az esélyegyenlőség lendületes előmozdítása érdekében és a nemek közötti egyenlőség horizontális érvényesítése tekintetében. Sajnálatos tény, hogy a Záborská képviselőtársam által 2007-ben, ugyanebben a témában készített jelentés óta jóformán semmiféle előrelépés nem történt; reméljük, hogy az újabb állásfoglalás több eredményt hoz majd.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A nők az európai népesség 52%-át teszik ki. A politikában tevékenykedő nők feladata az, hogy meggyőzzék elsősorban a női szavazókat arról, hogy a nők európai politikában való részvétele fontos a következő generációk számára és a demokratikus rendszerek megfelelő működése érdekében.

Szilárd meggyőződésem, hogy a nők politikai képviseletének nem kötelező kvóták bevezetésén kell alapulnia, amelyek megállapítanak a nőnemű jelöltek minimális számát, hanem a női politikusok azon képességén, hogy felismerjék, magukévá tegyék és előmozdítsák azokat az ügyeket, amelyek segítenek a nőknek a konkrét problémáik megoldásában.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság tagjaként sokszor szoltam az Európai Parlamentben azokról a javaslatokról, amelyeket nőkkel való találkozásaim során kapok. A munka és a magánélet egyensúlyának megteremtése szempontjából különösen fontosnak tartom a gyermeknevelés figyelembe vételét a nyugdíj kiszámításakor, és a bölcsődék és óvodák számának növelését. Meggyőződésem, hogy a nők problémáit legjobban az olyan politikus érti meg, aki saját személyes anyai és családi tapasztalatai alapján cselekszik.

Záborská asszony a nemek egyenlőségének a bizottságok és küldöttségek munkájában való érvényesítéséről szóló jelentése arról tanúskodik, hogy a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság kivételesen aktívan munkálkodik az Európai Parlamentben. Sok jelentést és állásfoglalást fogadott el, amelyek több figyelmet érdemelnek a Parlament többi bizottsága részéről. Ez okból is, a női parlamenti képviselők számának egyharmadról a létszám felére kellene emelkednie.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Manapság egyre több nő van jelen a politikában és hoz fontos döntéseket a vállalatoknál. 2006-ban az EU-ban a vezetők 32,6%-a nő volt. A nők aránya az Európai Parlamentben 1979, az első európai választások óta 16,3%-ról 2009-re 31%-ra nőtt.

Ugyanakkor még mindig szükségesnek látszik egy olyan nemi egyenlőségi stratégia elfogadása és alkalmazása, amely konkrét célokat tartalmaz minden, a parlamenti bizottságok és küldöttségek hatáskörébe tartozó közösségi politikára vonatkozóan.

Támogatom azt a véleményt, hogy a parlamenti bizottságoknak és küldöttségeknek megfelelő eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy alaposan átlássák a nemek egyenlőségének kérdését, ideértve a nemek szerint lebontott mutatószámokat, adatokat és statisztikákat, és hogy a költségvetési forrásokat a nemek közti egyenlőség szempontjának figyelembevételével kell elosztani.

Mindezen eszközöknek serkenteniük kell a helyes gyakorlat folyamatos megosztását, azzal a céllal, hogy megvalósuljon a munka és a családi élet összehangolásának és a női alkalmazottak előmenetele megkönnyítésének integrált stratégiája.

Szociáldemokrataként úgy gondolom, hogy ez remek kezdeményezés arra, hogy a nemek egyenlőségének Európai Parlament által kínált pozitív modelljét közvetítsük a nemzeti parlamentekbe is (a román parlamenti képviselők 11%-a nő).

29. A TEN-T politika jövőjéről szóló zöld könyv (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Lichtenberger asszony, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság tagja jelentésének rövid ismertetése, melynek témája a TEN-T politika jövőjéről szóló zöld könyv (2008/2218(INI)).

Eva Lichtenberger, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagyon köszönöm, hogy itt maradtak erre a napirendi pontra, ami valójában sokkal fontosabb annál, mint amilyennek a Házban jelenlévő képviselők számából tűnik. A közlekedési politika felülvizsgálatáról szól, tekintettel a transzeurópai közlekedési hálózatokra. Először is engedjék meg, hogy köszönetet mondjak kollégáimnak, akik együttműködtek a jelentés készítésében, különösen a Bizottságnak és a titkárságnak, akik kiemelkedő támogatást nyújtottak.

A transzeurópai közlekedési hálózatok története hosszú időre nyúlik vissza. 15 éve folyik a projektek előterjesztése, listák megvitatása és a döntések halogatása. Ezért jó okunk volt és van ma is arra, hogy közelebbről megvizsgáljuk az egész történetet, újraértékeljük és megnézzük, milyen mértékben értük vagy érhetjük el a kitűzött célokat. A transzeurópai hálózatok nem voltak mindig sikeresek. Ez – mint az Európai Unióban oly gyakran – részben finanszírozási okokra vezethető vissza, és főleg az olyan tagállamok részéről történő finanszírozás hiányára, amelyeknek még mindig megvan az a sajnálatos szokásuk, hogy sok támogatást igényelnek az Európai Uniótól. Amikor azonban az uniós költségvetésbe való befizetésre kerül a sor, szorosra húzzák az erszény száját és nagyon keveset adnak.

Nos, mivel a semmiből semmi sem lesz, sok projekt el sem indult, és ezt ismét meg kell vizsgálnunk közelebbről, különösen az európai közlekedéspolitika egészét mostanában érő kihívások fényében. Egyrészt a klímaváltozás is hozott új kihívásokat, amelyekkel szembe kell néznünk. Újra és újra fel kell vetni a közlekedéssel kapcsolatban a fenntarthatóság kérdését és bizonyos szállítási eszközök klímakárosító hatását, és ennek a tagállamok és az Európai Unió lépéseiben is tükröződnie kell.

A második kérdés, amivel természetesen nagyon határozottan kell bánnunk, a jelenlegi pénzügyi válság, amely bizonyos körülmények között még tovább csökkenti majd némely tagállamok mozgásterét az infrastruktúra és az azzal kapcsolatos beruházások terén. A bővítés ugyanakkor teljesen új feladatokat hozott Európában, amelyek még nem léteztek, amikor döntések születtek a transzeurópai közlekedési hálózatok listájáról. Ezért, hosszas bizottsági viták után a bizottság olyan megközelítés mellett döntött, amely különösen a problémák megoldását célozza.

Először is, a különböző szállítási módokat sokkal inkább hálózatba kell szervezni, mint eddig. Ezzel a múltban nem foglalkoztak. Ez főleg a kikötők és a szárazföld belseje közti kapcsolatokat érinti, amelyeket az utóbbi években elhanyagoltak, és most a jelentés főleg ezekre összpontosít. Ugyanakkor ehhez egy gerinchálózat és hálózati csomópontok kifejlesztése szükséges, melyekre az egész rendszer épül, és amelyekkel az egész rendszer összekapcsolódik, lehetővé téve a közlekedési ágazat tartós fejlődését és irányításának folyamatos javítását. Nemcsak földrajzi hálózatra van szükség, hanem konceptuális hálózatra is a szállítási módok között, jobb összeköttetésekre a különböző szállítási módok között és a hálózatokon végzett jobb technikai munkára. Ez inkább a szoftverhez, mint a hardverhez kapcsolódik. Ez a jelentésünk lényege, és remélem, hogy meggyezésre jutunk az állásfoglalásról, amely széleskörű támogatást élvez, és nem teszünk egy lépést visszafelé, ahogyan az egy alternatív állásfoglalásban szerepel.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr, mióta 15 évvel ezelőtt bevezetésre került a transzeurópai közlekedési hálózatokkal kapcsolatos politika, jelentős mértékben segítette elő a belső piac működését és a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót. Most át kell alakítanunk az új kihívásoknak megfelelően.

A TEN-T politika felülvizsgálatáról szóló zöld könyv áttekinti ezeket a kihívásokat, és intézkedéseket javasol a kezelésükre mind a hálózattervezési, mind a projekt kivitelezési szakaszban.

A Bizottság nagyra értékeli, hogy az Európai Parlament a kezdetektől figyelemmel kíséri ezt a felülvizsgálati folyamatot, mint ebből az állásfoglalásból is látszik. Ez jelzi, hogy mindkét intézmény határozott célja egy jövőre irányuló TEN-T politika kidolgozása.

A javaslataink és a Lichtenberger asszonynak a Közlekedési Bizottság által elfogadott jelentésében meghatározott célok és felhívások között jelentős az összhang: integráltabb és koherensebb hálózati megközelítésre van szükség, amelyben meg kell erősíteni a különböző szállítási módok közti összeköttetéseket, mint a vasúti összeköttetéseket a kikötőkhöz, repülőterekhez és a több szállítási módot kiszolgáló terminálokhoz, a távolsági és városi közlekedési rendszerek összekapcsolását és az átjárhatóságot, hogy erősebbek legyenek a hatékony, biztonságos és minőségi utas- és teherszállítási szolgáltatások alapjai.

A Bizottság osztja a jelentésben megfogalmazott azt a nézetet is, hogy – különösen a teherszállítási ágazatban – létfontosságú, hogy segítsük a több szállítási módot tartalmazó láncok kiépülését, amelyekben a vízi és a vasúti szállítás fontos szerepet játszik, és intelligens közlekedési rendszerek segítik az infrastruktúra-használat optimalizálását.

A jelentéstervezetben a Közlekedési Bizottság a harmadik lehetőséget választotta, egy gerinc- és egy átfogó hálózattal álló kétrétegű struktúrát. Ezt az opciót támogatva a Parlament megerősíti azt, hogy a hagyományos közlekedési infrastruktúra-politikát ötvözni kell az új feltételek és körülmények megfelelő figyelembe vételével; azt, hogy a változó helyzetben nagyobb rugalmasság és fogékonyság szükséges, és nagyobb nyitottság a közlekedési szolgáltatási igényeket kielégítő infrastrukturális módszerek felismerésére és támogatására; és hogy az ágazat gazdasági és környezeti kihívások előtt áll, s mindezek a közlekedési folyosók koordinált fejlesztését igénylik kisléptékű infrastrukturális és ITS (intelligens közlekedési rendszer) projektek révén.

Megjegyezzük, hogy a jelentéstervezetről szóló közlekedési bizottsági szavazás után egy alternatív állásfoglalást is előterjesztettek, mely a kettes számú opciót támogatja, egy egyrétegű hálózatot kiemelt projektekkel vagy csak egy kiemelt hálózattal, tehát átfogó hálózat nélkül. Ez, úgy látjuk, ellentmond az állásfoglalás-tervezet néhány másik pontjának.

Szeretném ez alkalommal az átfogó hálózat előnyeire és hátrányaira is felhívni a figyelmet. Míg túl nagy méretű ahhoz, hogy egyértelmű prioritás-meghatározást tegyen lehetővé és közösségi eszközök célzóak a megvalósításának elősegítését, hozzájárul a TEN-T megközelítési funkciójának biztosításához és a kohézió előmozdításához. Mint referenciakeret is létfontosságúnak bizonyult többféle közlekedéspolitikai lépés és a közlekedéspolitikai jogalkotás során: különösen ami a közúti biztonságot és a vasúti ágazatban az átjárhatóságot illeti. Az átfogó hálózat kiiktatása ezért visszaszóró hatásokkal járna.

A hálózati kivitelezés szempontjából teljesen egyetértünk a jelentésben megfogalmazott azon nézettel, hogy a tagállamoknak döntő szerepük van a közlekedési infrastruktúrával kapcsolatos döntésekben, tervezésben és finanszírozásban. Megfelelő pénzügyi források szükségesek a TEN-T költségvetésben, és érvényre kell juttatni a területi fejlesztési célok koordinációját és a TEN-T politikát, míg tovább kell támogatni a köz- és magánszféra partnerségeit.

A Bizottság hangsúlyozza azt is, hogy a TEN-T-be való befektetés kulcsfontosságú a fenntartható gazdasági fejlődés szempontjából és így elengedhetetlen segítséget jelent a jelenlegi válságból történő kilábalásban.

Összefoglalva, nagyon hálásak vagyunk a transzeurópai közlekedési hálózatokkal kapcsolatos politika jövőjéről szóló állásfoglalásra vonatkozó indítványért. Szeretnénk megköszönni a Közlekedési Bizottságnak a konstruktív vitát és különösen Lichtenberger asszonynak az átfogó munkát. Értékes hozzájárulást jelent a folyamat következő lépéseire az egyéb intézményekkel való viták során.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra 2009. április 22-én, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), írásban. – (PL) Ahogy az Európai Parlament jelenlegi ciklusa a végéhez közeledik, lehetőségünk van megjegyzést fűzni a közösség legnagyobb infrastrukturális projektjével, a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos változásokhoz, melyeket a Bizottság a közeljövőre tervez.

Jelenleg a hálózat egyes részei épülnek a tagállamokban. Ennek logikus folytatása, ami egyben a végső szakasz is lesz, a különböző országbeli egyedi alkotórészek átfogó egészbe való integrálása, hogy transzeurópai rendszer jöjjön létre.

Az Európai Unió földrajza változik. Így jogosnak tűnik az igény, hogy változtatások történjenek a hálózat kiterjesztési tervein. Ezzel összefüggésben a beruházás pénzügyi szükségletei is változnak. A hálózat integrálásának végső szakasza nagyobb hangsúlyt kell, hogy helyezzen a határokon átnyúló elemek finanszírozására.

A meglévő közlekedési kapcsolatok minőségének javítása és újabbak építése segít majd csökkenteni a közúti balesetek számát, ami állandóan kiemelt célkitűzésünk az uniós polgárok mobilitásának javításáért vívott küzdelemben. Ezenkívül a 21. századi európai infrastrukturális prioritások is igazolják a technológiai innováció minden formájának alkalmazását és az intelligens közlekedési rendszerek új keletű terjedését.

30. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

31. Az ülés berekesztése

Elnök. – Nincs más hátra, mint hogy megköszönjem a nagyközönség tagjainak, akiknek száma kicsi, de figyelmük éber, hogy itt voltak, és hogy berekesszem az ülést, melyen bizonyosan utoljára elnököltem.

(Az ülést 23.45-kor berekesztik.)